

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

G W 02.00 /

A

Harvard College Library

FROM

March Bequest.

Clarendon Press Series

Pages 313-316 missing

H. J. March

Lodge. 18-1877

HOMER
ODYSSEY I—XII

MERRY

London

MACMILLAN AND CO.

PUBLISHERS TO THE UNIVERSITY OF

Oxford

Fig. 1. RIGGING OF HOMERIC SHIP.

Mast (ιστός). B.—Sail (ιστίον). CC.—Forestays (πρότονοι, Od. 2,
 C'.—Backstay (ἐπίτονος, Od. 12, 423). D.—Yard (ἐπίκριον, Od. 5, 254).
 F.—Lalliards (κάλοι, Od. 5, 260, cp. 2, 426). FF.—Braces (ὑπέραι, Od. 5, 260).
 H.—Mast-crutch (ιστοδόκη, Il. 1, 434).

2. SKETCH OF PORTION OF HULL.

είρη. 2. τρόπις. 3, 3. σταμίνας. 4, 4. ἐπ-
 c. 5, 5. ἰκρία (deck), the plur. used because
 corresponding deck at the stern.

Fig. 3. μεσόδη or
 mast-box (drawn on a
 larger scale), Od. 2,
 424, cp. Od. 19, 37.

Clarendon Press Series

HOMER
ODYSSEY, BOOKS I—XII

WITH INTRODUCTION, NOTES, ETC.

BY

W. W. MERRY, M.A.

Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford

FOURTH EDITION

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIV

[All rights reserved]

h62.687
A

Sept. 9, 1889.
March Bequest.

25-17

P R E F A C E.

THE editing of the first half of the *Odyssey* was undertaken for the Clarendon Press Series by the late James Riddell, M.A., Fellow and Tutor of Balliol, a task peculiarly appropriate to his fine taste and intuitive appreciation of Greek scholarship.

That work was cut short by his early death, when he had written a commentary on some five books. In preparing this volume for School use I have been glad to consult his admirable notes, but they belong properly to the larger edition of the *Odyssey*, which is intended to appear later in the Clarendon Series in our joint names.

The present text follows in the main the readings of the critical edition of La Roche (Teubner, Leips. 1867), but it differs considerably from it in accentuation and orthography. It will be noticed that instead of such combinations as *οὔτις*, *οὔπω*, *οὔστις*, *ἐπειδή*, the older and uncombined forms *οὔ τις*, *οὔπω*, *ὄς τις*, *ἐπεὶ δὴ*, are invariably written. Where the two elements of a diphthong are to be pronounced separately, the breathing is placed over the first letter, as *ἐνπλόκαμος*, *ἀντμή*, instead of writing the word with the mark of *diaeresis*, as *εὔπλόκαμος*, *ἀντμή*.

The form in which the Homeric Question is briefly stated in the Introduction is adapted from a short pamphlet by Dr. Thomaszewski (Culm, 1869). In the preparation of the

notes, Nitzsch's Commentary has been an invaluable assistance. The edition of Ameis and the new issue of Crusius' Commentary have also furnished much useful matter.

In writing notes for School-books it is hard to decide how much to say and how much to leave unsaid. The Editor is content to hope that the present volume may be some help towards the intelligent study of the most delightful of Greek books.

W. W. M.

Oxford, 1870.

CONTENTS.

	PAGE
Introduction	xi
of Odyssey, Books I—XII.	xix
ODYSSEY, Book I.	1
" II.	16
" III.	31
" IV.	48
" V.	77
" VI.	94
" VII.	106
" VIII.	118
" IX.	138
" X.	157
" XI.	177
" XII.	199
List of Principal Homeric Forms	215
Metre of Homer	224
Homeric Syntax	226
.	231

INTRODUCTION.

THERE are some eight existing biographies of Homer, but all equally destitute of historical value. One of them claims to be by Herodotus, and another by Plutarch, but the earliest of them cannot date much before the Christian era, whilst most of them belong to a still later period.

Between the earliest and latest dates assigned to Homer there is a difference of more than 400 years—viz. from the middle of the eleventh to the latter half of the seventh century B.C. Herodotus would put him some 400 years before his own time (cp. Hdt. 2. 53 Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλικίην τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μὲν πρεσβυτέρους γενέσθαι καὶ οὐ πλείοσι), which would bring the date to the middle of the ninth century B.C.

Equally great is the uncertainty about the poet's birthplace, as the epigram expresses it,

ἐπὶ τὰ πόλεις διερίζουσιν περὶ ρίζαν Ὀμήρου,
Σμύρνα, Ῥόδος, Κολόφων, Σαλαμῖν, Ἴος, Ἄργος, Ἀθήναι.

The Salamis here mentioned is in Cyprus. The names of other places were from time to time substituted in this list, till there were not less than twenty claimants for the honour.

The list of cities, and the order in which they occur, possibly point to the direction in which Epic poetry spread through Asia Minor and Greece.

In modern times the very existence of Homer, as the single author of Iliad and Odyssey, has been denied. The two poems have been regarded as a conglomeration of a number of separate lays by separate composers, and the name Ὀμηρος has been rendered 'uniter,' or 'compiler,' (from ὁμοῦ and ἄρω,) or interpreted as representing some fictitious personage whom the Homeridae (or guilds of Epic poets and reciters) claimed as their founder;

just as the Eumolpidae referred to a mythical Eumolpus, from whom they derived their position and their name.

The discussion of these points in their various bearings forms the so-called Homeric Question, the chief stimulus to which, in modern days, was given by the publication of the 'Prolegomena ad Homerum' (1795), by F. A. Wolf, Professor of Philology in Halle.

The position which he sought to establish may be thus represented:—

- § 1. The Homeric poems were not originally composed in the complete and elaborate form in which we now possess them, for,
- (A) They are too extensive to have been composed and transmitted without the use of writing, which only came into vogue with the introduction of prose composition.
 - (B) There was no inducement to a poet to compose such extensive works, unless he could have readers as well as hearers.
 - (C) Before the time of Peisistratus these poems did not exist as a whole.
 - (D) There are many traces of later interpolations and of the piecing together of different parts, and many contradictions and inconsistencies.
- § 2. Both poems were probably formed out of short popular lays, each of which dealt only with a single action or adventure. These lays were communicated by oral transmission only, and were recited to the accompaniment of the lyre (*κιθάρή*). By and by, these lays were combined into groups, more or less comprehensive, and, long afterwards, were united by one man (called, in virtue of his task, Homerus) into a complete whole, which was first committed to writing by Peisistratus. In process of time the text was emended by the so-called, Diasceuastae, and finally fixed by Aristarchus the Grammarian of Alexandria, in the present form.

These views of F. A. Wolf were taken up and pushed still

further by Professor Lachmann, of Berlin, who applied them to the examination of the *Iliad*. He professed to detect in the poems sixteen (or reckoning in the last two books, eighteen) separate lays, by different authors and without any mutual connection. Each lay, originally complete in itself, was afterwards expanded, till after many years of oral transmission (greatly facilitated by the work of the Homeridae and other guilds of poets and reciters) the whole was thrown into its present shape by the recension of Peisistratus.

This view is a distinct advance upon that of Wolf. It simply drops the notion of a Homer altogether, and regards the separate portions of the poem not as so many popular lays, but as distinct compositions of different poets. A new theory was propounded by Grote in his *History of Greece*. Like a house, the original plan of which is gradually extended by subsequent additions, the *Iliad* is regarded by him as consisting of an earlier *Achilleis* (to which belong libb. 1, 8, 11-22; the 23rd and 24th being later), and an *Iliad* proper, consisting of libb. 2-7, and 10. Both these portions seem to him as the work of the same generation, the latter being somewhat later, and possibly by a different author. The ninth book is a later composition. Modern criticism has dealt similarly with the *Odyssey*, and professes not only to detect many interpolations and discrepancies in the text, but to find in it two distinct Epic poems woven more or less closely together, viz. a *Telemachia* and an *Odysseia* (vid. *Die Telemachie*, Hennings, Leips. 1858).

But as the 'Homeric Question' implies discussion and controversy, we are prepared to find a strong party of scholars on the other side, supporting the view of the unity of authorship, if not of the personal existence of Homer. They would answer the positions laid down by Wolf as follows. They reply to—

- § 1. (A) There were many persons in classic times who knew the Homeric poems by heart, as Niceratus (*Xenoph. Symp.* 3. 5), and the Greeks of Olbia on the Pontus (*Dio. Chrys.* 33). The poems of the Icelandic Skalds have been preserved for more than 200 years by oral transmission; and the songs of the national bards of the

Kalmuck Tatars sometimes last a whole day long. When writing was an uncommon art, memory was far stronger (*μνήμη μουσομήτωρ*, Aesch. P. V. 461), but it is at least open to doubt whether Wolf's view of the late introduction of writing into Greece is not overstated.

- (B) Such poems offered sufficient inducement to bring vast audiences together, who could listen and applaud with delight and without weariness.
- (C) This statement is directly denied. An Iliad existed as a whole before the First Olympiad (776 B.C.) The arrangements made by Solon for the recitations at the Panathenaea presuppose a certain definite form of Iliad and Odyssey. The task of Peisistratus was restoration, not creation. He did not produce a combination that had not existed previously, but he settled it anew after it had been disturbed by the uncertainties of oral transmission. His was not so much a literary as a political act.
- (D) Contradictions and discrepancies may tell as much for the poet as against him. We accept them in Virgil, Dante, and Shakespeare, although the works of these poets were all written down from the very first. The poet is carried away by his own thought; he cannot descend to all the minutiae of detail. But while it is impossible to regard the Homeric poems as a mosaic work, however perfect the joints, it is likely enough that in course of transmission many lines or whole scenes may have crept into the text or have been designedly interpolated.

The claimants for unity of authorship answer thus to—

- § 2. The Greek tragedians and Plato were strangely deceived in accepting as a poetic whole this mechanical combination of various lays; and those moderns who parade their long list of discrepancies forget to assign due importance to the remarkable uniformity and consistency that run through the various characters of the

poems. It is not denied that Homer is indebted to tradition and to existing songs for many of the adventures of his heroes and for the general sketch of their characters: but to use this material and weave it into a harmonious Epic is the highest task of genius.

That it is necessary to assign a different author to Iliad and Odyssey was the decision of some of the older critics, e.g. Eratosthenes and Hellanicus, circ. 100 B.C. Those who supported this view were called *Χωρίζοντες* or 'separaters.' They based their view upon various differences, both in matter and in language, between the poems; and the list of these has been largely extended by modern critics. Among the most evident we may mention that in the Iliad (18. 382) the wife of Hephaestus is Thetis, in the Odyssey she appears (8. 274) as Aphrodite. Neleus in the Odyssey has three, in the Iliad twelve sons. Neoptolemus has a child in the Iliad, a young warrior in the Odyssey. The Cyclopes are mortals in the Iliad; in the Odyssey they are deified. The Gods of the Iliad live on the Mysian Olympus, the sovereignty of Zeus is hardly acknowledged. In the Odyssey the Gods live in a supramundane region and Zeus is unquestioned Ruler. In the two poems the state of society is different. The Iliad represents the feudal system in its strictest form; in the Odyssey the kings consult their people in a parliament, and the great chieftains, such as Menelaus, are not only fighting men, but also merchants. As to differences between the language of the two poems, it may be said that there is a far greater number of abstract words in the Odyssey, and that the same word has not always the same meaning in the two poems. But in attempting to establish any argument from the language, it would be necessary to take in the whole question of the place of composition, and the probable changes which the text may have undergone at the hands of the early critics and editors.

It is likely enough that Epic poetry developed itself from the songs of the priests when celebrating their rites; as, for example, the Pierians in Thrace had their mythic poets, Orpheus, Linus, Thamyris, Musaeus, whose hymns are still quoted or alluded to. At any rate, there can be no doubt that the Iliad and Odyssey do

not present themselves to us as first attempts in Epic poetry, their finish and perfection point to the climax rather than to the commencement of art. This view is corroborated by the allusions in the Homeric poems to other bards, such as Phemius on Ithaca, and Demodocus at the Phaeacian court, besides the adventures of heroes and heroines, which must have been recorded in other Epics, and which were evidently familiar to the hearers of the Homeric poems. A vast mass of these Epic legends, the story of Thebes, the fate of Troy, and many other popular tales, were collected by the Alexandrian critics, and the collection was called *ἐπικός κύκλος*. The Greek tragedians found most of the subjects of their dramas in the poems of the Epic Cycle. They must have been of varying merit; some, no doubt, fit to compare with Iliad and Odyssey; others, of later date, mere imitations of earlier Epic, composed to fill up some gap in the continuity of the whole story. Such an author must Horace's *Scriptor cyclicus* (A. P. 136) have been. The Trojan legend was completed in eight epics,

1. *Τὰ Κύπρια* (ἔπη) by Stasinus. The poem began with the cause of the Trojan war, the apple of Discord flung down at the banquet that celebrated the nuptials of Peleus and Thetis; and the story is continued up to the beginning of the war.
2. The Iliad.
3. *Αἰθίοπις*, by Arctinus, narrates the appearance on the scene of war of Penthesilea, who came to help the Trojans and was slain by Achilles. It also records the prowess and death of Memnon, chieftain of the Aethiopians and son of Eos.
4. *Ἰλιάς μικρά*, by Lesches, tells of the glories of Odysseus and begins with the contest between him and Ajax for the possession of the arms of Achilles.
5. *Ἰλίου πέρσις*, by Arctinus, describes the fall and sack of Troy, the wooden horse, the sacrifice of Polyxena, &c.
6. *Νόστοι*, by Agias of Troezen, recount the adventures of the Greek chieftains on the homeward voyage from Troy.
7. *The Odyssey*.

8. Τηλεγόνεια, by Eugammon, narrates the death of Odysseus through the misadventure of Telegonus, his son by Circe.

The Homeric poems were recited by Rhapsodists, whose name seems to refer not to the joining together of separate songs, but to the even flow of the Epic Hexameter, unbroken by stanza or antistrophe. Cp. Hesiod. *Fragm. ἐν νεαροῖς ὕμνοις ἴψαντες ἀοιδῆν*. In later times, they wore a distinguishing costume, viz. a long flowing cloke of crimson when they were reciting from the Iliad; of blue, when they declaimed the Odyssey. The *κιθαρῆ* or *φόρμιγξ*, an instrument of four strings, was used for the accompaniment, which consisted in a prelude (*ἀναβολή*), a few chords struck during the *recitative*, as we should now call the vocal part, and a tune again at the end of the performance. As much uncertainty was introduced into the text by the Rhapsodists, and the order of events was lost by careless recitation, each Rhapsodist perhaps knowing only one or two divisions of the poems (called *ῥαψωδίαί*), Solon ordered that the Rhapsodists should recite *ἐξ ὑποβολῆς*, which seems to mean, 'according to cue, or hint,' thereby keeping the proper sequence of the story; not, for example, to recite the *ἀριστεία* of Diomed after the death of Hector. Hipparchus, son of Peisistratus, similarly enjoined the recital of the poems without break at the Panathenaea, and if one Rhapsodist was unequal to the task, another should be ready to take up the recitation where the first left off (*ἐξ ὑπολήψεως*).

The recension of the text made by Peisistratus, in which he doubtless accommodated the language more or less to the familiar forms in use in his time, was the basis of all future recensions, though the original was lost during the Persian war. Many different editions (*ἐκδόσεις*) were produced; some, the work of individual scholars (*αἱ κατ' ἄνδρα*), others, the publications of cities where Epic poetry was the fashion (*αἱ κατὰ πόλεις*). But the text had been greatly disturbed by capricious interpolaters and emenders (*διασκευασταί*), and the aim of the Alexandrian critics was as far as possible to reproduce the text of the Peisistratidean recension. Such a critical edition was called *διόρθωσις*. The library founded at Alexandria by Ptolemy Soter (283 B.C.),

and enlarged by his son, was said to contain 400,000 books. The most famous of the librarians were, Zenodotus, to whom we owe the present division into books of Iliad and Odyssey, Aristophanes of Byzantium, and Aristarchus from Samothrace. The last-mentioned scholar, the most famous name in Homeric criticism, prepared first an edition of Homer with a commentary (*ὑπόμνημα*); then he composed dissertations on special points (*συγγράμματα*), and again edited both Iliad and Odyssey. On the margin of both editions were the critical marks (*σημεία*), the use of which Aristarchus had learned from his master Aristophanes of Byzantium. The obelus \rightarrow denoted a spurious line; the astericus \times pointed out that the line was repeated elsewhere; the two marks together showed that such a repetition was erroneous. The *διπλῆ καθαρὰ* \succ implied that the verse had been discussed by him elsewhere, or explained by the light of some other passage; the *διπλῆ περιστιγμένη* \times expressed dissent from the reading of Zenodotus; the antisigma \supset denoted that the order of the lines was inverted.

The so-called Scholia are mainly excerpts from Homeric treatises by Herodian, Nicanor, Didymus, and Aristonicus, and the last of the commentators is Eustathius, bishop of Thessalonica, in the twelfth century, whose voluminous *παρεκβολαὶ εἰς τὴν Ὀμήρου Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν* we still possess.

PLAN OF ODYSSEY.

BOOKS I—XII.

IN the tenth year after the taking of Troy, and the twentieth after his first departure from home, we find Odysseus still far from Ithaca, completing the seventh year of his detention in the isle of Ogygia in the far west, where Calypso, who had rescued him from shipwreck in the third year of his wanderings, still keeps him against his will. Meanwhile, in Ithaca, the faithful Penelope is beset by importunate suitors who devour the substance of the absent Odysseus: and the young Telemachus is an unwilling but helpless witness of their insolence. At this point, Athena, the constant protectress of Odysseus, protests at the council of the Gods, in the absence of Poseidon, against such injustice done to her hero. It is decided to despatch Hermes the messenger, to bid Calypso dismiss her prisoner-guest and send him on his voyage home. Athena, taking the form of Mentès, an old friend of Odysseus, goes to Ithaca, where she counsels Telemachus to turn the suitors out of his house, and to visit Nestor and Menelaus in hope of hearing tidings of his lost father. (B. II) Next day Telemachus summons an assembly and issues his orders to the suitors, who treat him with brutal contempt, and refuse his request for a ship to carry him to Nestor's home at Pylos. But Athena, this time in the person of Mentor, procures one for him and gets together a crew. Only the old nurse Eurycleia is entrusted with the secret, and at night Telemachus starts, accompanied by Mentor, for Pylos, which he reaches next day, (B. III) and finds Nestor and all his household engaged in a solemn sacrifice to Poseidon. Nestor, recognising in Mentor the goddess Athena, as she suddenly disappears from the banquet, pours a libation in her honour, and next morning makes a splendid sacrifice. Nestor tells Telemachus all he knows, but it is *little to the purpose*, so he sends his guest on to

Menelaus in Sparta, and gives him his youngest son Peisistratus for a companion. The next night sees them at Pherae at the house of Diocles, and the second evening brings them to Sparta, where they find Menelaus celebrating the marriages of his son and daughter (B. IV). Menelaus had not long reached his own home, having spent eight years in wandering after the fall of Troy, visiting Phoenicia and Egypt. Helen recognises Telemachus from his likeness to his father, the mention of whose name calls up so many sad memories that all are dissolved in tears till Helen calms them with some soothing opiate. Next day Telemachus brings news of his lost father from Menelaus, who tells him the revelation made to him by Proteus, that Odysseus is detained in the isle of Ogygia. Telemachus determines to return home at once, and rejects the invitation to a longer stay: but without describing his further movements, the story suddenly transports the reader to Ithaca, where the suitors have discovered that Telemachus is gone, and are plotting to waylay him on his return. Their design is betrayed by Medon to Penelope, who is heartbroken by the news; but Athena comforts and reassures her in visions of the night. Meanwhile the suitors place their ship near the isle of Asteris to intercept Telemachus.

At the opening of B. V we find a second assembly of the Gods, in which Athena again presses her request that Zeus should send Hermes to Calypso's home in Ogygia.

This is now performed, and Calypso dismisses Odysseus and furnishes with provisions the raft which he had built. On the eighteenth day after his departure from Ogygia he sights the land of the Phaeacians, when Poseidon spies him, raises a tempest, and wrecks his boat; but Odysseus is saved by swimming, thanks to the magical scarf which Ino Leucothea gives him.

For two days and two nights he is adrift, and then he finds a landing-place in the estuary of a river, and lies down to sleep in the shelter of a wood. Next morning (B. VI), Nausicaa, daughter of the Phaeacian king, in obedience to a vision, goes with her maidens to wash the linen of the household in the river. Odys-

seus is awoke by the voices of the maidens, and presents himself as a suppliant to Nausicaa, who gives him raiment, and directs him how to find her father's palace, and how to seek relief from her mother. Odysseus (B. VII) enters the palace unseen, by the aid of Athena, and marvels at the splendour of the house and gardens. Then he makes his way to the queen, and the mist which had concealed him melts off, and he stands revealed before all present. He is welcomed; and Arete the queen listens to the story of his shipwreck and his meeting with her daughter Nausicaa. Next day (B. VIII) Alcinous calls an assembly, in which it is resolved to send Odysseus safely home. At the games which follow, Odysseus astounds all the spectators by his strength and skill in throwing the quoit. Demodocus the bard sings to them of the loves of Ares and Aphrodite, and then changes his subject to the story of the wooden horse of Troy. Odysseus is melted to tears by these bygone memories; and when Alcinous notices his distress and asks him who he is, he discloses his name and parentage (B. IX) and begins the story of his adventures. The conflict with the Ciconians; the visit to the Lotophagi; the destruction of the cruel Polyphemus, the visit to Aeolus (B. X) and its disastrous result; the destruction of his fleet by the Laestrygonian giants, are all recounted in order. Then he tells of his visit to Circe's isle, of his restoration of the comrades whom the witch had turned to swine, and of his preparation for a voyage to the realm of Hades. (B. XI) Arrived there he invokes the dead; learns of his coming fortunes from Teiresias, holds converse with his mother, and sees the forms of departed heroes and noble dames, and witnesses the punishment of Tityus, Tantalus, and Sisyphus. Then in terror he hastily sets sail again for Circe's isle (B. XII), and leaving her once more he escapes the Sirens, and lands on the Thrinacian isle, where are the sacred herds of Helios. The comrades of Odysseus are reckless enough to kill these for their own use, and for their impiety they are all destroyed in a tempest sent by Zeus. Odysseus alone escapes, and reaches the isle of Calypso. This concludes his narrative; after which he embarks on board a Phaeacian ship and is taken safe to Ithaca.

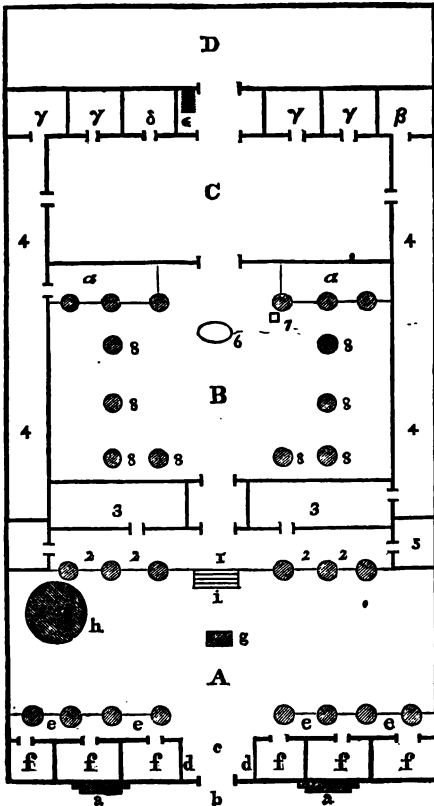
The division of the poem into days is as follows (see 'Fäsi Einleitung,' p. 35):—

- 1st day. Council of the Gods. Visit of Athena to Ithaca. B. I.
- 2nd „ Calling of the assembly in Ithaca. Departure of Telemachus. B. II.
- 3rd „ Visit to Pylos. B. III, 1-403.
- 4th „ Sacrifice at Pylos. Departure for Sparta. Arrival at Phærae. B. III, 404-490.
- 5th „ Visit to Sparta, and welcome at the house of Menelaus. B. III, 491—IV, 305.
- 6th „ Sojourn in Sparta. Return of the scene to Ithaca; and plot of suitors against Telemachus. B. IV, 306-624, and again 625-846.
- 7th „ Second council of the Gods. Despatch of Hermes to Calypso. B. V, 1-227.
- 8th-11th Building of the raft. B. V, 228-262.
- 12th-28th Departure of Odysseus from Ogygia and continuance of his voyage for seventeen days. B. V, 263-278.
- 29th-31st The Phæacian mountains come in sight (B. V, 279). Storm and shipwreck, and two days and nights drifting on the sea. On the twentieth day after he first sets sail he lands on the coast of Scheria, and seeks the shelter of the wood (B. V, 34, 317-390—VI, 170). During the night Athena appears to Nausicaa in a dream. B. VI, 13-40.
- 32nd day. Meeting of Nausicaa and Odysseus. His entrance into the palace of Alcinous. B. VI, 48—VII, 344.
- 33rd „ Second day spent in Scheria. Banquet. Games. Story of Odysseus, lasting late into the night. B. VIII, 1—XIII, 17.

The remainder of the poem occupies seven days.

GROUND PLAN OF HOMERIC HOUSE.

Mainly from H. RUMPF, *De Aedibus Homericis*, p. II. (Gissen, 1848.)

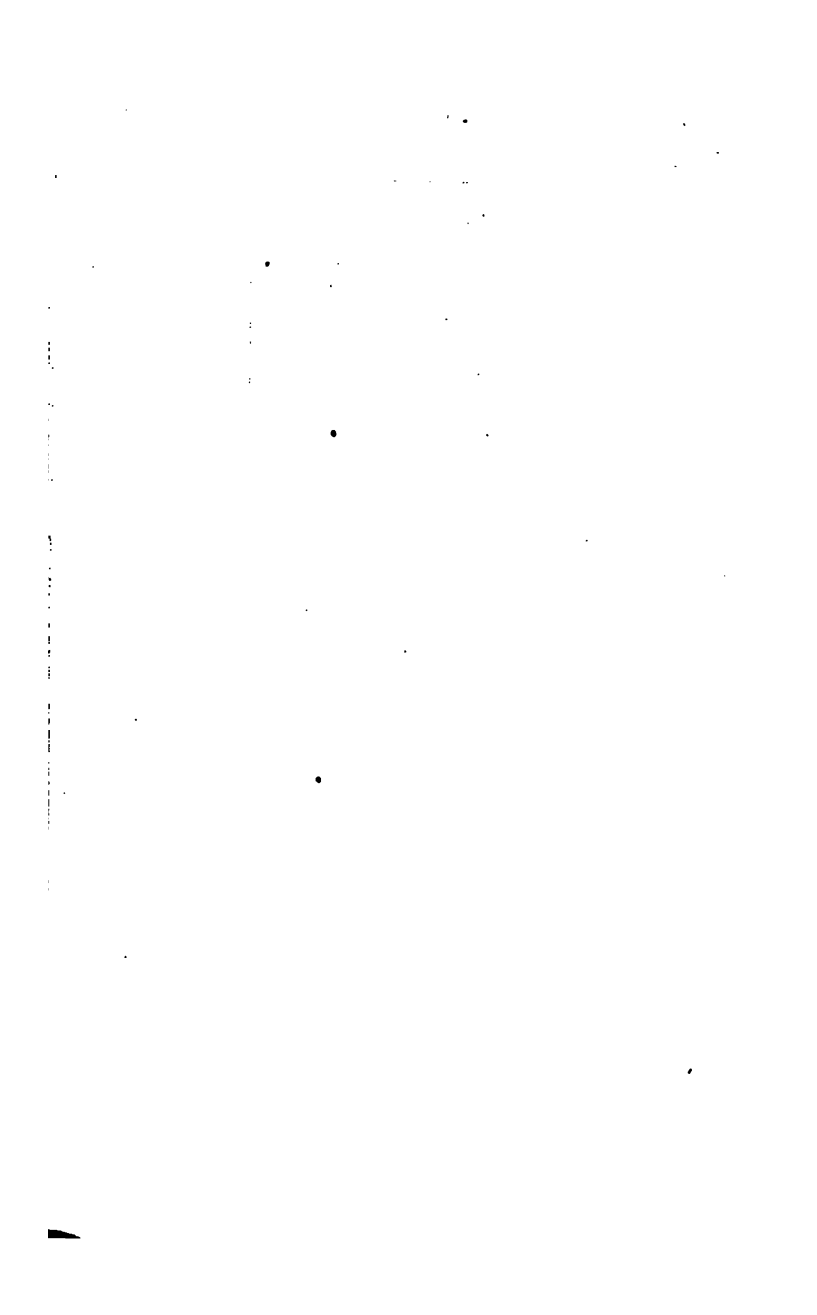

A.—COURT YARD (αὐλή). a. ξεστοὶ λίθοι (Od. 3, 406. *Nitzsch ad loc.* cp. Od. 16, 143 foll. 17, 530). b, c. Door and entrance (πρόθυρα αὐλῆς, Od. 1, 103). d. Walls at each side of entrance (ἐνώπια, Od. 4, 42). e. Verandah of court yard (αἶθουσα, Od. 3, 193, cp. 18, 102). f. Stalls for horses or cattle (cp. Od. 17, 298). g. Altar of Ζεὺς Ἐρεκτός (Od. 22, 334). h. Rotunda (θόλος, Od. 22, 442). i. Steps to πρόδομος.

B.—HALL (μέγαρον). 1. Entrance to house (πρόθυρα, Od. 8, 301). 2. Verandah of house (αἶθουσα, Od. 3, 399). 3. Rooms opening to side passages. Perhaps bath rooms. 4. Side passages (λαύρη, Od. 22, 128). 5. Chamber of Telemachus (Od. 1, 426). 6. Hearth (ἑστία, Od. 6, 305). 7. Place where the Wassail-bowl stood (κρητήρ, Od. 22, 341). 8. Pillars (κίονες, Od. 1, 127; 6, 307).

C.—WOMEN'S QUARTERS. α. Gallery raised on pillars, the spaces between which are the μεσόδμοι of Od. 19, 37. β. Armoury (Od. 19, 17). γ. Chambers (Od. 6, 15). δ. Chamber of Odysseus (Od. 23, 178 foll.). ε. Stairs (Od. 1, 330).

D.—BACK YARD (ἔρκος).

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.

Invocation of the Muse.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα δν κατὰ θυμὸν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5
ἄλλ' οὐδ' ὧς ἐτάρους ἐβρύσατο, ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρησι βιασθαλήσι δλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἥελίοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ. 10
τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς, εἶπε καὶ ἡμῖν.

The detention of Odysseus in Calypso's isle.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστου κεκρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15
ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι.
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἴσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες

νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενείαιεν 20
ἀντιθέω Ὀδυσῆι πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

Athena, in Poseidon's absence, claims the protection
of Zeus for Odysseus.

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκλίθε τηλόθ' ἕοντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνεῖων ἑκατόμβης. 25

ἔνθ' ὃ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταυ' Ὀρέστῃς 30
τοῦ ὃ γ' ἐπιμνησθεῖς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·

“ὦ πόποι, οἶον δὴ νῦν θεοὺς βροτοὶ αἰτιώωνται.
ἔξ ἡμέων γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγ' ἔχουσι,
ὡς καὶ νῦν Αἰγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο 35
γῆμ' ἄλοχον μνηστῆν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, εὐσκοποῦ ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσειται Ἀτρεΐδαο, 40
ὀππότ' ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἦς ἱμεῖρεται αἴης.
ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων, 45
καὶ λίην κείνός γε εἰκότι κείται ὄλεθρφ·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅστις τοιαυτὰ γε ῥέξοι.
ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαίφροني δαλεται ἦτορ,
δυσμόρφ, ὅς δὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχει

νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης. 50

νήσος δεινρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,

Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης

πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς

μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι.

τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει, 55

αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλλοῖσι λόγοισι

θέλγει, ὅπως Ἴθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,

ἴεμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι

ἧς γαλῆς, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοὶ περ

ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς 60

Ἀργείων παρὰ νησὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

ἑτέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, 65

ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν

ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;

ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰὲν

Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,

ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον 70

πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,

Φόρκυνος θυγάτηρ, ἀλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,

ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγείσα.

ἐκ τοῦ δῆ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

οὐ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. 75

ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες

νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει

ὄν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων

ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 80

ἦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,

εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
 νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε,
 Ἐρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον ἀργειφόντην,
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην δτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα 85
 Νύμφη ἐνπλοκάμῳ εἶπη νημερτέα βουλῆν,
 νόστου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
 εἰς ἀγορῆν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 90
 πᾶσι μνηστήρεσσι ἀπειπέμεν, οἳ τέ οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστου πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσῃ,
 ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.' 95

Athena appears to Telemachus in Ithaca, assuming the person of Mentès.

Ὡς εἶπουσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἦδ' ἐπ' ἀπείρουνα γαίαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 [εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βριθὺν, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 100
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.]
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
 στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντη. 105
 εὔρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας. οἳ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 ἦμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
 οἳ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
 οἳ δ' αὐτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας

βίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.

Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς,
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλου τετιημένος ἦτορ,
 ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἔλθων 115
 μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασι κατὰ δώματα θείη,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην.
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 ξείνων δηθὰ θύρησιν ἐφεστάμεν' ἐγγύθι δὲ σταῶς 120
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐχαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασσάμενος μυθήσεται ὅττεό σε χρή.'

Ἔως εἰπὼν ἠγείθ', ἣ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. 125
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἔντοσθεν ἐνξόου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἴστατο πολλὰ,
 αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἴσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσσας, 130
 καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν.
 παρ' δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλου, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστήρων, μὴ ξείνος ἀνιηθεὶς ὄρυμαγδῷ
 δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 ἦδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο. 135
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νήψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων· 140
 δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
 πατωίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα
 κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεῦων.

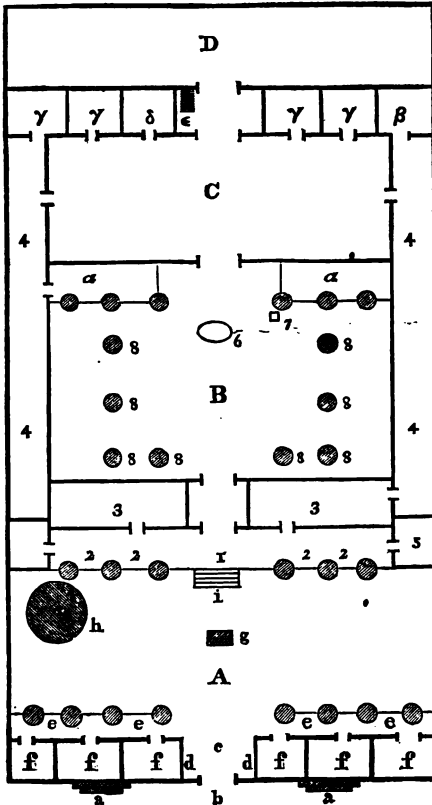
The division of the poem into days is as follows (see *Einleitung*, p. 35):—

- 1st day. Council of the Gods. Visit of Athena to I
B. I.
- 2nd „ Calling of the assembly in Ithaca. Departure
Telemachus. B. II.
- 3rd „ Visit to Pylos. B. III, 1-403.
- 4th „ Sacrifice at Pylos. Departure for Sparta. A
at Phœrae. B. III, 404-490.
- 5th „ Visit to Sparta, and welcome at the house of M
laus. B. III, 491—IV, 305.
- 6th „ Sojourn in Sparta. Return of the scene to It
and plot of suitors against Telemachus. I
306-624, and again 625-846.
- 7th „ Second council of the Gods. Despatch of H
to Calypso. B. V, 1-227.
- 8th-11th Building of the raft. B. V, 228-262.
- 12th-28th Departure of Odysseus from Ogygia and contin
of his voyage for seventeen days. B. V, 263-
- 29th-31st The Phœacian mountains come in sight (B. V,
Storm and shipwreck, and two days and
drifting on the sea. On the twentieth day aft
first sets sail he lands on the coast of Scheria
seeks the shelter of the wood (B. V, 34, 317-
VI, 170). During the night Athena appea
Nausicaa in a dream. B. VI, 13-40.
- 32nd day. Meeting of Nausicaa and Odysseus. His ent
into the palace of Alcinous. B. VI, 48—VII,
- 33rd „ Second day spent in Scheria. Banquet. G
Story of Odysseus, lasting late into the night
VIII, 1—XIII, 17.

The remainder of the poem occupies seven days.

GROUND PLAN OF HOMERIC HOUSE.

Mainly from H. RUMPF, *De Aedibus Homericis*, p. II. (Gissen, 1848.)

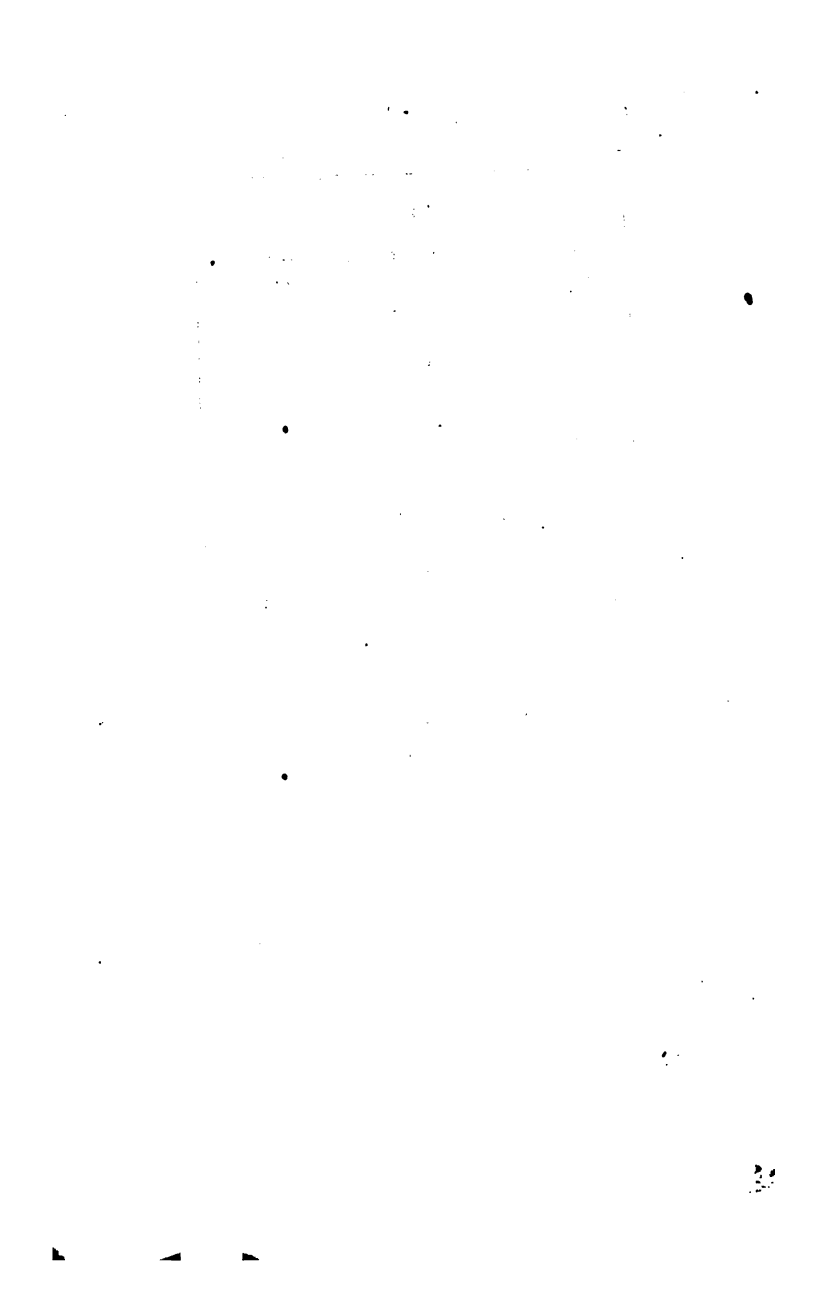

A.—COURT YARD (αὐλή). a. ξεστοὶ λίθοι (Od. 3, 406. *Nitzsch* ad loc. cp. Od. 16, 1 foll. 17, 530). b, c. Door and entrance (πρόθυρα αὐλῆς, Od. 1, 103). d. Walls at the side of entrance (ἐνώπια, Od. 4, 42). e. Verandah of court yard (αἶθουσα, Od. 3, 3, cp. 18, 102). f. Stalls for horses or cattle (cp. Od. 17, 298). g. Altar of Zeus κείος (Od. 22, 334). h. Rotunda (θόλος, Od. 22, 442). i. Steps to πρόδομος.

B.—HALL (μέγαρον). 1. Entrance to house (πρόθυρα, Od. 8, 304). 2. Verandah of use (αἶθουσα, Od. 3, 399). 3. Rooms opening to side passages. Perhaps bath rooms. Side passages (λαύρη, Od. 22, 128). 5. Chamber of Telemachus (Od. 1, 426). 6. Hearth (χάρη, Od. 6, 305). 7. Place where the Wassail-bowl stood (κρητήρ, Od. 22, 341). Pillars (κίονες, Od. 1, 127; 6, 307).

C.—WOMEN'S QUARTERS. α. Gallery raised on pillars, the spaces between which are ε μασώματα of Od. 19, 37. β. Armoury (Od. 19, 17). γ. Chambers (Od. 6, 15). Chamber of Odysseus (Od. 23, 178 foll.). ε. Stairs (Od. 1, 330).

λ.—BACK YARD (ἔρκος).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Α.

Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.

Invocation of the Muse.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
 πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
 πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
 πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
 ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐτάρους ἐβρύσατο, ἰέμενός περ·
 αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσι ἀτασθαλίῃσι δλοντο,
 νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἥελιοιο
 ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ. 10
 τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς, εἰπέ καὶ ἡμῖν.

The detention of Odysseus in Calypso's isle.

Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
 οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφενγότες ἠδὲ θάλασσαν·
 τὸν δ' οἶον, νόστου κεκρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
 νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψῶ, δῖα θεάων, 15
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
 τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι.
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
 καὶ μετὰ οἴσι φιλιοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες

νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαιεν 20
ἀντιθέω Ὀδυσῆι πάρος ἦν γαίαν ἰκέσθαι.

Athena, in Poseidon's absence, claims the protection
of Zeus for Odysseus.

ἼΑΛΛ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνεϊῶν ἑκατόμβης. 25

ἔνθ' ὃ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστis· 30
τοῦ ὃ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηΐδα·

ἜΩ πόποι, οἶον δὴ νῦν θεοὺς βροτοὶ αἰτιώωνται.
ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιω ἀτασθαλίησιω ὑπὲρ μόνον ἄλγε' ἔχουσιω,
ὡς καὶ νῦν Αἰγισθος ὑπὲρ μόνον Ἀτρεΐδαο 35
γῆμ' ἄλοχον μνηστῆν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, εὐσκοπον ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειω μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσsetαι Ἀτρεΐδαο, 40
ὀππότ' ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἦς ἱμείρεται αἴης.
ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε·

Τὸν δ' ἡμεΐβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἜΩ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων, 45
καὶ λίην κείνός γε εἰκότι κεῖται ὄλεθρῳ·
ὣς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι δαΐεται ἦτορ,
δυσμόρφῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχει

νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης. 50
 νήσος δεινὴρῆσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
 Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι.
 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει, 55
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλλοῖσι λόγοισι
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
 ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης, θανείει ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς βο
 Ἄργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 'τέκνον ἔμδον, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείλιο λαθοίμην, 65
 ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰὲν
 Κύκλωπος κεχόλωται, δν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, δου κράτος ἐστὶ μέγιστον 70
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἀλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὐ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. 75
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 δν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινόμεν οἷος.'

Τὸν δ' ἡμίβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 80
 ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,

εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε,
 Ἐρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον ἀργειφόντην,
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα 85
 Νύμφη εὐπλοκάμφῳ εἴπη νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 90
 πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἳ τέ οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἦν που ἀκούσῃ,
 ἦδ' ἴνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν. 95

Athena appears to Telemachus in Ithaca, assuming the person of Mentès.

Ὡς εἶπουσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν
 ἦδ' ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν ἕμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 [εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βριθὴν, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 100
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.]
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων ἀίλασα,
 στή δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντη. 105
 εὔρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας. οἳ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 ἦμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
 οἳ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
 οἳ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας

νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.

Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς,
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἔλθων 115
 μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασι κατὰ δώματα θείη,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἰσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην.
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 ξείνων δηθὰ θύρησιν ἐφεστάμεν' ἐγγύθι δὲ στὰς 120
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐχαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασσάμενος μυθήσεται ὄττεό σε χρῆ.'

Ἔως εἰπὼν ἠγεῖθ', ἣ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. 125
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμον ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἔντοσθεν ἐνξόου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἴστατο πολλὰ,
 αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἰσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσσας, 130
 καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν.
 παρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστῆρων, μὴ ξείνος ἀνιηθεῖς ὀρυμαγδῷ
 δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 ἦδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιοχομένοιο ἔροιτο. 135
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων 140
 δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
 πατωίων, παρὰ δὲ σφί τίθει χρύσεια κύπελλα
 κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων.

The suitors in the palace of Odysseus.

Ἔς δ' ἦλθον μνηστήρες ἀγήνορες. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε. 145
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι,
 κοῦροι δὲ κρητήρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο 150
 μνηστήρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
 μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
 κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαρην περικαλλέα θῆκε
 Φημίω, ὅς ῥ' ἦεἰδε παρὰ μνηστήρῃσιν ἀνάγκη.
 ἦ τοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν, 155

Telemachus converses with Athena, and enquires about his father.

αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπι· Ἀθήνην,
 ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 Ἔειπε φίλ', ἦ καὶ μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἴπω;
 τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρῖς καὶ ἀοιδῇ,
 ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίλοτον νῆποιον ἐδοῦσιν, 160
 ἀνέρος οὗ δὴ πού λεύκ' ὄστέα πύθεται ὄμβρω
 κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἦ εἰν ἂλ' κῦμα κυλίνδει.
 εἰ κείνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε. 165
 νῦν δ' ὁ μὲν ὧς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῶν
 θαλπωρῇ, εἴ πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φῆσιω ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὦλετο νόστιμον ἡμάρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς; 170
 ὀπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;

οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀλομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 ἦε νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρώϊός ἐσσι 175
 ξείνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ' τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Μέντης Ἀγχιάλιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι 180
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 νῦν δ' ὦδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ' ἐτάροισι,
 πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἶθωνα σιδήρον.
 νῆς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης, 185
 ἐν λιμένι Ῥεῖθρφ, ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι.
 ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, εἰ πέρ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθῶν
 Λαέρτην ἦρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλιυνδε
 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν 190
 γρηὶ σὺν ἀμφιπόλφ, ἦ οἱ βρῶσιν τε πόσιν τε
 παρτιθεῖ, εὖτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβησιν
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδιοιο.
 νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νῦν τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
 οὐ γάρ πω τέθηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 196
 ἀλλ' ἔτι που ζῶς κατερύκεται εὐρεί πόντφ,
 νῆσφ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσι,
 ἄγριοι, οἳ που κείνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοιντα.
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ 200
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀλοῖ,
 οὔτε τι μάντις ἔων οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδῶς.
 οὐ τοι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης
 ἔσσεται, οὐδ' εἰ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχησι·

φράσσεται ὡς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ τόσος παῖς εἷς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἕοικας
 κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
 πρῖν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐπὶ νηυσίν·
 ἐκ τοῦ δ' οὐτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὐτ' ἐμὲ κείνος.²

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 'τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 οὐκ οἶδ'. οὐ γάρ πώ τις ἐδὸν γόνον αὐτὸς ἀέγνω.
 ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἐπι γῆρας ἔτετμε.
 νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος γένητο θνητῶν ἀνθρώπων,
 τοῦ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις.³

Athena complains of the presence of the suitors,

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 'οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
 θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς δαῖς, τίς δὲ ὄμιλος ὄδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
 εἰλαπίνη ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
 ὡς τε μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
 αἰσχεα πόλλ' ὀρώων, ὅς τις πιυντός γε μετέλθοι.²

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 'ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρειαι ἠδὲ μεταλλᾶς,
 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὄδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
 νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλουντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,

οὐ κείνων μὲν ἄιστον ἐποίησαν περὶ πάντων
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχόλημν,
 εἰ μετὰ οἷς ἐγάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
 ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἦδέ κε καὶ ᾧ παιδί μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 240
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο·

οἴχετ' ἄιστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κείνων ὀδυρόμενος στεναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νῦ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
 ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἦδ' ὅσοι κραναῆν Ἰθάκην κάτα κοιρανεύουσι,
 τόσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 ἢ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτήν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδουτες 250
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαβρῆλίσουσι καὶ αὐτόν.'

Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσήυδα Παλλὰς Ἀθήνη·

ἄ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικομένου Ὀδυσῆος
 δεῖν, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφέη.
 εἰ γὰρ νῦν ἔλθῶν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι 255
 σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἔων οἶόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα

οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·
 ᾗχετο γὰρ καὶ κείσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
 ἰὸς χρεῖσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἶ
 δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἔοντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
 τοῖος ἔων μνηστῆρσιν ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 265
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε.

bids Telemachus dismiss them,

ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται,
 ἢ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,
 οἴσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
 ὄππως κε μνηστήρας ἀπώσσαι ἐκ μεγάροιο. 270
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζω μύθων·
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἤρωας Ἀχαιοὺς
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων.
 μνηστήρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι, 275
 ἄψ' ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἕδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.

and counsels him to set out in search of his father.

σοὶ δ' αὐτῷ πυκνῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθηαι·
 νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν ἐλείκοσιν, ἢ τις ἀρίστη, 280
 ἔρχοο πεισόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἦν τίς τοι εἴπησι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκούσης
 ἐκ Διὸς, ἢ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθε καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,
 κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον· 285
 ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίωτον καὶ νόστον ἀκούσης,
 ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσης μηδ' ἔτ' ἐόντος,
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 290
 σῆμά τέ οἱ χεῦναι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ὄππως κε μνηστήρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι 295
 κτείης ἢ ἐ δόλφῃ ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ

νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἔσσι.
 ἦ οὐκ ἄλεις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα ; 300
 καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,
 ἄλκιμος ἔσσο', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἦδη
 ἦδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλώσι μένοντες·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων.' 305

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίου ἦδα·
 'ξείν', ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὥς τε πατὴρ φ' παιδί, καὶ οὐ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ, 310
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κῆρης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμεῦ, οἳ φίλοι ξείνοι ξείνοισι διδοῦσι.'

Τὸν δ' ἠμέλβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 'μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο. 315
 δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγη,
 αὐτὶς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλὸν ἐλῶν. σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.'

The goddess vanishes.

'Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὄρνις δ' ὡς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ 320
 θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ εἰ πατρὸς
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι νοήσας
 θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὄλισατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φώς.

The song of Phemius attracts Penelope.

Τοῖσι δ' αἰοῖδος ἄειδε περικλυτὸς, οἳ δὲ σιωπῆ 325

εἶατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἔειδε
λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Τοῦ δ' ὑπεριόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·

κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσεται οἴο δόμοιο, 330

οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.

ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,

στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,

ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·

ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέσθη. 335

δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·

‘Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτῆρια οἶδας,

ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·

τῶν ἔν γέ σφιν ἔειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῇ

οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς 340

λυγρῆς, ἣ τε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.

τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ

ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.’

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 345

‘μῆτερ ἐμῆ, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρήηρον ἀοιδὸν

τέρπειν ὄππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ

αἴτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν

ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω.

τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν· 350

τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρωποι,

ἢ τις ἀκούοντεςσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·

οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἡμᾶρ

ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. 355

[ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἴστον τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπέλοισι κέλευε

ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.]'

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει· 360
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
 ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 κλαίειν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνου
 ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Telemachus bids the suitors take their leave:

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιδόεντα· 365
 πάντες δ' ἠρήσαντο παραλ' λεχέεσσι κλιθῆναι.
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μῦθον·

Ἐμμητρός ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριον ἔχοντες,
 νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
 ἔστω, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν ἀοιδοῦ 370
 τοιοῦδ' οἷος ὄδ' ἔστι, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.

ἦ ὦθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
 πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας,
 ὑμὰ κτήματ' ἔδουτες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 375

εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωπτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίωτον νήποιον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν εἶοντας,
 αἱ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε.' 380

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.

**Antinous retorts, and Eurymachus asks about their
 guest who had just gone.**

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Ἐμμητᾶχ', ἧ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοῖ
 ὑψαγόρην τ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν

μη σέ γε ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῇ πατρῴϊόν ἐστιν.'

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
' Ἀντίνο', ἦ καί μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἶπω;
καί κεν τοῦτ' ἐθέλωμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι. 390
ἦ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ αἰψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.

ἀλλ' ἦ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι 395
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσι, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμῶν, οὓς μοι λήισσατο διὸς Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἤδα·
' Τηλέμαχ', ἦ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται, 400
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις.
μη γὰρ ὃ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τις σ' ἀέκοντα βίηφι
κτήματ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκης ἔτι ναιετοώσης.

ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι, 405
ὀππόθεν οὗτος ἀνὴρ, πόλις δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατὴρ ἀρουρα·
ἢ τίς τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἦ ἔδν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει;
οἶον ἀναίξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε 410
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὦπα ἐφκει.'

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
' Εὐρύμαχ', ἦ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
οὔτ' οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα μήτηρ 415
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέθαι.
ξείνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρῴϊος ἐκ Τάφου ἐστὶ,

Μέντης δ' Αγκιάλιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.'

ἌΩς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
 οἱ δ' εἰς ὄρχηστὺν τε καὶ ἡμερόεσσαν ἀοιδὴν 421
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν.
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε·
 δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

Telemachus ponders all night on Athena's advice.

Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς 425
 ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνήν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
 τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδνα ἰδυῖα
 Εὐρύκλει', ὦπιος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
 τὴν ποτε Δαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσι, 430
 πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἑικοσάβοια δ' ἔδωκεν,
 ἴσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
 εὐνή δ' οὐ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
 ἦ οἱ ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἐ μάλιστα 435
 δμῶάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
 ὤϊεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
 ἔζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
 ἦ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι, 440
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 ἀργυρῆ, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνουσεν ἱμάντι.
 ἐνθ' ὃ γ' ἐπανύχιος, κεκαλυμμένος οἶδς ἰώτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἦσιω ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Ἰθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου ἀποδημία.

The meeting summoned by Telemachus.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 εἵματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυν θέτ' ὦμφ,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλγικίος ἄντην.
 αἴψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῖντο·
 ἔζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.

Speech of Aegyptius.

τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην καὶ μυρία ἦδη.
 καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέφ' Ὀδυσσῆι
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν,
 Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ

ἐν σπῆι γλαφυρῶ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον. 20
 τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὀμίλει,
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώια ἔργα·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ λήθεται' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
 τοῦ δ' γε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

‘Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἴθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω· 25
 οὔτε ποθ' ἡμετέρη ἀγορῆ γένητ' οὔτε θόωκος
 ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί.
 νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἤγειρε; τίνα χρεῖῶ τόσον ἴκει
 ἢ ἐ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 ἢ ἐ τι' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο, 30
 ἢν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 ἢ ἐ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἢδ' ἀγορεύει;
 ἔσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἶθε οἱ αὐτῶ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὃ τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.’

Answer of Telemachus, and his appeal to the people.

‘Ὡς φάτο, χαῖρε δὲ φήμη Ὀδυσσῆος φίλος υἱός, 35
 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενούνησεν δ' ἀγορεύειν,
 σπῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χεῖρὶ
 κῆρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.

πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·

‘ὦ γέρον, οὐχ ἑκάς οὗτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσαι αὐτὸς,
 ὅς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἰκάνει. 41
 οὔτε τι' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 ἢν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθόμην,
 οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεισεν οἴκῳ, 45
 δοῖά· τὸ μὲν πατέρ' ἔσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 τοῖσδεσσω βασιλευε, πατὴρ δ' ὧς ἠπιος ἦεν·
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα οἴκου ἅπαντα
 πάγχυ διαβράσει, βίωτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.

μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι νῆες οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
 οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερβρίγασι νέεσθαι
 Ἰκαρίου, ὡς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιο θυγάτρα,
 δοίῃ δ' ᾧ κ' ἐθέλοι καὶ οἳ κεχαρισμένος ἔλθοι.
 οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
 βουῖς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίνοντας αἶγας,
 εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
 μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ
 οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκειν, ἀρῆν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοιοῖ ἀμυνέμεν· ἢ καὶ ἔπειτα
 λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκῆν.
 ἢ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύνამις γε παρεῖη.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς
 οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ,
 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίοντας ἀνθρώπους,
 οἳ περιwaiετάουσι θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 λίσσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
 ἢ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·
 σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε πένθει λυγρῷ
 τείρεσθ', εἰ μὴ πού τι πατῆρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
 δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
 τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη
 ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε.
 εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἶη.
 τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστν ποτιπτυσοίμεθα μύθῳ
 χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
 νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.²

²Ὡς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
 Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
 Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε·

Antinous retorts, and blames Penelope.

‘Τηλέμαχ’ ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες 85
 ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
 σοὶ δ’ οὐ τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἰτιολοεῖσιν,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι περὶ κέρδεα οἶδεν.
 ἦδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ’ εἰσι τέταρτον,
 ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 90
 πάντας μὲν ῥ’ ἔλπει, καὶ ὑπίσχηται ἀνδρὶ ἐκάστῳ,
 ἀγγελίας προείεσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 ἦ δὲ δόλον τόνδ’ ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
 στήσαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνε,
 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ’ ἡμῶν μετέειπε· 95
 κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μῖμνετ’ ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μὴ μοι μεταμῶνια νήματ’ ὀληται,
 Λαέρτη ἦρωι ταφήιον, εἰς ὃ τέ κέν μιν
 μοῖρ’ ὀλοῆ καθέλησι ταηλεγέος θανάτοιο, 100
 μὴ τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν νεμεσήσῃ,
 αἶ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
 ὣς ἔφαθ’, ἡμῶν δ’ αὖτ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
 νύκτας δ’ ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθείτο. 105
 ὣς τρίτες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ’ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὄραι,
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
 καὶ τὴν γ’ ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστὸν.
 ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ’ ὑπ’ ἀνάγκης· 110
 σοὶ δ’ ὦδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν’ εἰδῆς

αὐτὸς σὺ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῷ ὕστερό τε πατήρ κέλεται καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ' ἔτ' ἀνήσει γε πολὺν χρόνον νῆας Ἀχαιῶν,
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν ἅ οἱ περὶ δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
κέρδεά θ', οἷ' οὐ πώ τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἰ πάρος ἦσαν ἐνπλοκάμιδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε εὐστέφανός τε Μυκίμη
τάων οὐ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπέει
ἦδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησε.
τόφρα γὰρ οὖν βίολόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχη νόον, ὅν τινά οἱ νῦν
ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο·
ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πη ἄλλη,
πρῶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλησι.'

Telemachus answers, and invokes the aid of Zeus.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
'Ἀντίνο', οὐ πῶς ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι
ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔθρεψε· πατήρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζῶει ὃ γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἶ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσει· ἐρινύς
οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας
ἡμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὑμῶν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον

ξιμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίωτον νήποινον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἶεν ἐόντας,
 αἷ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλύντιτα ἔργα γενέσθαι.
 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε.' 145

Zeus sends a favourable omen, which Halitherses interprets.

ἌΩς φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετὴ εὐρύοπα Ζεὺς
 ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
 τὼ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοιο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσι·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην, 150
 ἐνθ' ἐπιδιωθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλὰ,
 ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὄσσοιτο δ' ὄλεθρον,
 δρυσάμενω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειρὰς
 δεξιῶ ἦριζαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιω αὐτῶν.
 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν 155
 ὤρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅ περ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἦρωσ Ἀλιθέρης
 Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὀμηλικίην ἐκέκαστο
 ὄρνιθας γινῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
 ὁ σφιν ἐυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε· 160

Ἐκέλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅτι κεν εἴπω·
 μῆστοι ἄριστοι πειρασκόμενοι τάδε εἴρω.
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσσειται, ἀλλὰ που ἤδη
 ἔγγυς ἐὼν τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει 165
 πάντεσσι· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 οἱ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείλεον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ' ὥς κεν καταπαύσομεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 παύεσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωῖόν ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς· 170

καὶ γὰρ κείνῳ φημί τελευτηθῆναι ἅπαντα
 ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἄργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἅπο πάντας ἑταίρους
 ἄγνωστον πάντεσσιν ἔεικοστῷ ἑνιαυτῷ 175
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.'

Eurymachus replies scornfully.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἠΐδα·
 ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσι
 οἴκαδ' ἰδὼν, μὴ πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι. 180
 ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο
 φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναῖσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὦλετο τῆλ', ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 ὄφελος. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
 οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὦδ' ἀνιείης, 185
 σῶ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἶ κε πόρησιν.
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλὰ τε εἰδῶς
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται, 190
 [πρήξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·]
 σοὶ δὲ, γέρον, θωῆν ἐπιθήσομεν ἦν κ' ἐνὶ θυμῷ
 τίνων ἀσχάλλης· χαλεπὸν δὲ τοι ἔσσεται ἄλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πάσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
 μητέρ' ἔην ἐς πατρός ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι· 195
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἕεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀλομαι νῆας Ἀχαιῶν
 μνηστῆρας ἀργαλέης, ἐπεὶ οὐ τινα δεῖδιμεν ἔμπης,
 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα 200

οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἦν σὺν, γεραιέ,
 μῦθαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα
 ἔσεται, ὄφρα κεν ἦ γε διατρίβησω Ἀχαιοὺς
 ὄν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα 205
 εἴωκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ', ἄς ἐπιεικὲς ὀτυιέμεν ἔστιν ἐκάστῳ.'

Telemachus asks for a ship that he may seek his father.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἄντιον ἠΐδα·
 'Εὐρύμαχ' ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοί,
 ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω 210
 ἦδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
 οἳ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσωσι κέλευθον.
 εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο, 215
 ἦν τίς μοι εἴπησι βροτῶν, ἣ ὄσσαν ἀκούσω
 ἐκ Διὸς, ἣ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βλοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
 ἦ τ' ἄν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἐόντος, 220
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.'
 Ἥ τοι ὃ γ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζητο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Μέντωρ, ὃς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος, 225
 καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
 πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
 ὃ σφῶν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε'

Mentor reproaches the people for disloyalty.

'Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἶπω'

μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτούχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδῶς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
 ὡς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
 λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὐ τι μεγάριω
 ἔρδειν ἔργα βίαια κακοῖράφεισι νόοιο·
 σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
 οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
 ἦσθ' ἄνεψ, ἀτὰρ οὐ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσι
 παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἑόντες·

Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ἤδα·
 'Μέντωρ ἀταρτηρὲ, φρένας ἤλεε, ποῖον ἔειπες
 ἡμέας ὄτρυνων καταπαυέμεν. ἀργαλέον δὲ
 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
 εἰ περ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
 δαιτυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγανούς
 ἐξελάσαι μεγάραιο μενοιήσει' ἐνὶ θυμῷ,
 οὐ κέν οἱ κεχάροίτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
 ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
 εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
 τούτῳ δ' ὄτρυνεῖ Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἀλιθέρης,
 οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιw ἑταῖροι.
 ἀλλ', οἶω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων
 πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὐ ποτε ταύτην·

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος,
 μνηστῆρες δ' ἐς δῶματ' ἴσαν θείου Ὀδυσσῆος.

*Athena appears in answer to Telemachus' prayer,
 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κιῶν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,*

χείρας νυψάμενος πολιῆς ἀλός, εὔχετ' Ἀθήνη·

Ἐλῶθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
καί μ' ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοὶ, 265
μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες·

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, σχεδόμεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐπλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων, 270
εἰ δὴ τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἦν,
οἷος κείνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε.

οὐ τοι ἔπειθ' ἄλλη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.
εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἔσσι γόνος καὶ Πηνελοπέιης,
οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν ἂ μνοιωῆς. 275

παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μήτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
ἐλπωρῇ τοι ἔπειτα τελευτήσαι τάδε ἔργα. 280

τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὅς δὴ σφι σχεδὸν ἔστιν, ἐπ' ἡματι πάντα δλέσθαι.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσειται ἦν σύ μνοιωῆς· 285

and promises to accompany him.

τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρῴός εἰμι,
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἄμ' ἐψομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
ἔπλισσόν τ' ἦμα καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν, 290

δέρμασιν ἐν πυκνωΐσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
 αἴψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
 πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἠδὲ παλαιαί·
 τῶν μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἢ τις ἀρίστη,
 ὦκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ.²

Ἔως φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος παρέμμενεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.

Telemachus makes a spirited answer to the taunts of
 Antinous;

βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,
 αἴγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὔοντας ἐν αὐλῇ.³

Ἄντινοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Ἐ Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο
 ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
 ἀλλὰ μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ.³
 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
 νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θάσσουν ἴκηαι
 ἐς Πύλον ἠγαθὴν μετ' ἀγαθοῦ πατρὸς ἀκοιήν·

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Ἐ Ἄντινό', οὐ πῶς ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῶν³
 δαίνυσθαι τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.
 ἢ οὐχ ἄλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιος ἦα;
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
 πνυθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς,³
 πειρήσω ὧς κ' ὑμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
 ἢ ἐ Πύλουδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ δήμῳ.
 εἰμι μὲν, οὐδ' ἀλήθ' ὁδοῦς ἔσσεται ἦν ἀγορεύω,
 ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων
 γίγνομαι· ὧς νύ που ὑμμιν εἰσατο κέρδιον εἶναι.³

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσας Ἐπιπόσειο
[ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο].

οἱ δ' ἐπελώβενον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν

ὦδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων

Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνου ἡμῶν μερμηρίζει. 325

ἦ τῶς ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,

ἦ δ' γε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεὶ νῦν περ ἴεται αἰνώσ'

ἦ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείριαν ἄρουραν,

ἔλθειν, ὄφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκη,

ἐν δὲ βάλλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντα δλέσση.' 330

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων

Ἦ τίς δ' οἶδ' εἶ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς

τῆλε φιλῶν ἀπόληται ἀλώμενος ὥς περ Ὀδυσσεύς;

οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν

κτῆματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε 335

τούτου μητέρι δοῦμεν ἔχειν ἢ δ' ὅς τις ὀπλοῖ.'

bids Eurycloa make provision for his voyage,

Ἦ ὡς φάν' ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσεται πατρὸς,

εὐρῶν, ὅθι νητὸς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ ἔκειτο

ἔσθης τ' ἐν χηλοῖσιν ἄλις τ' εὐώδες ἔλαιον

ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυνότοιο 340

ἔστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,

ἔξλειψ' ἐπὶ τοίχῳ ἀρηρότες, εἰ ποτ' Ὀδυσσεὺς

οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.

κληιστὰ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,

δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ 345

ἔσχ', ἦ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυῦδρεῖσιν,

Εὐρύκλει', Ὀππος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.

τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας·

Ἦ Μαί', ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον

ἡδὺν, ὅστις μετὰ τὸν λαρώτατος δὴ σὺ φυλάσσεις, 350

κείνον διομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
 δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 ἐν δέ μοι ἄλφιστα χεῦον ἐυῤῥαφέεσσι δοροῖσιν
 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. 355
 αὐτῇ δ' οἶη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἔσπεριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅπποτε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῆη κοίτου τε μέδεται.

εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσω.' 360

ἌΩς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καὶ ῥ' ὄλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἔτίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαίαν
 μῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης 365
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.

οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὥς κε δόλω φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
 ἀλλὰ μὲν αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλῃσθαι.' 370

and binds her to secrecy.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπινυμένος ἀντίον ἤδα·
 ἑθάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.
 ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται,
 ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι, 375
 ὥς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃ.'

ἌΩς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
 ἐν δέ οἱ ἄλφιστα χεῦεν ἐυῤῥαφέεσσι δοροῖσι· 380
 Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὁμίλει.

Athens procures and mans a ship, and they set sail together.

Ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιω ῥάχετο πάντη,
 καὶ ῥα ἐκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
 ἔσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει. 385
 ἢ δ' αὐτε Φρονόιο Νοήμονα φαίδιμον υἷον
 ἦτεε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἔσπεδεκτο.

Δύσετό τ' ἠέλιος σκιδώντο τε πᾶσαι ἀγυαί·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἶρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 ὕπλ' ἐτίθει, τὰ τε νῆες εὐσσελμοὶ φορέουσι. 390
 στήσε δ' ἐπ' ἔσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἔσθλοὶ ἑταῖροι
 ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.

Ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
 ἔνθα μνηστήρεσσω ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε, 395
 πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
 οἱ δ' εὐδειν ὤρνοντο κατὰ πτόλιω, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 εἶατ', ἐπεὶ σφισω ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐ ναιεταόντων, 400
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν·

Ἰ Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοὶ ἐκνημίδες ἑταῖροι
 εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὀρμήν·
 ἄλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη 405
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθια βαῖνε θεοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 εἶρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἑταίρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερῇ ἰς Τηλεμάχιο·

Ἐεῖτε, φίλοι, ἦα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη 410

ἄθρό' ἐνὶ μεγάρω· μήτηρ δ' ἐμοὶ οὐ τι πέπυσται,
οὐδ' ἄλλαι δμωαὶ, μία δ' οἷη μῦθον ἄκουσεν·

Ἔως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.

οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες ἐνστέλμῳ ἐπὶ νηὶ
κάθθεσαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός. 415

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔξετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἔξετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

τοῖσι δ' ἴκμενον οὔρου ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον. 420

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν
ὄπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.

ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 425

ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ ἐνστρέπτοισι βοεῦσιν.

ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίου, ἀμφὶ δὲ κῦμα

στεῖρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·

ἧ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.

δησάμενοι δ' ἄρα ὄπλα θοῆν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 430

στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,

λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν,

ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρη.

παννυχίη μὲν ῥ' ἦ γε καὶ ἡῶ πείρε κέλευθον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Athena and Telemachus arrive and are welcomed at Pylos.

Ἥελιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον, ἕν' ἀθανάτοισι φαείνοι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
οἱ δὲ Πύλον, Νηληϊῶς ἐυκτίμενον ποταμῆτρον,
ἴξοντο τοὶ δ' ἐπὶ θινὴ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον, 5
ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.
ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστη
εἶατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὖθ' οἱ σπλάγχχ' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκαιον,
οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς ἕλιος 10
στεῖλαιν ἀείραντες, τὴν δ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἤρχε δ' Αθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
'Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιὸν
τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ, ὄφρα πύθηαι 15
πατρός, ὅπου κύβη γαῖα καὶ ὄν τινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κτε Νέστορος ἵπποδάμοιο·
εἶδομεν ἦν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ὅπως νημερτέα εἶπη·
ψεύδος δ' οὐκ ἔρεει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἔστί.' 20
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·

‘ Μέντορ, πῶς τ’ ἄρ’ ἴω πῶς τ’ ἄρ προσπύξομαι αὐτό
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκνοῖσιν
αἰδῶς δ’ αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.’

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
‘ Τηλέμαχ’, ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ὀίω
οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.’

Ἄως ἄρα φωνήσασ’ ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ’ ἔπειτα μετ’ ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
Ἴξον δ’ ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρῖν τε καὶ ἔδρας,
ἐνθ’ ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν υἰάσιν, ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι
δαῖτ’ ἐντυνόμενοι κρέατ’ ὥπτων ἄλλα τ’ ἔπειρον.
οἱ δ’ ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
χερσὶν τ’ ἠσπάζοντο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον,
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἑλθὼν
ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ
κῶεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησι,
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει καὶ πατέρι ᾧ·
δῶκε δ’ ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ’ οἶνον ἔχευε
χρυσείῳ δέπαϊ· δευδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ’ Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·

‘ Εὐχέο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὶν σπέισης τε καὶ εὐξέαι, ἧ θέμις ἐστὶ,
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιθδέος οἴνου
σπέισαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀλομαι ἀθανάτοισιν
εὐχέσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ’ ἀνθρωποι.
ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ’ ἐμοὶ αὐτῷ·
τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.’

Ἄως εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνου·
χαῖρε δ’ Ἀθηναίη πεπνυμένη ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὐνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.

αὐτίκα δ' εὖχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

Ἐκλήθι, Ποσειδάου γαίης, μηδὲ μεγίρης *gaidar* 55
ἡμῶν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.

Νέστορι μὲν πρότιστα καὶ νιάσι κῦδος ὄπαζε,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβῆν
σύμπασιν Πυλλόισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.

δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, 60
οὐνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.'

Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.

ὡς δ' αὐτως ἠρᾶτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.

οἱ δ' ἔπει εἴπησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 65
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

Ἔνυν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι 70
ξείνους, οἳ τινὲς εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.

ὦ ξείνοι, τίνας ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;

ἢ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,

οἶά τε ληιστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοί τ' ἀλώονται

ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες;'

Telemachus explains to Nestor the reason of their journey.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα· 75
θαροσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη

θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο
[ἢδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν].

Ὡ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴραι ὀππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω. 80

ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν·

πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.

πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,

δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασί
 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξει. * 85
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
 πευθόμεθ', ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρὸν ὄλεθρον,
 κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὀππότε ὄλωλεν,
 εἶθ' ὅ γ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 90
 εἶτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπείν, εἴ που ὅπως
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλον μῦθον ἄκουσας
 πλαζόμενον· περὶ γάρ μιν οἰζυρὸν τέκε μήτηρ. 95
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσειο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατῆρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
 ἢ ἔπος ἢέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ'. Ἀχαιοί· 100
 τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες.'

Nestor recounts the sufferings of the Greeks after the fall of Troy.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεγήνιος ἱππότη Νέστωρ·
 'ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἰζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱες Ἀχαιῶν,
 ἡμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον 105
 πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεὺς,
 ἡδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστῃ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 μαρνάμεθ'. ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσοι ἄριστοι.
 ἔνθα μὲν Αἴας κείται Ἀρήιος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεὺς,
 ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 110
 ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς ἠδὲ μαχητῆς·
 ἄλλα τέ πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακὰ· τίς κεν ἐκείνα

πάντα γε μυθήσαιο καταβητῶν ἀνθρώπων ;
 οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες παραμύμων
 115 ἐξερέοις ὅσα κεύθι πάθον κακὰ δίοι Ἀχαιοί·
 πρῶν κεν ἀνηθεὶς σὴν πατρίδα γαίαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
 πατωλοῖσι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 120 ἐνθ' οὐ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄτην
 ἦβελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
 πατωλοῖσι δόλοισι, πατήρ τεός, εἰ ἐτέον γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦ τοι γὰρ μῦθοί γε ζοικότες, οὐδέ κε φαίης
 125 ἄνδρα νεώτερον ᾧδε ζοικότα μυθήσασθαι.
 ἐνθ' ἦ τοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλήῃ,
 ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόφ καὶ ἐπίφροني βουλήῃ
 φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
 130 ᾠτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 πάντες ἔσαν· τῷ σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπου
 135 μῆνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 ἦ τ' ἔριω Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.
 τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορῆν ἐς πάντας Ἀχαιῶν,
 μᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 οἱ δ' ἦλθον οἴνφ βεβαρηότες νῆες Ἀχαιῶν,
 140 μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἴνεκα λαὸν ἡγειραν.
 ἐνθ' ἦ τοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιῶν
 νόστου μιμνήσκεισθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
 λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 145 ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιο,

νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τ' αἴψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἑόντων.
 ὧς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἔκνημιδες Ἀχαιοὶ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἠνδανε βουλή.
 νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοισ· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
 ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἄλα δῖαν
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναικάς.
 ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 αὐθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἔπλεον, ἐπτόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐ πω μῆδετο νόστον,
 σχέτλιος, ὃς ῥ' ἔριω ὤρσε κακὴν ἐπι δεῦτερον αὐτίς.
 οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
 ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἶ μοι ἔποντο,
 φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήιος, ὤρσε δ' ἑταίρους.
 ὄψε δὲ δὴ μετὰ νῶι κίε ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόου ὀρμαίνοντας,
 ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
 νήσου ἐπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
 ἢ ὑπέερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
 ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἡμῖν
 δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν.
 ὤρτο δ' ἐπὶ λιγυρῷ οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἔχθυόντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραυστὸν

ἐπύχαια κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
πολλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες·
τέρτατον ἡμαρ ἔην, ὄτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας ἕισας 180
Τυδείδω ἔταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
ἴστασαν· αὐτὰρ ἐγὼ γε Πύλουνδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
οὔρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἄηται.
ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής, οὐδέ τι οἶδα
κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπόλοιντο. 185
ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
πέυθομαι, ἧ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
εὐ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
εὐ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν. 190
πάντας δ' Ἴδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὐ τιν' ἀπηύρα.
Ἄτρεϊδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἦ τοι κείνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν, 195
ὥς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
ἄνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
[καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρόω καλὸν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὐ εἶπη.] 200

Telemachus despairs of the state of affairs in his home.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
'ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἳ Ἀχαιοὶ
οἴσουσι κλέος εὐρὸν καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν, 205
τίσασθαι μνηστήρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἳ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

κείνον διομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κήρας ἀλύξας.
 δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 ἐν δέ μοι ἄλφιστα χεῦον ἐνβράφέεσσι δοροῖσιν·
 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. 355
 αὐτὴ δ' οἷη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅππότε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῶ' ἀναβῆῖ κοίτου τε μέδεται.
 εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσω. 360

Ὡς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 'Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαίαν
 μῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης 365
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.

οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὧς κε δόλω φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
 ἀλλὰ μὲν αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι. 370

and binds her to secrecy.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 'θάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.
 ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,
 ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι, 375
 ὧς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃ.

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμινυ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
 ἐν δέ οἱ ἄλφιστα χεῦεν ἐνβράφέεσσι δοροῖσι· 380
 Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὁμίλει.

Athens procures and mans a ship, and they set sail together.

Ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιω ῥέχτο πάντα,
 καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
 ἔσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει. 385
 ἢ δ' αὐτε Φρονόιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
 ἦτεε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἔπέδεκτο.

Δύσετό τ' ἥελιος σκιδώντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 ὄπλ' ἐτίθει, τὰ τε νῆες ἐύσσελμοι φορέουσι. 390
 στήσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
 ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὠτρυνεν ἕκαστον.

Ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείλοιο·
 ἔνθα μνηστήρεσσω ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε, 395
 πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα.
 οἱ δ' εὐδειν ὠρνευτο κατὰ πτόλιω, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐ ναιεταόντων, 400
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδῆν·

Ἐ Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι ἐνκνήμιδες ἑταῖροι
 εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὄρμην·
 ἄλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.'

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη 405
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἑταίρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερῇ ἴς Τηλεμάχοιο·

Ἐ δεῦτε, φίλοι, ἦια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη 410

ἄθρο' ἐνὶ μεγάρω· μήτηρ δ' ἔμοι οὐ τι πέπυσται,
οὐδ' ἄλλαι ὄμωαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.'

ἌΩς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.

οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες ἐυσσέλμω ἐπὶ νηὶ
κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός. 415

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

τοῖσι δ' ἴκμενον οὖρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη, 420

ἄκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν

ὄπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.

ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης

στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 425

ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ ἐυστρέπτοισι βοεῦσιν.

ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα

στεῖρην πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·

ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.

δησάμενοι δ' ἄρα ὄπλα θοῆν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 430

στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,

λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν,

ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρη.

παννυχίη μὲν ῥ' ἦ γε καὶ ἡῶ πείρε κέλευθον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Athena and Telemachus arrive and are welcomed at Pylos.

Ἥελιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἔν' ἀθανάτοισι φαείνῳ
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐκτίμενον πολλέθρον,
ἴξοντο δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον, 5
ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.
ἔννεά δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστη
ἔιατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἔννεά ταύρους.
εὐθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκαιον,
οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς ἔλισης 10
στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Αθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
'Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιοῦν
τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ, ὄφρα πύθῃαι 15
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ δυ τινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἔγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἵπποδάμοιο·
εἶδομεν ἦν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ὅπως νημερτέα εἴπη·
ψεύδος δ' οὐκ ἔρρει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.' 20
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

‘ Μέντορ, πῶς τ’ ἄρ’ ἴω πῶς τ’ ἄρ προσπύζομαι αὐτό
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκνοῖσιν
αἰδῶς δ’ αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.’

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
‘ Τηλέμαχ’, ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἶω
οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.’

Ἔσ’ ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ’ ἔπειτα μετ’ ἴχνια βαίνει θεοῖο.
Ἴξον δ’ ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυριν τε καὶ ἔδρας,
ἐνθ’ ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν υἰάσιν, ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι
δαῖτ’ ἐντυνόμενοι κρέατ’ ὥπτων ἄλλα τ’ ἔπειρον.
οἱ δ’ ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
χερσὶν τ’ ἠσπάζοντο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον,
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησι,
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει καὶ πατέρι ᾧ·
δῶκε δ’ ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ’ οἶνον ἔχευε
χρυσείῳ δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσήδα
Παλλάδ’ Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·

‘ Εὔχεο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὶν σπείσης τε καὶ εὔξει, ἣ θέμις ἐστὶ,
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
σπείσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον οἶομαι ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ’ ἀνθρωποι.
ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ’ ἐμοὶ αὐτῷ·
τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.’

Ἔσ’ εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνου·
χαῖρε δ’ Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὔνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.

αὐτίκα δ' εὐχeto πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

‘Κλῆθι, Ποσειδάων γαιήοχε, μηδὲ μεγίρης *gilder* 55
ἡμῶν εὐχομένοισι τελευτήσαι τάδε ἔργα.

Νέστορι μὲν πρότιστα καὶ νιάσι κῦδος ὄπαζε,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν
σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, 60
οὐνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.’

ἌΩς ἄρ' ἔπειτ' ἠράτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεῦτα·
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
ὡς δ' αὐτῶς ἠράτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
οἱ δ' ἔπει ὤπησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 65
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
‘Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ξείνους, οἳ τινὲς εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς. 70
ὦ ξείνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;

ἢ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἶά τε ληιστῆρες, ὑπεῖρ ἄλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθήμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες;’

Telemachus explains to Nestor the reason of their
journey.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα· 75
θαροσῆσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοιο ἔροιτο
[ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν].

‘ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴρεαι ὀππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω. *fully* 80
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἦν ἀγορεύω.
πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,

δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασι
 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι. 85
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
 πευθόμεθ', ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρὸν ὄλεθρον,
 κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὀππὸθ' ὄλωλεν,
 εἶθ' ὅ γ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 90
 εἶτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἧ ἄλλον μῦθον ἄκουσας
 πλαζομένου· περὶ γὰρ μιν διζυρὸν τέκε μήτηρ. 95
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσοο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατῆρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
 ἧ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ'. Ἀχαιοί· 100
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι νημερτῆς ἐνίσπες.'

Nestor recounts the sufferings of the Greeks after the fall of Troy.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 'ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας διζύος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱῆς Ἀχαιῶν,
 ἡμῶν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον 105
 πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεὺς,
 ἦδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 μαρνάμεθ'· ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσοι ἄριστοι.
 ἔνθα μὲν Αἴας κείται Ἀρήιος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεὺς,
 ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 110
 ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς ἠδὲ μαχητῆς·
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακὰ· τίς κεν ἐκείνα

πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων ;
 οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες παραμύμων 115
 ἐξερέοις ὅσα κείθι πάθον κακὰ δίοι Ἀχαιοί·
 πρὶν κεν ἀνηθείς σὴν πατρίδα γαίαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ράπτομεν ἀμφιέποντες
 παυτοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρουίων.
 ἐνθ' οὐ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην 120
 ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
 παυτοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεὸς, εἰ ἐτεόν γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦ τοι γὰρ μῦθοί γε εἰκότες, οὐδέ κε φαίης
 ἄνδρα νεώτερον ᾧδε εἰκότα μυθήσασθαι. 125
 ἐνθ' ἦ τοι εἶως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλήῃ,
 ἀλλ' ἓνα θυμὸν ἔχοντε νόψ καὶ ἐπίφρονι βουλήῃ
 φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν, 130
 βῆμεν δ' ἐν νῆεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόστον
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 πάντες ἔσων· τῷ σφεων πολέες κακὸν οἴτον ἐπέσπου
 μῆνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης, 135
 ἦ τ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.
 τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορῆν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
 μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
 οἱ δ' ἦλθον οἴνψ βεβαρητότες υἱες Ἀχαιῶν,
 μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν. 140
 ἐνθ' ἦ τοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
 λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλου ἐξακέσαιτο, 145

νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τ' αἴψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἑόντων.
 ὧς τῶ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἠΰδανε βουλή.
 νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοισ· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
 ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἄλα δῖαν
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 αὐθι παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἔπλεον, ἐπτόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐ πω μῆδετο νόστον,
 σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὤρσε κακῆν ἐπι δεύτερον αὐτίς.
 οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
 ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 αὐτίς ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἶ μοι ἔποντο,
 φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήιος, ὤρσε δ' ἑταίρους.
 ὄψε δὲ δὴ μετὰ νῶι κίε ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας,
 ἧ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
 νήσου ἐπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
 ἧ ὑπέπερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
 ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἡμῖν
 δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν.
 ὄρτο δ' ἐπὶ λιγυρῷ οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραυστὸν

ἐπιύχαια κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πολλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες·
 τέτρατον ἡμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας εἶσας 180
 Τυδείδω ἔταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἴστασαν· αὐτὰρ ἐγὼ γε Πύλουδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὔρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
 ὅς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθῆς, οὐδέ τι οἶδα
 κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπόλοντο. 185
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
 πύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ, δαίσησαι, οὐδέ σε κεύσω.
 εὐ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἔλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
 οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
 εὐ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἷον. 190
 πάντας δ' Ἴδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
 οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔ τιν' ἀπήυρα.
 Ἄτρεϊδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἔοντες,
 ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἣ τοι κείνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέγισεν, 195
 ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἄνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφουῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 [καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρόω καλὸν τε μέγαν τε,
 ἄλκιμος ἔσσο', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὐ εἴπη.] 200

Telemachus despairs of the state of affairs in his home.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἳ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὐρὸν καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.
 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν, 205
 τίσασθαι μνηστήρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 οἳ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώονται.

ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρῆ τετλάμεν ἔμπης.'

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ
'ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
εἰπέ μοι ἠὲ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὄμφῃ.
τίς δ' οἷδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθῶν,
ἢ ὃ γε μῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὧς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὡς τότε Ὀδυσσεύς περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί —
οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη —
εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.'

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδρα
'ὦ γέρον, οὐ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀίω·
λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὧς ἐθέλοιεν.'

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
'Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
ρέϊα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἐγὼ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
ἢ ἐλθῶν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ᾤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἦς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἢ τοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅππότε κεν δὴ
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι ταηλεγέος θανάτοιο.'

Nestor describes the murder of Agamemnon.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 'Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα κηδόμενοι περ' 240
 κείῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
 φράσσαυτ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 Νέστορ', ἐπεὶ περιόιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
 τρὶς γὰρ δὴ μὲν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν, 245
 ὧς τε μοι ἀθάνατος ἰσάλλεται εἰσοράασθαι.
 ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·
 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον,
 Αἰγισθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείῳ; 250
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ, ἀλλὰ πη ἄλλη
 πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσῆσας κατέπεφνε;'
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 'τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
 ἢ τοι μὲν τάδε καὐτὸς ὀίεαι, ὧς κεν ἐτύχθη, 255
 εἰ ζῶντ' Αἰγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος·
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
 ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς Ἄργεος, οὐδέ κέ τίς μιν 260
 κλαῦσεν Ἀχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἡμεῖθ'· ὃ δ' εὖκηλος μυχῶ Ἄργεος ἱπποβότοιο
 πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν.
 ἢ δ' ἢ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς, 265
 δῖα Κλυταμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσι.
 παρ δ' ἄρ' ἔην καὶ αἰοῖδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνδε κίων εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,

δὴ τότε τὸν μὲν αἰοῖδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
 πολλὰ δὲ μηρί' ἔκκε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνήψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 Ἄτρεϊδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
 ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνήσαι, ὅποτε σπερχοίεν ἄελλαι.
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος, ἰὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντου
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 ἴξε θεῶν, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀντμένα χεῦε
 κύματά τε τροφόεντα πελώρια, ἴσα ὄρεσσι.
 ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσεν,
 ἦχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη
 ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ,
 ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ,
 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῆ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσι ξάξαν
 κύματ'. ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κνανοπρωρείους
 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμὸς τε καὶ ὕδωρ.
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίον καὶ χρυσὸν ἀγείρων

ἤλατο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά·
 ἐπτάετες δ' ἦνασσε πολυχρύσειο Μυκῆνης
 κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. 305
 τῷ δέ οἱ ὄγδοάτῳ κακὸν ἦλθε δῖος Ὀρέστης
 ἀψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦ τοι τὸν κτείνας δαίην τάφον Ἀργείοισι
 μηρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθιοιο· 310
 αἰτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.

He bids Telemachus to visit Menelaus.

καὶ σὺν, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο, μηδὲ
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὔτω ὑπερφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι 315
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηυσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἐλθεῖν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 ἐλθέμεν, ὃν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἀελλαι 320
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αἰπότες οἰχνεύσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηὶ τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δῖφρος τε καὶ ἵπποι,
 παρ δέ τοι νῆες ἐμοὶ, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται 325
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπη.
 ψεύδος δ' οὐκ ἔρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Ὡς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 330

Athena proposes that they should now take their leave

‘Ω γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ’ ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 σπείσαντες κολίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὤρη.
 ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ’ ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε
 δεῦθ’ ἀθανάτων ἐν δαιτὶ θαασσόμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.’

Ἡ ῥά Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ’ ἔκλυον ἀδησάσης.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κούροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νόμησαν δ’ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
 γλώσσας δ’ ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ’ ἐπέλειβον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ’ ἔπιόν θ’ ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ἄμφω ἰέσθην κολίην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
 Νέστωρ δ’ αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·

Nestor would fain keep them: so Telemachus remains

‘Ζεὺς τό γ’ ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὡς ὑμεῖς παρ’ ἐμῆο θοῆν ἐπὶ νῆα κλίετε
 ὡς τέ τευ ἦ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ,
 ᾧ οὐ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεια πόλλ’ ἐνὶ οἴκῳ,
 οὔτ’ αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεια καλά.
 οὐ θην δὴ τοῦδ’ ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
 νηὸς ἐπ’ ἰκριόφῳ καταλέξεται, ὄφρ’ ἂν ἐγὼ γε
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
 ξείνους ξεινίζειν, ὅς τις κ’ ἐμὰ δώμαθ’ ἴκηται.’

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ‘εὐ δὴ ταῦτά γ’ ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
 ἀλλ’ οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἄμ’ ἔψεται, ὄφρα κεν εὖδῃ

σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 εἶμι, ἔνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἶπω τε ἕκαστα. ³⁶⁰ *ἔπον ἡμε λισσε*
 οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι· *επιδειξ.*
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ὀμηλική μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
 ἔνθα κε λεξαίμην κολῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ 365
 νῦν ἄτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
 εἶμι, ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὐ τι νέον γε,
 οἶδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἴκετο δῶμα,
 πέμπσον σὺν δίδυφω τε καὶ υἱεί· δὸς δέ οἱ ἵππους,
 οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.' 370

Athena vanishes ; Nestor vows her an offering.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 φήγῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας, *ἡμε λισσε*
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
 ὦ φίλος, οὐ σε ἕολπα κακὸν καὶ ἀναλκιῶν ἔσεσθαι,
 εἰ δὴ τοι νέφ· ὧδε θεοὶ πομπῆς ἔπονται. 376
 οὐ μὲν γάρ τις ὄδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη τριτογένεια,
 ἦ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 ἀλλὰ, ἄνασσ', Ἰηθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν, 380
 αὐτῷ καὶ παιδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτῃ·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρύμετῳπον,
 ἀδμήτην, ἦν οὐ πῶ ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.'
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ, 386
 υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δώματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δῶμαθ' ἴκοντο ἀγακλυτὰ τοιοῦτο ἄνακτος,
 ἐξήτης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,

τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσειν 35
οἶνον ἠδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ῶιξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρηδέμνον ἔλυσε·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, 35
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
τὸν δ' αὐτοῦ κολίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσι, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
πὰρ δ' ἄρ' ἐμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν, 40
ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὐτε καθεῦθε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Next morning the offering is made.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ᾠριντ' ἄρ' ἐξ εὐνήφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 40
ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἱ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἴζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἄιδόσδε βεβήκει, 41
Νέστωρ αὖ τότ' ἐφίξε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
σκήπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
Περσεύς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἦρως, 41
πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

‘Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ᾄφρ' ἢ τοι πρῶτιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,

ἦ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαίτα θάλειαν. 420

ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίουδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα

ἔλθῃσιν, ἐδάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν

πάστας ἰῶν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·

εἰς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεια δεῦρο κελέσθω 425

ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.

οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἶπατε δ' εἶσω

ὁμοῖσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαίτα πένεσθαι,

ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ·

ᾧ ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουν. ἦλθε μὲν ἄρ

βοῦς 430

ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἰσης

Τηλεμάχου ἔταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς

ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,

ἄκμονά τε αφῦράν τ' εὐπολήτόν τε πυράγρην,

οἰσίῃ τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη 435

ἱρῶν ἀντιώσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχέουεν

ἀσκήσας, ἴν' ἀγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.

βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.

χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι 440

ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἐτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς

ἐν κανέφ'· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης

ὄξυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.

Περσεὺς δ' ἀμνίου εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη 445

εὐχετ' ἀπαρχόμειος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοιντο,

αὐτίκα Νέστωρος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,

ἦλασεν ἀγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας

αἰχελίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν 450

θυγατέρες τε υιοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένιοιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάζεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 τῆς δ' ἔπει ἐκ μέλαν αἶμα ῥύη, λίπε δ' ὄστέα θυμὸς, 4
 αἰψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 4
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὦπτων δ' ἀκροπόρους ὄβελους ἐν χερσίν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσεν καλὴ Πολυκάστη,
 Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο. 4
 αὐτὰρ ἐπεὶ λούσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ δ' ὅ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζητο, ποιμένι λαῶν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὦπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 4
 δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
 οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπέεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·

Telemachus and Peisistratus set out for Sparta.

' Παιῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους 4
 ζεύσασθε ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὄδοιο.'

Ὡς ἔφασθε, οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἠδ' ἐπίθοντο
 καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
 ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. 4

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσето δίφρον·
 πᾶρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἦνία λάζετο χερσὶ,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον. 485
 οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 ἐς Φηρὰς δ' ἴκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 νίεος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἄλφειδὸς τέκε παῖδα.
 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πᾶρ ξείνια θῆκεν. 490

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τ' ἐξεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικιλ' ἔβαινον·
 [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα 495
 ἦρον ὀδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες Ἴπποι.
 δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπησ'.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
ᾧ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
εἶπέ μοι ἠὲ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἧ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπιστόμενοι θεοῦ ὀμφῆ.
τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἔλθων,
ἦ ὅ γε μῦνος ἔων, ἦ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὡς τότε Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί —
οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη —
εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.'

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
ᾧ γέρον, οὐ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι οἶω·
λίην γάρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν.'

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
'Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι,
ἦ ἔλθων ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ᾤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἦ τοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκόμεν, ὅπποτε κεν δῆ
μοῖρ' ὀλοῇ καθέλῃσι ταυηλεγέος θανάτοιο.'

Nestor describes the murder of Agamemnon.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα
 'Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα κηδόμενοι περ' 240
 κείῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων
 τρίς γὰρ δὴ μὴν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν, 245
 ὡς τε μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
 ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·
 πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
 Αἴγισθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείῳ; *Μεγ.* 250
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ, ἀλλὰ πῃ ἄλλη
 πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσῆσας κατέπεφνε;'
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 'τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
 ἢ τοι μὲν τάδε καὐτὸς ὀίει, ὥς κεν ἐτύχθη, 255
 εἰ ζῶντι' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρείδης Τροίηθεν ἰῶν, ξανθὸς Μενέλαος·
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαίῳν ἔχευαν,
 ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς Ἄργεος, οὐδέ κέ τίς μιν 260
 κλαῦσεν Ἀχαιιάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἡμεῖθ'· ὃ δ' εὐκῆλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
 πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν.
 ἢ δ' ἢ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς, 265
 δῖα Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσι.
 πὰρ δ' ἄρ' ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρείδης Τροίηνδε κίων εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,

δὴ τότε τὸν μὲν αἰοῖδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην 270
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
 πολλὰ δὲ μηρί' ἔκκε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνήψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ. 275
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 Ἄτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἶρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἄθηνέων,
 ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι ἐποιχόμενος κατέπεφνε, 280
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίντο φύλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνήσαι, ὅποτε σπερχοίεν ἄελλαι.
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν. 285
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 ἴξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦε
 κύματά τε τροφόεντα πελώρια, ἴσα ὄρεσσι. 290
 ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσειν,
 ἦχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ρέεθρα.
 ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρῃ
 ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
 ἔνθα Νότος μέγα κῆμα ποτὶ σκαιὸν ῥῖον ὠθεῖ, 295
 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῆμ' ἀποέργει.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῆ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσι ξαζαν
 κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κναοπρωφρείους
 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ. 300
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων

ἤλατο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ
 ἐπάτετες δ' ἦνασσε πολυχρύσιοιο Μυκῆνης
 κτείνας Ἐτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. 305
 τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἦλθε δῖος Ὀρέστης
 ἀψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτατε πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦ τοι τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισι
 μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο· 310
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.

He bids Telemachus to visit Menelaus.

καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο, *μη δειν*
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὕτω ὑπερφιάλους, μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσι 315
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηυσίην ὁδὸν ἔλθης.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἐλθεῖν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 ἐλθέμεν, ὅν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι 320
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αὐτότετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηὶ τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 πὰρ δέ τοι νῆες ἔμοι, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται 325
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπη.
 ψεῦδος δ' οὐκ ἔρρει· μάλα γὰρ πεπινυμένος ἐστίν.
 Ὡς ἔφατ', ἥελιος δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 330

Athena proposes that they should now take their leave

‘Ω γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ’ ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 σπείσαντες κοίτιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὤρη.
 ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ’ ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε
 δητὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.’

Ἡ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ’ ἔκλυον ἀυδησάσης.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέφαντο ποτοῖο,
 νόμησαν δ’ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
 γλώσσας δ’ ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ’ ἐπέλειβον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ’ ἐπιόν θ’ ὅσον ἦθελε θυμὸς,
 δὴ τότε Ἰθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
 Νέεστωρ δ’ αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·

Nestor would fain keep them: so Telemachus remains

‘Ζεὺς τό γ’ ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὡς ὑμεῖς παρ’ ἐμεῖο θοῆν ἐπὶ νῆα κίοιτε
 ὡς τέ τευ ἦ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ,
 ᾧ οὐ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ’ ἐνὶ οἴκῳ,
 οὔτ’ αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
 οὐ θην δὴ τοῦδ’ ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
 νηὸς ἐπ’ ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ’ ἂν ἐγὼ γε
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
 ξείνους ξενίζειν, ὅς τις κ’ ἐμὰ δώμαθ’ ἴκηται.’

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ‘εὔ δὴ ταῦτά γ’ ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
 ἀλλ’ οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἄμ’ ἔψεται, ὄφρα κεν εὔδη

σοῖσω ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἶπω τε ἕκαστα. 360
φρον τὴν με λαιαν
 οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι· στ. 360
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ὀμηλική μεγαθύμου Τηλεμάχιο.

ἔσθα κε λεξαίμην κολῆ παρὰ νηὶ μελαίῃη 365
 νῆν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
 εἶμ', ἔσθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὗ τι νέον γε,
 οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἴκετο δῶμα,
 πέμψον σὺν δῖφρῳ τε καὶ υἱεί· δὸς δέ οἱ ἵππους,
 οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.' 370

Athena vanishes; Nestor vows her an offering.

ἽΩς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας, 375
μὴν εἰσὶν
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·

ἽΩ φίλος, οὗ σε ξολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσεσθαι,
 εἰ δὴ τοι νέφ· ὧδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται. 376
 οὐ μὲν γὰρ τις ὄδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη τριτογένεια,
 ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 ἀλλὰ, ἄνασσ', Ἰηθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν, 380
 αἰτῶ καὶ παιδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρύμετῳπον,
 ἀδμήτην, ἦν οὗ πῳ ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τῆν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.'

ἽΩς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε Γεῖρῆνιος ἵππότα Νέστωρ, 386
 νιάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δώματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δῶμαθ' ἴκοντο ἀγακλυτὰ τοιοῦτο ἄνακτος,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,

τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσευ 390
οἴνου ἠδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ᾧξεν ταμὴ καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κέρασσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, 395
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
τὸν δ' αὐτοῦ κόιμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
παρ δ' ἄρ' ἐμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν, 400
ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Next morning the offering is made.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ᾠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 405
ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕξειτ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἷ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἴζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἀἰδούσδε βεβήκει, 410
Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
σκήπτρον ἔχων. περὶ δ' οὐεσ ἀολλέες ἠγερέθοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
Περσεύς τ' Ἀρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
τοῖσι δ' ἐπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἥρως, 415
παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοεΐκελον εἶσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Ἐκαρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηγῆνατ' ἐέλδωρ,
ᾧφρ' ἢ τοι πρώτιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,

ἦ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. 420

ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα

ἔλθῃσιν, ἐδάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν

πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὺ' οἴους·

εἰς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω 425

ἐλθεῖν, ὄφρα βοδὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.

οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ' εἴσω

δμῶῃσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,

ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ·

ᾧ ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουν. ἦλθε μὲν ἄρ

βοῦς 430

ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἰσις

Τηλεμάχου ἔταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς

ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,

ἄκμονά τε ἀφῦράν τ' εὐπολήϊόν τε πυράγρην,

οἰσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη 435

ἱρῶν ἀντιώωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοδὸς κέρασιν περιχευεν

ἀσκήσας, ἵν' ἀγαλμα θεὰ κεχάροίτο ἰδοῦσα.

βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ διὸς Ἐχέφρων.

χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι 440

ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἐτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς

ἐν κανέφ'· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης

ὄξυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.

Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη 445

εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,

αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,

ἦλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας

αἰχενίους, λῦσεν δὲ βοδὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν 450

θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 τῆς δ' ἔπει ἐκ μέλαν αἶμα ῥύη, λίπε δ' ὄστέα θυμὸς, 455
 αἰψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
 καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὦπτων δ' ἀκροπόρους ὄβελουὸς ἐν χερσίν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσειν καλῇ Πολυκάστῃ,
 Νέστορος ὄπλοτάτῃ θυγάτῃρ Νηληιάδαο. 465
 αὐτὰρ ἐπεὶ λούσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ δ' ὅ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζητο, ποιμένι λαῶν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὦπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 470
 δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
 οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γεγήμιος ἱππότα Νέστωρ·

Telemachus and Peisistratus set out for Sparta.

'Παῖδες ἐμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους 475
 ζεύξασθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.'

Ὡς ἔφασθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
 ὄψα τε, οἶα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. 480

ἄν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον·
 πᾶρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἦνία λάζετο χερσὶ,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὸν πτολίεθρον. 485
 οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 ἐς Φηρὰς δ' ἴκουτο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πᾶρ ξείνια θῆκεν. 490

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τ' ἐξεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικιλ' ἔβαινον·
 [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἐνθα δ' ἔπειτα 495
 ἦνον ὀδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Telemachus and his friend are welcomed by Menelaus

Οἱ δ' ἴξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥήξήνορος υἱεὶ πέμπειν
ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ' ὃ γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπει νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστν περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασσειν.
υἱεὶ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης· Ἐλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινῆν,
Ἐρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.

ἌΩς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφῆς μέγα δῶμα
γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδὸς
φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέσσοις.

Τῷ δ' αὐτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵππῳ,
Τηλέμαχος θ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,

σῆσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἴδετο κρείων Ἴτεωνεύς,
 ὀτηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο,
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

25

Ἔεινω δὴ τινε τῷδε, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μέγαλοιο ἕκτοιο.
 ἀλλ' εἶπ' ἢ σφωιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
 ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ·

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθοῦ Μενέλαος·

30

οὐ μὲν νῆπιος ἦσθα, Βοηθοῖδῃ Ἴτεωνεῦ,
 τὸ πρῖν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάις ὡς νῆπια βάζεις.
 ἢ μὲν δὴ νῶι ξεινήμια πολλὰ φαγόντε

ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 ἐξοπίσω περ παύσῃ οἰζύος. ἀλλὰ λυ' ἵππους
 ξείνωνι, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι·

35

Ὡς φάθ', ὁ δὲ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
 ὀτηρηοὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἐοῖ αὐτῷ.

οἱ δ' ἵππους μὲν λύσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππέησιν ἀπήσιν,
 παρ δ' ἔβαλον ζειᾶς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν,
 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 αὐτοὺς δ' εἰσήγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
 θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.

40

ὥς τε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
 ὄμμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.

45

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐνζέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαί λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
 ἐς ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

50

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνουσσε τράπεζαν.

σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθειῖσα, χαριζομένη παρεόντων.

[δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.]

τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

‘Σίτου θ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα
δειπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ' ὅλ' τινές ἐστον
ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλῆων
σκηπτούχων, ἐπεὶ οὗ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.’

Ἐὼς φάτο, καὶ σφιν νῶτα βοῶς παρὰ πύονα θῆκεν
ὅπτ' ἐν χερσὶν ἔλων, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῶ.
οἱ δ' ἐπ' ὄνειθα' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

Telemachus admires the beauties of the palace.

‘Φράζεο, Νεστορίδῃ, τῶ ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
χαλκοῦ τε στεροπῆν καὶ δῶματα ἠχήμεντα,
χρυσοῦ τ' ἠλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιῆδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή,
ὅσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορώοντα.’

Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Menelaus, in replying, mentions the name of Odysse

‘Τέκνα φίλ', ἢ τοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἂν τις ἐρίζου
ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
ἀνδρῶν δ' ἢ κέν τις μοι ἐρίσσεται, ἦε καὶ οὐκί,

κτῆμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθῶν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον·
 Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
 Αἰθίοπας θ' ἰκόμην καὶ Σιδουίους καὶ Ἐρεμβοὺς
 καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι. 85
 τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 ἐνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευῆς οὔτε τι ποιμὴν
 τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος,
 ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
 εἰς ἐγὼ περὶ κείνα πολὺν βίοτον συναγείρων 90
 ἠλώμην, τείως· μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε
 λάβρῃ, ἀνωιστὶ, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
 ὧς οὐ τοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
 καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἳ τινες ὑμῖν
 εἰσὶν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον 95
 εὐ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 ναίειν, οἳ δ' ἄνδρες σοοὶ ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 100
 πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 παύομαι· αἰψήρως δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 ὡς ἐνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδῆν 105
 μνωομένῳ, ἐπεὶ οὐ τις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν
 ὅσσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἦρατο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
 αὐτῷ κῆδέ' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
 κέινου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν,
 ζῶει ὃ γ' ἦ τέθνηκεν. ὀδύρονταί νύ που αὐτὸν 110
 Λαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηηνελόπεια
 Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ·

which makes Telemachus weep.

Ἐὼς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἱμερον ὦρσε γόοι
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσ
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχῶν
ἀμφοτέρησιν χερσὶ. νόησε δέ μιν Μενέλαος,
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἤέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθήναι,
ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιοτο.

Helen notices how like Telemachus is to Odysseus

Εἶος ὁ ταυθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑφορόφοιο
ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα.
τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἀλκίππῃ δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἑρίοιο,
Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ, ὅς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίας, ὅθι πλείστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται
ὅς Μενελάφ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαιτα.
χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα
χρυσήν τ' ἠλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν
ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.
τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρουσα
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν.
αὐτίκα δ' ἢ γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέειεν ἕκαστα·

Ἰδμεν δὴ, Μενέλαε διοτρεφές, οἳ τινες οἶδε
ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
οὐ γάρ πώ τινά φημι ἑοικότα ὧδε ἰδέσθαι.

οὐτ' ἀνδρ' οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εισορόωσαν,
 ὡς δδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος νῦν ἔοικε,
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 κείνος ἀνὴρ, δτ' ἐμείο κυνώπιδος εἶνεκ' Ἀχαιοὶ 145
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 'οὔτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺν ἐίσκεις·
 κείνου γὰρ τοιοῦδε πόδες τοιαῖδε τε χεῖρες
 ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλῇ τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται. 150
 καὶ νῦν ἦ τοι ἐγὼ μεμνημένος ἄμφ' Ὀδυσσῆι
 μυθεόμην, ὅσα κείνος οἰζύσας ἐμόγησεν
 ἄμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἴβει,
 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.'

Peisistratus informs them who he and his friend are.

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἤῤα· 155
 'Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 κείνου μὲν τοι ὄδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσάται δ' ἐνὶ θυμῷ
 ὄδ' ἔλθων τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
 ἅπα σέθεν, τοῦ νῶι θεοῦ ὡς τερπόμεθ' αὐδῆ. 160
 αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ
 τῷ ἅμα πομπὸν ἔπεσθαι· ἐέλδετο γὰρ σε ἰδέσθαι,
 ὄφρα οἱ ἦ τι ἔπος ὑποθήσεται ἠέ τι ἔργον.
 πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο
 ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσητήρες ἔωσιν, 165
 ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
 εἶσ' οἳ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.'

Old memories make them all weep.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 'ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ

ἴκεθ', ὃς εἶνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔσοχον ἄλλων
Ἄργείων, εἰ νῶν ὑπεῖρ ἄλα νόστον ἔδωκε
νησι θοῆσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύσοπα Ζεὺς.
καί κέ οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν καὶ δῶματ' ἔτευξα,
ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκει ῥ'
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαπατάσας,
αἱ περὶ ναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
καὶ κε θάμ' ἐνθάδ' εἶοντες ἐμισγόμεθ'. οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκριεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγασσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
ὃς κείνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.'

ᾧ φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὄρσε γόοιο.
κλαῖε μὲν Ἄργεϊ Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κλαῖε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρῦτῳ ἔχεν ὄσσε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ' Ἡοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.
τοῦ ὃ γ' ἐπιμνησθεῖς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ἄτρεΐδη, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
[οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν],
καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδότης, ἀλλὰ καὶ Ἥως
ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσώμαί γε μὲν οὐδὲν
κλαίειν ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπη.
τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὗ τι κάκιστος
Ἄργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
ἤντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι

Ἄπυλοχον, περὶ μὲν θέλειω ταχὺν ἤδὲ μαχητήν·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

ᾧ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες ὄσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
εἶποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὄς προγενέστερος εἴη· 205

τοίου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος ᾧ τε Κρουίων

ἄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,

ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,

αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν, 210

νίκας αὖ πυντούς τε καὶ ἔγχεσιω εἶναι ἀρίστους.

ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἔασομεν, ὄς πρὶν ἐτύχθη,

δόρπου δ' ἐξαυτίς μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ

χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται

Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν· 215

ᾧ ἔφατ', Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,

στρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὄνειραθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Helen mixes an opiate in the wine,

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·

αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον, 220

νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.

ὄς τὸ καταβρόξειεν, ἔπην κρητῆρι μιγείη,

οὐ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,

οὐδ' εἰ οἱ κατατεθναῖη μήτηρ τε πατήρ τε,

οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἷδον 225

χαλκῷ δηϊόφεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιω ὀρῶτο.

τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,

ἔσθλα, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην, Θῶνος παράκοιτις,

Αἴγυπτίη, τῇ πλείστα φέρει ζειδωρος ἄρουρα

φάρμακα, πολλὰ μὲν ἔσθλα μεμιγμένα, πολλὰ δὲ

λυγρά·

ιητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἢ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἴνοχοῆσαι,
 ἐξαυτῆς μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

‘ Ἄτρείδῃ Μενέλαε διοτρεφὲς ἠδὲ καὶ οἶδε
 ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες· ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλω
 Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα
 ἢ τοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι
 καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.

and tells the tale of Odysseus in disguise.

πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
 ἀλλ' οἶον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 δῆμψ' ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 αὐτόν μιν πληγῆσιν ἀεικέλησι δαμάσσας,
 σπείρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆι εἰκόως,
 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδν πόλιω εὐρύναυιαν·
 ἄλλω δ' αὐτόν φωτὶ κατακρύπτων ἦσκε
 δέκτη, ὅς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τῷ ἕκελος κατέδν Τρώων πόλιω, οἱ δ' ἀβάκησαν
 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἷη ἀνέγνων τοῖον ἔοντα,
 καὶ μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἀλέεινεν.
 ἀλλ' ὅτε δῆ μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρίον ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὄρκον
 μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 πρὶν γε τὸν ἐς νῆάς τε θεὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι,
 καὶ τότε δῆ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ
 ἦλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 ἐνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖψ', ἐπεὶ ἦδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι.

ἀψ οἰκόνδ', ἄτην δὲ μετέστενον, ἦν Ἐφροδίτη
 ὄωχ', ὅτε μ' ἤγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιω τε
 οὐ τευ δευόμενον, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι εἶδος.'

The story of the wooden horse.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· 265
 'ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἦδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἠρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαίαν·
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 οἶον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ. 270
 οἶον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 ἵππῳ ἐνι ξεστῷ, ἧν ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦλθες ἔπειτα σὺ κείσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
 δαίμων, ὃς Τρώεσσι ἐβούλετο κύδος ὀρέξαι· 275
 καὶ τοι Δηϊφობος θεοείκελος ἔσπετ' ἰούση.
 τρίς δὲ περιστρεφάσας κοῖλον λόχον ἀμφοφώσασα,
 ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
 πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
 αἰτάρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς 280
 ἦμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
 νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε
 ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθεν αἰψ' ὑπακοῦσαι·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἱες Ἀχαιῶν, 285
 Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσι
 ἦθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
 κωλεμῶς κρατερῆσι, σώσσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς,
 τόφρα δ' ἐχ' ὄφρα σε νόσφιω ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 290

‘Ατρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄλγιον· οὐ γάρ οἷ τι τάδ’ ἦρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 οὐδ’ εἶ οἱ κραδίη γε σιδηρῆ ἐνδοθεν ἦεν.
 ἀλλ’ ἄγετ’ εἰς εὐνὴν τράπεθ’ ἡμέας, ὄφρα καὶ ἤδη
 ὑπνω ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.’ 295

Ἦς ἔφατ’, Ἀργεῖη δ’ Ἑλένη δμῶησι κέλευσε
 δέμνι ὑπ’ αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε’ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ’ ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ’ ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ’ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι, 300
 δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ.
 οἱ μὲν ἄρ’ ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 Τηλέμαχος θ’ ἦρωσ καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
 Ἀτρείδης δὲ καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
 παρ’ δ’ Ἑλένη ταυπέπλος ἐλέξατο, δία γυναικῶν. 305

Next day Telemachus tells Menelaus his troubles and asks for his guidance.

Ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὠρνυτ’ ἄρ’ ἐξ εὐνῆφι βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 εἴματα ἔσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θέτ’ ὦμφ,
 ποσσὶ δ’ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 βῆ δ’ ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλίγκιος ἄντην, 310
 Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζε·

‘Τίπτε δέ σε χρεῖω δεῦρ’ ἦγαγε, Τηλέμαχ’ ἦρωσ,
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ’ εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.’

Τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 315
 ‘Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἦλυθον, εἴ τινά μοι κληθόνα πατρὸς ἐνίσποις.
 ἐσθλὲταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πλοῖνα ἔργα,
 δυσμενέων δ’ ἀνδρῶν πλείους δόμος, οἷ τέ μοι αἰεὶ

μῆλ' ἄδινά σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς, 320
 μητρὸς ἐμῆς μνηστήρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 πλαζομένου· περὶ γάρ μιν οὐζυρὸν τέκε μήτηρ. 325
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατήρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
 ἢ ἔπος ἤέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
 δῆμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί· 330
 τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες.'

Menelaus predicts the destruction of the suitors,

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 'ὦ πόποι, ἢ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἠθέλον εὐνηθῆναι ἀνάκτιδες αὐτοὶ ἐόντες.
 ὡς δ' ὅπῳτ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῦο λέοντος 335
 νεβρὸς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθνοὺς
 κημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν,
 ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει. 340
 αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
 τοῖος ἐὼν οἶός ποτ' ἐνκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλεῖδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 τοῖος ἐὼν μνηστήρησιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 345
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' ἄ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσσαι, οὐκ ἂν ἐγὼ γε
 ἄλλα παρῆξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἶπε γέρων ἄλιος νημερτῆς,

τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.

And tells the story of his own rescue by Eidothea

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
 [οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφετμέων.]
 νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἐ κικλήσκουσι,
 τόσσον ἄνευθ' ὅσσον τε πανημερὴ γλαφυρὴ νηὺς
 ἦνυσεν, ἧ λιγυρὸς οὖρος ἐπιπνεύησιν ὀπισθεν·
 ἐν δὲ λιμῆν εὖορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἰσας
 εἰς πόντον βάλλουσι, ἀφυστάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἡματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὖροι
 πνεύοντες φαίνονθ' ἀλιαέες, οἳ ῥά τε νηῶν
 πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 καὶ νῦ κεν ἦμα πάντα κατέφθιτο καὶ μέν' ἀνδρῶν,
 εἰ μὴ τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐσάωσε,
 Πρωτεύος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἀλίοιο γέροντος,
 Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
 ἧ μ' οἶψ' ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων·
 αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι λχθυάσκου
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 ἧ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
 νηπίός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσσον ἠδὲ χαλίφρων,
 ἧε ἐκὼν μεθίεις καὶ τέρπειαι ἄλγεα πάσχων·
 ὡς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκειαι, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ἐκ μὲν τοι ἐρέω, ἧ τις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
 ὡς ἐγὼ οὐ τι ἐκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νῦ μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι,

ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου, 380
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 πωλείται τις δεῦρο γέρων ἄλιος νημερτῆς,
 ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης 385
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 τὸν δέ τ' ἔμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.
 τὸν γ' εἶ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα. 390
 καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, διοτρεφεὺς, αἶ κ' ἐθέλησθα,
 ὅτι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
 οἰχομένοιο σέθεν δολιχῆν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσείειπον·
 αὐτὴ νῦν φράζου σὺ λόχον θείοιο γέροντος, 395
 μή πῶς με προῦδῶν ἠὲ προδαιὲς ἀλέηται·
 ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.
 ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκη, 400
 τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἴσι γέρων ἄλιος νημερτῆς
 νηοῖ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὴ καλυφθεὶς,
 ἐκ δ' ἔλθων κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
 ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἄλοσύδνης
 ἀθροαὶ εὐδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι, 405
 πικρὸν ἀποπνεύουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὁδμῆν.
 ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφιν,
 εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' ἐν κρίνασθαι ἑταίρους
 τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν ἐυσσέλμοισιν ἄριστοι.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια τοῖο γέροντος. 410
 φάκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·

αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὡς πώεσι μήλων,
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
 καὶ τότ' ἐπειθ' ὑμῶν μελέτω κάρτος τε βίη τε, 41
 αὐθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαίαν
 ἐρπετὰ γίγνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαῖς πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλον τε πιέζειν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσι, 42
 τοῖος ἐὼν οἶόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
 καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαί τε γέροντα,
 ἥρως, εἶρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τις σε χαλέπτει,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
 ὡς εἰποῦσ' ὑπὸ πόντον ἐδύσето κυμαίνοντα. 43
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἦια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 44
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 ἦια πολλὰ θεοὺς γοννούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
 τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
 Τόφρα δ' ἄρ' ἦ γ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 τέσσαρα φωκῶων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε· 45
 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
 εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἀλήσιν
 ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
 ἐξείης δ' εὐνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω. 46
 ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τείρε γὰρ αἰνώς
 φωκῶων ἀλιοτρεφέων ὀλωώτατος ὀδμή.
 τίς γάρ κ' εἰναλίω παρὰ κήτει κοιμηθείη;

ἀλλ' αὐτῇ ἐσάωσ'ε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειρα·
 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥίνα ἐκάστῳ θῆκε φέρουσα 445
 ἦδ' ἰὸν μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὄδμην.
 πάσαν δ' ἦοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·
 φῶκαι δ' ἐξ ἄλδος ἦλθον ἀολλέες. αἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐνόδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἄλδος, εὔρε δὲ φῶκας 450
 ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
 ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
 ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.

Capture of Proteus.

ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης, 455
 ἀλλ' ἦ τοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠγυγένειος,
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ἠδὲ μέγας σὺς·
 γίγνετο δ' ὕγρον ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
 ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάξ' ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδῶς, 460
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπε·
 τίς νύ τοι, Ἄτρεος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλάς,
 ὄφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρῆ;
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 οἴσθα, γέρον, τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; 465
 ὡς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμων
 εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἶπε, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
 ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα, 470
 ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ἀλλὰ μάλ' ὦφελλες Δίί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν. ὄφρα τάχιστα

σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
πρὶν γ' ὄτ' ἂν Αἰγύπτιοιο, διυπετέος ποταμοῖο,
αὐτὶς ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι·
καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μενοιῶς.
ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμολε γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
οὐνεκά μ' αὐτὶς ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἔπεσσι βόμβη προσέειπεν·
ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἣ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
ἦέ τις ὦλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
ἦε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
ὡς ἔφάμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Proteus reveals the fate of the Greek heroes.

Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρῃαι; οὐδέ τί σε χρὴ
ἰδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεὶ κ' εὖ πάντα πύθηαι.
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
ἄρχοι δ' αὖ δύο μούνοιο Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρήσθα.
εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι.
Γυρῆσίην μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
πέτρησιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
καὶ νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
εἰ μὴ ὑπερφιάλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη·

ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν ἀυδήσαντος· 505
 ἔπειτα τρῖαινας ἑλών χερσὶ στιβαρῆσιν
 Γυραίνην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 μὲν αὐτόθι μείνει, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
 ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα. 510
 μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πλεν ἄλμυρον ὕδωρ.]
 που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
 γι γλαφυρῆσι· σάωσε δὲ πόντια Ἥρη.
 ἔε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὸν
 , τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα 515
 ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα,
 ἐπ' ἔσχατιῇν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
 , ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
 ἔε δὴ καὶ κείθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἴκοντο, 520
 ἰ μὲν χαίρων ἐπεβήσεται πατρίδος αἴης,
 νει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 θερμὰ χέουτ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαίαν.
 ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καθεῖσεν
 ος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν 525
 δοῖα τάλαντα· φύλασσε δ' ὃ γ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 ἄθιοι παριῶν, μνήσαιο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 μὲν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
 δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
 ενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶταξ ἀρίστους 530
 ἴχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ω καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
 οὐκ εἶδὸτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
 σας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃν. 535

οὐδέ τις Ἄτρεϊδεω ἐτάρων λίπεθ' οἳ οἱ ἔποντο,
 οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἠελίοιο. 540
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλιδόμενός τε κορέσθην,
 δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἄλιος νημερτής·
 μηκέτι, Ἄτρεος υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
 κλαί', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δῆομεν· ἀλλὰ τάχιστα
 πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι. 545
 ἦ γάρ μιν ζῶόν γε κιχήσεται, ἦ κεν Ὀρέστης
 κτείεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαιο.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 αὐτὶς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων. 550
 τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅς τις ἔτι ζῶὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ
 [ἦὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνυμένός περ ἀκοῦσαι].
 ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτὶκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων· 555
 τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἦ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρητμοι καὶ ἐταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. 560
 σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
 ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδῖον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμπουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθς,
 τῇ περ ῥήϊστη βιοτῇ πέλει ἀνθρώποισιν· 565
 οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρος,
 ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνέοντος ἀήτας

Ἵκεανὸς ἀνίστη ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
οὔνεκ' ἔχεις Ἑλένην καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔσσι.
ὡς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.

570

The story of the return of Menelaus.

αἰτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
ἦμα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
αἰτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 575
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
ἐν δ' ἰστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἰστίᾳ νηυσὶν εἰσῆς·
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολιῆν ἄλα τύπτουν ἑρετμοῖς. 580
ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτιοι, διπετέος ποταμοῖο,
σῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας,
αἰτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χευ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἔν' ἄσβεστον κλέος εἶη.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οὔρου 585
ἀθάνατοι, τοί μ' ὤκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρα κεν ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
τρῆϊς ἵππους καὶ δίφρον εὐξοον· αἰτὰρ ἔπειτα 590
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἦματα πάντα.'

Telemachus is unwilling to stay any longer.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀτίου ἤυδα·
'Ἄτρεϊδῃ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην 595

ἤμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος οὐδὲ τοκῆων
 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἠγαθήη· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
 θῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
 ἵππους δ' εἰς Ἴθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον
 πυροὶ τε ζεῖαι τ' ἠδ' εὐρυφυῆς κρῖ λευκόν.
 ἐν δ' Ἴθάκῃ οὗτ' ἄρ' ὁρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμών·
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβότοιο.
 οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
 αἷ θ' ἀλλ' κεκλιᾶται· Ἴθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.²

² Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

Ἄϊματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
 δῶρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κείται
 δώσω ἢ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·
 ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἔδς δόμος ἀμφεκάλυψε
 κείσέ με νοστήσαντα· τέιν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.³

³ Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 [δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θεῖον βασιλῆος.
 οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρου δ' εὐήνορα οἶνον·
 σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
 ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο],

The scene changes to the palace of Odysseus.

μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.
 Ἄντινοος δὲ καθήστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδῆς,
 ἄρχοι μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
 τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἐγγύθεν ἔλθων
 Ἄντινοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·

630

The departure of Telemachus is announced to the suitors.

Ἄντινο', ἧ ρά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἧε καὶ οὐκί,
 ὅπποτε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;
 νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς
 Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
 δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
 ἀδμήτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην·?

635

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
 ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηληΐον, ἀλλὰ που αὐτοῦ
 ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἧε συβώτη.

640

Τὸν δ' αὖτ' Ἄντινοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 ἡμερτές μοι ἔνισπε, πότ' ᾗχετο καὶ τίνες αὐτῷ
 κούροι ἔποντ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἧ ἔοι αὐτοῦ
 θῆγές τε δμῶές τε; δύναϊτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 ἧ σε βῆ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
 ἧε ἑκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπύξατο μύθῳ·?

645

Τὸν δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἀντίον ἤυδα·
 αἴτῳ ἐκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
 ὅππότε ἀνήρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
 αἰτίῃ; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιω εἶη.
 κούροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
 οἱ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
 Μέντορα, ἧε θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐψέκει.
 ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον

650

655

χθιζὸν ὑπηοῖον. τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλουδε.⁷

Ἐὼς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρὸς,
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.
μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπέιθεος υἱὸς
[ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιαι
πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην']

Antinous plots his destruction.

Ἐὼς πόποι, ἧ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἐκ τοσσῶνδ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτως,
νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἴνεκα πατρός.⁸

Ἐὼς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

Medon informs Penelope,

Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολλὸν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων, οὗς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμενον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μῆδων, ὃς ἐπέυθετο βουλάς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπεΐη·
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηΐδα Πηνελόπεια·

Ἐκῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ἧ εἰπέμεναι δμωῆσιν Ὀδυσσῆος θελοῖο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μηδ' ἄλλοθ' ὀμιλήσαντες

ἕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν. 685

οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλὸν,
κῆσιω Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἔοντες,
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτε τινα ῥέξας ἑξάσιον οὔτε τι εἰπῶν 690

ἐν δῆμῳ· ἦ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλῶν·
ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
κεῖνος δ' οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει.
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.' 695

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μῆδων, πεπνυμένα εἰδώς,
'αἱ γὰρ δὴ, βασιλεια, τόδε πλείστον κακὸν εἶη.
ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμᾶσι κατακτάμεν ὀξεί χαλκῷ 700
οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
εἰς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' εἰς Λακεδαίμονα δῖαν.'

who is brokenhearted at the news.

'Ὡς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλησθεν, θαλερῆ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. 705
ὄψε δὲ δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·

'Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεῶ
νῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἱ θ' ἄλλος ἴπποι
ἄνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὸν ἐφ' ἕγρην.
ἦ ἴα μῆδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;' 710

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μῆδων πεπνυμένα εἰδώς,
'οὐκ οἶδ' ἦ τίς μιν θεὸς ὥρορεν ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν εἰς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἐοῦ ἢ νόστον, ἦ ὅν τινα πότμον ἐπέσπευ.'

'Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος. 715

αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὡς πώεσι μῆλων.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
 καὶ τότε ἔπειθ' ὑμῶν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
 αὔθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπετὰ γίγνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαῆς πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλον τε πιέζειν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσι,
 τοῖος ἐὼν οἶόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
 καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαι τε γέροντα,
 ἦρωσ, εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τις σε χαλέπτει,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα.
 ὡς εἰποῦσ' ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἦμα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 ἦμα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
 τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.

Τόφρα δ' ἄρ' ἦ γ' ὑποδύσα θαλάσσης εὐρέα κόλποι
 τέσσαρα φωκᾶων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
 εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἀλήσιον
 ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς·
 ἐξείης δ' εὐνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω.
 ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τείρε γὰρ αἰνῶς
 φωκᾶων ἀλιοτρεφῆων ὀλοώτατος ὀδμή.
 τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτει κοιμηθεῖη;

ἄλλ' αὐτῇ ἐσάωσθε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ
 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥίνα ἐκάστω θῆκε φέρουσα 445
 ἦδὺ μάλα πνεύουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
 πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·
 φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες. αἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐνδῖος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὔρε δὲ φώκας 450
 ζαυρεφείας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
 ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
 ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.

Capture of Proteus.

ἡμεῖς δὲ ἰάχουτες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθητο τέχνης, 455
 ἀλλ' ἦ τοι πρώτιστα λέων γένητ' ἠγυγέυεις,
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ἦδὲ μέγας σῦς·
 γίγνεται δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑπιπέτῃλου.
 ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαξ' ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδὼς, 460
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπε·
 τίς νύ τοι, Ἄτρειος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
 ὄφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 οἴσθα, γέρον, τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; 465
 ὡς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμων
 εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἶπε, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι,
 ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα, 470
 ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ἀλλὰ μάλ' ὦφελλες Δίί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν· ὄφρα τάχιστα

σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐνκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 πρὶν γ' ὄτ' ἂν Αἰγύπτιοι, διπυπέτος ποταμοῖο,
 αὐτίς ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι·
 καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μενοιῶς.
 ὧς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὐνεκά μ' αὐτίς ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
 Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
 ἀλλὰ καὶ ὧς μιν ἔπεσσι βόμβητος προσέειπον·
 ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὧς σὺ κελεύεις.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἣ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
 οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 ἦέ τις ὦλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
 ἦε φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
 ὧς ἔφάμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Proteus reveals the fate of the Greek heroes.

Ἄτρεϊδῃ, τί με ταῦτα διείρει; οὐδέ τί σε χρὴ
 ἴδμεναι, οὐδέ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
 δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεὶ κ' εὖ πάντα πύθῃαι.
 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
 ἄρχοι δ' αὖ δύο μόννοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρήσθα.
 εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι.
 Γυρῆσίην μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
 πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη·

φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος· 505
 αἰτίκ' ἔπειτα τρῖαινω ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσι
 ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μείνει, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα. 510
 [ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πλεν ἄλμυρον ὕδωρ.]
 σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὸν
 ἵεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα 515
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρον μεγάλα στενάχοντα,
 ἀγροῦ ἐπ' ἔσχατιήν, ὅθι δῶματα ναῖε Θυέστης
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 ἀψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἴκοντο, 520
 ἦ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
 καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καθεῖσεν
 Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν 525
 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὁ γ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 μὴ ἔλάβοι παριῶν, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δῶματα ποιμένι λαῶν.
 αἰτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην
 κριάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους 530
 εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 αἰτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
 τὸν δ' οὐκ εἶδόντ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
 δειπύσσας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. 535

οὐδέ τις Ἴατρεΐδew ἐτάρων λίπεθ' οἳ οἱ ἔποντο,
 οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκαθεν ἐν μεγάροισιν.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡελίοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλιδόμενός τε κορέσθην,
 δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἄλιος νημερτής·
 μηκέτι, Ἴατρός υἱέ, πολλὸν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
 κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δῆομεν· ἀλλὰ τάχιστα
 πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαίαν ἴκηαι.
 ἦ γάρ μιν ζῶόν γε κιχήσεται, ἢ κεν Ὀρέστης
 κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσῃς.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 αὐτίς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
 τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅς τις ἔτι ζῶὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ
 [ἢ ἐθάνων· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνυμένός περ ἀκοῦσαι].
 ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἢ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθους,
 τῇ περ ῥήϊστη βιοτῇ πέλει ἀνθρώποισιν·
 οὐ νιφετὸς, οὐτ' ἄρ' χειμῶν πολλὸς οὔτε ποτ' ὄμβρος,
 ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνεύοντος ἀήτας

ἸΩκεαὺς ἀνίσχιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
οὐνεκ' ἔχεις Ἑλένην καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔσσι.
ὡς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσseto κυμαίνοντα.

570

The story of the return of Menelaus.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
ἦια, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὄπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
οἷ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

575

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα διὰν,
ἐν δ' ἰστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηυσὶν εἰσῆς·
ὦ δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζου·
ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολιῆν ἄλα τύπτου ἐρετμοῖς.

580

ἄψ δ' εἰς Αἰγύπτιοι, διπετεὸς ποταμοῖο,
σῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας,
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χευ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἔν' ἄσβεστον κλέος εἶη.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οὖρον

585

ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρα κεν ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
τρεῖς ἵππους καὶ δίδυρον εὐξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.'

590

Telemachus is unwilling to stay any longer.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῦδα·
'Ἄτρεϊδῃ, μὴ δῆ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην

595

ἤμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος οὐδὲ τοκῆων·
 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἠγαθέη· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
 θῶρον δ' ὅτι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
 ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον
 πυροὶ τε ζεῖαί τ' ἠδ' εὐρυφυῆς κρὶ λευκόν.
 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὗτ' ἄρ' ὁρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμών·
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβότοιο.
 οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
 αἴ θ' ἀλλ' κεκλίεται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.²

² Ὡς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

Ἄϊματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ,
 δώρων δ', ὅσσοι ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κείμενα
 δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 ἔστιν ἅπασ, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράνεται·
 ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' εἰς δόμος ἀμφεκάλυψε
 κεῖσέ με νοστήσαντα· τείν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.³

³ Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 [δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θεῖον βασιλῆος.
 οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐνήνορα οἶνον·
 σῖτον δὲ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
 ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο],

The scene changes to the palace of Odysseus.

μνηστήρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὄθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.

Ἄντιοος δὲ καθήστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
 ἄρχοι μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἕξοχ' ἄριστοι.

τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἐγγύθεν ἔλθων

630

Ἄντιοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·

The departure of Telemachus is announced to the
 suitors.

Ἄντιο', ἧ ρά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἧε καὶ οὐκί,
 ὅππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;

νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς

Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι

635

δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίλοιοι ταλαεργοὶ

ἀδμήτες· τῶν κέν τι' ἐλασσάμενος δαμασαίμην·

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
 ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηληΐον, ἀλλὰ πού αὐτοῦ

ἀγρῶν ἢ μῆλοισι παρέμμεναι, ἧε συβώτη.

640

Τὸν δ' αὖτ' Ἄντιοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·

ἡμερτές μοι ἐνισπε, πότε' ὥχεται καὶ τίνες αὐτῷ

κοῦροι ἔποντ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἧ ἔοι αὐτοῦ

θήτες τε δμῶές τε; δύναϊτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.

καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

645

ἧ σε βίη ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,

ἧε ἐκῶν οἳ δῶκα, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ·

Τὸν δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἀντίον ἤδα·

αὐτὸς ἐκῶν οἳ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,

ὅππότε' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ

650

αἰτίῃ; χαλεπὸν κεν ἀνήρασθαι δόσιν εἶη.

κοῦροι δ' οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,

οἳ οἳ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα

Μέντορα, ἧε θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐώκει.

ἀλλὰ τὸ θανμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δίου

655

χθιζὸν ὑπηοῖον. τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.²

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρὸς,
τοῖσι δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ.
μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
τοῖσι δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπίθεος υἱὸς 660
[ἀχρύνεμος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιαι
πίμπλαυτ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην']

Antinous plots his destruction.

Ὡ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἐκ τοσσῶνδ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτως, 665
νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι,
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἐταίρους,
ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχῆσομαι ἠδὲ φυλάξω 670
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἴνεκα πατρός.²

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

Medon informs Penelope,

Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος 675
μύθων, οὗς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμενον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπέυθετο βουλάς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ' ἔμμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπέει·
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηΐδα Πηνελόπεια· 680

Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγανοί;
ἦ εἰπέμεναι δμωῆσιν Ὀδυσσῆος θέλιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαυτες μῆδ' ἄλλοθ' ὀμιλήσαντες

ὑστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν. 685

οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοντον κατακείρετε πολλὸν,
κτῆσιω Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἔοντες,
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσι,
οὔτε τινα ῥέξας ἐξάσιον οὔτε τι εἰπὼν 690

ἐν δῆμῳ· ἦ τ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων·
ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοῖη.
κείως δ' οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἑώργει.
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τις ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.' 695

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μῆδων, πεπνυμένα εἰδῶς,
' αἱ γὰρ δὴ, βασιλεια, τόδε πλείστον κακὸν εἶη.
ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, δὲ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμᾶσι κατακτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ 700
οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
ἐς Πύλον ἠγαθήην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.'

who is brokenhearted at the news.

Ὡς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλησθεν, θαλερῆ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. 705
ὄψε δὲ δὴ μιν ἔπεσσι ἀμειβομένη προσέειπε·

' Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεῶ
νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινόμεν, αἱ θ' ἄλδος ἵπποι
ἄνδράσι γίγνονται, περώσει δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρῆν.
ἦ ἴνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;' 710

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μῆδων πεπνυμένα εἰδῶς,
' οὐκ οἶδ' ἦ τίς μιν θεὸς ὤρορεν ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἐοῦ ἦ νόστον, ἦ ὄν τινα πότμον ἐπέσπευ.'

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος. 715

τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δίφρῳ ἐφέζεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἑόντων,
 ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ Ἴζε πολυκμήτου θαλάμοιο
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περι δὲ δμῳαὶ μινύριζον
 πάσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί. 720
 τῆς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·

‘Κλυτε, φίλαι· περι γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
 ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο,
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 725
 [ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.]
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαί
 ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὄρμηθέντος ἄκουσα.
 σχέτλιαί, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη
 ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ, 730
 ὅππότε κείνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
 τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 ἢ κέ με τεθνηῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
 ἀλλὰ τις ὀτρηνῶς Δολίον καλέσειε γέροντα, 735
 ὁμῶ' ἐμὸν ὄν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
 καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδέδρεον, ὄφρα τάχιστα
 Λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
 εἰ δὴ πού τινα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας
 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἱ μεμῶασιν 740
 ὄν καὶ Ὀδυσσῆος φθίσει γόνον ἀντιθέοιο.’

At Eurycleia's advice, she prays for help to Athena.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφός Εὐρύκλεια·
 ‘νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεί χαλκῷ,
 ἢ ἕα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω·
 ἦδ' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὕσσ' ἐκέλευε, 745

σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον
 μὴ πρὶν σοὶ ἔρέειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι
 ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι,
 ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃς.
 ἀλλ' ὑδρηνάμενη, καθαρὰ χροῖ εἴμαθ' ἔλοῦσα, 750
 εἰς ὑπερῷ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 εὔχε' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·
 ἦ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι.
 μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀίω
 πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιδάδοιο 755
 ἐχθέσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται ὅς κεν ἔχησι
 δώματά θ' ὑπερεφέα καὶ ἀπόπροθι πλοῖνας ἀγρούς.'
 ὣς φάτο, τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
 ἦ δ' ὑδρηνάμενη, καθαρὰ χροῖ εἴμαθ' ἔλοῦσα,
 εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν, 760
 ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέφ, ἧράτο δ' Ἀθήνη·
 'Κλυθί μιν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 εἰ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
 ἦ βοδὸς ἦ ὄϊος κατὰ πλοῖνα μηρί' ἔκῃε,
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι φίλον νῆα σάωσον, 765
 μηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.'
 ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρής.
 μηστῆρες δ' ὀμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιδόεντα·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 'Ἢ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασιλῆια 770
 ἄρτυει, οὐδέ τι οἶδεν ὃ οἱ φόνος νῆι τέτυκται.'
 ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 'Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
 πάντας ὁμῶς, μὴ πού τις ἐπαγγείλησι καὶ εἴσω. 775
 ἀλλ' ἔγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
 μῶθον, ὃ δὴ καὶ πάσιν ἐνὶ φρεσίν ἤραρεν ἡμῶν.'

The ambush laid to await Telemachus.

Ὡς εἰπὼν ἐκρίνατ' εἰέκοσι φῶτας ἀρίστους,
 βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θίνα θαλάσσης.
 νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἄλδς βένθοσδε ἔρυσσαν, 780
 ἐν δ' ἰστόν τε τίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
 ἠρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι
 [πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·]
 τεύχεα δέ σφ' ἠνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί· 785
 ἔνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθεῖν.

Ἡ δ' ὑπερωίῳ αὐθι περίφρων Πηνελόπεια
 κείτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος,
 ὀρμαίνουσ' ἢ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
 ἦ ὅ γ' ὑπὸ μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη. 790
 ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ
 δείσας, ὅππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι,
 τόσσα μιν ὀρμαίνουσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
 εὔδε δ' ἀνακλιθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἄψευα πάντα.

Athena cheers Penelope by sending a dream.

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 795
 εἰδῶλον ποίησε, δέμας δ' ἤικτο γυναικί,
 Ἴφθίμη, κούρη μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
 τὴν Εὐμηλος ὄπυιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
 εἴως Πηνελόπειαν ὄδυρομένην, γοόωσαν, 800
 παύσειε κλαυθμοῖο γοοῖό τε δακρυόεντος,
 ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐὔδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιμημένη ἦτορ·
 οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἐῷσι θεοὶ ῥεῖα ζῶντες 805

κλαίει οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστι.'

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
ἠδὺ μάλα κνώσσοσος' ἐν ὄνειρείησι πύλησιν·

ἴπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὐ τι πάρος γε 810

πωλείαι, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναεῖς·

καί με κέλεαι παύσασθαι διζύος ἠδ' ὀδυνάων

πολλέων, αἳ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,

πατοῖης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 815

[ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.]

νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κούρης ἐπὶ νηὸς,

νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ' ἀγοράων.

τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἢ περ ἐκείνου.

τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεῖδια μὴ τι πάθησιν, 820

ἢ ὃ γε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἅν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·

δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανώονται,

ἴμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι.'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἀμαυρόν·

'θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δεῖδιθι λίην· 825

τοίη γὰρ οἱ πομπὸς ἄμ' ἔρχεται, ἦν τε καὶ ἄλλοι

ἄνερες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γὰρ,

Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἔλεαίρει·

ἢ νῦν με προέηκε τείν τάδε μυθήσασθαι.'

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 830

'εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσι, θεοῦό τε ἔκλυες αὐδῆς,

εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κείνον διζυρόν καταλέξον,

ἢ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,

ἢ ἤδη τέθνηκε καὶ εἶν Ἀἰδαο δόμοισι.'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἀμαυρόν· 835

'οὐ μὲν τοι κείνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,

ζῶει δ' γ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.'

ἄΩς εἰπὸν σταθμοῖο παρὰ κληΐδα λιᾶσθη
 ἐς πνοιᾶς ἀνέμων· ἦ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
 κούρη Ἰκαρίω· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
 ὥς οἱ ἔναργες ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

840

The ship is stationed to intercept Telemachus.

Μνηστήρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.
 ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἀλλ' πετρήεσσα,
 μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 Ἄστερις, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένουσ' ἰλοχόωντες Ἀχαιοί.

845

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ὀδυσσεύς σχεδία.

**Athena in Olympus complains of the hard fate of
Odysseus.**

Ἦὸς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
 ἔρυσθ', ἔν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἔστι μέγιστον.
 τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσσῆος 5
 μησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἔων ἐν δώμασι νύμφης·
 'Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτούχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς·
 ἄλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἶη καὶ αἴσυλα ῥέζοι, 10
 ὥς οὗ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θέλειο
 λαῶν, οἷσιν ἄπασσε, πατὴρ δ' ὧς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι· 15
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρητμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 νῦν αὖ παιδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμῶασιν
 οἶκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκοῦην
 εἰς Πύλον ἡγαθήν ἠδ' εἰς Λακεδαίμονα δίαν· 20

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 'τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων' *lan*
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ, *yo. t*
 ὡς ἢ τοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γὰρ, *2*
treeless ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἴκηται,
 μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.' *footless*

Zeus despatches Hermes to Calypso's isle.

Ἡ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἷόν φίλον, ἀντίον ἦῤα·
 'Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
 νύμφη ἐνπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν, *31*
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται *Endeavour*
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου πῆματα πάσχων
 ἡματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἴκοιτο,
 Φαιήκων ἐς γαίαν, οἳ ἀγχίθειοι γεγάασιν, *31*
 οἳ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσουσι,
 πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθήτά τε δόντες,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς, *4*
 εἰ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχῶν ἀπὸ ληίδος αἴσαν.
 ὡς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐῆν ἐς πατρίδα γαίαν.'

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρου ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν *4*
 ἠδ' ἐπ' ἀπέριονα γαίαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὦν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης.
 Πιερίην δ' ἐπιβάς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντω· *5*

σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρω ὄρνιθι ζοικῶς, ^{ὄρνιθι}
 ὅς τε κατὰ δεινούς κόλπους ἄλδς ἀτρυγέτιο
 ἰχθύς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμη·
 τῷ ἱκελος πολέεσσιν ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς. ^{ἱκε}
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐούσων, 55
 ἔσθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἠπειρόνδε
 ἦεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
 ναῖεν ἐνπλόκαμος· τὴν δ' ἐνδοθι τέτμεν ἐούσων.
 τῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμή
 κέδρον τ' εὐκεάτιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει 60
 δαιομένων· ἠ δ' ἐνδον αἰοιδιάουσ' ὅπι καλῆ,
 ἰστών ἐποιχομένη χρυσεῖη κερκιδ' ὕφαιεν.
 ἄλῃ δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσσα,
 κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
 ἔσθα δέ τ' ὄρνιθες ταυσιπτεροὶ εὐνάζοντο, 65
 σκῶπές τ' ἱρηκές τε ταυγλωσσοὶ τε κορώναι
 εἰνάλια, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἠ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέιους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἠβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσι·
 κῆραι δ' ἐξείης πῖσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ, 70
 πλησῖαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμώνες μαλακοὶ Ἴου ἠδὲ σελίνου
 θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θηήσατο ἰδὼν καὶ τερφθείη φρεσὶν ἦσιν.
 ἔσθα στὰς θηείτο διάκτορος ἀργειφόντης. 75
 αἰτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐφ' ἠθήσατο θυμῷ,
 αἰτὶκ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπέος ἦλυθεν· οὐδέ μιν ἄτην
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δῶματα ναίει. 80
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἐνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὁ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαίει καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,

δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων
[πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων].

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαεινῶ, σιγαλόεντι·

85

Ἦτίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίξεις.
αὔδα ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
[ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.]

90

ᾧ ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἄμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργειφύοντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δαίπνησε καὶ ἦραρε θυμὸν ἐδωδῆ,
καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσω ἀμειβόμενος προσέειπεν·

95

He bids her to release Odysseus.

Ἐἰρωτᾶς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷ τε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.

100

ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
φησί τοι ἄνδρα παρῆναι διζυρώτατον ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν οἷ ἄστν περί Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαιτες ἔβησαν
οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἢ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.

105

[ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσε.]

110

τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·

οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἔστι φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἔην ἐς πατρίδα γαίαν.' 115
 ὣς φάτο, βίγησεν δὲ Καλυψὼ, διὰ θεῶν,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Reluctantly the goddess consents.

Ἰσχύλιόι ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἕξοχον ἄλλων,
 οἷ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην. 120
 ὡς μὲν ὅτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ρεία ζῶντες,
 ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷς ἀγαοῖς βελέεσσιν ἐποιομένη κατέπεφνε.
 ὡς δ' ὅπότε Ἰασίωνι ἐνπλόκαμος Δημήτηρ, 125
 ᾗ θυμῷ εἴξασα, μίγη φιλότῃτι καὶ εὐνῇ
 νεῶν ἐνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 Ζεὺς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
 ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάσθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρῆναι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130
 οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλασας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμὸς τε φέρων καὶ κύμα πέλασσε.]
 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον 135
 θήσειω ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πῶς ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
 ἐβόητω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 πάντων ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δὲ μιν οὐ πῆ ἐγὼ γέ· 140
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,

οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἴκηται.'

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης· 145
'οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη.'
Ἔως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργειφόντης·

Calypso informs Odysseus, and bids him build a boat,

ἣ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πόντια νύμφη
ἦί, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. 150
τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
δακρυόφιω τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη.
ἀλλ' ἦ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ· 155
ἦματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠμόνεσσι καθίζων
[δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων·

'Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν 160
φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἀρμόζεο χαλκῶ
εὐρείαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
ἕψου, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν 165
ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὔρον ὄπισθεν,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι,
αἶ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
οἳ μιν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρήναί τε.'

άτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 βωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ο τι δὴ σὺ, θεὰ, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπήν,
 εαι σχεδὴν περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι 175
 περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὖρφ.
 γῶν ἀέκητι σέθεν σχεδὴς ἐπιβαίην,
 ι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 ι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·?
 άτο, μεῖδῃσεν δὲ Καλυψῶ, δῖα θεάων, 180
 μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 ἢ ἀλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
 ὄν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευῆσαι.
 τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε
 ιτειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος 185
 νότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
 ι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσπ' ἂν ἐμοί περ
 οίμην, ὅτε με χρεῖῶ τόσον ἴκοι·
 ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ 190
 ι στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων·
 ια φωνήσασ' ἠγήσατο δῖα θεάων
 ἰως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
 πείος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ,
 μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη 195
 νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδῆν,
 ι πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
 ιωτίον ἴζεν Ὀδυσσῆος θελοῖο,
 ρ' ἀμβροσίην δμῶαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 ὀνειθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον. 200
 εἰ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος,
 μύθων ἤρχε Καλυψῶ, δῖα θεάων

though she would fain keep him with her.

‘ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις λέναι; σὺ δὲ χαίρε καὶ ἔμπησ. 20
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἴσα
 κήδ’ ἀναπλήσαι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,
 ἐνθάδε κ’ αὐθι μένων παρ’ ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ’ εἴης, ἰμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεται ἥματα πάντα. 21
 οὐ μὲν θην κείνης γε χερεῖων εὐχομαι εἶναι,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φηῖν, ἐπεὶ οὐ πως οὐδὲ ἔοικε
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.’

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ‘ πότνα θεὰ, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς 21
 πάντα μάλ’, οὐνεκα σείο περίφρων Πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ’ εἰσάντα ἰδέσθαι·
 ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ’ ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα
 οἴκαδέ τ’ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι. 22
 εἰ δ’ αὖ τις ραίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
 ἦδη γὰρ μάλα πόλλ’ ἔπαθον καὶ πόλλ’ ἐμόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.’

ἌΩς ἔφατ’, ἥελιος δ’ ἄρ’ ἔδυσσεν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν· 23
 ἐλθόντες δ’ ἄρα τῷ γε μυχῶ σπέιους γλαφυροῖο
 τερπέσθην φιλότῃτι, παρ’ ἀλλήλοισι μένοντες.

The boat-building.

Ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 αὐτίχ’ ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔνυστ’ Ὀδυσσεύς,
 αὐτὴ δ’ ἀργύφρον φᾶρος μέγα ἔνυστο νύμφη, 23

λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυί
 καλὴν χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
 καὶ τότε Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
 δῶκεν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμησι,
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
 στείλειον περικαλλὲς ἐλάινον, εὖ ἐναρηρόσ·
 δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐύξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
 νήσου ἐπ' ἔσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 κλήθρη τ' αἰγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
 αἶα πάλαι, περὶ κηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θεῶς δέ οἱ ἦντο ἔργον.
 εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
 ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν. 245
 τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, δῖα θεάων·
 τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι,
 γόμφουσι δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίησιν ἄρασεν.
 ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνῆρ
 φορτῖδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, 250
 τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσι,
 ποίει· ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεῦτα.
 ἐν δ' ἴστον ποίει καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῷ·
 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι. 255
 φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰστυνησι
 κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 ἰστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τὰ.
 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, 260
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.

Odysseus starts from Ogygia.

Τέτρατον ἡμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψῶ,
 εἶματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
 ἐν δέ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 26
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
 οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 γηθόσυννος δ' οὔρῳ πέτασ' ἰστία δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως 27
 ἦμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε
 Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὄψε δύοντα Βοώτην
 Ἄρκτον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο· 27
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
 ἐπὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἦματα ποντοπορευῶν,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιδόντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ· 28
 εἶσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ.

Poseidon sees him, raises a storm and wrecks him.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνίων κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἶσατο γάρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν· 28
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιον ἐόντος,
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
 ἐκφυγέειν μέγα πείραρ διζύος, ἦ μιν ἰκάνει·
 ἀλλ' ἔτι μὲν μὲν φημι ἔδην ἐλάαν κακότητος· 29

Ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 κερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
 παπτοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 σὺν δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἔπεσε Ζέφυρός τε δυσαῖς 295
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
 δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
 ἦ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελείται,
 οἴοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
 παπτοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. 305
 τρισμακάρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάρις Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 ἡματι τῷ ὅτε μοι πλείστοι χαλκήρεα δοῦρα
 Τρῶες ἐπέβριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι. 310
 τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἄλῶναι.
 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
 δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐλέλιξε.
 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσσε, πηδάλιον δὲ 315
 ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἰστόν ἔαξε
 θεϊῆ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
 τηλοῦ δὲ σπεῖρου καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη
 αἴψα μάλ' ἀνσχεθέειω μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς· 320
 εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψώ.
 ὄψε δὲ δὴ ῥ' ἀνέδν, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ὕλμην

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 'τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγην ἔρκος ὀδόντων
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ,
 ὡς ἦ τοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γάρ,
 ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἴκηται,
 μνηστήρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετῆς ἀπονέωνται.'

Zeus despatches Hermes to Calypso's isle.

Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἷον φίλον, ἀντίον ἠῦδα·
 'Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
 νύμφη ἐνπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμον πῆματα πάσχων
 ἡματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἴκοιτο,
 Φαιήκων ἐς γαίαν, οἱ ἀγχίθειοι γεγάασιν,
 οἳ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσουσι,
 πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
 εἰ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἴσαν.
 ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἔην ἐς πατρίδα γαίαν.'

Ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο κατὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρου ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαίαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὦν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης.
 Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντω·

σέατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρω ὄρνιθι εὐκῶς, ^{φαι}
 ὅς τε κατὰ δεινούς κόλπους ἀλὸς ἀτρυγέτιο
 ἰχθὺς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἀλμῆ·
 τῷ ἱκελὸς πολέεσσιν ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς. ^{ὀκίε}
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐούσαν, 55
 εὐθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρόνδε
 ἦεν, ὄφρα μέγα σπέος ἴκετο, τῷ ἐνὶ νύμφῃ
 ναῖεν ἐνπλόκαμος· τὴν δ' ἐνδοθι τέτμεν ἐούσαν.
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμῇ
 κέδρου τ' εὐκέατοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει 60
 δαιομένων· ἢ δ' ἐνδον ἀοιδιάουσ' ὅπῃ καλῆ,
 ἰστών ἐποιχομένη χρυσεῖη κερκίδ' ὕφαιεν.
 ἔλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσα,
 κλήθρη τ' αἰγείρος τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
 ἔνθα δὲ τ' ὄρνιθες ταυσιπτεροὶ εὐνάζοντο, 65
 σκῶπές τ' ἱρηκές τε ταυλύγλωσσοί τε κορώναι
 εἰνάλῃαι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἢ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέλους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἠβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσι·
 κρήναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ, 70
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἀλλυδὶς ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
 θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θήσαιοτο ἰδὼν καὶ τερφθείη φρεσὶν ἦσιν.
 ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος ἀργειφόντης. 75
 αἰτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 αἰτ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, διὰ θεάων,
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει. 80
 αἶδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἐνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,

δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων
[πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων].

Ἐρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαεινῶ, σιγαλόεντι·

85

Ἦ Τίπτε μοι, Ἐρμεία χρυσοῦραπι, εἰλήλουθας
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστιν.
[ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.]

90

ᾠς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργειφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δεῖπνησε καὶ ἦραρε θυμὸν ἐδωδῆ,
καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

95

He bids her to release Odysseus.

Ἐἰρωτᾶς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλευι γάρ.
Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷ τε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.

100

ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι.
φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι διζυρώτατον ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν οἱ ἄστν περί Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
οἰκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἢ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.

105

[ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἔσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῆμα πέλασσε.]

110

τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·

οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἀπουρόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν.' 115
 Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, διὰ θεῶων,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Reluctantly the goddess consents.

Ἰσχύλιοι ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἕξοχον ἄλλων,
 οἷ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην. 120
 ὧς μὲν ὄτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες,
 ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷς ἀγαοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνε.
 ὧς δ' ὀπότε Ἰασίωφι ἐνπλόκαμος Δημήτηρ, 125
 ἢ θυμῷ εἶξασα, μίγη φιλότῃτι καὶ εὐνῇ
 νεῖψ' ἐνὶ τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
 ὧς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάσθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130
 οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοῆν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλασας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἔθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.]
 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἧδὲ ἔφασκον 135
 θῆσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πῶς ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
 ἐφθέτω, εἰ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 πάντων ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δὲ μιν οὐ πῆ ἐγὼ γε· 140
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρητμοι καὶ ἑταῖροι,

οἷ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἴκηται.'

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης·
 'οὔτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίξσο μῆνιν,
 μή πῶς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη.'

Ἐὼς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργειφόντης·

Calypso informs Odysseus, and bids him build a b

ἧ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
 ἦι, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσοι
 δακρυόφιν τέρσουτο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη.
 ἀλλ' ἦ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελοῦσῃ·
 ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων
 [δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων·

'Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
 φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
 ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμῶν ἀρμόξσο χαλκῷ
 εὐρείαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
 ὑψοῦ, ὡς σε φέρησι ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
 αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
 ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
 εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὔρον ὄπισθεν,
 ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι,
 αἶ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν.
 οἷ μιν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κῆρυαί τε.'

ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἴ' Ἄλλο τι δὴ σὺν, θεᾶ, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπήν,
ἧ με κέλευαι σχεδὴν περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
δευόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἴσαι 175
ἠκίποροι περόωσι, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὐρφ.

οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδὴς ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·'

ὣς φάτο, μεῖδισεν δὲ Καλυψῶ, δῖα θεάων, 180
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἴ' Ἡ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσοὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδῶς,
οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευῆσαι.

ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος 185
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
μή τί σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσσο' ἂν ἐμοὶ περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖῳ τόσον ἴκοι·
καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ 190
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων·'

ὣς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαίυε θεοῖο.

ἴξον δὲ σπείος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἄνῆρ,
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη 195
Ἴρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἔδωδῆν,
ἔσθην καὶ πίνευ, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·

αὐτῇ δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θελοῖο,
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶαι καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
οἱ δ' ἐπ' ὄνειθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. 200
αἰτᾶρ ἐπεὶ τάρπησαν ἔδητύος ἠδὲ ποτῆτος,

τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψῶ, δῖα θεάων·

though she would fain keep him with her.

‘ Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεύ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαίρε καὶ ἔμψης.
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἴσα
 κήδε’ ἀναπλήσαι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,
 ἐνθάδε κ’ αὔθι μένων παρ’ ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ’ εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεται ἥματα πάντα.
 οὐ μὲν θην κείνης γε χερείων εὐχομαι εἶναι,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φνὴν, ἐπεὶ οὐ πως οὐδὲ ἔοικε
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.’

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 ‘ πτόνα θεὰ, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
 πάντα μάλ’, οὔνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρῃ μέγεθός τ’ εἰσάντα ἰδέσθαι·
 ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ’ ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα
 οἴκαδέ τ’ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμαρ ἰδέσθαι.
 εἰ δ’ αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
 ἦδη γὰρ μάλα πόλλ’ ἔπαθον καὶ πόλλ’ ἐμόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.’

ἌΩς ἔφατ’, ἥελιος δ’ ἄρ’ ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
 ἐλθόντες δ’ ἄρα τῷ γε μυχῶ σπέλους γλαφυροῖο
 τερπέσθην φιλότῃ, παρ’ ἀλλήλοισι μένοντες.

The boat-building.

Ἴημος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 αὐτίχ’ ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ’ Ὀδυσσεύς,
 αὐτῇ δ’ ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,

λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱξυῖ
 καλὴν χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
 καὶ τότε Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.
 δῶκέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμησι,
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
 στείλειόν περικαλλῆς ἐλάινον, εὖ ἐναρηρός·
 δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐύξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
 νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 κλήθρη τ' αἰγιερός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
 αἶα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, διὰ θεάων,
 αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἦνυτο ἔργον.
 εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
 ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν. 245
 τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, διὰ θεάων·
 τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμωσεν ἀλλήλοισι,
 γόμοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίησιν ἄρασσειν.
 ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνήρ
 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδῶς τεκτοσυνάων, 250
 τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἱκρια δὲ στήσας, ἄραρῶν θαμέσι σταμίνεσσι,
 ποιεῖ· ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
 ἐν δ' ἰστόν ποιεῖ καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι. 255
 φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσὺνῆσι
 κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψῶ, διὰ θεάων,
 ἰστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, 260
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατεΐρυσεν εἰς ἄλα δῖαν.

Odysseus starts from Ogygia.

Τέτρατον ἡμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου διὰ Καλυψῶ,
 εἴματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
 ἐν δέ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 265
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
 οὔρου δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 γηθόσυννος δ' οὔρῳ πέτασ' ἰστία δίος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνητο τεχνηέντως 270
 ἡμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε
 Πληιάδας τ' ἔσορῶντι καὶ ὄψῃ δύοντα Βοώτην
 Ἄρκτου θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο· 275
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψῶ, διὰ θεάων,
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς ἔχοντα.
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἡματα ποντοπορευέων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ· 280
 εἶσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ.

Poseidon sees him, raises a storm and wrecks him.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἶσατο γάρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ δὺν μνήσατο θυμόν· 285
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιον ἔοντος,
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἴσα
 ἐκφυγέειν μέγα πείραρ οἰζύος, ἣ μιν ἰκάνει·
 ἀλλ' ἔτι μὲν μὴν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος· 290

Ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χερσὶ τρῖαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
 πατωίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαίαν ὀμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 σὺν δ' Ἐδρός τε Νότος τ' ἔπεσε Ζέφυρός τε δυσαιῆς 295
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.

καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ἄνδρα μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ δεῖλός, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;

δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300

ἢ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,
 ἄλγε' ἀσπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
 οἴοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
 πατωίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. 305

τρισμακάρες Δαναοὶ καὶ τετράκισ, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.

ὥς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 ἡματι τῷ ὅτε μοι πλείστοι χαλκήρεα δοῦρα

Τρῶες ἐπέβριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι. 310

τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λυγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.'

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
 δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξε.

τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ 315

ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἱ ἰστὸν ἔαξε

δεινὴ μογομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,

τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπὶ κριον ἔμπεσε πόντῳ.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη 320

αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμηῆς·

εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψῶ.

ὅψ' δὲ δὴ ῥ' ἀνέδου, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ὄλμην

πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς σχεδῆς ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβειτ' αὐτῆς,
 ἐν μέσση δὲ καθίζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
 τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
 ἄμ πεδίον, πυκινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὡς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορῆη προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὐτ' Εὖρος Ζεφύρω εἷξασκε διώκειν.

Leucothea pities him, and gives him her wimple for
 life-buoy.

Τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἴνῶ,
 Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
 νῦν δ' ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς.
 ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
 [αἰθυίη δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης,]
 ἴξε δ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον·

‘Κάμμορε, τίπτε τοι ὦδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ὠδύσας' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
 οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίωνων.
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
 εἴματα ταῦτ' ἀποδὸς σχεδῆν ἀνέμοισι φέρεσθαι
 κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
 τῇ δὲ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι
 ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεσσιν ἐφάψεται ἠπείροιο,
 ἄψ' ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον
 πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.’

ἽΩς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,

αὐτὴ δ' ἄψ ἔς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
 αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν.
 αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ἄν μεγαλήτορα θυμόν· 355

Ἔω μοι ἐγὼ, μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὔτε
 ἀθανάτων, ὃ τέ με σχεδῖης ἀποβῆναι ἀνώγει.
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσι
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον· 360
 ὅφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίησιν ἀρήρη,
 τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
 νήξομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.'

Εἶος ὁ ταυῖθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 365
 ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Πιοσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.
 ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἠέων θημῶνα τινάξῃ
 καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη,
 ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 370
 ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
 εἴματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε διὰ Καλυψώ.
 αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
 αὐτὸς δὲ πρηγῆς ἀλλὴ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
 νηχόμεναι μεμαῶς· ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
 κηῖσας δὲ κάρη προτὶ ἄν μυθήσατο θυμόν·

Ἄνω τῶν νῦν κακὰ πολλὰ παθῶν ἀλόω κατὰ πόντον,
 εἰς ὃ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγῆης·
 ἀλλ' οἶδ' ὡς σε ἕολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.'

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλιτρίχας ἵππους, 380
 ἱκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.

Athena stills the storm.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν
ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
ᾤρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
ἕως ὃ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενῆς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ Κήρας ἀλύξας.

Odysseus sights land, but finds the coast too dangerous

Ἔνθα δὴ δύο νύκτας δύο τ' ἡμέματα κύματι πηγῶ
πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσειτ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐνπλόκαμος τέλεσ' Ἦώς,
καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νημελίη, ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαίαν
ὄξυ μάλα προῦδὼν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίος βίωτος παῖδεσσι φανήη
πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κῆται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
δηρὸν τηκόμενος, στυγερόν δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
ἀσπασίον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἴεσατο γαῖα καὶ ὕλη,
νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὄσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δούπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
ρόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἀλὸς ἄχρη·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε·
καὶ τότε Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
“ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαίαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι

Ζεὺς, καὶ δὴ τὸδε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,
 ἔκβασις οὗ πη φαίνεθ' ἄλως πολιοῖο θύραζε· 410
 ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
 ἀγκιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὗ πως ἔστι πίδεσσι
 στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
 μή πῶς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρη 415
 κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὄρμη.
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
 ἡμόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
 δεῖδω μή μ' ἐξαυτίς ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρη βαρέα στενάχοντα, 420
 ἢ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσέυῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ἄλως, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
 οἶδα γὰρ ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.

Εἶλος ὁ ταυθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχειῖαν ἐπ' ἀκτῆν. 425
 ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινούσ δρῦφθη, σὺν δ' ὄστ' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, εἶως μέγα κῦμα παρήλθε.
 καὶ τὸ μὲν ὧς ὑπάλυξε, παλιρῥόθιον δέ μιν αὖτις 430
 πλήξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
 ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰ λαιγγες ἔχονται,
 ὡς τοῦ πρὸς πέτρησι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ῥῖνοι ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. 435
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεὺς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κύματος ἐξαναδὺς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
 νῆχε παρῆξ, ἐς γαίαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
 ἡμόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης. 440

till he swims up the mouth of the river,

ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρροῖο
ἴξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἴσατο χῶρος ἄριστος,
λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἔγνω δὲ προρέοντι καὶ εὔξατο δν κατὰ θυμόν·

‘Κλυθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολὺλλιστον δέ σ' ἰκάνω,
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπᾶς. 44β

αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἀνδρῶν ὅς τις ἴκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας.
ἀλλ' ἑλάειρε, ἄναξ· ἰκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.’ 45

ᾠς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔσχε δὲ κύμα
πρόσθε δέ οἱ πώησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε
χεῖράς τε στιβαράς· ἀλλ' γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.

ᾧδε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή 4ε
ἀν στόμα τε ῥῖνᾶς θ'· ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἀναυδος
κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκανεν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρηδεμμον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.

καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήεντα μεθήκεν, 4
ἀψ δ' ἔφερεν μέγα κύμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἴνῶ
δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεῖς
σχοίνῳ ὑπεκλίθη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δν μεγαλήτορα θυμόν·

‘ᾠ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται·
εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω, 4
μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔερση
ἐξ ὀλιγηπελῆς δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.

εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβᾶς καὶ δάσκιον ὕλην

ἐν πυκινούσι καταδράθω, εἴ με μεθείη
 ἢ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
 ἢ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.'

he lands; and makes a bed of leaves under a
 thicket.

ἴρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 ιεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν 475
 βαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
 εν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
 ἢ ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 γ' ἥελιος φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,
 ἕρος περάασκε διαμπερές· ὧς ἄρα πυκνοὶ 480
 σιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὐς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή,
 ἢ ἢ δὴ δὴ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
 μερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι. 485
 ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 να μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 γε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυσσε μελαίνῃ
 ἐπ' ἐσχατιῆς, φῖ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 πυρὸς σώζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αἴῃ, 490
 οσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 π' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 ἴος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Athena appears in a dream to Nausicaa.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
 ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,
 οἳ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
 ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
 εἶσεν δὲ Σχερίῃ, ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
 ἀμφὶ δὲ τείχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἀϊδόσδε βεβήκει,
 Ἄλκίνοος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα.
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
 κοιμᾶτ' ἀθανάτησι φνῆν καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἄλκινόοιο,
 πὰρ δὲ δύο ἀμφίπολοι, χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι
 σταθμοῖν ἐκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
 ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιῇ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης,
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν

ἔδομένη κούρη ναυσικλειτοῦ Δύμαντος,
ἢ οἱ ὀμηλική μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.

ἣ μιν ἔεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἐναυσικάα, τί νύ σ' ὦδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ; 25

ἔματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,

σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἴνα χρή καλὰ μὲν αὐτὴν ἴσθαι

ἔγνωσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἷ κέ σ' ἄγωνται.

ἔκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπου ἀναβαίνει

ἰσθλή, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.

ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἄμ' ἧοὶ φαινομένηφι· 30

καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος ἄμ' ἔψομαι, ὄφρα τάχιστα

ἔπνυται, ἐπεὶ οὗ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσειαι·

ἦδη γάρ σε μνῶνται ἀριστήες κατὰ δῆμον

πῶτων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῆ. 35

ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ

ἡμόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἣ κεν ἄγῃσι 40

ἴωσρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.

καὶ δὲ σοὶ ὦδ' αὐτῆ πολὺ κάλλιον ἢ ἐπόδεσσι

ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόληος. 45

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη

Ὀλύμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ

ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρω

δέεται οὔτε χιῶν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἶθρη

πέπταται ἀνέφελος, λευκῆ δ' ἐπιπέδρομεν αἴγλη· 45

τῷ ἐνὶ τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.

ἔθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.

Nausicaa gets leave from her father and starts for the washing-tanks.

Αὐτίκα δ' Ἡὼς ἦλθεν εὐθρόνος, ἣ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
βῆ δ' ἴμεναι κατὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγεῖλειε τοκεῦσι, 50

πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κυχῆσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
 ἢ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
 ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
 ἢ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε·

‘ Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
 ὑψηλὴν εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι βερυπωμένα κεῖται·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα
 βουλὰς βουλευέειν καθαρὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα.
 πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
 οἱ δὴ δ' ὀπιούντες, τρεῖς δ' ἠίθεοι θαλέθουτες·
 οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἴματ' ἔχοντες
 ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν·’

“Ὡς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομήναι
 πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μῦθον·

‘ Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκρος, οὔτε τευ ἄλλου.
 ἔρχε· ἀτὰρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
 ὑψηλὴν εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν·’

“Ὡς εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἐπίθοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 ὦπλεον, ἡμιόνους θ' ὑπαγον ζευξάν θ' ὑπ' ἀπήνην·
 κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρειν ἐσθήτα φαεινῆν.
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐνξέστῳ ἐπ' ἀπήνην,
 μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
 παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσεται ἀπήνης.
 δῶκεν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
 εἰως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἢ δ' ἔλαβεν μᾶστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεσσα,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνου·

αἰ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθήτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἴην, ἅμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

The washing of the linen and the ball-play.

Αἰ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἴκοντο, 85
 ἐθ' ἢ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
 καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθήραι,
 ἐθ' αἶ γ' ἡμίονους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
 καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
 τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· τὰ δ' ἀπ' ἀπήνης 90
 εἴματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
 στείβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρονται.
 ἄντ' ἔπει πλυνάων τε καθηράων τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλδος, ἦχι μάλιστα
 λάγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. 95
 αἰ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
 δεῖπνον ἔπειθ' εἶλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 εἴματα δ' ἡελίοιο μένον τεροσήμεναι αὐγῆ.
 ἄντ' ἔπει σίτου τάρφθεν δμῶαί τε καὶ αὐτήν.
 σφαίρῃ τὰ δ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι· 100
 τῆσι δὲ Ναυσικαῖα λευκώλενος ἦρχετο μολπῆς.
 οἳ δ' Ἄρτεμις εἴσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
 ἢ κατὰ Τηθύγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τερομένη κάπροισι καὶ ὠκέλης ἐλάφοισι·
 τῆ δὲ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 105
 ἄγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δὲ τε φρένα Λητώ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἦ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 ῥεῖά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλά δὲ τε πάσαι·
 ὅς ἢ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.

Odysseus wakes at the cry of the maidens,

'Ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι 110

ζεύξασ' ἡμίονους πτύξασά τε εἴματα καλὰ,
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὡς Ὀδυσσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
 ἢ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιο.
 σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία·
 ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δῖνη,
 αἰ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν. ὁ δ' ἔγρετο διὸς Ὀδυσσεὺς,
 ἐζόμενος δ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

Ἔγω μοι ἐγὼ, τέων αὐτε βροτῶν ἐς γαίαν ἰκάνω;
 ἢ ῥ' οἷ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἢε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδής;
 ὡς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θήλυς ἀντή,
 νυμφάων, αἰ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.
 ἢ νύ ποῦ ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.

Ἔως εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσεται διὸς Ὀδυσσεὺς,
 ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῖ μῆδεα φωτός.
 βῆ δ' ἴμεν ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὸς,
 ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
 δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶ μετέρχεται ἢ ὀλέσσειν
 ἢε μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἐ γαστήρ
 μήλων πειρήσουτα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 ὡς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐνπλοκάμοισιν ἔμελλε
 μίξεσθαι, γυμνὸς περ ἑών· χρεῖω γὰρ ἴκανε.
 σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φάνη κεκακωμένος ἄλμη,
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠμόνας προὔχουσας·
 οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 θάρπος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυίων.
 στή δ' ἄντα σχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς,
 ἢ γούνων λίσσοιτο λαβῶν εὐώπιδα κούρην,

ἢ αἴτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι
 λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἴματα δόλη.
 ὧς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 145
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι,
 μή οἱ γούνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
 αἴτῃκα μελιχίον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·

and comes forward and addresses Nausicaa. ✓

Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἧ βροτός ἔσσι;
 εἰ μὲν τις θεός ἔσσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 150
 Ἀρτέμιδι σε ἐγὼ γε, Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιιστα εἴσκω·
 εἰ δέ τίς ἔσσι βροτῶν, τοῖ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
 τρισημάκαρες μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 τρισημάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς 155
 αἰὲν ἐνφροσύνησιν λαίβεται εἴνεκα σεῖο,
 λευσσόντων τοιούδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
 κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρατος ἔξοχον ἄλλων,
 ὧς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἰκόνδ' ἀγάγηται.
 οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν, 160
 οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Δῆλφ' ἤ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
 φοῖνικος νέον ἔρνος ἀπερχόμενον ἐνόησα·
 ἦλθον γὰρ καὶ κείσε, πολλὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς
 τὴν ὁδὸν ἧ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι. 165
 ὧς δ' αἴτως καὶ κείνο ἴδων ἐτεθήπεα θυμῶ
 δὴν, ἐπεὶ οὐ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,
 ὧς σέ, γύναι, ἀγαμαί τε τέθηπά τε δειδιά τ' αἰνώως
 γούνων ἀψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 χθιζὸς εἰκοστῶ φύγον ἡματι οἴνοπα πόντον· 170
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμ' ἐφόρει κραιπναὶ τε θύελλαι
 νῆσον ἀπ' Ὀλυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,

ὄφρα τί που καὶ τήνδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἶω
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
 ἀλλὰ, ἄνασθ', ἐλέαιρε· σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας 17
 ἐς πρόωγην ἰκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὐ τινα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσιν.
 ἄστν δέ μοι δείξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰούσα.
 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς, 18
 ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
 ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρείσσον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅθ' ὁμοφρονέουτε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
 ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
 χάρματα δ' εὐμενέησι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.' 18

She answers him kindly and supplies his wants.

in town
 Τὸν δ' αὖ Νausικᾶα λευκώλενος ἀντίον ἠΐδα·
 'ξείν', ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ξοικας,
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω· 19
 καὶ που σοὶ τὰδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαίαν ἰκάνεις,
 οὔτ' οὔν ἐσθήτος δευήσεται οὔτε τευ ἄλλου,
 ὦν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
 ἄστν δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσιν, 19
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.'

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισι κέλευσε·
 'στήτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι ;
 ἢ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν ;
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτῶς, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαίαν ἵκηται.

δημοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰκόμεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῃ ἐνὶ πόντῳ,
 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. 205
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 τὸν πῦν χρῆ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξείνοι τε πτωχοὶ τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρώσιν τε πόσιν τε,
 λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.' 210
 Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἔσταμ τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν,
 καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔθηκαν,
 δῶκαν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, 215
 ἦρωγον δ' ἄρα μιν λούσθαι ποταμοῖο ῥοῆσι.
 ἦ ῥα τότε ἀμφιπόλοισι μετηύδα διὸς Ὀδυσσεύς·
 Ἄμφιπολοι, στήθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 ἄλμην ὥμοισιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἔλαιῳ
 χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροῦς ἔστιν ἀλοιφή. 220
 ἄσπην δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐνπλοκάμοισι μετελθῶν.
 Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη. 225
 αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροῖα νύζετο διὸς Ὀδυσσεύς
 ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἀμπεχεν ὤμους·
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἀλὸς χυρὸν ἀτρυγέτιο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσφαθ' ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς,
 τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσαυα, καὶ δὲ κάρητος 230
 οὔλας ἦκε κόμας, ἰακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
 ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
 ὄρις, δὴ Ἡφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθῆνην
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελελεῖ,

ὡς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἐπὶ θίνα θαλάσσης,
 κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
 δῆ ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισι μετηύδα·

Ἐκλύτῃ μὲν, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω.
 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 Φαιήκεσσ' ὄδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι·
 πρόσθεν μὲν γὰρ δῆ μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἶη
 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε.'

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθε
 πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε,
 ἦ τοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς
 ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.

Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν
 εἴματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
 ζεῦξεν δ' ἡμίονους κρατερώνυχας, ἂν δ' ἔβη αὐτή.
 ὠτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Nausicaa brings Odysseus with her, but bids him enter
 the city alone.

Ὀρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἵμεν, ὄφρα σε πέμψω
 πατὴρ ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι
 πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὄσσοι ἄριστοι.
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
 ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμίονους καὶ ἄμαξαν
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὄδον ἡγεμονεύσω.
 αὐτὰρ ἐπὶ πόλιος ἐπιβείομεν ἦν περὶ πύργου
 ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλιος,

λεπτή δ' εἰσιθμη· νῆες δ' ὄδον ἀμφιέλισσαι
εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίσιόν ἐστιν ἑκάστω. 265

ἔσθα δέ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσειδήιον ἀμφίς,
ῥητοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.

ἔσθα δὲ νηῶν ὄπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
τείσματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσι ἔρετμά.

οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη, 270
ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρετμά νεῶν καὶ νῆες εἴσαι,

ῆσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περώωσι θάλασσαν,
τῶν ἀλεῖω φῆμιν ἀδευκέα, μὴ τις ὀπίσσω

μομῆν· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφύαλοι κατὰ δῆμον·
καὶ νῦ τις ὦδ' εἴπησι κακώτερος ἀντιβολήσας· 275

τίς δ' ὄδε Ναυσικάα ἔπεται καλός τε μέγας τε
ξείωσ; ποῦ δέ μιν εὐρε; πόσις νῦ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.

ἦ τιὰ που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τιwes ἐγγύθεν εἰσίν·

ἦ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν 280
οὐρανόθεν καταβὰς, ἕξει δέ μιν ἦματα πάντα.

βέλτερον, εἰ καὶ τῆ περ ἐποιχομένη πόσιν εὐρεν
ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον

Φαίηκας, τοὶ μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἔσθλοί.
ὡς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὄνειδεα ταῦτα γένοιτο. 285

καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἦ τις τοιαῦτά γε ῥέξοι,
ἦ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων

ἀνδράσι μίσσηται πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
ξείνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα

πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο. 290
ἴθις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου

αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών.
ἔσθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλωῆ,

τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὄσσον τε γέγωνε βοήσας·
ἔσθα καβεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς δ' κεν ἡμεῖς 295

ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρὸς.
 αὐτὰρ ἔπην ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἢδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 ρεία δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἂν πάις ἡγήσαιτο 300
 νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι εἰκότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἥρωος. ἀλλ' ὅπότε ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
 ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἴκηαι
 μητέρ' ἐμήν ἢ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς ἀνγῆ, 305
 ἡλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κίονι κεκλιμένη· δμῳαὶ δέ οἱ εἶατ' ὄπισθεν.
 εὖθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 τῷ ὅ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὦς.
 τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας 310
 βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδῃαι
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
 [εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.] 315

When they reach the city, Odysseus stops in the grove of Athena.

ὦς ἄρα φωνήσασ' ἴμασεν μᾶστιγι φαεινῇ
 ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
 αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσι.
 ἢ δὲ μάλ' ἠνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίητο περὶ
 ἀμφίπολοι τ' Ὀδυσσεύς τε· νόφ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
 δύσετό τ' ἥελιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἴκοντο 321
 ἱρὸν Ἀθηναίης, ἧ' ἄρ' ἔζητο διὸς Ὀδυσσεύς.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 'Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀπρυτώνη

ἦν δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας 325
 ῥαιομένον, δτε μ' ἔρῃαιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.

δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν.'

'Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 αὐτῷ δ' οὐ πω φαίνεται ἐναντίη· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασγνήτων· ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαιεν 330
 ἀπιθέω Ὀδυσῆι πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

↓

↓

Ο ΔΥ Σ Σ Ε Ι Α Σ Η.

ἽΟδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίονον.

Nausicaa reaches her home.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἠράτο πολύτλας δῖος ἽΟδυσσεύς,
κούρημ δὲ προτὶ ἄστν φέρειν μένος ἡμιόνουιν.
ἠ δ' ὅτε δὴ οὖ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἴκανε,
στήσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δὲ μιν ἀμφὶς
ἴσταντ' ἀθανάτοισι ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ὑπ' ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλνουν ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
αὐτῇ δ' ἐς θάλαμον ἐδν ἦε· δαίε δὲ οἱ πῦρ
γρηῦς Ἀπειραλή, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἠγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόφ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
Φαιήκεσσιw ἄνασσε, θεοῦ δ' ὧς δῆμος ἄκουεν·
ἠ τρέφε Νανσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
ἠ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμιε.

Odysseus is met by Athena in the form of a young gi

Καὶ τότε ἽΟδυσσεύς ὄρτο πόλινδ' ἴμεν· αὐτὰρ Ἀθι
πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' ἽΟδυσῆι,
μῆ τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι τ' ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ' ὅτις εἴη.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλε πόλιν δύσεσθαι ἔρανην,
ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

παρθενικῆ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἔχουσι. 20

σῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἔτα τέκος, οὐκ ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἠγήσαιο

Ἄλκιφου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;

καὶ γὰρ ἐγὼ ξείνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκάνω

τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὐ τινα οἶδα 25

ἀθρώπων, οἳ τῆνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἰτοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὃν με κελεύεις

δείξω, ἐπεὶ μοι πατὴρ ἀμύμονος ἐγγύθι ναλεῖ.

Ἄλλ' ἴθι σιγῆ τοῖον, ἐγὼ δ' ὄδον ἠγεμονεύσω· 30

μηδὲ τιw ἀθρώπων πρόσσεο μηδ' ἐρέεινε.

οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀθρώπους ἀνέχονται,

οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ.

τηροὶ θεῆσσι τοὶ γε πεποιθότες ὠκείησι

λαῖμα μέγ' ἐκπερώσων, ἐπεὶ σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων· 35

τῶν νέες ὠκείαι ὡσεὶ πτερὸν ἢ ἐνόημα·

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη

καρπαλλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθία βαίνει θεοῖο.

τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν

ἐρχόμενον κατὰ ἄστρ' ἀστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη 40

εἶα ἐνπλόκαμος, δευῆ θεός, ἢ ῥά οἱ ἀχλὺν

θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.

θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἕστας

αἰπῶν θ' ἠρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ

ὑψηλὰ, σκολόπεσσι ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι. 45

Ἄλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δῶμαθ' ἴκοντο,

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

She directs him to the house of Alcinous.

Ὅτιος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις
πεφραδέμεν· δῆεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας,

δαίτην δαιτυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδέ τι θυμῷ
 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πάσιν ἀμείνων
 ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεται ἐν μεγάροισιν·
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκῆων
 τῶν αὐτῶν οἷ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
 ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασιλευεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτὸς,
 τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάλθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
 Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινόον τε.
 τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἶην παῖδα λιπόντα
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
 καὶ μιν ἔτισ' ὡς οὐ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
 ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε καὶ ἔστιν
 ἕκ τε φίλων παίδων ἕκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
 καὶ λαῶν, οἳ μὲν ῥα θεὸν ὡς εἰσορόωντες
 δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείλῃσ' ἀνὰ ἄστρ.
 οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἐσθλοῦ·
 οἰσίη τ' εὖ φρονέησι καὶ ἀνδράσι νείκεα λυεῖ.
 εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σῆν ἐς πατρίδα γαίαν·

Description of the palace and gardens of Alcinous.

ἽΩς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν,

λατο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην, 80
 ὄννε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἄλκιόσου πρὸς δῶματ' ἔε κλυτὰ· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ἔρμαι' ἴσταμένω, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.
 ὣς τε γὰρ ἡέλιου αἶγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
 δῶμα κάθ' ὑπερεφές μεγαλήτορος Ἄλκινόιο. 85
 χάλκειο μὲν γὰρ τοῖχοι ἑλληάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
 χρῶσαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
 σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκῷ ἔστασαν οὐδᾶ,
 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσή δὲ κορώνη. 90
 χρῶσαι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίησι πραπίδεσσι
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἄλκινόιο,
 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἤματα πάντα.
 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοίχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 95
 ἐς μαχὸν ἐξ οὐδοῦ διαμπερές, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
 λεπτοὶ ἐνυνητοὶ βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 ἔνθα δὲ Φαιήκων ἠγήτορες ἐδριόωντο
 πῦντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
 χρῶσαι δ' ἄρα κούροι ἐνδμήτων ἐπὶ βωμῶν
 ἔστασαν αἰθομένασ δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες, 100
 φαίνοντες νύκτας κατὰ δῶματα δαιτυμόνεσσι.
 πετήκοντα δὲ οἱ δμῶαι κατὰ δῶμα γυναῖκες
 αἰ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπι μήλοπα καρπὸν,
 αἰ δ' ἰστοὺς ὑφώουσι καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν 105
 ἡμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆσ αἰγείροιο·
 καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὕγρον ἔλαιον.
 ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἰδριεσ ἀνδρῶν
 ἦα θοῆν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὧσ δὲ γυναῖκες
 ἰσῶν τεχνήσουσι· περὶ γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη 110
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἔσθλασ.

ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθώοντα,
 ὄγχναι καὶ ροιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθώουσαι.
 τάων οὐ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
 χεΐματος οὐδὲ θέρευσ, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρὴ πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 ὄγχνη ἐπ' ὄγχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἄλωι ἐβρίζωται,
 τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
 τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγώωσιν,
 ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δὲ τ' ὄμφακές εἰσιν
 ἄνθος ἀφιείσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
 ἐν δὲ δύο κρήναι ἢ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 σκίδνυται, ἢ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἴησι
 πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Odysseus appears in the midst and supplicates Are

Ἐνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
 εὔρε δὲ Φαιήκων ἠγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπέδοντας δεπάεσσιν ἐυσκόπῳ ἀργειφόντῃ,
 ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἣν οἱ περιέχευεν Ἀθήνη,
 ὅφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.

ἦρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
 δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
 φ' ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
 δ' ὀρόωντες· ὁ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς· 145
 γη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
 ὅσω σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας,
 εἰ δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
 ἵν' ἐμεγάρουσι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν. 150
 οἱ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι
 ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχω·
 πῶν κατ' ἄρ' ἔξερ' ἐπ' ἔσχάρη ἐν κούρησι
 οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 ἢ μετέειπε γέρων ἦρωσ' Ἐχένηος, 155
 μῆκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν
 οἰσὶ κέκαστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς·
 υφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ἴνο', οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἕοικε,
 ἢ χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἔσχάρη ἐν κούρησιν· 160
 ὄν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
 δὴ ξείνων μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροσήλου
 ἰστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
 κρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῃ
 ν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ· 165
 ἐ ξείνῳ ταμίῃ δότω ἔνδον ἐόντων.'

ous raises him from the hearth and sets food
 before him,

ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 ὦν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 ῥ' ἔσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἴσε φαεινοῦ,
 τήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα, 170

ὅς οἱ πλησίον ἴξε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόω ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνουσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων.
 αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς·
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

‘ Πουτόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
 σπέισομεν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἡμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.’

ᾧ φάτο, Πουτόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νόμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπέισάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἦθελε θυμὸς,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

promising on the morrow to see about his convoy h

‘ Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
 ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
 ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν
 ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
 μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἀνευθε πόνου καὶ ἀνίης
 πομπῆ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαίαν ἴκηται
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστὶ,
 μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι
 πρὶν γε τὸν ἦς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι
 γενομένων νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 ἄλλο τι δὴ τὸδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανῶνται.

αίει γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
 ἡμῶν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας,
 δαίνυνται τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῦνος ἰὼν ζύμβληται ὀδύτης,
 οὐ τι κατακρύπτουσιν, ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν, 205
 ὡς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φύλα Γιγάντων.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 'Ἀλκίνο', ἄλλο τί μοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἀθανάτοισιν ἕοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 οὐδέμας οὐδὲ φυτὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν· 210
 οὐς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας οἰζῦν·
 ἀθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
 καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
 ὅσσα γε δὴ ζύμπαντα θεῶν λότῃτι μόγησα.

ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπήσαι ἐάσατε κηδόμενον περ· 215
 οὐ γὰρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἐσθόμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δὲ με πάντων 220
 ληθάνει ὄσσο' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.

ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθαι ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφιν,
 ὡς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
 καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰῶν
 κτήσω ἐμὴν, δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.' 225

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπειῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὄσον ἤθελε θυμὸς,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο διὸς Ὀδυσσεύς, 230
 παρ δὲ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς
 ἦσθη· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντευα δαιτὸς.

τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἶματ' ἰδοῦσα
 καλά, τὰ ῥ' αὐτῇ τεύξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
 καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Odysseus tells how he had come to Scheria.

Ἐεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν;
 οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἀργαλέον, βασιλεία, διηκεκέως ἀγορευῆσαι
 κήδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες·
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ.
 Ὀγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἀλλ' κείται,
 ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
 ναίει ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
 μίσηται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοῆν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσφ' ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιον ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης
 ἐννήμαρ φερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίῃ
 νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψώ
 ναίει ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἣ με λαβοῦσα
 ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἥματα πάντα·
 ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.]
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἶματα δ' αἰεὶ
 δάκρυσι δεύεσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι

ὍΤΙ Ζητήσῃ

Ζητὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἧ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκε,
 σίτον καὶ μέθυ ἠδὺν, καὶ ἄμβροτα εἶματα ἔσσειν, 265
 οἶρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
 ἄκτωκαϊδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
 δυσμῶφ· ἧ γὰρ ἐμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι διζυῖ 270
 πολλῇ, τῆν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθα,
 ὠρων δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κύμα
 εἶα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
 τῆν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε 275
 νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ. Ὡ
 ἔθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κύμ' ἐπὶ χέρσων,
 πέτρης πρὸς μεγάλησι βαλὸν καὶ ἀτερπεί χῶρῶφ·
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἰὸς ἐπήλθον 280
 ἐς ποταμὸν, τῇ δὴ μοι εἴισατο χῶρος ἄριστος,
 λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νύξ
 ἦλθε· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διυπετέος ποταμοῖο
 ἐκβας ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα 285
 ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
 ἔθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εἶδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἧῶ καὶ μέσον ἡμαρ·
 ὄυστό τ' ἥελιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς 290
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκυῖα θεῆσι.
 τῆν ἱκέτευσ'· ἧ δ' οὐ τι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
 ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.

ἢ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις ἠδ' αἶθοπα οἶνον,
καὶ λουσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἶματ' ἔδωκε.
ταῦτά τοι ἀχρῦμένός περ ἀληθείην κατέλεξα.'

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
' ξεῖν', ἦ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
παῖς ἐμῆ, οὐνεκά σ' οὐ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἰκέτευσας.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
' ἦρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύνονα νείκεε κούρην·
ἦ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυρόμενός τε,
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.'

Alecinous promises him his convoy for the morrow,

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
' ξεῖν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
τοῖος ἐδὼν οἴός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅ τ' ἐγὼ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὔθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
εἴ κ' ἐθέλων γε μένοισ· ἀέκοντα δέ σ' οὐ τις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
αὔριον ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὑπνω
λέξεαι, οἱ δ' ἐλώωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἴκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἔστιν,
εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἕκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,
τὴν περ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι οἱ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθην
ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήιον υἱόν.

ν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτιοι τέλεσσαν 325
 τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
 ἰς δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄριστα
 καὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ.
 φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 νος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε 330
 ὦ πάτερ, αἶθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
 νος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν
 οὐ κλέος εἶη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.

and all retire for the night.

οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἰ δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι 335
 ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
 εἰ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 ἰς τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 ἰσαν ἔκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 ἐπεὶ στορέσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, 340
 ἰν' Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
 κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή·
 ἰ τῷ δ' ἀσπαστὸν ζείσατο κοιμηθῆναι.
 ἐν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ 345
 ἰος δ' ἄρα λέκτο μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

δαίτην δαιτυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδέ τι θυμῷ
 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 δέσποιναν μὲν πρῶτα κυχίσειαι ἐν μεγάροισιν·
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκῆων
 τῶν αὐτῶν οἷ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
 ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀπάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτὸς,
 τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάλθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
 Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινόον τε.
 τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἶην παῖδα λιπόντα
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
 καὶ μιν ἔτισ' ὡς οὐ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
 ὥς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε καὶ ἔστιν
 ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
 καὶ λαῶν, οἳ μὴν ῥα θεὸν ὥς εἰσορόωντες
 δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστρ.
 οὐ μὲν γάρ τι νόον γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἐσθλοῦ·
 οἴσιν τ' εὖ φρονέησι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
 εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σῆν ἐς πατρίδα γαίαν·

Description of the palace and gardens of Alcinous.

ἽΩς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 πότον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινῆν,

ἴκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην, 80
 δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀλκίωου πρὸς δῶματ' ἴε κλυτὰ· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ἔρμαιν' ἴσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.
 ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
 δῶμα κάθ' ὑπερεφές μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 85
 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
 χρῶσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἕεργον·
 σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκῷ ἕστασαν οὐδῶ,
 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσή δὲ κορώνη. 90
 χρῶσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 οὗς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίησι πραπίδεσσι
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἤματα πάντα.
 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοίχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 95
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ διαμπερές, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
 λεπτοὶ εὐνήητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἐδριόωντο
 πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
 χρῶσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐνδμήτων ἐπὶ βωμῶν 100
 ἕστασαν αἰθομένασ δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτας κατὰ δῶματα δαιτυμόνεσσι.
 πενήκοντα δὲ οἱ δμῶαι κατὰ δῶμα γυναῖκες
 αἰ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπι μήλοπα καρπὸν,
 αἰ δ' ἴσους ὑφώουσι καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν 105
 ἡμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆσ αἰγείροιο·
 καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 ὅσσοι Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριεσ ἀνδρῶν
 ἦα θοῆν ἐνὶ πόντῳ ἔλαυνέμεν, ὧσ δὲ γυναῖκες
 ἰστῶν τεχνῆσαι· περὶ γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη 110
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἕσθλασ.

ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγυος· περι δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθώοντα,
 ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθώουσαι.
 τάων οὐ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
 χεϊμάτων οὐδὲ θέρευσ, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίη πνείονσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 ὄγχνη ἐπ' ὄγχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σύκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἀλωῇ ἐβρίζονται,
 τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
 τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγώωσιν,
 ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δὲ τ' ὄμφακές εἰσω
 ἄνθος ἀφιείσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανώουσαι·
 ἐν δὲ δύω κρῆναι ἢ μὲν τ' ἀνὰ κήπον ἅπαντα
 σκιδνυαται, ἢ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἴησι
 πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Odysseus appears in the midst and supplicates Are

Ἐνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δῶματος εἰσω.
 εὔρε δὲ Φαιήκων ἠγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπέεσσιν ἐνσκοπῷ ἀργειφόντῃ,
 ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἣν οἱ περιέχευεν Ἀθήνη,
 ὄφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
 καὶ τότε δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
 οἱ δ' ἄνεψ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
 θαύμαζον δ' ὀρόωντες· ὁ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς· 145

Ἄρητη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
 σὸν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας,
 τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 ζῶμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὃ τι δῆμος ἔδωκεν. 150
 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι
 θῶσσον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φιλῶν ἀπο πῆματα πάσχω.'

Ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπ' ἔσχάρῃ ἐν κούρησι
 παρ πυρὶ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἦρωσ Ἐχένης, 155
 ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν
 καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἄλκίνο', οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ζοικε,
 ξείνων μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἔσχάρῃ ἐν κούρησιν· 160
 οἷδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
 ἀλλ' ἄγε δὴ ξείνων μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου
 εἶσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
 οἶον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῃ
 στείσομεν, ὃς θ' ἰκέτησιν ἄμ' αἰδολοῖσιν ὀπηδεῖ· 165
 ὄροπον δὲ ξείνῃ ταμίῃ δότω ἔνδον ἐόντων.'

*Aleinous raises him from the hearth and sets food
 before him,*

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 χεῖρὸς ἐλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 ἔρσεν ἀπ' ἔσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἴσε φαεινοῦ,
 νῆαν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,

ὅς οἱ πλησίον ἕζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνουσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρόντων.
 αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς·
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Ἰ Πουτόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
 σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

Ὡς φάτο, Πουτόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νόμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

promising on the morrow to see about his convoy he

Ἰ Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
 ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαιτες
 ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν
 ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
 μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἀνευθε πόνου καὶ ἀνῆς
 πομπῆ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαίαν ἱκῆται
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστὶ,
 μηδὲ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι
 πρὶν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται ἄσσα οἱ αἴσα κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι
 γενομένων νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανώονται.

αίει γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἔναργεῖς
 ἡμῶν, εὐτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας,
 δαίνυνται τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῦνος ἰὼν ζύμβληται ὀδότης,
 οὐ τι κατακρύπτουσι, ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν, 205
 ὡς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φύλα Γιγάντων.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 'Ἄλκίνο', ἄλλο τί μοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἀθανάτοισιν ἕοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 οὐδέμας οὐδὲ φῆνην, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσι· 210
 οὓς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας οἰζῶν
 ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
 καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
 ὅσα γε δὴ ζύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.

ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπήσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ· 215
 οὐ γὰρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἐσθόμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων 220
 ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.

ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθαι ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφιν,
 ὡς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
 καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰῶν
 κτήσω ἐμῆν, δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.' 225

'Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος, 230
 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 παρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς
 ἦσθη· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντευα δαιτὸς.

τοῖσι δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἶματ' ἰδοῦσα
 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτῇ τεύξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
 καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Odysseus tells how he had come to Scheria.

Ἔειπε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν;
 οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντου ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἄργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεύσαι
 κήδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες·
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ' ἀνείρειαι ἠδὲ μεταλλᾶς.
 Ὠγγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἶν ἀλλ' κείται,
 ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
 ναίει ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
 μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιω ἀγκᾶς ἔλῶν νεὸς ἀμφιελίσης
 ἐννήμαρ φερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον εἰς Ὠγγυγίην πέλασσαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψώ
 ναίει ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἣ με λαβοῦσα
 ἐνδουκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·
 ἀλλ' ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι εἴπειθεν.]
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἶματα δ' αἰεὶ
 δάκρυσι δεύεσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι

ὅτι *ἰαίαι*

Ζητὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἧ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμον, πολλὰ δ' ἔδωκε,
 σίτον καὶ μέθυ ἡδὺν, καὶ ἄμβροτα εἶματα ἔσσειν, 265
 οὐρου δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 ἐπὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαυδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκίοεντα
 γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
 δυσμόρφῳ· ἧ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι διζυῖ 270
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθα,
 ὦρωνεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
 εἶα ἐπὶ σχεδῆς ἄδιω ἀστενάχοντα φέρεσθαι.
 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε 275
 νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ. ὤ
 ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
 πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὼν καὶ ἀτερπεί χῶρῳ·
 ἄλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἰος ἐπήλθον 280
 εἰς ποταμῶν, τῇ δὴ μοι εἰσατο χῶρος ἄριστος,
 λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερῶν, ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νυξ
 ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διυπετέος ποταμοῖο
 ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα 285
 ἠφυσάμην· ὕπνου δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
 ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εἶδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἡμαρ·
 ὄσοτό τ' ἥελιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς 290
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκυῖα θεῆσι.
 τὴν ἰκέτευσ'· ἧ δ' οὐ τι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
 ἔς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσι.

ἦ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις ἠδ' αἶθοπα οἶνον,
καὶ λούσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἶματ' ἔδωκε.
ταῦτά τοι ἀχρύνεός περ ἀληθείην κατέλεξα.'

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
' ξείν', ἦ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησε
παῖς ἐμῆ, οὐνεκά σ' οὐ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἰκέτευσας.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
' ἦρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύνονα νείκεε κούρη·
ἦ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεισθαι·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυρόμενός τε,
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἶμεν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.'

Aleinous promises him his convoy for the morrow

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
' ξείν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
μαυριδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
τοῖος ἐὼν οἴός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅ τ' ἐγὼ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὔθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὐ τις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς,
αὔριον ἐς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὑπὸ
λέξεαι, οἳ δ' ἐλώσι γαλήνην, ὅφρ' ἂν ἴκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν,
εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἕκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,
τὴν περ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι οἳ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαίηιον υἱόν.

καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν 325
ἡματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.

εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὄσσον ἄρισται
ἦες ἔμαι καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ.'

'Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
ἐνόημενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε' 330

'Ζεῦ πάτερ, αἶθ' ὄσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
'Ἀλκίνοος' τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρὶδ' ἰκοίμην.'

and all retire for the night.

'Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι 335

δέμωι ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.

αἱ δ' ἴσων ἔκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, 340

ἄτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
'Ὅρσο κέων, ὦ ζεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή.'

ὣς φάων τῷ δ' ἀσπαστὸν εἰείσατο κοιμηθῆναι.
ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς

τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ· 345

'Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
παρ δὲ γυνῆ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

ἽΟδυσσέως σύστασις πρὸς Φαίακας.

Alcinous calls an assembly, and proposes to send
Odysseus home.

ἽΗμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἽΗὸς,
Ἵῶρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος ἽΑλκινόοιο,
Ἵἂν δ' ἄρα διογενῆς Ἵῶρτο πτολίπορθος ἽΟδυσσεύς.
τοῖσι δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος ἽΑλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἠ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
πλησίον ἠ δ' ἂν ἄστῳ μετώχετο Παλλὰς ἽΑθήνη,
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος ἽΑλκινόοιο,
νόστον ἽΟδυσσηὶ μεγαλήτορι μητιώσα,
καὶ ῥα ἐκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·

ἽΔεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἱέναι, Ἵῶφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὄς νέον ἽΑλκινόοιο δαΐφρονος Ἵκετο δῶμα
πόντου ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν Ἵομοῖος·

ἽὩς εἰποῦσ' Ἵῶτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω.
καρπαλίμως δ' Ἵἐμπληντο βροτῶν ἀγοραὶ τε καὶ Ἵἔδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' Ἵἄρα θήησαντο Ἵιδόντες
νῆδον Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' Ἵἄρ' ἽΑθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ Ἵῶμοις,
καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν Ἵιδέσθαι,

ὡς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
 δειὸς τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
 πολλοὺς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε 25

Ἰκέλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ξείνος οὐδ', οὐκ οὐδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἴκετ' ἐμὸν δῶ,
 ἢ πρὸς ἠοίων ἢ ἐσπερίων ἀνθρώπων·
 πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι. 30

ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἴκηται,
 ἐνθάδ' ὀδυνρόμενος δηρὸν μένει εἴνεκα πομπῆς.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν
 πρῶτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα 35

κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἔρετμὰ
 ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
 κούρωσιν μὲν ταυτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 40
 σκηπτούχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματα καλὰ
 ἔρχεσθ', ὄφρα ξείνων ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
 μηδέ τις ἀρνεῖσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ᾠοῖδόν,
 Δημοδόκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς περὶ δῶκεν ᾠοῖδὴν
 τέρπειω, ὄππῃ θυμὸς ἐποτρύνησιν αἰδεῖν.' 45

A ship is manned, and the chieftains meet at the palace.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 σκηπτούχοι· κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ᾠοῖδόν.
 κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
 βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν, 50

νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἄλός βένθοσδε ἔρυσσαν,
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
 ἠρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν.
 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 βάν ῥ' ἔμεν Ἄλκινόοιο δαΐφρονος ἔς μέγα δῶμα.
 πληντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
 [ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί].
 τοῖσιν δ' Ἄλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἰέρευσεν,
 ὀκτῶ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
 τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινῆι

The bard Demodocus is brought in,

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον αἰοιδόν,
 τὸν πέρι μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε
 ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἠδεῖαν αἰοιδὴν,
 τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλου
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 κάδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
 αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
 κῆρυξ· παρ δ' ἐτίθει κἀνεον καλὴν τε τράπεζαν,
 παρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

and sings of the strife of Odysseus and Achilles.

μοῦσ' ἄρ' αἰοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 οἴμης τῆς τότε ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὴν ἴκανε,
 νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος,
 ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλερῇ
 ἐκπάγλοισ ἐπέεσσιν, ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

χαίρε νόφ, ὄτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριῶντο.
 ὅς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, ὄθ' ὑπέρβη λάινον οὐδὸν 80
 χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχῇ
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.

The story moves Odysseus to tears.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔλων χερσὶ στιβαρῆσι
 κακ κεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα· 85
 αἶδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὄφρῦσι δάκρυα λείβων.
 ἦ τοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
 δάκρυ' ὀμορξάμενος κεφαλῆς ἀπο φᾶρος ἔλεσκε
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἔλων σπείσασκε θεοῖσι·
 αὐτὰρ ὄτ' ἄψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν 90
 Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ·τέρποντ' ἐπέεσσιν,
 ἄψ Ὀδυσσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάσκειν.
 ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίβοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
 ἡμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν. 95
 αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετηῦδα·
 'Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης
 φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήγορός ἐστι θαλεῖη·
 πῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν 100
 πάπων, ὡς χ' ὁ ξείνος ἐνίσπη οἴσι φιλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
 πῆς τε παλαιμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν.'

The games.

'Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο.

κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λήγειαν,
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα καὶ ἕξαγεν ἐκ μεγάρου
 κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτῆν ὁδὸν ἦν περ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θανμανέοντες.
 βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορῆν, ἅμα δ' ἔσπετο πούλυς ὄμιλος,
 μυρίοι· ἂν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἔσθλοί.
 ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὀκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
 Ναυτεὺς τε Πρυμνεὺς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
 Ποντεὺς τε Πρωρεὺς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε
 Ἀμφιάλος θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
 ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολογιῶ ἴσος Ἄρηι,
 Ναυβολίδης, ὅς ἄριστος ἔην εἰδὸς τε δέμας τε
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
 ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ' Ἄλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
 οἱ δ' ἦ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσι.
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 καρπαλίμως ἐπέτοντο κούλοντες πεδίω.
 τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
 ὅσσον τ' ἐν νειῶ οὔρου πέλει ἡμίονοι,
 τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἴκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
 οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
 τῇ δ' αὐτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
 ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
 δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺν φέρτατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
 πῦξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
 τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο·

ἄ Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν' ἄεθλον
 οἷδέ τε καὶ δεδάηκε· φυῆν γε μὲν οὐ κακὸς ἐστι,
 μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεῖν
 αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἦβης

δύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
 ἄνδρα γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.'

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 140
 'Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ξείπεις.
 αἰτὸς νῦν προκάλεσσαι ἴων καὶ πέφραδε μῦθον.'
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 στή ῥ' ἐς μέσσον ἴων καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπε'

Laodamas challenges Odysseus to the contest.

'Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων, 145
 εἴ τιwα που δεδάηκας· ξοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.
 οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος ὄφρα μὲν ἦσιν,
 ἢ ὄ τι ποσσίν τε ρέξῃ καὶ χερσίν ἐῆσιν.
 ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
 σοὶ δ' ὀδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἦδη 150
 νῆος τε κατεῖρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 'Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
 κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἢ περ ἄεθλοι,
 ὅς πρην μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα, 155
 νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζω
 ἡμαί, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.'

Euryalus taunts him for refusing.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσε τ' αὐτην·
 'οὐ γὰρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω
 ἄθλων, οἶά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται, 160
 ἀλλὰ τῷ ὅς θ' ἅμα νηὶ πολυκληίδι θαμίζων,
 ἀρχὸς ναυτῶων οἳ τε πρηκτῆρες ἔασι,
 φόρτον τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὀδαίω
 κερδέων θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ξοικας.'

Odysseus, in wrath, starts up and hurls the disc beyo
all the rest,

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσ
' ξείν', οὐ καλὸν εἶπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ξοικας.
οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
ἀνδράσι, οὔτε φυὴν οὔτ' ἄρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστνυ θεὸν ὧς εἰσορώωσιν.
ἄλλος δ' αὔ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
ἄλλ' οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν,
ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
ᾧρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆις ἀέθλων,
ὡς σύ γε μυθείαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀίω
ἔμμεναι, ὄφρ' ἦβῃ τε πεποίθεα χερσὶ τ' ἐμῆσι.
νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην.
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
ἀλλὰ καὶ ὧς κακὰ πολλὰ παθὼν πειρήσομ' ἀέθλων·
θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.³
Ἡ ῥα καὶ αὐτῷ φάροι ἀναίξας λάβε δίσκον
μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
ἢ οἷω Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
τόν ῥα περιστρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς,
βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπηξαν ποτὶ γαλῆ
Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα
ῥίμφα θεῶν ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
ἀνδρὶ δέμας εἰκνῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε

'Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα 195
 ἀμφαφῶων· ἐπεὶ οὐ τι μεμιγμένον ἔστιν ὀμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
 οὐ τις Φαιήκων τόδε γ' ἴξεται οὐδ' ὑπερήσει.'
 Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 χαίρων οὖνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι. 200
 καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·

and in his turn challenges all the Phaeacian youth.

'Τούτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
 ἦσειε ἢ τοσσοῦτον ὀλομαι ἢ ἔτι μᾶσσον.
 τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
 δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λῆνη, 205
 ἢ πύξ ἢ ἐπάλῃ ἢ καὶ ποσὶν, οὐ τι μεγαίρω,
 πάντων Φαιήκων πλὴν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
 ξείνος γάρ μοι ὄδ' ἔστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο ;
 ἄφρων δὴ κείνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
 ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων 210
 δῆμψ' ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο δ' αὐτοῦ πάντα κολουεῖ.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω,
 ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι αὐτην.
 πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι.
 εὐ μὲν τόξον οἶδα ἐύξοον ἀμφαφάασθαι· 215
 πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι ὀπιστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
 ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοῖατο φωτῶν.
 οἷος δὴ με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
 δῆμψ' ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί. 220
 τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
 ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σίτου ἔδοντες.
 ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἔριζέμεν οὐκ ἐθειλήσω,
 οἷθ' Ἑρακλῆι οὐτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆι,

οἷ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
 τῷ ῥα καὶ αἴψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρι
 ἔκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 δουρὶ δ' ἀκουτίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις διστώ.
 οἴοισιν δειδοικα ποσὶν μή τίς με παρέλθη
 Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
 κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
 ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.'

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε.

Alcinous shows how well his people can dance.

Ἐεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταυτ' ἀγορεῖ
 ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,
 χωόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
 νεέκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτῶς οὐ τις ὄνοιτο
 ὅστις ἐπίσταιτο ἡσὶ φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλω
 εἴπης ἠρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
 δαινυῆ παρὰ σῆ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσι,
 ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἶα καὶ ἡμῖν
 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
 οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
 ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε
 εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσοι ἄριστοι,
 παίσσατε, ὡς χ' ὁ ξείνος ἐνίσπη οἴσι φίλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσοι περιγιγνόμεθ' ἄλλων
 ναυτιλίῃ καὶ ποσὶ καὶ ὀρχηστῷ καὶ ἀοιδῇ.
 Δημοδόκῳ δέ τις αἴψα κίων φόρμιγγα λήγειαν

οϊσέτω, ἧ που κείται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.' 255
 ὧς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος, ὦρτο δὲ κήρυξ
 οἷσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
 αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστησαν
 δῆμοι, οἱ κατ' ἀγῶνας ἐν πρήσσεσκον ἕκαστα,
 λείπταν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὐρυναν ἀγῶνα. 260
 κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγεια
 Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κούροι
 πρωθήβαι Ἰσταντο, δαήμονες ὄρχηθμοῖο,
 πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ. 265

Demoedocus sings of the loves of Ares and Aphrodite.

Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδεῖν
 ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος εὐστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
 ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἠφαίστοιο δόμοισι
 λάβρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἦσχυνε καὶ εὐνήν
 Ἠφαίστοιο ἀνακτος· ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν 270
 Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
 Ἠφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομῶν,
 ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
 ἀρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν. 275
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμίσῳ χέε δέσματα κύκλῳ ἀπάντη·
 πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
 ἦντ' ἀράχνια λεπτὰ, τὰ γ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο, 280
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· περὶ γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
 εἶσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἧ οἱ γαῖῶν πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἀπασέων.

οὐδ' ἀλαοσκοπιῆν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
 ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο,
 ἰσχανῶν φιλότῃτος εὐστεφάνου Κυθρεΐης.
 ἦ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρουϊώνος
 ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕξεθ'. ὁ δ' εἴσω δώματος ἦει,
 εἴν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε·

‘ Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέλομεν εὐνηθέντες·
 οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἦδη
 οἴχεται ἐς Λήμνον μετὰ Σύντιας ἀγριοφώνους.’

ἌΩς φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν εἰείσατο κοιμηθῆναι.
 τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
 τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἥφαιστοιο,
 οὐδέ τι κινήσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.
 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὃ τ' οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις,
 αὐτίς ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαίαν ἰκέσθαι·
 Ἥλιος γάρ οἱ σκοπιῆν ἔχεν εἰπέ τε μῦθον.

[βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ']
 ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·

‘ Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶντες,
 δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε,
 ὡς ἐμὲ χωλὸν εἶντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδοῦλον Ἄρηα,
 οὐνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὐ τι μοι αἴτιος ἄλλος,
 ἀλλὰ τοκῆε δύω, τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελον.
 ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τῷ γε καθεύδετον ἐν φιλότῃτι,
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρώων ἀκάχημαι.
 οὐ μὲν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειόμεν οὔτω,
 καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἀμφῷ

εὔδω· ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,
 εἰς ὃ κέ μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδώσει ἔεδνα,
 ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
 οὔνεκά οἱ καλή θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.' 320

Ἔσθ' ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ·
 ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 θηλότεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάστη.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἑάων· 325
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἐφαιστοιο.
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἦ οὐκ ἀρετῆ κακὰ ἔργα· κичάνει τοι βραδὺς ὤκυν,
 ὡς καὶ νῦν Ἐφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα, 330
 ἠκίτατόν περ ἐόντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι
 χωλὸς ἐὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.'

Ἔσθ' οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων, 335

ἦ βὰ κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 εὔδω ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῆ Ἀφροδίτῃ;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος ἀργειφόντης·
 αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἀπολλων.
 δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχουεν, 340

ἡμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ πᾶσαι τε θείαι,
 ἀτὰρ ἐγὼν εὔδοιμι παρὰ χρυσῆ Ἀφροδίτῃ.'

Ἔσθ' ἔφατ', ἐν δὲ γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
 Ἐφαιστοῦ κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἄρηα· 345

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄψον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
 τίσει αἷσμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι'

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 'μή με, Ποσειδάων γαίηοχε, ταῦτα κέλευε·
 δειλᾶί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
 πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;'

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 'Ἦφαιστ', εἴ περ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
 οἴχηται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.'

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 'οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.'

ἌΩς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἦφαιστοιο.
 τῷ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος,
 αὐτίκ' ἀναίξαντε ὁ μὲν Θρήκηδε βεβήκει,
 ἦ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
 ἐς Πάφον· ἐνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἐνθα δέ μιν χάριτες λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
 ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ιδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὶ
 τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκούων ἠδὲ καὶ ἄλλοι
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.

Halius and Laodamas dance and throw the ball.

'Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσε
 μουνᾶξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὐ τις ἔριζεν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο,
 πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος πόησε δαΐφρων,
 τὴν ἕτερος ρίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιοέοντα
 ἰδνωθεῖς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεῖς
 ῥηιδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαῖρη ἂν' ἴθην πειρήσαντο,
 ὠρχεῖσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πούλυβοτείρη

ταρφέ' ἀμειβομένω· κούροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
 ἐστεῶτες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
 ἦ δὲ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε διὸς Ὀδυσσεύς· 380

Ἄλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκτετε λαῶν,
 ἦ μὲν ἀπειλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἦ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορώοντα·

ὣς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, 385
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

Presents are made to Odysseus, which he stows in a box,

Ἄκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 ὁ ξείνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήιον, ὡς ἐπιεικές.

δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες 390
 ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος εὐπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.

αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέεα, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
 ξείνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴη χαίρων ἐνὶ θυμῷ. 395

Εὐρύαλος δὲ ἔαυτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι
 καὶ δῶρω, ἐπεὶ οὗ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν·

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον,
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
 τὸν δ' αὐτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε· 400

Ἄλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκτετε λαῶν,
 τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξείνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
 δῶσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
 ἀργυρή, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
 ἀμφιδεδίγηται· πολέος δὲ οἱ ἄξιον ἔσται. 405

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε, πάτερ ᾧ ξεῖνε· ἔπος δ' εἶπέρ τι βέβακται

δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροισεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι
δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχεις.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
'καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαίρει, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν
μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.'

Ἡ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν·
καὶ τὰ γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
δεξιάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
δὴ ῥα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

'Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἢ τις ἀρίστ'
ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐνπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδῶν τ' εὖ κείμενα πάντα
δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλειςον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
χρῦσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδη ἐνὶ μεγάρῳ Δίί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.'

Ὡς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῶησιν ἔειπεν
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅτι τάχιστα.
αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλοῦσαι.
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ
τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
ἔσθητα χρυσόν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·

ἐν δ' αὐτῇ φῆρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
'Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
μή τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅππότε ἂν αὐτε
εὐθησθα γλυκὺν ὕπνον ἴων ἐν νηὶ μελαίνῃ.' 445

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
ποικίλον, ὃν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,

then he bathes, and, after a kind word to Nausicaa, joins
the banqueters.

αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ 450
θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὐ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψούς ἠνκόμοιο·

τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γε θεῶ ὧς ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα, 455
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἰνοποτήρας
ἦε Νausικαά δὲ θεῶν ἀπο κάλλος ἔχουσα

στή ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 460

'Χαίρε, ξεῖν', ἴνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
μῆση ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτη ζῳάγρι' ὀφέλλεις.'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
'Νausικαά, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
οὔτω νῦν Ζεὺς θελή, ἐρίγδουπος πόσις Ἕρης, 465
οἰκάδ' ἔ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι·

τῷ κέν τοι καὶ κείθι θεῶ ὧς εὐχετοφύμην
αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιῶσαο, κούρη·

'Ἡ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἵζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.

οἱ δ' ἤδη μοῖρας τ' ἔνεμον κερώντο τε οἶνον.
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
 Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 νώτου ἀποπροταμών, ἐπὶ δὲ πλείον ἐλέλειπτο,
 ἀργιόδοντος ὑός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·

‘Κῆρυξ, τῇ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησι,
 Δημοδόκω, καὶ μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
 τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἄρα σφέας
 οἴμας μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.’

Ἔως ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 ἦρω Δημοδόκω· ὁ δ' ἐδέξατο, χαίρει δὲ θυμῷ.
 οἱ δ' ἐπ' οὐεῖαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

‘Δημόδοκ', ἕξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων·
 ἢ σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων.
 λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰεῖδεις,
 ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
 ὡς τε πον ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
 δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἦγαγε διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἳ ῥ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
 αἶ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
 αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσι μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
 ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὦπασε θέσπιν ἀοιδῆν.’

Demodocus sings of the 'wooden horse.'

Ἔως φάθ', ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἦρχετο, φαίει δ' ἀοιδῶν

ἔνθεν ἔλων ὧς οἱ μὲν ἐνσσέλωμον ἐπὶ νηῶν
 βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
 Ἄργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππων·
 αἰτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
 ὧς ὁ μὲν ἐστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον 500
 ἦμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή,
 ἧε διαπλήξαι κοῖλον δόρυ νηλεῖ χαλκῷ,
 ἧ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
 ἧ ἔσσω μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτῆριον εἶναι,
 τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν 510
 αἴσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἄργείων Τρῶεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦειδεν δ' ὧς ἄστν διέπραθον υἱες Ἀχαιῶν
 ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες. 515
 ἄλλον δ' ἄλλη ἄειδε πόλιω κεραιζέμεν αἰπὴν,
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δῶματα Δηιφόβοιο
 βῆμεναι, ἧτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
 νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάρθυμον Ἀθήνην. 520

Odysseus weeps at the story, and Alcinous bids the bard
 to cease,

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τῆκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
 ὧς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιω ἀμφιπεσοῦσα,
 ὅς τε ἐῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιω,
 ἄσπεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ· 525
 ἧ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἰδοῦσα
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δὲ τ' ὄπισθε
 κόπτουτες δούρεσσι μετάφρενον ἧδὲ καὶ ὤμους

εἶρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζύν
 τῆς δ' ἔλεεινοτάτῳ ἄχρῃ φθινύθουσι παρειαί·
 ὡς Ὀδυσσεὺς ἔλεεινὸν ὑπ' ὀφρῦσι δάκρυον εἶβεν.
 ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἄλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν.
 ἦμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
 αἰψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετήυδα·

Ἰκέλευτε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγεια·
 οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' αἰεῖδει.
 ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὄρορε θεῖος ἀοιδὸς,
 ἐκ τοῦδ' οὐ πω παύσατ' οἰζυροῖο γόοιο
 ὁ ξείνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες
 ξεινοδόκοι καὶ ξείνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
 εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοῖοιο τέτυκται,
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες.
 ἀντὶ κασιγνήτου ξείνός θ' ἰκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεςσι.
 τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
 ὅττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.

and questions Odysseus about himself.

εἶπ' ὄνομ' ὅττι σε κείθι κάλειον μήτηρ τε πατήρ τε,
 ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄστῳ καὶ οἱ περιναιετάουσιν.
 οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
 οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι, τοκῆες.
 εἶπε δέ μοι γαῖάν τε τῆν δῆμόν τε πόλιν τε,
 ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τὰ τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·

ἀλλ' αἰτὰ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροῦς 560
 ἀνθρώπων, καὶ λαῖμα τάχισθ' ἄλως ἐκπερώσωσιν
 ἥρι καὶ νεφέλη κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτέ σφιν
 οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
 ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατὴρ ἐγὼν εἰπόπιος ἄκουσα
 Νησιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι 565
 ἡμῶν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνιούσαν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
 ῥαυόμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν,
 ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν, 570
 ἢ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ὅπῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἄς τινας ἴκεο χώρας
 ἀνθρώπων, αὐτοὺς τε πόλιάς τ' εὖ ναιοτώσας,
 ἡμῶν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 575
 οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
 εἰπὲ δ' ὃ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ
 Ἀργείων Δαναῶν ἠδ' Ἴλιου οἴτον ἀκούων.
 τῶν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
 ἀνθρώποις, ἵνα ᾗσι καὶ ἐσσομένοισιν αἰοιδῆ. 580
 ἢ τίς τοι καὶ πηδὸς ἀπέφθιτο Ἴλιόθι πρὸ
 ἐσθλὸς ἔων, γαμβρὸς ἢ πενθερὸς, οἳ τε μάλιστα
 κήριδοι τελέθουσι μεθ' αἰμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
 ἢ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς,
 ἐσθλός; ἐπεὶ σὺ μὲν τι κασιγνήτιο χερεῖων 585
 γίγνεται ὃς κεν ἑταῖρος ἔων πεπνυμένα εἰδῆ;

- (ω) - ματρονυμια

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

'Αλκίνου ἀπόλογοι. Κυκλώπεια.

Odysseus reveals his name and home.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

'Αλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

ἦ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν ἀοιδοῦ

τοιοῦδ' ὅλος ὃδ' ἔστι, θεοῖς ἐναλγκίος αὐδήν.

οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι

ἢ ὅτ' ἐυφροσύνη μὲν ἔχη κάτα δῆμον ἅπαντα,

δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ

ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

σίτου καὶ κρειῶν, μέθῃ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω

οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι·

τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπέτραιπετο στονοῦντα

εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.

τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;

κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες,

νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς

εἶδετ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυγῶν ὑπο νηλεῆς ἡμαρ

ὑμῖν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.

εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν

ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μὲν κλέος οὐρανὸν ἵκει,

ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῆ,

Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπέε' ἀμφὶ δὲ νῆσοι.

~~εα, ρε~~
 πολλά ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησι,
 Δουλιχίον τε Σάμη τε καὶ Ἰλήεσσα Ζάκυνθος.
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἄλλ' κεῖται 25
 πρὸς ζόφον, αἰ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠελιόν τε,
 τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ τοι ἐγὼ γε
 ἦς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ, δία θεάων,
 [ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιαιομένη πόσιν εἶναι.] 30
 ὅς δ' αὖτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίη δολόεσσα, λιαιομένη πόσιν εἶναι.
 ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
 ὅς οὐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 γίγνεται, εἴ περ καὶ τις ἀπόπροθι πλοῖνα οἴκου 35
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
 ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

Story of the departure from Ilium: sack of Ismarus,
 and revenge of the Cicones.

Ἰδιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
 Ἰσμάριον· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς· 40
 ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 δασσάμεθ', ὡς μὴ τίς μοι ἀτεμβόμενος κλοι ἴσης.
 ἐπὶ ἢ τοι μὲν ἐγὼ διερωῶ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
~~πρωγα, τοι δὲ μέγα γάμπιοι οὐκ ἐπίθοντο.~~
 πρῶγα, τοι δὲ μέγα γάμπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
 ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45
 ἔσφαζον παρὰ θύια καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
 οἱ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους
 ἦπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
 ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὄθι χρῆ πεζῶν ἔόντα. 50
 ἄλλων ἔπειθ' ὄσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη,
 περὶ μὲν τὰ ἔρ

ἠέριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη
 ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θεῆσι,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν.
 ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ ἔοντας·
 ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοῦς.
 ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἐνκνήμιδες ἔταιροι
 ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.

The North wind drives them on the coast of the
 Lotophagi.

Τῆσσι *further on sail* *grieved* *head*
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἔταιρους.
 οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρὶς ἑκάστον αὔσαι,
 οἱ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑποδηθέντες.
 νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσαι, ἰστία δὲ σφιν
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἴς ἀνέμοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἠπειρόνδε.
 ἔνθα δὴ δύο νύκτας δύο τ' ἡμέματα συνεχῆς αἰεὶ
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐνπλόκαμος τέλει ἤως,
 ἰστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες
 ἡμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνήται τ' ἴθνηον.
 καὶ νῦ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ἀλλὰ με κῆμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειον

καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.

*Εὐθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
 πόντου ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἳ τ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσι.
 ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βήμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ, 85
 αἴψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταίροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 οἷ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἴοντας
 οἳ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδουτες,
 ἄνδρε δὴ κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας. 90
 οἳ δ' αἴψ' οἰχώμενοι μίγην ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
 οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
 ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἠθέλεν οὐδὲ νέεσθαι, 95
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
 λωτὸν ἔρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
 τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήρας ἑταίρους 100
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
 μὴ πῶς τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.
 οἳ δ' αἴψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἔλα τύπτων ἔρετμοῖς.

They land on the uninhabited isle off the coast of
 the Cyclopes.

*Εὐθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ. 105
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων,
 ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιοῦτες ἀθανάτοισιν
 οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρώσωιν,
 ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,

πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἄμπελοι, αἷ τε φέρουσι
οἶνον ἔριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσι δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θέμιστες,
ἀλλ' οἷ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρέκ λιμένος τετάνυσται
γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἷ τε καθ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσι κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες. —
οὔτ' ἄρα ποίμνησι καταίσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἢ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρηοι,
οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνι τέκτονες, οἷ κε κάμοιεν
νῆας ἐυσσέλμους, αἷ κεν τελείοιεν ἕκαστα
ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι, οἷα τε πολλὰ
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περώωσι θάλασσαν·
οἷ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐκτιμένην ἐκάμουντο.
οὐ μὲν γάρ τι κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὄρια πάντα·
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
ὑδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺν λήιον αἰεὶ
εἰς ὄρας ἀμῶεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὔδας.
ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ἔν' οὐ χρεῶ πείσματός ἐστιν,
οὔτ' εὐνὰς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπικέλσαντας μείναι χρόνον εἰς ὃ κε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, —
κρήνη ὑπὸ σπέιους· περὶ δ' αἰγείροι πεφύασιν.

ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἠγεμόνευε
 νύκτα δι' ὄρφναίην, οὐδὲ προῦφαίνεται' ἰδέσθαι
 ἄηρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
 οὐρανόθεν προῦφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν. 145
 ἔνθ' οὐ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν
 οὐδ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
 εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐυσσέλμους ἐπικέλσαι.
 κελιάσῃσι δὲ νηυσὶ καθελιομεν ἱστία πάντα,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· 150
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

Odysseus with twelve comrades sets out for the cave
 where the Cyclops lived.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς,
 νῆσον θαυμάζοντες ἐδιωρόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὤρσαν δὲ νύμφαι, κούραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 αἶγας ὄρεσκόφους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι. 155
 αἰτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
 ἐνεία λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶφ. 160
 ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυσον.
 οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
 ἀλλ' ἐνέτην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 ἠψόσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες. 165
 Κικλώπων δ' ἐς γαίαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
 κατὸν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν δῖων τε καὶ αἰγῶν.
 ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 ἔθι τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς. 170

καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσι ξείπων·

“ Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεν, ἔμοι ἐρήρηες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἔμοις ἐτάροισιν
ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἳ τινὲς εἰσι,
ἢ ῥ' οἳ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδης.”

Ὡς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
αὐτοὺς τ' ἀμβάλειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,
ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ', οἷός τε καὶ αἶγες λαύεσκον· περὶ δ' αὐτῇ
ὑψηλὴ δέδημητο κατωρυχέεσσι λίθοισι
μακρῆσιν τε πίτυσσι ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἦδη.
καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἔφκει
ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ρίψι ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὃ τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμεν ἐρήρηας ἑταίρους
αὐτοῦ παρ νηὶ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἄσκον ἔχον μέλανος οἶνοιο,
ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὐνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ
ἄζόμενοι· ᾠκει γὰρ ἐν ἄλσει δενδρήεντι
Φοῖβου Ἀπόλλωνος. ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τόλαντα,

δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δωδέκα πᾶσιν ἀφύσσας
 ἦδ' ἄκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
 205 ἤϊδη δμῶων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμὴν τε μί' οἴῃ.
 τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
 χεῦ', ὀδμη' δ' ἠδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει, (11) 210
 θεσπεσίη· τότ' ἂν οὖ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
 τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια
 κωρύκῃ· αὐτίκα γάρ μοι ὀρίσατο θυμὸς ἀγήνωρ
 ἄωδ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκῆν,
 ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας. 215

They enter the cave and await his return.

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
 εἶρομεν, ἀλλ' ἐνόμεινε νομὸν κἀτα πῖονα μῆλα.
 ἔλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηέμεσθα ἕκαστα·
 τᾶροισι μὲν τυρῶν βρῖθον, στείλονται δὲ σηκοὶ
 ἀπῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμένα δὲ ἕκασται 220
 ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὐθ' ἔρσαι· ναῖον δ' ὀρῶ ἄγγεα πάντα,
 γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτισθ' ἔταροι λίσσονται ἐπέεσσι
 τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα 225
 καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοῆν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρὸν ὕδωρ·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν,
 ἄφρ' αὐτὸν τε ἴδοιμι, καὶ εἰ μοι ξείνια δοίῃ.
 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἔσσεσθαι. 230

Ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνυμένοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον

ἤμενοι, εἶος ἐπήλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὄρυμαγδὸν ἔθηκεν·
 ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
 αὐτὰρ ὃ γ' εἰς εὐρὴν σπέος ἤλασε πλοῖα μῆλα,
 πάντα μάλ' ὅσος ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λείπε θύρηφι
 ἀρνεϊούς τε τράγους τε, βαθείης ἐκτοθεν αὐλῆς.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τὴν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
 ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὐδέος ὀχλίσειαν
 τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρονον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτίκα δ' ἤμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
 ἤμισυ δ' αὐτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
 πίνειν αἰνυμένῳ καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἰσίδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·

Cyclops puts questions which Odysseus parries.

‘ὦ ξεῖνοι, τίνας ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθ
 ἢ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε
 οἶά τε ληιστήρες ὑπεῖρ ὕλα, τοῖ τ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;’

‘ὦς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὐτε κατεκλάσθη φίλον ἦτρον
 δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσαν ἀμειβόμενος προσέειπον·

‘Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 ἦλθομεν· οὕτω πον Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
 λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,

τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπὸυράνιον κλέος ἐστὶ
 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς 265

πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γούνα
 ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον ἢ καὶ ἄλλως
 δοίης δωτήνην, ἣ τε ξείνων θέμις ἐστίν.

ἄλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεοῦς· ἰκέται δέ τοί εἰμεν.

Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε, 270

ξείνιος, δε ξείνοισιν ἄμ' αἰδολοισιν ὀπηδεῖ.' *αἰτε...*

Ἔως ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεί θυμῷ

ἠήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουθας,

ὅς με θεοὺς κέλεαι ἦ δειδίμεν ἦ ἀλέασθαι·

οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιοῦχου ἀλέγουσιν 275

οὐδὲ θάψων μακάρων, ἐπεὶ ἣ πολὺν φέρτεροί εἰμεν.

οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδόλιμην

οὔτε σεῦ οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύοι.

ἀλλὰ μοι εἴφ' ὄπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,

ἣ που ἐπ' ἔσχατιῆς ἣ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.' 280

Ἔως φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότα πολλὰ,

ἄλλὰ μιν ἄψορόν προσέφην δολλοῖς ἐπέεσσι·

Ἄνεά μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,

ἄκρη προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν 285

αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὸν ὄλεθρον.'

Odysseus devours six of the men, two at a time.

Odysseus plots revenge.

Ἔως ἐφάμην, ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεί θυμῷ,

ἄλλ' ὃ γ' ἀναίξας ἐτάρους ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε,

σὺν δὲ δῦω μάρψας ὡς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ

κόπτ'. ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαίαν. 290

τοὺς δὲ διὰ μελεῖστί ταμῶν ὠπλίσσατο δόρπον·

ἦσθι δ' ὡς τε λέων ὄρεσίτροφος, οὐδ' ὑπέλειπεν.

ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
 ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
 σχέτλια ἔργ' ὀρώωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
 ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
 κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο ταυνοσάμενος διὰ μήλων.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν
 ἄσπον ἰὼν, ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσι,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρκεν.
 αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
 ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ δῖαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡὼς,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἠμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρονον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ ἔργα,
 σὺν δ' ὃ γε δὴ αὐτε δύω μάρψας ὠπλίσατο δειπνον
 δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
 ῥηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄψ' ἐπέθηχ', ὡς εἴ τε φαρέτρη πῶμ' ἐπιθείη.
 πολλῇ δὲ ῥοίῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν κακὰ βυσοδομοεύων,
 εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμόν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῶ,
 χλωρὸν ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
 ἀθανθέν. τὸ μὲν ἄμμες εἰσκομεν εἰσορόωντες
 ὄσσον θ' ἰστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος εὐρείης, ἥ τ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα
 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.

τοῦ μὲν ὄσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς, 325
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα·
 οἱ δ' ὀμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβῶν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέφ.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρω,
 ἢ ῥα κατὰ σπέλους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπαλάσθαι ἄνωγον,
 ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
 τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
 οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πλοῖνα μῆλα,
 πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἦ τι οἰσάμενος, ἦ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας, 340
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεύσε ποιησάμενος τὰ ἄ ἔργα,
 σὺν δ' ὁ γε δὴ αὐτε δύω μάρψας ὠπλίσατο δόρπον.
 καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς, 345
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.

Odysseus, having made Cyclops drunk, puts out his eye.

'Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
 ἄφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
 ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
 οἴκαδε πέμψεις· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350
 σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀνθρώπων πολλῶν; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.'
 'Ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰῶως
 ἠδὲ ποτὸν πίνων, καὶ μ' ἤττεε δεύτερον αὐτίς·

‘ Δός μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὔνομα εἰπέ 355
 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρης.
 καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα
 οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
 ἀλλὰ τόδ’ ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.’

‘Ὡς φάτ’· ἀτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον· 360
 τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ’ ἔκπιεν ἀφραδίησιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδων μελιχίοισι·

‘Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μ’ ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέσθης. 365
 Οὔτις ἔμοι γ’ ὄνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσι
 μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ’ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.’

‘Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμείβετο νηλεί θυμῷ·
 ‘Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισι,
 τοὺς δ’ ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται.’ 370

Ἦ καὶ ἀνακλιθεὶς πέσεν ὑπτίος, αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ’ ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, καδ δέ μιν ὑπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ’ ἐξέσσυτο οἶνος
 ψωμοὶ τ’ ἀνδρόμεοι· ὃ δ’ ἐρεύγετο οἰνοβαρείων,
 καὶ τότ’ ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς, 375
 εἴως θερμαίνουτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
 θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
 ἀλλ’ ὅτε δὴ τάχ’ ὁ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἀψεσθαι, χλωρός περ ἔων, διεφαίνεται δ’ αἰνώσ,
 καὶ τότ’ ἐγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι 380
 ἴσταντ’· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων,
 οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάινου, ὄξυν ἐπ’ ἄκρω,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρισαν· ἐγὼ δ’ ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
 δίνεον, ὡς ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήιον ἀνήρ
 τρυπάνῳ, οἱ δέ τ’ ἐνερθεν ὑποσσεύουσιν ἱμάντι 385
 ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ

ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυρήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περιβῖβει θερμὸν ἐόντα.
 πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύσας εὖσεν ἀντημὴ
 γλήνης καιομένης· σφαραγεύντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι. 390
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἤε σκέπαρνον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
 φαρμάσσω· τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
 ὡς τοῦ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέω περὶ μοχλῷ.
 σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ, 395
 ἡμεῖσι δὲ δεῖσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐξέρουσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἄλνυων,
 αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπνευ, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς
 ᾤκεον ἐν σπηέσσι δι' ἄκριας ἡνεμοέσσας. 400
 οἱ δὲ βοῆς ἀλόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
 ἰσάμενοι δ' εἶρουτο περὶ σπέος ὅτι ἐ κήδοι·

The trick of 'No-man.'

Ἔτιπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἄμμε τίθησθα;
 ἢ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405
 ἢ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνει δόλω ἢε βίηφι;

Τοὺς δ' αὐτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερός Πολύφημος·
 ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλω, οὐδὲ βίηφι.

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα, 410
 νοῦσόν γ' οὐ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
 ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

Ὡς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
 ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.

Preparations for escape.

Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησι, 415

χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων,
 αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
 εἴ τινα πού μετ' ὄεσσι λάβοι στεύχοντα θύραζε·
 οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
 εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιω ἢδ' ἐμοὶ αὐτῷ
 εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιω ὕφαινον,
 ὥς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 ἄρσενες ὅιες ἦσαν ἐντρεφέες, δασύμαλλοι,
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·
 τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐυστρεφέεσσι λύγοισι,
 τῆς ἐπι Κύκλωψ εὐδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδῶς,
 σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,
 τῷ δ' ἐτέρω ἐκάτερθεν ἴτην σώοντες ἐταίρους.
 τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὅιες φέρον· αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 ἀρνεῖὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἀπάντων,
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβῶν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεῖς
 κείμεν· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίῳ
 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμεν τετληότι θυμῷ.
 ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἥῳ δῖαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
 θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
 οὐθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἀναξ δ' ὀδύνησι κακῆσι
 τειρόμενος πάντων δίων ἐπεμαλετο νῶτα
 ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων δίων στέρνοισι δέδεντο.
 ὕστατος ἀρνεῖὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
 λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

Ocylops talks to his ram.

'Κριε πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπέος ἔσσο μῆλων
 ὄστατος; οὐ τι πάρος γε λειψιμμένος ἔρχεται οἴῳν,
 ἀλλὰ πολὺν πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθεα ποίης
 μακρὰ βιβὰς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις, 450
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίει ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὐτε πανύστατος. ἦ σὺ γ' ἄνακτος
 ὄφθαλμόν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε
 ἐν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
 Οὔτις, ὃν οὐ πῶ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον. 455
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
 εἰπὼν ὄπη κείνος ἐμὸν μένος ἤλασκάξει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεωμένου ῥαίλοιτο πρὸς οὐδεῖ, κὰδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφήσειε κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις.' 460
 Ὡς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.

Odyseus rescues his comrades, and they gain the shore.

ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπέους τε καὶ αὐλῆς
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμεν, ὑπέλυσα δ' ἐτάρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίομα δημῶ,
 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα 465
 ἰκόμεθ'· ἀσπᾶσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
 ἄλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὄφρῦσι νεῦον ἐκάστω,
 κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
 πάλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ. 470
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἕξῃς δ' ἐξόμενοι πολίην ἄλα τύπτου ἐρετμοῖς.
 ἄλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηῦδων κερτομόλοι·
 'Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἐμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐτάρους

ἔδμεναι ἐν σπήϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι.
καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κυχῆσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζω σῶ ἐνὶ οἴκῳ
ἔσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.'

Cyclops nearly crushes their ship twice with a huge

ᾠς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόβι μᾶλλον
ἦκε δ' ἀποβρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
καδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπύροιο
[τυτθὸν, ἐδεύησεν δ' οἴηιον ἄκρον ἰκέσθαι].
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' αἶψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα,
πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ᾧσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσσοιτες ἀπῆμεν,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Ἰσχυρῶς
' Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὃς καὶ νῦν πόντουδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
αὐτίς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
σὺν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆια δοῦρα
μαρμάρῳ ὀκρῖοντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.'

ᾠς φάσαν, ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν
ἀλλά μιν ἀφορρόν προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·

' Κύκλωψ, αἶ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτῶν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
νιὸν Λαέρτew, Ἰθάκη ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.'

- ἄΩς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ·
 ἔδ' ἄ πόποι, ἧ μάλα δὴ με παλαιάφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
 ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀγῆρ ἧς τε μέγας τε,
 Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο
 καὶ ματευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσι· 510
 ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσω,
 χαρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
 ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
 ἐθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκῆν·
 νῦν δέ μ' ἔων ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικος 515
 ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσατο οἴνῳ.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
 πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι.
 αἰτὸς δ', αἶ κ' ἐθέλῃσ', ἴησεται, οὐδέ τις ἄλλος 520
 ὅτε θεῶν μακάρων ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἄΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ἄ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
 εἶναι ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἶσω,
 ἄ ὅς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἴησεται οὐδ' ἐνοσίχθων· 525
 ἄΩς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
 εἶχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 ἄ Κλυθι, Ποσειδάων γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
 εἰ ἐτέον γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι,
 ὃς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι 530
 [υἱὸν Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ] ἔχοντα].
 ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
 οἶκον ἐνκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 ὄψ' ἐκασὶν ἔλθοι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἑταίρους,
 ἦρος ἐπ' ἀλλοτρίης, εὔροι δ' ἐν πῆματα οἴκῳ· 535
 ἄΩς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης
 ἀπὸρ δ' γ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας

ἦκ' ἐπιδιμήσας, ἐπέρισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
 κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῶροιο
 τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἴλιον ἄκρον ἰκέσθαι.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσου ἰκέσθαι.

540

They rejoin their comrades and resume their voyage.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
 νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἴατ' ὀδνρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ,
 νῆα μὲν ἔνθ' ἔλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 ἀρνεῖόν δ' ἐμοὶ οἴφ' ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
 μῆλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θυνὶ
 Ζηνὶ κελαιεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιw ἀνάσσει,
 ῥέξας μηρί' ἔκαιον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρώw,
 ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοῖατο πᾶσαι
 νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι.

545

550

555

ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθου ἡδύ·
 ἡμος δ' ἥελιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε ἔγων ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

560

Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

565

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.

The floating isle of Aeolus.

ἦν δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Ἰηποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
ὄν ἄρρηκτον, λισσῇ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
ὡ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν, 5
θηγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβώοντες.
γε θυγατέρας πόρην υἰάσιν εἶναι ἀκόλις.
αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κενυῆ
παι· παρὰ δέ σφιν ὄνειατα μυρία κείται,
ἐν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ 10
ἰ· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
σ' ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσι.
ἐν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
ἦ Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν 15
ἰ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὄδον ἤτεον ἧδ' ἐκέλευον
ἔμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήγατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
δὲ μ' ἐκδείρας ἀσκὸν βοῶς ἐννεῶροιο,

ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
 ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
 σχέτλια ἔργ' ὀρώοντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
 ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
 κείτ' ἔντοσθ' ἄντροιο ταυνοσάμενος διὰ μήλων.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν
 ἄσσον ἰὼν, ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσι,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρκεν.
 αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
 ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ δῖαν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς,
 καὶ τότε πῦρ ἀέκαιε καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρνον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ ἔργα,
 σὺν δ' ὃ γε δὴ αὐτε δύο μάρψας ὠπλίσσατο δειπνῶν.
 δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
 ῥηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἀψ' ἐπέθηχ', ὡς εἴ τε φαρέτρη πῶμ' ἐπιθείη.
 πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσοδομέων,
 εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμόν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῶ,
 χλωρὸν ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
 αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες εἰσκομεν εἰσορόωντες
 ὄσσον θ' ἰστὸν νηὸς ἔεικοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος εὐρείης, ἥ τ' ἐκπεράα μέγα λαίτμα·
 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράσθαι.

τοῦ μὲν ὄσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς, 325
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα·
 οἱ δ' ὀμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβῶν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέφ.·
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρίψας ὑπὸ κόπρῃ,
 ἣ ῥα κατὰ σπέλους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάσθαι ἄνωγον, how 339
 ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
 τρεῖσαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
 οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πλοῖα μῆλα,
 πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἣ τι δισάμενος, ἣ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας, 340
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἴγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεύσε ποιησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
 σὺν δ' ὁ γε δὴ αὐτε δύω μάρψας ὠπλίσατο δόρπον.
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς, 345
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.

Odysseus, having made Cyclops drunk, puts out his eye.

'Κύκλωψ, τῆ, πῆε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
 ὄφρ' εἰῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
 ἡμετέρῃ· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἰ μ' ἐλεήσας
 οἴκαδε πέμψεις· σὺ δὲ μαλινεαὶ οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350
 σκέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀσθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.'
 *Ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰώως
 ἦδ' οὐ ποτὸν πίνων, καὶ μ' ᾗτεε δευτέρου αὐτίς·

‘ Δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπέ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρης.
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ’ ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.’

‘ Ὡς φάτ’· ἀτὰρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον·
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ’ ἔκπιεν ἀφραδίησιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηΐδων μελιχίοισι·

‘ Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ’ ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ το
ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης.
Οὔτις ἐμοί γ’ ὄνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσι
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ’ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.’

‘ Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμείβετο νηλεί θυμῷ·
‘ Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάριοισι,
τοὺς δ’ ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήμιον ἔσται.’

Ἡ καὶ ἀνακλιθεὶς πέσεν ὑπτίος, αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ’ ἀποδοχμώσας παχὺν ἀνχένα, καδ δέ μιν ὑπνος
ἦρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ’ ἐξέσσυτο οἶνος
ψωμοί τ’ ἀνδρόμεοι· ὁ δ’ ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
εἰως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἐταίρους
θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
ἀλλ’ ὅτε δὴ τάχ’ ὁ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἄψεσθαι, χλωρός περ ἔων, διεφαίνετο δ’ αἰνώς,
καὶ τότε ἐγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ’ ἐταῖροι
ἴσταντ’· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων,
οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάινον, ὄξυν ἐπ’ ἄκρω,
ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ’ ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
δίνεον, ὡς ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήιου ἀγῆρ
τρυπάνω, οἱ δέ τ’ ἐνερθεν ὑποσσεύουσιν ἱμάντι
ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ

ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
δινώμεν, τὸν δ' αἷμα περιῤῥέει θερμὸν ἐόντα.

ἅπαντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύδας εὔσειν αὐτμῆ
γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι. 390

ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἤε σκέπαρνον
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα

φαρμάσσω· τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·

ὡς τοῦ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.

σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ, 395

ἡμεῖς δὲ δεῖσσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν

ἐξέρουσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.

τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔο χερσὶν ἄλυνον,

αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπνευ, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς

ἔκειον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἡνεμοέσσας. 400

οἱ δὲ βοῆς ἀλόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,

ἰστάμενοι δ' εἶρουτο περὶ σπέος ὅτι ἐ κήδοι·

The trick of 'No-man.'

Ἔπιτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας

νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἄμμε τίθησθα;

ἢ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405

ἢ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ ἢ ἐ βλήφιν;

Τοὺς δ' αὐτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

ἦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βλήφιν.

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·

ἔει μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα,

νοῦσόν γ' οὐ πῶς ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,

ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

Ὡς ἄρ' ἔφασαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,

ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.

Preparations for escape.

Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησι,

χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων,
 αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
 εἴ τινα πού μετ' ὅεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
 οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
 εἴ τιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
 εὐρόλιμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
 ὡς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 ἄρσενες οἶες ἦσαν ἐντρεφέες, δασύμαλλοι,
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·
 τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐνστρεφέεσσι λύγοισι,
 τῆς ἐπι Κύκλωψ εὐδε πέλωρ; ἀθεμίστια εἰδὼς,
 σύντρεϊς αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,
 τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίρους.
 τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' οἶες φέρον· αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 ἀρνεῖδς γὰρ ἔην, μῆλων ὄχ' ἄριστος ἀπάντων,
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβῶν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεῖς
 κείμεν· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίῳ
 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμεν τετληῖσι θυμῷ.
 ὧς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῷ δῖαν.

Ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσαντο ἄρσενα μῆλα,
 θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
 οὐθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἀναξ δ' ὀδύνησι κακῆσι
 τειρόμενος πάντων ὀίων ἐπεμαίετο νῶτα
 ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὡς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀίων στέρνοισι δέδευτο.
 ὕστατος ἀρνεῖδς μῆλων ἔστειχε θύραζε,
 λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

Cyclops talks to his ram.

'Κριε πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπέος ἔσσο μοι μῆλων
 ἴστατος; οὐ τι πάρος γε λειμμένοις ἔρχεται οἰῶν,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμει τέρειν' ἄνθεα πόλης
 μακρὰ βιβὰς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις, 450
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίει ἀπονέεσθαι
 ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σύ γ' ἄνακτος
 ὄφθαλμόν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
 Οὔτις, ὃν οὐ πῶ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον. 455
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
 εἰπεῖν ὄπη κείνος ἐμὸν μένος ἤλασκάζει·
 τῆ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεωμένου ῥαίλιτο πρὸς οὔδει, καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφῆσειε κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις.' 460
 ὣς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.

Odysseus rescues his comrades, and they gain the shore.

ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπέους τε καὶ αὐλῆς
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταυαύποδα, πλοῖα δημῶ,
 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα 465
 ἰκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὄφρῦσι νεῦον ἐκάστῳ,
 κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλιτέριχα μῆλα
 πᾶλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρον ὕδωρ. 470
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον
 ἕξῃς δ' ἐζόμενοι πολίην ἄλα τύπτου ἑρετροῖς.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὄσσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηΐδων κερτομίλοισι
 'Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἐμеллес ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταίρους

ἔδμεναι ἐν σπῆι γλαφυρῶ κρατερῆφι βίηφι.
καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζω σῶ ἐνὶ οἴκῳ
ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.⁴

Cyclops nearly crushes their ship twice with a huge cra

ᾠς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον· 48
ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μέγалоιο,
καδ δ' ἔβαλε προπάρουθε νεδὸς κvanoπρῶροιο
[τυτθὸν, ἐδεύησεν δ' οἴηιον ἄκρον ἰκέσθαι].
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' αἴψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα, 48.
πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβῶν περιμήκεα κοντὸν
ᾧσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύννας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἴν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον. 49

ἄλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηΐδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσι ἐρήτνον ἄλλοθεν ἄλλος·
‘Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα 49
αὐτὶς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλᾶς καὶ νῆια δοῦρα
μαρμάρῳ ὀκρῖοντι βαλῶν· τόσσον γὰρ ἴησιν.’

ᾠς φάσαν, ἄλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν 50
ἀλλά μιν ἀψορρόν προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·

‘Κύκλωψ, αἶ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἶρηται ἀεικελίην ἀλαωτῶν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
νιὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.’ 50

ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οἰμώξας ἤμειβετο μύθῳ·
 ὦ πρόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαιφάτα θέσφαθ' ἰκάνει.
 ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε,
 Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο
 καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν· 510

ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
 χερῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
 ἄλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
 ἐθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν·
 τὴν δέ μ' ἔων ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικος 515
 ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσατο οἴνῳ.

ἄλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω,
 τομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι.
 αἰτὸς δ', αἶ κ' ἐθέλῃσ', ἴησεται, οὐδέ τις ἄλλος 520
 οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
 εἶναι ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἶσω,
 οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἴησεται οὐδ' ἐνοσίχθων· 525

ὣς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
 εἶπετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 Ἐλῦθι, Ποσειδάον γαίηοχε, κυανοχαῖτα·
 εἰ τίτῳ γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
 ὃς μὴ Ὀδυσσῆα προλιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι 530

[οἴον Λαέρτew, Ἰθάκη ἐνὶ οἰκί' ἔχοντα].
 ἄλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἴκων ἐκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 ὅπῃ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους,
 τῆς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἴκῳ· 535

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης
 αἴθερ δ' ὄ γ' ἐξαύτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας

ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
 καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρόροιο
 τυτθὸν, ἐδεύησεν δ' οἴηιον ἄκρον ἰκέσθαι.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

540

They rejoin their comrades and resume their voyage.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
 νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἶατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ,
 νῆα μὲν ἔνθ' ἔλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 δασσάμεθ', ὡς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 ἀρνεῖον δ' ἔμοι οἶψ' εὐκνήμιδες ἑταῖροι
 μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
 Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
 ῥέξας μηρί' ἔκαιον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
 ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοῖατο πᾶσαι
 νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἔμοι ἐρήρηες ἑταῖροι.
 ὧς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἡμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἕρετροῖς.
 Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

545

550

555

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

ἐρεὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.

The floating isle of Aeolus.

ν δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
ν ἄρρηκτον, λισσῆ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
ἰ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν, 5
θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβῶντες.
γε θυγατέρας πόρεν νιάσιν εἶναι ἀκόλτις.
ἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλω καὶ μητέρι κενυῆ
ται· παρὰ δέ σφιν ὄνελατα μυρία κείται,
ν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῆ 10
· νύκτας δ' αὔτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
' ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσι.
ν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
' Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν 15
ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἦτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἦτεον ἦδ' ἐκέλευον
· μεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήγατο, τεύχε δὲ πομπήν.
δὲ μ' ἐκδείρας ἀσκὸν βοῶς ἐννεῶροιο,

The winds tied up in a bag.

ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
 κείων γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
 ἡμὲν πανέμεναι ἢ δ' ὀρνύμεν ὄν κ' ἐθέλησι.
 νηὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
 ἀργυρῇ, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηται,
 ὄφρα φέροι νηάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐκτελείειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν.

Ἐννήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσομεν ἐγγὺς ἐόντας.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ
 δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θάσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαίαν·
 οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ἜΩ πόποι, ὡς ὄδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαίαν ἵκηται.
 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
 ληίδος· ἡμεῖς δ' αὐτε ὁμῆν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
 οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
 καὶ νῦν οἱ τάδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃτι
 Αἴολος. ἀλλ' ἄγε θάσσον ἰδῶμεθα ὅττι τάδ' ἐστίν,
 ὅσσοις τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῶ ἔνεστιν·

ἜΩς ἔφασαν, βουλή δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων·

The bag is opened by the crew, and the ship blown
 to the isle.

ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν,

τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
 κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριζα 50
 ἢ πεσῶν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.

ἀλλ' ἔτλην καὶ ξμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ
 κέμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
 αἴτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι. 55

Ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
 αἴψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 θῆ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὄπασσάμενος καὶ ἑταῖρον, 60
 βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
 δαυόμενον παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἴσι τέκεσσι.
 ἐλθόντες δ' εἰς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
 ἐζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἐκ τ' ἐρέοντο·

Ἰῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 ἢ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἂν ἴκηαι 65
 πατρίδα σῆν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἔστιν·

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχρύνεμος κῆρ·
 ἄσάν μ' ἕταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
 σχέλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν. 70

Ὡς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
 οἱ δ' ἄνεψ' ἐγένοντο· πατῆρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·

Ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζῶντων·
 οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
 ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.
 ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις. 75

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.

ἔθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.

τέφετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς

ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.

The Laestrygones.

Ἐξήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ'
 ἐβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
 Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμῆν
 ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
 ἔνθα κ' ἄνπνος ἀνὴρ διοιοὺς ἐξήρατο μισθοῦς,
 τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομέων
 ἐγγυὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
 ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρῃ
 ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
 ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντίαι ἀλλήλησιν
 ἐν στόματι προὔχουσιν, ἀραιὴ δ' εἴσοδος ἔστιν,
 ἔνθ' οἳ γ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμέγος κοίλοιο δέδευτο
 πλησῖαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
 αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας
 ἔστην δὲ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἶον ὀρώμεν ἀπὸ χθονὸς ἀίσσοντα.
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας
 οἳ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἀνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας.
 οἳ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἥπερ ἄμαξαι
 ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούσῃ,
 θυγατέρ' Ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνοσ' Ἀντιφάταο.
 ἠ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσето καλλιπέεθρον
 Ἄρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον'
 οἳ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο
 ὅς τις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς καὶ οἴσω ἀνάσσοι.

ἀλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
 τεῖ εἰσήλθον κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναῖκα
 ἴσῃν τ' ὄρεος κορυφῆν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
 ὡς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. 115
 ἔνα μάρψας ἐτάρων ὠπλίσσατο δεῖπνον
 δύ' ἀίξαντε φυγῆ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 ἰ τεύχε βοῆν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἰούτες
 ἴφθιμοι Παιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120
 πὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
 ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
 τ' ὄλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων
 ὡς πείρουτες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβευθέος ἐντός, 125
 δ' ἐγὼ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 πείσματ' ἔκοψά νεὸς κυανοπρῦροιο.
 ἔμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 εὖ κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν
 ἅπαντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον. 130
 ὡς δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 ἠ' αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.

Aeaea, the isle of Circe.

ἐν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε 135
 ἠυπλόκαμος, δευιῆ θεὸς αὐδήεσσα,
 γιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο
 ἔκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
 τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
 ἐπ' ἀκτῆς νηὶ καταγαγόμεσθα σιωπῆ 140

ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνθα τότε ἐκβάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμῶν ἐνπλόκαμος τέλεισ' ἦως,
 καὶ τότε ἔγων ἔμῳν ἔγχος ἔλῳν καὶ φάσγανον ὄξυ 14
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήιον ἐς περιωπὴν,
 εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην.
 ἔστην δὲ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἰείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυδοείης
 Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην. 15
 μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἔλθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
 ὦδε δέ μοι φρονέοντι δοάσασατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἔλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
 δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι. 15

Odysseus slays a huge stag as food for his crew.

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μῦνον ἔοντα,
 ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὄδδον αὐτῆν
 ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήειν ἐκ νομοῦ ὕλης
 πτόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο. 16
 τὸν δ' ἔγῳ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκηστιν μέσα νῶτα
 πληῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε,
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κοιλίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπατο θυμός.
 τῷ δ' ἔγῳ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ 17
 εἶασ'· αὐτὰρ ἔγῳ σπασάμην ῥῶπᾶς τε λύγους τε,
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐυστροφὲς ἀμφοτέρωθεν
 πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
 βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐ πως ἦεν ἐπ' ὤμου 18

χειρὶ φέρειν ἑτέρη· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 καὶ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς, ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

᾿Ω φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
 εἰς Ἄϊδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ. 175
 ἄλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θεῆ βρώσις τε πόσις τε,
 μησόμεθα βρώμης μηδὲ τρυχώμεθα λιμῶ.'

᾿Ως ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτιο
 θήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. 180

αἰτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσι,
 χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἔρικυδέα δαῖτα.

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθῃ ἡδύ·

ἦμος δ' ἥλιος κατέδυσεν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 185
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε γὰρ ἐγὼν ἀγορῆν θέμενος μετὰ πᾶσι ξείπων·

᾿[Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·]

ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὄπη ζόφος οὐδ' ὄπη ἡὼς, 190
 οὐδ' ὄπη ἥλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαίαν

οὐδ' ὄπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον
 εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι.

εἶδον γὰρ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται· 195

αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κείται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
 ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.'

᾿Ως ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
 μωσαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο

Κύκλωπος τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγιο. 200
 κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·

ἄλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνωτο μυρομένοισιν.

Eurylochus is sent forward with twenty-two men,
who are turned into swine by Circe.

Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐκνήμιδας ἑταίρους
 ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής. 295
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
 βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταίροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοσώντας ὄπισθεν.
 εὖρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης 310
 ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
 ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτῆ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 οὐδ' οἳ γ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε
 οὐρήσιν μακρήσι περισσαίνοντες ἀνέσταν. 315
 ὡς δ' ὄτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἴοντα
 σαίνωσ'. αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
 ὡς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἢ δὲ λέοντες
 σαίνον· τοὶ δ' ἔδδειςαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο, 320
 Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῆ,
 ἰστὸν ἐποιομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν κεδνότατός τε 325
 'Ω φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιομένη μέγαν ἰστὸν
 καλὸν αἰοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
 ἢ θεὸς ἢ ἐ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θάσσον·'
 ἌΩς ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαιειῶς 330
 καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες ἀιδρέησιν ἔποντο·

Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἰσάμενος δόλον εἶναι.
 εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 ἐν δέ σφω τυρόν τε καὶ ἄλφιστα καὶ μέλι χλωρόν
 οἶψ Πραμνεῖω ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω 235
 φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἴης.
 αἰτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
 ῥάβδω πεπληγυῖα κατὰ συφειοῖσιν ἔέργνυ.
 οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
 καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ. 240
 ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἔέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
 τὰρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπὸν τε κρανείης
 ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Eurylochus brings the bad news to Odysseus.

Εὐρύλοχος δ' ἄψ ἦλθε θοῆν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἀγγελίην ἐτάρων ἑρέων καὶ ἀδευκέα πότμον. 245
 οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἰέμενός περ,
 κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
 δακρυόφω πῖμπλαντο, γόον δ' ὤλετο θυμός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον· 250
 'Ἦιομεν, ὡς ἐκέλευε ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 εὐρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ
 [ἔστοιτοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ].
 ἔθα δέ τις μέγαν ἰστὸν ἐποιχομένη λίγ' αἶιδεν
 ἦ θεὸς ἦε γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες. 255
 ἦ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
 καὶ κάλει· οἱ δ' ἄμα πάντες ἀιδρεῖσιν ἔποντο·
 αἰτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἰσάμενος δόλον εἶναι.
 οἱ δ' ἄμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπιάζον. 260
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον

ὦμοιιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
 τὸν δ' ἄψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων
 [καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]

‘Μὴ μ' ἄγε κείσ' ἀέκουτα, διοτρεφέες, ἀλλὰ λίπ' αὐ
 οἶδα γὰρ ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσειαι οὔτε τιw' ἄλλον
 ἄξεις σὼν ἐτάρων· ἀλλὰ ξύν τοῖσδεσι θᾶσσον
 φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμαρ.’

ἌΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ‘Εὐρύλοχ', ἦ τοι μὲν σὺ μὲν' αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ χώρῳ
 ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
 αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.’

Odysseus goes alone to Circe's house.

ἌΩς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήστας
 Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
 ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
 ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἑοικώς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη·
 ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Hermes meets him and gives an antidote against
 Circe's spells.

‘Πῆ δ' αὐτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
 χώρου αἰδρὶς ἑών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται, ὥστε σύες, πυκινούς κευθμῶνας ἔχοντες.
 ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
 τῆ, τόδε φάρμακον ἔσθλὸν ἔχων ἐς δῶματα Κίρκης
 ἔρχεαι, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκῃσιν κακὸν ἡμαρ.

πάντα δέ τοι ἔρῳ ὀλοφῶια δῆνεα Κίρκης.
 τεύξει τοι ^{τυτὴ ἀνικε}κυκεῶ, βαλλέει δ' ἐν φάρμακα σίτῳ· 290
 ἀλλ' οὐδ' ὡς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἑάσει
 φάρμακον ἔσθλόν, ὃ τοι δώσω, ἔρῳ δὲ ἕκαστα.
 ὅπποτε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκη ἐπαίξαι ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων. 295
 ἢ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
 ἔσθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,
 ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους αὐτόν τε κομίσση·
 ἀλλὰ κέλευσθαί μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὀμόσσαι
 μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο, 300
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ·
 Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ἀργειφύοντην
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε.
 ῥίξῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
 μῶλυ δὲ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δὲ τ' ὀρύσσειν 305
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δὲ τε πάντα δύνανται.
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 νῆσον ἂν ὑλήεσσαν, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἦα· πολλὰ δὲ μοι κραδίη πόρφυρε κιώντι.
 ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεῆς καλλιπλοκάμοιο· 310
 ἔσθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δὲ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὦιξε φαιινὰς
 καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
 εἶσε δὲ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν· 315
 τεύξε δὲ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα, ὄφρα πίοιμι,
 ἐν δὲ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον οὐδέ μ' ἔθελξε,
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Circe's spell fails.

‘Ἐρχεο νῦν συφεόνδε, μετ’ ἄλλων λέξο ἑταίρων.
ὡς φάτ’, ἐγὼ δ’ ἄορ ὄξυν ἔρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκη ἐπήριξα ὡς τε κτάμεναι μενεαίνων.

ἦ δὲ μέγα λάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
καί μ’ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

‘Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς
θαυμά μ’ ἔχει ὡς οὔ τι πιῶν τάδε φάρμακ’ ἐθέλχθης.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ’ ἀνέτλη,
ὅς κε πῆλ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.

[σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσι ἀκήλητος νόος ἐστίν.]
ἦ σύ γ’ Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὃν τε μοι αἰεὶ
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόῳραπις ἀργειφόντης,
ἐκ Τροίης ἀνιόντα θεῶν σὺν νηὶ μελαίνῃ.

ἀλλ’ ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεό, νῶϊ δ’ ἔπειτα
εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
εὐνῇ καὶ φιλότῃτι πεποίθωμεν ἀλλήλοισιν.’

ἄΩς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
‘ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλεαι σοὶ ἥπιον εἶναι,
ἦ μοι σὺς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους,
αὐτὸν δ’ ἐνθάδ’ ἔχουσα δόλοφρονέουσα κελεύεις
εἰς θάλαμόν τ’ ἵεναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θεῆς.
οὐδ’ ἂν ἐγὼ γ’ ἐθέλοισι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεῶν, μέγαν ὄρκον ὀμόσσαι
μὴ τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.’

ἄΩς ἐφάμην, ἠ δ’ αὐτίκ’ ἀπώμνυνε ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ὀμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
καὶ τότε γὰρ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

Ἄμφίπολοι δ’ ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
γίγνονται δ’ ἄρα ταί γ’ ἐκ τε κρημέων ἀπὸ τ’ ἀλσέω

ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἄλαδε προρέουσι.
 τῶν ἢ μὲν ξβαλλε θρόνους ἐνὶ ῥήγεα καλὰ,
 πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·
 ἢ δ' ἑτέρη προπάρουθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια· 353
 ἢ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 ἦδ' ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἢ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· λαίνετο δ' ὕδωρ.
 αἰτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ, 360
 ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλιοι,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφθόρον εἴλετο γυῖων.
 αἰτὰρ ἐπεὶ λουσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα, 365
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου,
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν·
 [χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύσασθαι· παρὰ δὲ ξεστῆν ἐτάνυσσε τράπεζαν. 370
 σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
 εἴωατά πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων·]
 ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλ' ἦμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
 Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἦμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ 375
 χείρας ἰάλλοντα, κρατερόν δέ με πένθος ἔχοντα,
 ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 'Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξεται ἴσος ἀναῦδω,
 θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτῆτος·
 ἢ τινά που δόλον ἄλλον ὀίει· οὐδέ τί σε χρὴ 380
 δειδίμεν· ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερόν ὄρκον.'
 *Ὡς ἔφατ', αἰτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

‘ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
πρὶν τλαίῃ πάσασθαι ἐδήτύος ἠδὲ ποτήτος,
πρὶν λύσασθ’ ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
ἀλλ’ εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
λύσον, ἴν’ ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἐταίρους.’

ἌΩς ἐφάμην, Κίρκη δὲ δι’ ἐκ μεγάρου βεβήκει
ῥάβδον ἔχουσ’ ἐν χειρὶ, θύρας δ’ ἀνέφξε συφειοῦ,
ἐκ δ’ ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
οἱ μὲν ἔπειτ’ ἔστησαν ἐναντίοι, ἡ δὲ δι’ αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.

The comrades of Odysseus resume their human shape

τῶν δ’ ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἄς πρὶν ἔφυσε
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
ἄνδρες δ’ ἄψ’ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν
καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
ἔγνωσαν δ’ ἐμὲ κείνοι, ἔφυν τ’ ἐν χερσὶν ἕκαστος.
πᾶσιν δ’ ἱμερόεις ὑπέδν γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κανάχιζε· θεὰ δ’ ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
ἡ δέ μεν ἄγχι στᾶσα προσηύδα διὰ θεῶν·

‘Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θίνα θαλάσσης.
νῆα μὲν ἄρ’ ἀμπρωτον ἐρύσσετε ἠπειρόνδε,
κτήματα δ’ ἐν σπήεσσι πελάσσετε ὄπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ’ ἄψ’ ἵεναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἐταίρους.’

Odysseus brings the rest of his comrades to Circe's
palace.

ἌΩς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐμοί γ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
βῆν δ’ ἵεναι ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θίνα θαλάσσης.
εὖρον ἔπειτ’ ἐπὶ νηὶ θοῇ ἐρίηρας ἐταίρους
ὄϊκτρον ὄλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.

ἰν ἄγραυλοι πόριες περὶ βούς ἀγελαίας, 410
 ἔς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
 σκαίρουσιν ἐναντία· οὐδ' ἔτι σηκοί
 ἄλλ' ἀδιδὼν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
 ὥς ἐμὲ κείνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 ἡ δ' ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς 415
 εἰ πατρίδ' ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτῆν
 [θάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἠδ' ἐγένοντο·
 φυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 ν νοστήσαντι, διοτρεφῆς, ὥς ἐχάρημεν,
 ἡ δ' Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαίαν· 420
 τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον·
 ἡ δ' αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσι·
 ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
 ἐ σπήεσσι πελάσσομεν ὄπλα τε πάντα·
 ἡ δ' ῥύνεσθ', ἐμοὶ ἅμα πάντες ἔπεσθαι, 425
 ἡ δ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
 αἰ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν·
 ἡ δ' ἴμην, οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 ἡ δ' ἐμοὶ οἶος ἐρύκαε πάντας ἐταίρους·
 ἡ δ' φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·] 430
 ἡ δ' λοι, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμεῖρετε τούτων,
 μέγαρον καταβήμεναι, ἢ κεν ἄπαντας
 λύκους ποιήσεται ἠὲ λέοντας,
 μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη,
 ἡ δ' ἴκλωψ ἔρξ', ὅτε οἳ μέσσαυλον ἴκοντο 435
 ταιροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
 ἡ δ' οὐ καὶ κείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
 ἡ δ' ἴτ', αὐτὰρ ἐγὼ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
 ἡ δ' νος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 ἡ δ' γμήξας κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι, 440
 ἡ δ' ἔρ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἐταῖροι

μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτνον ἄλλοθεν ἄλλος·

‘Διογενὲς, τοῦτον μὲν ἕασομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ πὰρ νηὶ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
ἡμῖν δ’ ἠγεμόνευ’ ἱερὰ πρὸς δῶματα Κίρκης.’

ἌΩς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κολῆη παρὰ νηὶ λέλειπτο,
ἀλλ’ ἔπετ’· ἔδδισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλου ἐνιπῆν.

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
ἐνδονκέως λουσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ’ ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ’ ἄρα χλαίνας οὐλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
δαιτυμένους δ’ εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
οἱ δ’ ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαυτό τ’ ἐσάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
ἦ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηῦδα διὰ θεῶων·

‘[Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,]
μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτῇ
ἡμὲν ὄσ’ ἐν πόντῳ πάθετ’ ἄλγεα ἰχθυόουσι,
ἠδ’ ὄσ’ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ’ ἐπὶ χέρσου.
ἀλλ’ ἄγετ’ ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
εἰς ὃ κεν αὐτίς θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἶον ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαίαν
τρηχέλης Ἰθάκης· νῦν δ’ ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ’ ὑμῖν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέποσθε.’

ἌΩς ἔφαθ’, ἡμῖν δ’ αὐτ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἐνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρου εἰς ἐνιαυτὸν
ἤμεθα, δαιτυμένοι κρέα τ’ ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ’ ἔτραπον ὦραι,
[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ’ ἤματα μακρὰ τελέσθη,]
καὶ τότε μ’ ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρήηρες ἐταῖροι·

‘Δαιμόνι’, ἦδη νῦν μιμνήσκειο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σωθῆναι καὶ ἰκέσθαι

οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.'

[^αΩς ἔφαν, αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπειθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα 476
ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἥελιος κατέδυσσε καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιδόεντα.]

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς 480
γούνων ἐλλιτάνευστα, θεὰ δέ μεν ἔκλυεν αὐδῆς·
[καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων']

Odysseus is fain to depart, and Circe tells him of his
voyage to the land of Hades.

^αΩ Κίρκη, τέλεισόν μοι ὑπόσχεσιν ἦν περ ὑπέσθης,
οἶκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσεται ἤδη,
ἢ δ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μιν φθινύθουσι φίλον κῆρ 485
ἄμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.'

^αΩς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δία θεάων·
'Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῶ ἐνὶ μίμνυτε οἴκῳ·
ἄλλ' ἄλλην χρῆ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι 490
εἰς Ἄϊδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
μῶτις ἄλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἐμπεδοί εἰσι·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἷφ' πεπνυσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἰσσοῦσιν.' 495

^αΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρῶν φάος ἡλίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλιδόμενός τ' ἐκορέσθην,
καὶ τότε δὴ μιν ἐπεσσω ἀμειβόμενος προσέειπον· 500

^αΩ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει ;
εἰς Ἄϊδος δ' οὗ πώ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.'

ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶν
 ' Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω,
 ἱστὸν δὲ στήσας ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πετάσσας
 ἦσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαιο φέρησιν.
 ἀλλ' ὑπότ' ἂν δὴ νηὶ δι' Ὀκεανοῖο περήσης,
 ἔνθ' ἄκτῆ τε λάχεια καὶ ἄλσέα Περσεφονείης,
 μακρά τ' αἴγειροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
 νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὀκεανῶ βαθυδίνῃ,
 αὐτὸς δ' εἰς Ἀἰδέω ἰέναι δόμον εὐρώεнта.
 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι
 Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρῶξ,
 πέτρῃ τε ζύνεσις τε δῦω ποταμῶν ἐριδούπων·
 ἔνθα δ' ἔπειθ', ἦρωσ, χριμφθεὶς πέλασ, ὥσ σε κελεύει
 βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
 πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέει οἴνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ παλύνειν.
 πολλὰ δὲ γοννοῦσθαι νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἔλθων εἰς Ἰθάκην στείραν βούν, ἣ τις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερευσέμεν οἶφ
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
 αὐτὰρ ἐπὶν εὐχῆσι λίσση κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ἔνθ' οἶν ἀρνεῖον ῥέξειν θήλυν τε μέλαιναν
 εἰς Ἐρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι
 ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλὰ
 ψυχὰ ἐλεύσονται νεκῶν κατατεθνηώτων.
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνώξαι
 μῆλα, τὰ δὴ κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλεὶ χαλκῷ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπέύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθιμῳ τ' Ἀἰδῆ καὶ ἐπαυῆ Περσεφονείῃ·

αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 535

ἦσθαι, μηδὲ ἔαν νεκῶν ἀμειννὰ κάρηνα

αἵματος ἄσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

ἔσθαι τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,

ὅς κέν τοι εἴπησιν ὄδον καὶ μέτρα κελεύθου

νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.' 540

Ἄως ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἡώς.

ἀμφὶ δὲ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειν

αὐτῇ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἐννυτο νύμφη,

λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ

καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην. 545

αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους

μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον

Ἐμῆκετι νῦν εὐδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,

ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.' 550

Ἄως ἐφάμην, τοῖσι δ' ἐπεπέθητο θυμὸς ἀγήνωρ.

οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.

Ἐλπήνωρ δὲ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λῆν

ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρῶς,

ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,

ψύχεος ἱμείρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων· 555

κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας

ἐξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν

ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,

ἀλλὰ καταυτικρὸν τέγεος πέσειν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν 560

ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχῇ δ' Ἄϊδόσδε κατήλθεν.

ἐρχομένοισι δὲ τοῖσι ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·

Ἐφάσθε νῦ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν

ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὄδον τεκμήρατο Κίρκη

εἰς Ἄϊδαο δόμους καὶ ἐπαιῆς Περσεφονείης,

ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.' 565

Ἄως ἐφάμην, τοῖσι δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,

ἐξόμενοι δὲ κατ' αὐθι γόων τίλλοντό τε χαίτας·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης
ἴημεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
ἀρνεῖον κατέδησεν ὄιν θῆλύν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κίοντα;

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ.

Νέκυια.

The fair wind brings them to the Cimmerians' land.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλομεν ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
ἐν δ' ἴστον τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 5
ἡμῶν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπύρροιο
ἴκμενον οὖρον ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
Κίρκη ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε. 10
τῆς δὲ πανημερίας τέταθ' ἰστία ποντοπορούσης·
δύσετό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
Ἥ δ' ἐς πείραθ' ἴκανε βαθυρῥόου Ὀκεανοῖο.
ἐνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
ἥρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς 15
Ἥλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οἷθ' ὀπὸτ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οἷθ' ὄτ' ἂν ἀψ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
ἀλλ' ἐπὶ νύξ' ὄλοῃ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα 20
εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὔτε παρὰ ῥόον Ὀκεανοῖο
ῥομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν φράσε Κίρκη.

The ghosts come up from Hades to drink the blood of the victims.

Ἔνθ' ἱερῆια μὲν Περιμῆδης Εὐρύλοχός τε
 ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 βόθρον ὄρυξ' ὄσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἄμφ' αὐτῶ δὲ χοῆν χεόμην πάσιν νεκύεσσι,
 πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἠδέει οἴνῳ,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλινον.
 πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἔλθων εἰς Ἰθάκην στείρην βοῦν, ἧ τις ἀρίστη,
 ῥέξειεν ἐν μεγάροισι πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἶον ἱερυσσέμεν οἴῳ
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 ἔλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβῶν ἀπεδειροτόμησα
 εἰς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἑρέβους νεκύων κατατεθηγῶτων.
 [νύμφαι τ' ἠθεοὶ τε πολύτλητοὶ τε γέροντες
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι
 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν,
 ἄνδρες ἀρηίφατοι βεβρωτῶμένα τεύχε' ἔχοντες·
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίῃ λαχῆ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.]
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεί χαλκῶ,
 δείραινας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην, οὐδ' εἶων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ὄσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

The ghost of Elpenor.

Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου
 οὐ γὰρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαντον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
 τῶν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, 55
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 Ἐλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα ;
 ἐφθης πεζὸς ἰὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
 Ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ·
 [διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,] 60
 ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακῆ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἀφορρὸν καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρῆν,
 ἀλλὰ καταυτικρὸν τέγεος πέσον· ἐκ δὲ μοι αὐχὴν
 ὠτραγάλων ἔαγη, ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε κατῆλθε. 65
 τῶν δέ σε τῶν ὄπιθεν γονάζομαι, οὐ παρεόντων,
 πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα,
 Τηλεμάχου θ', ὃν μούνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
 οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιῶν δόμου ἐξ Ἄϊδαο
 ἦσαν ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα· 70
 ἔσθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμείο·
 μή μ' ἄκλαντον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπεις,
 νοσηφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἀλλὰ με κακῆται σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοί ἐστι,
 σῆμά τέ μοι χεῦται πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 75
 ἄνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι·
 ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξά τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμόν,
 τῇ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω. 80
 Νῶι μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν

ἤμεθ', ἐγὼ μὲν ἀνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχω, εἶδωλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ μητρὸς κατατεθνηυῖης, Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἐντίκλεια, τὴν ζῶην κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν. τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ· ἄλλ' οὐδ' ὡς εἶων προτέρην, πυκινὸν περ ἀχεύων, αἵματος ἄσσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

The ghost of Teiresias reveals to Odysseus his further trials and the manner of his death.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Θηβαίου Τειρεσίαο, χρύσειον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε·
 ' [Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
 τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἡελίοιο ἤλυθες, ὄφρα ἴδη νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον; ἄλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὄξυ, αἵματος ὄφρα πῖω καὶ τοι νημερτέα εἴπω.'

Ὡς φάτ', ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον κουλεῶ ἐγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν, καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·

' Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ· τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἶω λήσειν ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ, χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας. ἄλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὡς κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε, αἶ κ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἐταίρων, ὅπποτε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα Θρινακίη νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον, βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει. τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάας νόστου τε μέδῃαι,

εἶ' εἰς Ἴθάκην κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε
 σῆναι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 αἰ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἶ πέρ κεν ἀλύξης,
 ὡς νεῖαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους,
 ἀλλοτρῆς· δῆεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ, 115
 περφιάλους, οἳ τοι βίοντον κατέδουσι
 ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.
 τοι κείνων γε βίας ἀποτίσειαι ἐλθῶν·
 ἤν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
 ἦε δόλῳ ἢ ἀμφιδὸν ὄξει χαλκῷ, 120
 δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐήρες ἔρετμον,
 τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 νῦδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσι·
 τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 ἰε' ἔρετμὰ, τὰ τε πτερὰ νηυσὶ πέλουται. 125
 τοι ἔρέω μάλ' ἀριφραδῆς, οὐδέ σε λήσει·
 εἰεν δὴ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὀδίτης
 ρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμφῳ,
 δὴ γαίῃ πῆξας εὐήρες ἔρετμον,
 γὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι, 130
 γαῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 τοστέιχεν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
 σι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 λ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἄλδς αὐτῷ
 ς μάλᾳ τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη 135
 ο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 σσονται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω·
 φατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ἦ, τὰ μὲν ἄρ' που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
 εἰ μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 140
 ἦνδ' ὀρώω ψυχὴν κατατεθνηυῖης·
 οὐσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἔδν υἷδν

ἔτλη ἑσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.

εἰπέ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἔοντα;

ἌΩς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε
' ῥηϊδίον τοι ἔπος ἔρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·

οὐ τινα μὲν κεν ἑᾶς νεκύων κατατεθνηώτων

αἵματος ἄσπον ἵμεν, ὁ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·

ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὁ δέ τοι πάλιν εἴσω ὀπίσσω.'

ἌΩς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω

Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·

Next comes the ghost of Anticleia, mother of Odysseus.

αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ

ἦλυθε καὶ πῖεν αἶμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,

καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

' Τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα

ζῶδς ἑών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὀράσθαι.

[μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,

᾿Ωκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐ πῶς ἔστι περῆσαι

περὶ τὸν ἔοντ', ἦν μὴ τις ἔχη εὐεργέα νῆα.]

ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις

νηί τε καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες

εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;

ἌΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

' μήτηρ ἐμὴ, χρεῖώ με κατήγαγεν εἰς Ἄϊδαο

ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο·

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς

γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι διζῶν,

ἔξ οὗ τὰ πρότισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δίφῳ

Ἰλίου εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον·

τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτιο;

ἦ δολιχὴ νοῦσος; ἦ Ἄρτεμυς ἰοχέαιρα

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσω ἐποικομένη κατέπεφνεν ;
 εἶπε δέ μοι πατρός τε καὶ νίεος, ὃν κατέλειπον,
 ἢ ἐτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢέ τις ἦδη 175
 ἄνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 εἶπε δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
 ἧ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει
 ἢ ἦδη μιν ἔγνημ' Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.'

Ἔως ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ' 180

καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· διζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέματα δακρυχεοῦση.
 οὖν δ' οὐ πῶ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκρηλος
 Τηλέμαχος τεμένη νέμεται καὶ δαίτας ἕϊσας 185

δαίνονται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
 πάντες γὰρ καλέουσι. πατήρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
 ἄγρῳ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
 δέμια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ἀλλ' ὃ γε χεῖμα μὲν εὔδει ὄθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ 190

ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῦ εἶματα εἶται·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθησι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
 πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήγатаι εὐναί·
 ἐπ' ὃ γε κείτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει 195

οὖν νόστου ποθέων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 οὔτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
 οὔτ' ἐμὲ γ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπος ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσω ἐποικομένη κατέπεφνεν,
 οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἣ τε μάλιστα 200

τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμὸν·
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος σά τε μήδεα φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.'

Ἔως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ γ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας

μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυῖης.
 τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἵκελον ἦ καὶ ὄνειρῳ
 ἔπατα· ἐμοὶ δ' ἄχος ὄξυ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

‘Μῆτερ ἐμῆ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
 ὄφρα καὶ εἶν' Ἀίδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
 ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
 ἦ τί μοι εἶδωλον τόδ' ἀγανὴ Περσεφόνηα
 ὠτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;’

ἌΩς ἐφάμην, ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 ‘ὦ μοι, τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
 οὐ τί σε Περσεφόνηα, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς κε θάνησιν·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένιοιο
 δαμνᾶ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λευκ' ὀστέα θυμὸς,
 ψυχὴν δ' ἡύτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότῃται.
 ἀλλὰ φόωσθε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τετῆ εἵπησθα γυναικί.’

The ghosts of famous women, wives and daughters
 of heroes.

Νῶι μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ', αἱ δὲ γυναῖκες
 ἦλυθον, ὠτρυνεν γὰρ ἀγανὴ Περσεφόνηα,
 ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες.
 αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
 οὐκ εἶων πιέειν ἅμα πάσας αἶμα κελαινόν.
 αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήισαν, ἠδὲ ἐκάστη
 ὄν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέειν ἅπασας.

Τυγο.

Ἐνθ' ἦ τοι πρώτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν, 235
 ἡ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
 φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 ἡ ποταμοῦ ἠράσσατ', Ἐνιπήος θείοιο,
 ὅς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαίαν ἴησι,
 καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπήος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα. 240
 τῷ δ' ἄρ' εἰσάμενος γαιήοχος ἔννοσιγαιος
 ἐν προχοῆς ποταμοῦ παρελέξατο διηέντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὐρεῖ ἴσον,
 κωρωθέν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητὴν τε γυναῖκα.
 [λύσε δὲ παρθευλίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.] 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Ἐχάϊρε, γύναι, φιλότητι, περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 τέξαι ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφῶλιοι εὐναὶ
 ἀθωάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε. 250
 ἦν δ' ἔρχεν πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μῆδ' ὀνομήνης·
 αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἔννοσίχθων.
 Ὡς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
 ἡ δ' ὑποκυσαμένη Πεελίην τέκε καὶ Νηληΐα,
 τὸ κρατερῶ θεράποντε Διδὸς μεγάλιο γενέσθην 255
 ἀμφοτέρω· Πεελίης μὲν ἐν εὐρυχώρῳ Ἴαωλκῷ
 καὶ πολὺῖος, ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.
 τοὺς δ' ἐτέρους Κρηθῆι τέκεν βασιλεία γυναικῶν.
 Αἰσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.

Antiope.

Τὴν δὲ μέτ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα, 260
 ἡ δὴ καὶ Διδὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιλονά τε Ζῆθόν τε,
 οἱ πρότοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἐπταπύλοιο,

πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 ναίμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἑόντε.

Alcmena and Megara.

Τὴν δὲ μέτ' Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρώωνος ἄκοιτω,
 ἣ ῥ' Ἑρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
 γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μέγαλοιο μιγεῖσα·
 καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
 τὴν ἔχεν Ἀμφιτρώωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρήσ.

Epicasta.

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
 ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεΐῃσι νόοιο,
 γημαμένη ᾧ ὕϊ· ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρίζας
 γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισω.
 ἄλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχω
 Καδμείων ἦνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάσ·
 ἣ δ' ἔβη εἰς Αἶδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
 ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
 ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐρινύες ἐκτελέουσι.

Chloris.

Καὶ Χλώριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς
 γῆμεν ἐὼν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
 ὀπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
 ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυεῖφ ἴφι ἄνασσεν·
 ἣ δὲ Πύλου βασιλεὺς, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
 Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρῶ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
 τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
 τῷ ἐδίδου ὅς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους
 ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληΐης

ἀργαλέας τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
 ἐφέλααν· χαλεπή δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε,
 δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιώται.
 ἄλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύτο
 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὥραι, 295
 καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἴφικληίη,
 θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἔτελεετο βουλή.

Leda, Iphimedeia and many others.

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
 ἧ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρουε γείνατο παῖδε,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ Πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύεα, 300
 τοὺς ἄμφω ζῶους κατέχει φυσίζοος αἶα·
 οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
 ἄλλοτε μὲν ζῶουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὐτε
 τεθνῶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσι.

Τὴν δὲ μέτ' Ἴφιμέδειαν, Ἄλωῆος παράκοιτιν, 305
 εἶσιδον, ἧ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυθαδίῳ δὲ γενέσθην,
 Ὡτόν τ' ἄντιθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
 οὗς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα
 καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα· 310
 ἐννέωροι γὰρ τοῖ γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
 εὔρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
 οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
 φυλόπιδα στήσειν πολυαῖκος πολέμοιο. 314

Ἔοσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὀσση
 Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἔν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἶη.
 καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσαν, εἰ ἦβης μέτρον ἔκουτο·
 ἄλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
 ἀμφοτέρω, πρὶν σφῶιν ὑπὸ κροτάφοισιν Ιούλους
 ἀθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθεί λαχρη. 320

Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον καλήν τ' Ἀριάδην,
 κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἦν ποτε Θησεὺς
 ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων
 ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
 Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ Διονύσου μαρτυρήσει. 325

Μαίράν τε Κλυμένην τε ἴδον στυγερὴν τ' Ἐριφύλην,
 ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
 πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὄσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
 πρὶν γάρ κεν καὶ νύξ φθίτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὄρη 330
 εὔδειν, ἣ ἐπὶ νῆα θοῆν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους
 ἦ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.'

Ἔως ἔφαθ', αἰ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ,
 κληθμῶ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιοέεντα.
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων· 335

Ἐφαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὄδε φαίνεται εἶναι
 εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἕισας;
 ξείνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
 οὔτω χρηρίζοντι κολούετ'· πολλὰ γὰρ ὑμῖν 340
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.'

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρωος Ἐχένης,
 [ὄς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·]

Ἔω φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
 μυθεῖται βασιλεία περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε. 345

Ἄλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.'

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 'τοῦτο μὲν οὔτω δὴ ἔσται ἔπος, αἶ κεν ἐγὼ γε
 ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω·
 ξείνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων, 350
 ἔμψης οὔ' ἐπιμῆναι ἐς αὔριον, εἰς ὃ κε πᾶσαν
 δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει

τάσι, μάλιστα δ' ἔμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δῆμῳ.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

'Ἄλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, 355

εἰ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,

τομπήν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοίτε,

καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,

πλειοτέρη σὺν χειρὶ φίλῃν ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι·

καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην 360

πάνσῃ, ὅσοι μ' Ἰθάκῃνδε ἰδοίλατο νοστήσαντα.'

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·

Aleinous asks if the ghosts of the Trojan heroes appeared.

'ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὖν τί σ' εἰσκομεν εισορόωντες

ἡεροπηγὰ τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἶά τε πολλοὺς

βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους 365

ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·

σοὶ δ' ἐπι μὲν μορφή ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί,

μῦθον δ' ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας,

πάντων τ' Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 370

εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἄμ' αὐτῷ

Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.

νῦξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὦρη

εὔδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.

καὶ κεν ἐς ἡῶ διαν ἀνασχολίμην, ὅτε μοι σὺ 375

τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

'Ἄλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

ὦρη μὲν πολέων μύθων, ὦρη δὲ καὶ ὕπνου·

εἰ δ' ἔτ' ἀκουόμεναί γε λιλαίαι, οὐκ ἂν ἐγὼ γε 380

τούτων σοὶ φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορευσαί,

κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,

οἱ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονούεσσαν αὐτήν,
ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς λόττη γυναικός.

Odysseus tells how he saw Agamemnon and learned
his fate.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλουδῖς ἄλλην
ἀγνὴ Περσεφόνηια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχθυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγγεράθ', ὅσσοι ἄμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαιόν·
κλαῖε δ' ὃ γε λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἴβων,
πιτυὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος οὐδὲ τι κίκυς,
οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
τις νύ σε κῆρ ἐδάμασσε ταηλεγέος θανάτοιο;
ἦε σέ γ' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν,
ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἴων πώεα καλὰ,
ἦε περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἠδὲ γυναικῶν;

Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε
ἰδιογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν,
οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
ἀλλὰ μοι Αἰγισθος τεύξας θανάτῳν τε μόρον τε
ἔκτα σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκταε βοῦν ἐπὶ φάτῃ.

ὡς θάνατον οἰκτιρόσῃ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
 κλυτέως κτείνουτο, σῦες ὡς ἀργιόδοτες,
 οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 ἠγάπη ἢ ἐράνῃ ἢ εἰλαπύῃ τεθαλυῖη. 415

ἦν μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
 μουνάξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὕσμνῃ·
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. 420

οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας αἰέριων
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἢ δὲ κυνώπις
 ποσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Ἄϊδαο 425
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειω σὺν τε στόμ' ἐρείσαι.

ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς
 [ἢ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλῃται]·
 οἶον δὴ καὶ κελὴ ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
 κορυδίῳ τεύξασα πόσει φόνου. ἢ τοι ἔφην γε 430

ἀσπασίος παιδεσσιν ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἢ δ' ἔξοχα λυγρὰ ἰδυῖα
 οἳ τε κατ' αἴσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσω
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἦ κ' εὐεργὸς ἔησω.'

Ἔφη δ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον· 435
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνου Ἄτρεός εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλάς
 ἐξ ἀρχῆς· Ἐλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
 σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλου ἦρτυε τηλόθ' ἐόντι.'

Ἔφη δ' ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἦπιος εἶναι· 441
 μήδ' οἳ μῦθον ἅπαντα πιφασκέμεν, ὃν κ' ἐν εἰδῆς,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.

ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἕκ γε γυναικὸς
λίην γὰρ πιυντή τε καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδε
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.

ἦ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶν
νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζει ἀριθμῶ,
ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθῶν,
καὶ κείνος πατέρα προσπτύζεται, ἣ θέμις ἐστίν.

ἦ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
[ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
κρύβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.]

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ που ἔτι ζῶντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
ἦ που ἐν Ὀρχομενῶ, ἦ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
ἦ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.'

ᾧ ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
' Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
ζῶει ὃ γ' ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάξειν.'

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀπειβομένῳ στυγεροῖσιν
ἔσταμεν ἀχρῦμενοι, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληιάδεω Ἀχιλλῆος
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἴαντός θ', ὅς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Odysseus talks with the ghost of Achilles.

ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
' Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

σχέλιε, τίπτ' ἔτι μείζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
 πῶς ἔτλης Ἄιδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ 475
 ἀφραδέες ναλοῦσι, βροτῶν εἶδωλα καμόντων;

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τειρεσίαιο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
 εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἰκοίμην· 480

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶεν ἔχω κακά· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
 οὐ τις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
 πρῶν μὲν γάρ σε ζῶνδ' ἐτίομεν ἴσα θεοῖσιν
 Ἀργεῖοι, νῦν αὐτε μέγα κρατέεις νεκύεσσι 485

ἐσθὰδ' ἑὼν· τῷ μὴ τι θανῶν ἀκαχίζεσ, Ἀχιλλεῦ.'

Ὡς ἔφαμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἑὼν θηγευέμεν ἄλλφ,
 ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίωτος πολὺς εἴη, 490
 ἢ τᾶσι νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγανού μῦθον ἐνίσπες,
 ἢ ἔπει' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι ἦε καὶ οὐκί.
 εἶπε δέ μοι, Πηληϊὸς ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσῳ μετὰ Μυρμιδόνεσσι, 495

ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἂν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
 οὐ γάρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 τοίος ἑὼν οἶός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 τέφρον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργελοῖσιν. 500

εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
 τῷ κέ τεφ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἱ κείνων βιῶνται ἑέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.'

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ἦ τοι μὲν Πηληϊὸς ἀμύμονος οὐ τι πέπυσμαι, 505

αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς εἴσης
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 ἦ τοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς,
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρνοίμεθα χαλκῶ,
 οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένου ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὀμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἴκων·
 πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνευ ἐν αἰνῇ δημοσῆτι.
 πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσοι λαὸν ἔπεφνευ ἀμύνων Ἀργείοισιν,
 ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῶ,
 ἦ ῥω' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Κήτειοι κτείνοντο γυναιῶν εἵνεκα δῶρων.
 κεῖνον δὲ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, δὲν κάμ' Ἐπειὸς,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 [ἤ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ' ἐπιθεῖναι·]
 ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 δάκρυνά τ' ὠμόργυυτο τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·
 κεῖνον δ' οὐ ποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
 δάκρυν' ὀμορξάμενον· ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν
 ἱππόθεν ἐξέμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην
 καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενούνα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινευ
 ἀσκηθῆς, οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὀξεί χαλκῶ
 οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἶά τε πολλὰ
 γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἄρης·

ὣς ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
φοῖτα μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
γῆροσύνη δ' οἱ υἱὸν ἔφημ ἀριδείκετον εἶναι. 540

The ghost of Ajax turns away in angry silence.

Αἰ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἶροντο δὲ κῆδε' ἐκάστη.
οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
κόσφω ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
τῆν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ 545
τείχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
[παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.]

ὣς δὴ μὴ ὄφελὸν νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλω·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,
Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο 550
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

Ἄϊαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισι, 555
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν
ἐκπάγλως ἤχθηρε, τῶν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν. 560

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἴν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.'

ὣς ἐφάμην, ὃ δὲ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἑρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.
ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἧ κεν ἐγὼ τόν· 565
ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηώτων.

The ghosts of Minos, Orion, Tantalus and Sisyphus

*Ενθ' ἢ τοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱὸν,
 χρύσειον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσι,
 ἦμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
 ἦμενοι ἑσταότες τε, κατ' εὐρυπυλῆς *Αἴδος δῶ.

Τὸν δὲ μέτ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
 θήρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
 χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἶεν ἀαγές.

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱὸν,
 κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κείτο πέλεθρα,
 γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένῳ ἦπαρ ἔκειρον,
 δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνητο χερσὶ·
 Λητῶ γὰρ ἔλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
 Πυθῶδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπήως.

Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
 ἑστεῶτ' ἐν λίμνῃ· ἢ δὲ προσέπλαξε γενεῖω·
 στεῦτο δὲ διψῶων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
 ὀσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων,
 τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχέν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
 γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
 δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρῆθεν χέε καρπὸν,
 ὄγχυαι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
 συκῆαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθώσαι·
 τῶν ὀπότη' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἀνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιοῦντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 λαῶν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
 ἢ τοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε
 λαῶν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
 ἄκρον ὑπερβαλέει, τότε' ἀποστρέψασκε κραταιῆς·

αἴτις ἔπειτα πέδουδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδῆς.
 αἰτᾶρ δ' γ' ἄψ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἰδρῶς
 ἔρρειν ἐκ μελέων, κούρη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει. 600

The ghost of Heracles.

Τὸν δὲ μέτ' εἰσενόησα βίην Ἑρακλεῖην,
 εἰδῶλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τέρπεται ἐν θαλίῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην
 [παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου].
 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὧς, 605
 πᾶτωσ' ἀτυζομένων· ὁ δ' ἐρεμνῆ νυκτὶ ἑοικῶς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρήφιιν ὀιστόν,
 δεῦν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἑοικῶς.
 σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἄορτήρ
 χρύσεος ἦν τελαμῶν, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο, 610
 ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
 ὑμῖναι τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασῆαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μῆδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
 ὃς κείων τελαμῶνα ἔῃ ἐγκάθθετο τέχνη.
 ἔγνω δ' αὐτίκα κείως, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι, 615
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 'Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἂ δεῖλ', ἦ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάσεις,
 ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
 Ζηρὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουος, αὐτὰρ οἰζῦν 620
 εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖροσι φωτὶ
 δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 καὶ ποτέ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἄξοντ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 φράζετο τοῦδ' ἐγὼ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἦγυγον ἐξ Ἀΐδαο· 625
 Ἑρμείας δέ μ' ἐπεμψεν ἰδὲ γλῶκῳπις Ἀθήνη.'

Odysseus retires fearing he might see the Gorgon's

Ἐὼς εἰπὼν δὲ μὲν αὐτίς ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἠρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
καὶ νῦ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ
[Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·]
ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν
ἠχῆ θεσπεσίη· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει,
μή μοι Γοργεῖην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνηια.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων ἐκέλευον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβάλειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο,
πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὔρος.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Σειρήνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες Ἡλίου.

Return to Aesaea and burial of Elpenor.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
 νῆς, ἀπὸ δ' ἔκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἠριγενείης
 οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἥελιοιο,
 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν, 5
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἔθα δ' ἀποβρίζαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

Ἴημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς,
 ὃν τότ' ἐγὼν ἐτάρους προτείω ἐς δώματα Κίρκης
 οἰσόμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνηῶτα. 10
 φειτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτῆ,
 θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
 τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
 πῆξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετμόν. 15

Ἴημεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
 ἐξ Ἄιδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
 ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
 σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
 ἦ δ' ἐν μέσσω στᾶσα μετηύδα διὰ θεάων 20
 Ἰσχύετ' ἄλλοι, οἳ ζῶντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἄιδεω,

δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὐθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφι
 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἠδὲ ἕκαστα
 σημανέω, ἵνα μὴ τι κακοῖράφιη ἀλεγειωῆ
 ἢ ἀλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες·

ᾧ Ως ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπέιθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἡμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς,
 ἡ δ' ἐμὲ χεῖρὸς ἐλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων
 εἶσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέειεν ἕκαστα·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·

Circe tells Odysseus of the dangers that beset his voy

Ἐταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκουσ
 ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
 Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεις, αἶ ῥά τε πάντας
 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
 ὅς τις ἀιδρεΐη πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
 Σειρήνων, τῷ δ' οὐ τι γυνὴ καὶ νῆπια τέκνα
 οἴκαδε νοστήσαντι παράσταται οὐδὲ γάννυται,
 ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῆ θέλγουσιν ἀοιδῆ,
 ἡμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὄστεόσφιν θῆς
 ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσι.

how he must avoid the Sirens,

ἀλλὰ παρέξ ἐλάαν, ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλείψαι ἑταίρων
 κηρὸν δεψήσας μελιθόα, μὴ τις ἀκούσῃ
 τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἶ κ' ἐθέλησθα,

ἡσάτων σ' ἐν νηὶ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε 50
 ἦρθόν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
 ἄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούης Σειρήνοιου.
 ἰδέ κε λίσσῃαι ἐτάρους λῦσαί τε κελεύης,
 ἰδέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.

and the perils of the passage by the Planotæe.

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὰς γε παρέξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι, 55
 οὐα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω
 πποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 ὑμῶ βουλευέειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 ἦεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
 ὕμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης· 60
 Ἰλαγκτὰς δ' ἦ τοι τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
 ἦ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
 σήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι,
 ἀλλά τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λῖς πέτρῃ·
 ἀλλ' ἄλλην ἐνῆσι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι. 65
 ἦ δ' οὐ πω τις νηὺς φύγεν ἀνδρῶν, ἦ τις ἴκηται,
 ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 ὕμαθ' ἀλὸς φορέουσι πυρός τ' ὄλοοιο θύελλαι.
 ἦ δὴ κελύη γε παρέπλω ποντοπόρος νηὺς
 ἄργῶ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα· 70
 αἰ νῦ κε τὴν ἐνθ' ὤκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
 ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.

She tells him of the passage between Scylla and Charybdis,

Οἱ δὲ δῦω σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὸν ἰκάνει
 ζείη κορυφῆ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
 νανή· τὸ μὲν οὐ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη 75
 εἰου ἔχει κορυφὴν οὐτ' ἐν θέρει οὐτ' ἐν ὀπώρῃ·
 ἰδέ κεν ἀμβαλὴ βροτὸς ἀνήρ, οὐ καταβαλὴ,

οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές τε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν
 πέτρη γὰρ λῆς ἐστι, περιξεστῆ εἰκυῖα.
 μέσσω δ' ἐν σκοπέλω ἐστὶ σπέος ἥρωειδές, 80
 πρὸς ζόφον εἰς Ἐρεβος τετραμμένον, ἧ̄ περ ἂν ὑμεῖς
 νῆα παρὰ γλαφυρῆν ἰθύετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήσιος ἀνῆρ
 τόξω διστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
 ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναεῖ δεινὸν λελακυῖα· 85
 τῆς ἧ̄ τοι φωνὴ μὲν ὄση σκύλακος νεογιλῆς,
 γίγνεται, αὐτῆ δ' αὔτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν
 γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
 τῆς ἧ̄ τοι πόδες εἰσὶ δυνώδεκα πάντες ἄωροι,
 ἕξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἐκάστη 90
 σμερδαλέη κεφαλῆ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλείοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπέους κοῖλοιο δέδυκεν,
 ἕξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
 αὐτοῦ δ' ἰχθυῖα, σκόπελον περιμαιμώωσα, 95
 δελφῶνάς τε κύνας τε καὶ εἴ ποθι μείζον ἔλῃσι
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγᾶστονος Ἀμφιτρίτη.
 τῆ δ' οὐ πώ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηὶ· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστω
 φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῶροιο. 100

Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεὺς
 πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοῖστέυσειας.
 τῶ δ' ἐν ἔριεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλῶς·
 τῶ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 τρεῖς μὲν γάρ τ' ἀνῆσιω ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναροιβδεῖ 105
 δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν·
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλω πεπλημένος ὄκα
 νῆα παρέξ ἐλάαν, ἐπεὶ ἧ̄ πολὺ φέρτερόν ἐστιν

ἔξ ἐτάρους ἐν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἄμα πάντας.' 110

Ἵως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
'εἰ δ' ἄγε δὴ μοι τοῦτο, θεὰ, νημερτὲς ἐνίσπες,
εἰ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδι,
τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὄτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους.'

Ἵως ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δία θεάων 115

'σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμῆια ἔργα μέμηλε
καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπέιξαι ἀθανάτοισιν ;
ἢ δέ τοι οὐ θνητῆ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἔστι,
δεινὸν τ' ἀργαλέον τέ καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
οὐδέ τίς ἐστ' ἀλκή· φυγέειω κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. 120

ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
δειδῶ μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
τόσσησιν κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φώτας ἔληται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταῖν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν' 125
ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὄρμηθῆναι.

and of the Thrinacian isle, and the herds of Helios.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεται· ἔνθα δὲ πολλὰ
βόσκοντ' Ἑλίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλὰ,
πεπηκόυντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130
οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεὰ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶ,
νύμφαι ἐνπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετὴ τε,
αἷς τέκεν Ἑλίῳ Ὑπερίωνι δία Νέαιρα.

τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπέκτισε τηλόθι ναίειν, 135

μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ ἔλικας βοῦς.
τὰς εἰ μὲν κ' ἀσιπέας ἑάσας νόστου τε μέδῃαι,
ἢ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἴθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε
εἰ δέ κε σῶναι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον

νήϊ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὄψ' ἐ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους.'

Odysseus sets sail with his comrades.

ἽΩς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἡώς.
ἢ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε διὰ θεάων·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιῶν ὤτρυνον ἐταίρους
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

[ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολίην ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς.]

ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρόφοιο
ἴκμενον οὖρον ἴει πλησίστιον, ἔσθλὸν ἐταῖρον,
Κίρκη ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεὸς ἀυδήεσσα.

αὐτίκα δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἡμεθα· τὴν δ' ἀνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε.
δὴ τότε ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων ἀχρῦμένος κῆρ'

ἽΩ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύο οἴους

θέσφαθ' ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, διὰ θεάων·
ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἢ κε θάνωμεν
ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.

Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιῶν
φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.

οἷον ἔμ' ἠνώγειν ὅπ' ἀκουέμεν· ἀλλὰ με δεσμῶ
δήσατ' ἐν ἀργαλέφ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.

εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,
ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.'

They reach the Sirens' coast, and Odysseus hears
their song unharmed.

Ἡ τοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πείφασκον

τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηὺς εὐεργῆς
 νῆσον Σειρήνοισιν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
 αἰτὰ ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμῖη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
 ὠπτόντες δ' ἔταροι νεὸς ἰστία μηρύσαντο, 170
 καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἔρετμα
 ἐζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάττησιν.
 αἰτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν δέξει χαλκῶ
 τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῆσι πίεζον.
 αἴψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴσ 175
 Ἥελίου τ' αὐγῇ Ὑπεριονίδεο ἀνακτος·
 ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιω ἀλειψα.
 οἱ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
 ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήπτου·
 αἰτοὶ δ' ἐζόμενοι πολίην ἄλα τύπτου ἔρετμοῖς. 180
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὄσσου τε γέγωνε βοήσας,
 ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ὠκύαλος νηὺς
 ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδῆν·
 'Δεῦρ' αἶψ' ἰὼν, πολύαιω' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 νῆα κατάστησον, ἵνα νωιτέρην ὄπ' ἀκούσης. 185
 οὐ γὰρ πῶ τις τῆδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
 πρῶ γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκούσαι,
 ἀλλ' ὃ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδῶς.
 ἴμεν γὰρ τοι πάνθ' ὄσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 Ἀργεῖοι Τρῳέες τε θεῶν ἰότητι μόγησαν· 190
 ἴμεν δ' ὄσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 Ὡς φάσαν ἰεῖσαι ὅσα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἦθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
 ὀφρῦσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσαν.
 αἰτὰ δ' ἀνστάντες Περιμῆδης Εὐρύλοχός τε 195
 πλείοσιν μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλον τε πίεζον.
 αἰτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα

φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' αἰοιδῆς,
 αἴψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἔμοι' ἐρήρηες ἑταῖροι,
 οὐ σφιν ἐπ' ὤσιν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμών ἀνέλυσαν.

The surf and the smoke at the Planctae.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 καπνὸν καὶ μέγα κύμα ἴδον καὶ δούπον ἄκουσα·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἔρετμὰ,
 βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ρόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
 νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἔρετμὰ προήκεα χερσίν ἔπειγον.
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὠτρυνον ἑταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

ἜΩ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμενές εἰμεν·
 οὐ μὲν δὴ τόδε μείζον ἔπι κακὸν ἢ ὅτε Κύκλωψ
 εἴλει ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι·
 ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
 ἐκφύγομεν, καὶ που τῶνδε μνήσεσθαι οἴω.
 νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βαθείαν
 τύπτετε κληίδεσσι ἐφήμενοι, αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
 σοὶ δὲ, κυβερνήθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἴηια νωμᾶς.
 τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
 νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
 κείσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλησθα.'

Ὡς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μή πὼς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
 καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 λαυθανόμην, ἐπεὶ οὐ τί μ' ἀνώγει θωρήσεσθαι·

αἶτ' ἀρ' ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε
 μάκρ' ἐν χερσίν ἐλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
 πρήρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανείσθαι 230
 Σκύλλην πετραίην, ἣ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
 οὐδέ πη ἀθρήσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
 πάντη παπταίνοντι πρὸς ἡεροειδέα πέτρην.

The strait between Scylla and Charybdis.

Ἡμεῖς δὲ στενωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
 ἔθεν γὰρ Σκύλλη, ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδιδος 235
 δειῶν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ.
 ἦ τοι ὄτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ
 πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
 ἀλλ' ὄτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ, 240
 πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δειῶν βεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
 ψάμμω κυανῇ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.
 ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δεισαντες ὄλεθρον·

Scylla's attack.

τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους 245
 ἐξ ἔλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν
 σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἄμα καὶ μεθ' ἑταίρους
 ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
 ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
 ἐξονομακλήθην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ. 250
 ὡς δ' ὄτ' ἐπὶ προβόλῳ ἀλιεὺς περιμήκει ῥάβδῳ
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων
 ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
 ὡς οἳ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας· 255

αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.
 οἴκτιστον δὴ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 πάντων ὄσσο' ἐμόγησα πόρους ἀλὸς ἐξερεείνων.

Arrival at the Thrinacian isle.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δευρὴν τε Χάρυβδι 260
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο.
 δὴ τότε' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀυλιζομενάων 265
 οἴων τε βληχῆν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαίης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο.
 δὴ τότε' ἐγὼν ἐτάροισι μετηΐδων, ἀχνύμενος κῆρ' 270
 'Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
 ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο
 Κίρκης τ' Αἰαίης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο·
 ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον. 275
 ἀλλὰ παρέξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.'
 ὧς ἐφάμην, τοῖσι δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
 'Σχέτλιός εἰς, Ὀδυσσεῦ, περὶ τοι μένος οὐδὲ τι γυῖα
 κάμνεις· ἦ ρά νυ σοὶ γε σιδήρεα πάντα τέτυκται, 280
 ὅς ρ' ἐτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνω
 οὐκ ἐάσας γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὐτε
 νήσῳ ἐν ἀμφιρῦτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
 ἀλλ' αὐτῶς διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
 νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ. 285

ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἦν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἦ Νότου ἦ Ζεφύροιο δυσσαέος, οἳ τε μάλιστα
ἦα διαβράλουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων. 290

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
ἦῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ.
ᾧς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων, 295
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἐὐρύλοχ', ἦ μάλα δὴ με βιάζετε μούνον ἐόντα·
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,
εἰ κέ τι' ἦε βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ' οἴων
εὔρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν 300
ἦ βοῦν ἦέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι
ἑσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη·

ᾧς ἔφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνουν ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα 305
ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλοῦσα· 310
κλαίωντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
ᾧρσεν ἔπι ζαῖν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. 315
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ἦα μὲν ὠρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·

ἐνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

‘ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρώσις τε πόσις τε
ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἡελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.’

Weather-bound and half-famished, they slaughter the cow
of Helios.

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
γίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρός τε Νότος τε.
οἱ δ' εἴως μὲν σίτου ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότιοι.
ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἦμα πάντα,
καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
ἰχθῦς ὄρνιθάς τε, φίλας ὅτι χεῖρας ἴκοιτο,
γναμποῖς ἀγκιστροῖσιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νῆσον ἰὼν ἦλυξα ἑταίρους,
χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.

‘Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
λιμῶ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
δέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαίαν,
αἰψά κεν Ἡελίῳ Ὑπερίωνι πλοῖνα νηὸν
τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἱεσθλά.’

εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραϊράων
 ἢ ἔθελγ' ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἀπαξ πρὸς κῦμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι 350
 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.'

Ἔως ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 αἰτίκα δ' Ἑλλιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῆροιο
 βοσκέσκονθ' Ἐλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι· 355
 τὰς δὲ περιότησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,

φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κρὶ λευκὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηὸς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 360

διπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 οὐδ' εἶχον μέθυ λειψαί ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἐγκατα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θίνα θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε με κνίσῃ ἀμφήλυθεν ἠδὺς ἀντημή·
 οἰμώζας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γηγώνευν· 370

Ἐπεὶ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 ἢ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεὶ ὕπνῳ,
 οἱ δ' ἑταροὶ μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.'

Ἦκέα δ' Ἑλλίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε,
 Λαμπετήν ταυπέπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς. 375
 αἰτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ'

Helios demands vengeance, which Zeus promises.

Ἐπεὶ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,

τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδew Ὀδυσῆος,
 οἷ μew βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ἦσιν ἐγὼ γε
 χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα, 380
 ἦδ' ὀπότ' ἀψ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
 εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
 δύσομαι εἰς Ἀΐδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 'Ἥελι', ἦ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάειwe 385
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζειδωρον ἄρουραν·
 τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοῆν ἀργῆτι κεραυνῶ
 τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.'

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠγκόμοιο·
 ἦ δ' ἔφη Ἑρμείω διακτόρου αὐτῆ ἀκοῦσαι. 390

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνησαν ἦδη.
 τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προῦφαινον·
 εἶρπον μὲν ῥίνοι, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι μεμύκει, 395
 ὀπταλέα τε καὶ ὤμά· βοῶν δ' ὡς γίγνεται φωνή.

Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι
 δαίνυντ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων, 400
 ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρεὶ πόντῳ,
 ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.

Storm and shipwreck of Odysseus,

'Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαῖων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 ἦ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε

κεληγῶς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων,
 ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 ἀμφοτέρους· ἰστός δ' ὀπίσω πέσειν, ὄπλα τε πάντα 410
 εἰς ἄπτον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηὶ
 πληῖξε κυβερνήτῳ κεφαλῆν, σὺν δ' ὄστ' ἄραξε
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἑοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' ἰκρίοφιν, λίπε δ' ὄστ' ἄρα θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· 415
 ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διδὸς πληγείσα κεραυνῶ,
 ἐν δὲ θεείου πλήητο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους 420
 λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κύμα.
 ἐκ δέ οἱ ἰστόν ἄραξε ποτὶ τρόπιον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχῶς.
 τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιον ἠδὲ καὶ ἰστόν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὄλοοῖς ἀνέμοισιν. 425

who is drifted back to the terrible strait.

Ἐνθ' ἣ τοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὄκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῶ,
 ὄφρ' ἔτι τὴν ὄλοῃν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδι.
 παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινὴν τε Χάρυβδι. 430
 ἣ μὲν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἔριωδὸν ὑψόσ' ἀερθεῖς
 τῷ προσφῦς ἐχόμεν ὡς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον
 οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἐμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
 ῥῆμαι γὰρ ἐκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι, 435
 μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδι.
 κωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω

ἰστὸν καὶ τρόπιον αὐτίς· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
 ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνήρ ἀγορήθην ἀνέστη
 κρήνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
 τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα παρέξ περιμήκεα δοῦρα,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῆσι.
 [Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὸν ὄλεθρον.]

Arrival at Calypso's isle.

Ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
 ναλεῖ ἐνπλόκαμος, δευῆ θεὸς αὐδήεσσα,
 ἧ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
 ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
 σοί τε καὶ Ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν
 αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

SKETCH OF PRINCIPAL HOMERIC FORMS.

CONTENTS.

§ 1	Epic Dialect.	§ 13	Adjectives.
2	Digamma.	14	The Article.
3	Shortening, lengthening, etc. of Vowels.	15	Pronouns.
4	Contraction.	16	Augment and Reduplication.
5	Hiatus.	17	Terminations of Moods and Tenses.
6	Elision.	18	Contracted Verbs.
7	Apocope.	19	Fut. and Aor. I. Act. and Med.
8	Consonants.	20	Aor. II. Act. and Med.
9	First Declension.	21	Perfect and Pluperfect.
10	Second Declension.	22	Aor. I. and II. Pass.
11	Third Declension.	23	Verbs in μ .
12	Special Terminations.		

§ 1.

The Epic dialect, in which the Homeric forms are preserved, may be described as the Early-Ionic, of which Attic was a later development. But we cannot venture to regard these poems as a monument of a particular dialect prevalent at any one time. For the Epic is rather a poetical dialect; its forms largely modified by the metrical requirements of the hexameter, and by the many changes necessarily produced by an indefinitely long period of oral transmission, before writing was invented or had become common.

§ 2.

Besides the twenty-four letters of the Greek classic alphabet, there existed formerly a letter called, from its sound, Vau (equivalent to our *v* or *w*), and, from its form (*F*, i. e. *ff*), the double gamma or digamma. This letter fell early into disuse in the written language, so that it is not found in our Homeric text; but there are unmistakeable traces of its previous existence there. We must be content with pointing out the commonest. In such a combination as τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ὁρ μέγα μήσατο ἔργον, we should expect to find *ἔπειτ' ἀναξ* and *μήσατ' ἔργον*. Instead of *ἀποείκω* or *ἀποείπω*, we should naturally write *ἀπέικω* and *ἀπέίπω*. But there was a time when the words were pronounced *φάναξ*, *φέργον*, *ἀποφείκω*, *ἀποφείπω*, so that no elision took place. The presence of an original digamma may be inferred not only from its effect upon the metre and the forms of words, but from a comparison of Greek with cognate languages, e. g. *foikos*, Sanskrit *vasas*, Lat. *uisus*; *foivos*, *vinum*, 'wine'; *φῆσπερος*, *vesper*; *φιδεῖν*, *videre*; *φέργον*, 'work.'

§ 3. Vowels.

(1) The \bar{a} in Attic generally appears in the Homeric dialect as η , ἀγορή, πειρήσσομαι, πρήσσω, λίην. Sometimes \bar{a} is changed to η , as ἡνὶ ἡμερόεις: or to $\alpha\iota$, as παρὰ, καταβιβάτος.

(2) ϵ may be *lengthened* to $\epsilon\iota$, χρύσειος, κεινός, εἴως, Ἑρμείας, σθεῖω; into η , τιθήμενος, ἡνύ.

(3) o *lengthened* to ou , πουλὸς, μῶνος; to oi , πνοιή, ἡγνοίησε; to oui , Διάνυστος, ἀνώιστος; to $\alpha\iota$, ὑπαί.

(4) η *shortened* to ϵ , as in Conjunctions ἰθύνετε, εἶδετε, μίσγεαι: as in Conjunctions τραπέιομεν, ἐγείρομεν.

(5) Before or after η the addition of ϵ is not uncommon, as ἔηκε = ἡέλιος = ἥλιος; as also before ϵ , as ἔεδνα, ἐέικοσι.

(6) $\bar{a}o$ (ηo) often changes to $\epsilon\omega$, as Ἀτρείδᾱο, Ἀτρείδεω. This change between short and long vowels is called *Metathesis quantitatis*; $\bar{\epsilon}\omega$ often read as εἴω. Cp. ἀπειρέσιος and ἀπερείσιος.

§ 4. Contraction.

(1) Contraction generally follows the ordinary rules, with the exception that eo and eou may contract into eu , as θάρσεν, γεγώνεν, βάλλεν.

(2) Frequently words remain uncontracted, as ἀέκον, πάϊς, δστέα; sometimes contraction takes place when it does not occur in Attic, as in (ἱερὸς), βώσας (βοήσας).

(3) When two vowels which do not form a diphthong come together they are often pronounced as forming one syllable, as κρεῶ, Ἀτρείδεω, ὀδὴ ἔβδομος, ἐπεὶ οὐ. This is called *Synizesis*.

§ 5. Hiatus.

When two vowels come together without elision or contraction takes place, it is called *Hiatus*. This generally occurs when one word ends and the next begins with a vowel. Hiatus, which is rarely admissible in poetry, is frequent in the Homeric hexameter, especially (1) after the vowels i and u , as παιδί | ὕπασσεν: or (2) when there is a pause in the sense between the two words, as Ὀλύμπιε. | οὐ νότ' Ὀδυσσεύς: or (3) when the final vowel is long, and stands in *Arsis*, as ἀντιθέφ | Ὀδυσῆι: or (4) when a final vowel or diphthong is made short before a vowel following, as πλάτ | ἐπεὶ (- υ υ -), οἴκοι | ἔσαν (- υ υ -). Many apparent cases of Hiatus are only traces of a lost digamma. See § 2.

§ 6. Elision.

In the Homeric hexameter not only are the vowels α , ϵ , o , elided, but frequently the diphthongs $\alpha\iota$, as βούλομ' ἐγὼ, and $o\iota$ in μοι and τοι, as ϵ in the dative and in ὄτι. The ν ἐφελευστικὸν stands before consonants as well as before vowels.

§ 7. *Apocope.*

Before a following consonant, the short final vowel in *ἄρα, παρὰ, ἀνὰ, κατὰ*, may be dropped. This is called *Apocope*. The *τ* of *κατ[ὰ]* so shortened assimilates itself to the following consonant—*κάππεσε, κάμμορος, κάπ πέδιον, κὰκ κορυφῆν, κἀλλιπε*; and similarly the *ν* of *ἀν[ὰ]* before *π* following *π* or *λ*, as *ἀμ πέδιον, δαλύεσκε*.

§ 8. *Consonants.*

We often find—

(1) *Metathesis*, especially with *ρ* and *α*, e. g. *καρδίη* and *κραδίη, θάρσος* and *θράσος, κάρτιστος* and *κράτιστος*.

(2) *Doubling of a consonant*, especially of *λ, μ, ν, ρ*, as *ἔλλαβον, ἔμμαθον, ἔόννητος, τόσσοσ*; so, also, *δπαυε, δπτι, πελεκεκῶω, ἔδδεισε*. A short final vowel is often made long when followed by a word which begins with *λ, μ, ν, ρ, σ, δ*, or which originally began with the *F* (§ 2), as *πολλὰ λισσομενος, ἔτι νῦν, ἐνὶ μεγάροισι*.

(3) Conversely, a single *λ* or *σ* may take the place of the doubled liquid or sibilant, as *Ἄχιλεὺς, Ὀδυσσεύς*.

DECLENSIONS.

§ 9. *First Declension.*

(1) For *ᾶ* in the singular, Homer always has *η*, *Τροίη, θήρη, νηηνίης*, except *θεῶ* and some proper names.

(2) *ᾷ* remains unchanged, as *βασιλεία*, except in abstract nouns in *εἶα, οἶα*, as *ἀληθείη* for *ἀλήθειᾶ*.

(3) The Nom. sing. of some masculines in *ης*, is shortened into *ᾶ*, as *ἰπτόνᾶ, νεφεληγερέτᾶ*.

(4) Gen. sing. from masc. in *ης* ends in *αο* or *εω* (see § 3. 6); sometimes contracted to *ω*.

(5) Gen. plur. ends in *ων* or *εων*, sometimes contracted to *ων*, as *γαϊῶων, νηπιῶων, παρειῶων*.

(6) Dat. plur. *ησι* or *ης*, as *πύλῆσι, σχίζῆς*; but *θεαῖς, ἀκταῖς*.

§ 10. *Second Declension.*

Special forms—

(1) Gen. sing. in *οιο*.

(2) Gen. and Dat. dual *οιν*.

(3) Dat. plural *οισι[ν]*.

§ 11. *Third Declension.*

(1) Dat. and Gen. dual *οιν*.

(2) Dat. plur. *οσι, εοσι*, and, after vowels, *οσι*.

(3) Nouns in *ης (ες)* and *ος* (Gen. *εος*) and *ας* (Gen. *αος*) retain for the most part the uncontracted forms; *εος* is often contracted into *εως*. In the

αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρησι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.
 οἴκτιστον δὴ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 πάντων ὄσσο' ἐμόγησα πόρους ἀλὸς ἐξερεείνων.

Arrival at the Thrinacian isle.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινὴν τε Χάρυβδι
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰκόμεθ'. ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο.
 δὴ τότε' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἔων ἐν νηὶ μελαίνῃ
 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀυλιζομενάων
 οἴων τε βληχῆν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο.
 δὴ τότε' ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ'

Ἐκέλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι.
 ὄφρ' ὑμῖν εἶπω μαντήια Τειρεσίαο
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο·
 ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον.
 ἀλλὰ παρέξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.'

Ὡς ἐφάμην, τοῖσι δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·

Ἐσχέτλιός εἰς, Ὀδυσσεῦ, περὶ τοι μένος οὐδὲ τι γν
 κάμνεις· ἢ ρά νυ σοὶ γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
 ὅς ρ' ἐτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνω
 οὐκ ἐάσας γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὐτε
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
 ἀλλ' αὐτῶς διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
 νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.

ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
 γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 ἦν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
 ἦ Νότου ἦ Ζεφύροιο δυσσαέος, οἳ τε μάλιστα
 νῆα διαρραίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων. 309

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
 ἦῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ.'

Ἄς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων, 395
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἐρύλοχ', ἦ μάλα δὴ με βιάζετε μούνον ἐόντα·
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,
 εἰ κέ τω' ἡὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μέγ' οἴω
 εὐρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν 300
 ἢ βοῦν ἢέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι
 ἔσθιετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.'

Ἄς ἐφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνουν ὡς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα 305

ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
 νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
 οὗς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλοῦσα· 310
 κλαίοντεςσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.

ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 ὤρσεν ἐπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. 315

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆα μὲν ὤρμισαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·

ἐνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
καὶ τότε γῶν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσι ξείπου·

᾿Ω φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θεῶν βρώσις τε πόσις τε
ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μὴ τι πάθωμεν·
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
᾿Ηελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.'

Weather-bound and half-famished, they slaughter the ox
of Helios.

᾿Ως ἐφάμην, τοῖσι δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἦ Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
γίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
οἱ δ' εἴως μὲν σῆτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἦια πάντα,
καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
ἰχθύς ὄρνιθός τε, φίλας ὅ τι χεῖρας ἴκοιτο,
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
δὴ τότε γῶν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσι
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νῆσον ἰὼν ἠλυξά εταίρους,
χεῖρας νιψάμενος, ὄθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἳ ᾿Ολυμπον ἔχουσιν·
οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὴν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.

᾿Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες εταῖροι·
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
λιμῶ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ἀλλ' ἄγετ', ᾿Ηελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν.
εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
αἰψά κεν ᾿Ηελίῳ ᾿Υπερίονι πλοῖνα νηὸν
τείξομεν, ἐν δὲ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά

εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
 ἢ ἰθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπονται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἀπαξ πρὸς κῦμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι 350
 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἔων ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.'

Ἔως ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 πῦκα δ' Ἑλλοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἔγγοθεν οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρόροιο
 ἰοσκέσκονθ' ἔλικες καλά βόες εὐρυμέτωποι· 355

ὣς δὲ περιστησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
 οὐδ' ἄλλοι δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κριὶ λευκὸν εὐστέλμου ἐπὶ νηός.
 ἔταρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 ηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 360

ἵπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν
 ἔδ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν,
 λλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
 ἔταρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 ἰοτυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
 ἦν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θίνα θαλάσσης.
 λλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιέλσσης,
 αἰ τότε με κνίσῃ ἀμφήλυθεν ἠδὺς ἀντημή·
 ἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευσ' 370

Ἔ Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
 με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεί ὕπνῳ,
 εἰ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.'

Ἔκεά δ' Ἑλλίῳ Ἐπερίονι ἄγγελος ἦλθε,
 λαμπετὴ ταυῦπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς. 375
 πῦκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ'

Helios demands vengeance, which Zeus promises.

Ἔ Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,

τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδew Ὀδυσῆος,
 οἳ μew βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ἦσιν ἐγὼ γε
 χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα, 380
 ἠδ' ὀπότ' ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
 εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπεικέ' ἀμοιβῆν,
 δύσομαι εἰς Ἀίδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαίηνω.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 'Ἡέλι', ἦ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε 385
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
 τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοῆν ἀργῆτι κεραυνῶ
 τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσφ' ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.'

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠγκόμοιο·
 ἦ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτῆ ἀκούσαι. 390

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἦδη.
 τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προῦφαινον· 395
 εἶρπον μὲν ῥίνοι, κρέα δ' ἀμφ' ὄβελοῖσι μεμύκει,
 ὄπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίγνετο φωνή.

Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι
 δαίνυντ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσσαντες ἀρίστας·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων, 400
 ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέι πόντῳ,
 ἰστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες.

Storm and shipwreck of Odysseus,

'Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαῖων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 ἦ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἰψα γὰρ ἦλθε

κεκληγῶς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων,
 ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 ἄμφοτέρους· ἰστός δ' ὀπίσω πέσειν, ὄπλα τε πάντα 410
 εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηὶ
 πλήξε κυβερνήτῳ κεφαλῆν, σὺν δ' ὄστ' ἄραξε
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἔοικὼς
 κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὄστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· 415
 ἢ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγείσα κεραυνῶ,
 ἐν δὲ θεοῖου πλήτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους 420
 λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
 ἐκ δέ οἱ ἰστόν ἄραξε ποτὶ τρόπιω· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχῶς.
 τῶ ρ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιω ἠδὲ καὶ ἰστόν,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὄλοοις ἀνέμοισιν. 425

who is drifted back to the terrible strait.

Ἐνθ' ἢ τοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῶ ἄλγεια θυμῶ,
 ὄφρ' ἔτι τὴν ὄλοην ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινὴν τε Χάρυβδιν. 430
 ἢ μὲν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεῖς
 τῶ προσφῦς ἐχόμεν ὡς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον
 οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἐμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
 ῥίξαι γὰρ ἐκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι, 435
 μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
 νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω

ἰστὸν καὶ τρόπιον αὐτίς· ἐελδομένωφ δέ μοι ἦλθον
 ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνήρ ἀγορήθην ἀνέστη
 κρήνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν, 440
 τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα παρέξ περιμήκεα δοῦρα,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῆσι.
 [Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 445
 εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὸν ὄλεθρον.]

Arrival at Calypso's isle.

Ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
 ναίει ἐνπλόκαμος, δευῆ θεὸς αὐδήεσσα,
 ἥ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω; 450
 ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
 σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν
 αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

SKETCH OF PRINCIPAL HOMERIC FORMS.

CONTENTS.

<p>§ 1 Epic Dialect. 2 Digamma. 3 Shortening, lengthening, etc. of Vowels. 4 Contraction. 5 Hiatus. 6 Elision. 7 Apocope. 8 Consonants. 9 First Declension. 10 Second Declension. 11 Third Declension. 12 Special Terminations.</p>	<p>§ 13 Adjectives. 14 The Article. 15 Pronouns. 16 Augment and Reduplication. 17 Terminations of Moods and Tenses. 18 Contracted Verbs. 19 Fut. and Aor. I. Act. and Med. 20 Aor. II. Act. and Med. 21 Perfect and Pluperfect. 22 Aor. I. and II. Pass. 23 Verbs in μ.</p>
---	--

§ 1.

The Epic dialect, in which the Homeric forms are preserved, may be described as the Early-Ionic, of which Attic was a later development. But we cannot venture to regard these poems as a monument of a particular dialect prevalent at any one time. For the Epic is rather a poetical dialect; its forms largely modified by the metrical requirements of the hexameter, and by the many changes necessarily produced by an indefinitely long period of oral transmission, before writing was invented or had become common.

§ 2.

Besides the twenty-four letters of the Greek classic alphabet, there existed formerly a letter called, from its sound, Vau (equivalent to our *v* or *w*), and, from its form (*F*, i. e. ff), the double gamma or digamma. This letter fell early into disuse in the written language, so that it is not found in our Homeric text; but there are unmistakable traces of its previous existence there. We must be content with pointing out the commonest. In such a combination as τὸν ὃ ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ οἱ μέγα μῆσατο ἔργον, we should expect to find *ἔπειτ' ἀναξ* and *μῆσατ' ἔργον*. Instead of *ἀποείκω* or *ἀποείνω*, we should naturally write *ἀπέικω* and *ἀπέίνω*. But there was a time when the words were pronounced *fάναξ*, *fέργον*, *ἀποφέικω*, *ἀποφέίνω*, so that no elision took place. The presence of an original digamma may be inferred not only from its effect upon the metre and the forms of words, but from a comparison of Greek with cognate languages, e. g. *Folkos*, Sanskrit *wasas*, Lat. *uisus*; *Folnos*, *vinum*, 'wine'; *Fέσπερος*, *vesper*; *Fιδεῖν*, *videre*; *Fέργον*, 'work.'

§ 3. Vowels.

(1) The \bar{a} in Attic generally appears in the Homeric dialect as η , e.g. ἀγορή, πειρήσομαι, πρήσσω, λίην. Sometimes \bar{a} is changed to η , as ἡγορή, ἡμεμέις: or to α , as παρὰ, καταβατός.

(2) ϵ may be lengthened to $\epsilon\iota$, χρύσειος, κεινός, εἶωσ, Ἑρμείας, σπείος, θείω; into η , τιθήμενος, ἡύ.

(3) o lengthened to ou , πουλὺς, μούνος; to oi , πνοιή, ἡγνοίησε; to oi , Διάνυσος, ἀνώστος; to α , ὑπαί.

(4) η shortened to ϵ , as in Conjunctives ἰθύνετε, εἶδετε, μίσγεαι: ω to o , as in Conjunctives τραπέιομεν, ἐγείρομεν.

(5) Before or after η the addition of ϵ is not uncommon, as ἔηκε=ἦκε, ἡέλιος=ἦλιος; as also before ϵ , as ἔεδνα, ἐείκοσι.

(6) $\bar{a}o$ ($\eta\bar{o}$) often changes to $\epsilon\omega$, as Ἄτρείδᾱο, Ἄτρείδεω. This interchange between short and long vowels is called *Metabasis quantitatis*; as in εἶωσ often read as εἶωσ. Cp. ἀπειρέσιος and ἀπερείσιος.

§ 4. Contraction.

(1) Contraction generally follows the ordinary rules, with the exception that eo and $εou$ may contract into eu , as θάρσευς, γηγάνευν, βάλλευ.

(2) Frequently words remain uncontracted, as ἀέκων, πάϊς, ὄστέα; sometimes contraction takes place when it does not occur in Attic, as in ἱρός (ἱερός), βώσας (βοήσας).

(3) When two vowels which do not form a diphthong come together, they are often pronounced as forming one syllable, as κρεᾶ, Ἄτρείδεω, δὴ αὐ, δὴ ἔβδομος, ἐπεὶ οὐ. This is called *Synizesis*.

§ 5. Hiatus.

When two vowels come together without elision or contraction taking place, it is called *Hiatus*. This generally occurs when one word ends and the next begins with a vowel. Hiatus, which is rarely admissible in Attic poetry, is frequent in the Homeric hexameter, especially (1) after the vowels ϵ and $υ$, as παιδὶ | ὄπασσεν: or (2) when there is a pause in the sense between the two words, as Ὀλύμπιε. | οὐ νύ τ' Ὀδυσεύς: or (3) when the final vowel is long, and stands in *Arsis*, as ἀντιθέφ | Ὀδυσῆι: or (4) when a final long vowel or diphthong is made short before a vowel following, as πλάγχθη | ἐπεὶ (- υ υ -), οἴκοι | ἔσαν (- υ υ -). Many apparent cases of Hiatus are only traces of a lost digamma. See § 2.

§ 6. Elision.

In the Homeric hexameter not only are the vowels α , ϵ , o , elided, but also frequently the diphthongs $\alpha\iota$, as βούλομ' ἐγὼ, and oi in μοι and τοι, as well as ϵ in the dative and in ὄτι. The ν ἐφελκυστικὸν stands before consonants as well as before vowels.

§ 7. *Apocope.*

Before a following consonant, the short final vowel in *ἄρα, παρὰ, ἀνὰ, κατὰ*, may be dropped. This is called *Apocope*. The *τ* of *κατ[ὰ]* so shortened assimilates itself to the following consonant—*κάππεσε, κάμμορος, κάπ πέδιον, κὰκ κορυφῆν, κάλλιτε*; and similarly the *ν* of *ἀν[ὰ]* before a following *π* or *λ*, as *ἀμ πέδιον, ἀλλύσκε*.

§ 8. *Consonants.*

We often find—

(1) *Metathesis*, especially with *ρ* and *α*, e. g. *καρδίη* and *κραδίη, θάρσος* and *θράσος, κάρτιστος* and *κράτιστος*.

(2) *Doubling of a consonant*, especially of *λ, μ, ν, ρ*, as *ἔλλαβον, ἔμμαθον, ἐόννητος, τόσσος*; so, also, *δῆπας, ὅττι, πελεκκάω, ἔδδεισε*. A short final vowel is often made long when followed by a word which begins with *λ, μ, ν, ρ, σ, δ*, or which originally began with the *f* (§ 2), as *πολλὰ λισσομενος, ἔτι νῦν, ἐνὶ μεγάροισι*.

(3) Conversely, a single *λ* or *σ* may take the place of the doubled liquid or sibilant, as *Ἄχιλεις, Ὀδυσσεύς*.

DECLENSIONS.

§ 9. *First Declension.*

(1) For *ᾱ* in the singular, Homer always has *η, Τροίη, θήρη, νεηνίης*, except *θεᾷ* and some proper names.

(2) *ᾱ* remains unchanged, as *βασίλεια*, except in abstract nouns in *εια, ωα*, as *ἀληθείη* for *ἀλήθειᾱ*.

(3) The Nom. sing. of some masculines in *ης*, is shortened into *ᾱ*, as *ἰπότηᾱ, νεφεληγερέτᾱ*.

(4) Gen. sing. from masc. in *ης* ends in *αο* or *εω* (see § 3. 6); sometimes contracted to *ε*.

(5) Gen. plur. ends in *αων* or *εων*, sometimes contracted to *ων*, as *γαυάων, πατρίων, παρειῶν*.

(6) Dat. plur. *ησι* or *ης*, as *πύλῃσι, σχίζῃς*; but *θεαῖς, ἀκταῖς*.

§ 10. *Second Declension.*

Special forms—

(1) Gen. sing. in *οιο*.

(2) Gen. and Dat. dual *οιν*.

(3) Dat. plural *οισι[ν]*.

§ 11. *Third Declension.*

(1) Dat. and Gen. dual *οιν*.

(2) Dat. plur. *εσι, εσσι*, and, after vowels, *σσι*.

(3) Nouns in *ης (ε)* and *ος* (Gen. *εος*) and *ας* (Gen. *αος*) retain for the most part the uncontracted forms; *εος* is often contracted into *εως*. In the

terminations *eos*, *eēs*, *eas*, the *ε* often coalesces, not with the vowel of the termination, but with a preceding *ε*, into *ει* or *η*, as *εὐρρε-εος* contracts into *εὐρρεῖος*, *σπέ-εος* into *σπῆος*, *Ἡρακλέ-εος* into *Ἡρακλῆος*, *-ῆι*, *-ῆα*.

(4) Words in *eus* form their cases with *η* instead of *ε*, as *βασιλῆος*, *-ῆι*, *-ῆα*; the Dat. plur. often ends in *ῆεσσι*. But proper names may retain the *ε*, as *Τυδεΐ*, *Ὀδυσσεά*.

(5) Words in *is* generally retain *ι* in their cases, as *πόλις*, *πόλιος*, *πόλι*, *πόλιος*, *ίων*, *ιας*, *ίεσσι*. But we find also *πόληος* (cp. *μάντηος*), *πόληι*, *πόληι*, *πόληας*. The Dat. plur. sometimes makes *ισι*, and the Acc. plur. *ις*.

(6) For *ναῦς* Homer uses *νηϋς*, declined with both *ε* and *η*. Gen. *νεὸς* or *νηὸς*, Dat. *νηϊ*, Acc. *νέα* or *νῆα*, Dat. plur. *νηυσί*, *νῆεσσι*, and *νέεσσι*.

(7) Among anomalous forms may be mentioned:—

- (a) *κάρη*, Gen. *κάρητος*, *καρήατος*, and *κράατος* (as if from *κράας*, neut.), and *κρατὸς*, *κρατῆ*, *κράτα* (from *κράς*, masc.).
- (b) *γόνυ* and *δῶρυ* make *γούνατος*, *γουνὸς*, and *δούρατος*, *δουρὸς*.
- (c) *ὕϊς*, besides the regular forms in Second Declension, has Gen. *ῥῖος*, Dat. *ῥῖι*, Acc. *ῥῖα*, Nom. plur. *ῥῖες*, Dat. *ῥῖάσι*, Acc. *ῥῖας*, Dual *ῥῖε*.

§ 12. Special Terminations.

(1) The termination *φι*[*ν*] (appearing with nouns of First Declension as *ῥφι*, of Second Declension as *οφι*, and of Third Declension as, generally, *εσφι*) serves for a Genitive or Dative sing. and plur.; e. g. Gen. *ἐξ εὐνήφι*, *ἀπ' ἰκριόφιν*, *διὰ στήθεσφιν*, *δοστεόφιν θίς*; Dat. *θύρηφι*, *βιτήφι*, *φαινομένηφι*, *θεόφιν*, *σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι*, *πρὸς κοτυληδονόφιν* (*κοτυληδόσι*), and, in anomalous form, *ναῦφι*.

(2) There are three local suffixes:—

- (a) Answering to the question *whence?* in *θι*, as *οἴκοθι*, *Ἰλιόθι πρὸ κρηίδι*.
- (b) To the question *whence?* in *θεν*, as *οἴκοθεν*, *θεόθεν*; also with prepositions, as *ἀπ' οὐρανόθεν*, *κατὰ κρήθεν*.
- (c) To the question *whither?* in *δε*, as *ἀγορήνδε*, *Τροίηνδε*, *ἄλαδε* (also *εἰς ἄλαδε*), and analogous forms *φύγαδε*, *οἴκαδε*. With *Ἄιδόσδε* supply *δῶμα*, 'to the house of Hades.'

§ 13. Adjectives.

(1) The Femin. of Adjectives of Second Declension is formed in *η* instead of *α*, as *δμοίη*, *αλσχηῖ*, except *δία*.

(2) Adjectives in *ος* are sometimes of two, sometimes of three, terminations. The Attic rule is not strictly observed, for an uncompounded Adjective may have but two, as is the case with *πικρὸς*, etc., and the compounded three, as *εὐξέστη*, *ἀπειρεσίη*.

(3) Adjectives in *υς* are also often of two terminations only, and often shorten the Femin. *εια* to *εα* or *εη*, as *βαθέη*, *ἠκέα*.

(4) A common termination is *εις*, *εσσα*, *εν*. In this form *ηεις* may contract to *ης*, as *τιμήεις*, *τιμῆς*, and *οεις* may contract *οε* to *ευ*, as *λατρεύοντα* for *λατρώοντα*.

(5) πολλός is declined from two stems, πολυ- and πολλο-, so that we have as Homeric forms πολέος Gen. sing.; πολλές Nom. plur., πολέων Gen. plur., πολλέςσι, πολλέςσι, πολλέςσι Dat. plur., and πολλές Acc. plur.

(6) In the Comparison of Adjectives, the termination *ωτερ-, ωτατ-,* is admissible in the case of a long vowel in the penult. of the Positive, as *λαρότατος, οίζυρότατος.* The Comparative and Superlative forms in *ων, ωνος* are more frequently used than in Attic.

§ 14. The Article.

Special forms of the Article are:—Gen. τοῖο, Dual Gen. τοῖων, Nom. plur. τὰ, ταί, Gen. τάων, Dat. τοῖσι, τῆσι, τῆς.

§ 15. Pronouns.

(1) Special forms of the Personal Pronouns are as follows.

	First Person.	Second Person.	Third Person.
Nom. Sing.	ἐγών	σύνη	
Gen. "	ἐμέο, ἐμεῦ, μεν	σέο, σεῦ, σεῖο	ἐο, εὔ, εἰο, ἔθεν
	ἐμεῖο, ἐμέθεν	σέθεν	
Dat. "	τοί, τείν	οἱ, ἐοῖ
Acc. "	ἐ, ἐέ, μιν
N. A. Dual	νῶι, νῶ (Acc.)	σφῶι, σφῶ	σφωέ
G. D. "	νῶιν	σφῶιν, σφῶν	σφωῖν
Nom. Plur.	ἄμμες	ὑμμες	
Gen. "	ἡμέων, ἡμείων	ὑμέων, ὑμείων	σφέων, σφείων, σφῶν
Dat. "	ἄμμι(ν), ἡμιν	ὑμμι(ν), ὑμιν	σφι(ν), σφίσι(ν)
Acc. "	ἄμμε, ἡμέας, ἡμας	ὑμμε, ὑμέας	σφέας, σφέας, σφε.

(2) Special forms of the Possessive Pronouns.

	Sing.	Plur.	Dual.
First Person	ἄμδς and ἄμδς (ᾶ), ἡ, ὄν	νοῖτερος.
Second Person	τέδς, ἡ, ὄν	ὑμδς, ἡ, ὄν	σφωίτερος.
Third Person	ἐδς, ἡ, ὄν	σφδς, ἡ, ὄν	

(3) Special forms of the Pronoun τις.

	Sing.	Plur.
Gen.	τέο, τεῦ	τέων
Dat.	τέφ	τέοισι.

(4) Special forms of the Pronoun ὅστις.

	Sing.	Plur.
Nom.	ὅτις, ὅττι	
Gen.	ὅτευ, ὅττεο, ὅττευ	ὀτέων
Dat.	ὅτεφ	ὀτέοισι
Acc.	ὅτινα, ὅττι	ὀτινας, ὀσσα.

(5) Special forms of Relative Pronouns.

Gen. ὅου, (al. ὄο), ἕης. Dat. plur. ἧσι, ἧς.

VERBS.

§ 16. Augment and Reduplication.

(1) The syllabic and temporal Augments may be omitted. After the syllabic augment λ, μ, ν, σ are often doubled; ρ may be doubled or not at will, as ἔρρεον, ἔρεξα.

(2) Reduplication of the Second Aor. Act. and Med. is common. Cp. ἔ-πέφραδον (φράζω), ἔπεφνον and πέφνον (φένω), πεπίθωμεν (πείθω), πεφιδέσθαι (φείδομαι), ἐρύκω makes a sort of reduplicated Aor. in ἐρύκακον and ἐνίπτω in ἠνίπαπον.

(3) Some of the reduplicated Aorists give also a reduplicated Future, as πεπιθήσω, πεφιδήσομαι, κεκαδήσω.

(4) The forms ἔμμορα (μείρομαι) and ἔσσυμαι (σεύω) follow the analogy of the reduplication of verbs beginning with ρ. But cp. βερυπωμένα, Od. 6. 59. In δέγμαι (δέχομαι) the reduplication is lost, in δείδεγμαί, δεΐδια (root δι) it is irregular.

§ 17. Terminations.

(1) The older forms of the termination of the verb (Sing.) μι, σθα, σι are common in Homer; cp. ἐθέλωμι, ἴδωμι, ἐθέλῃσι, βάλῃσι, ἐθέλῃσθα, καλοῖσθα.

(2) The termination of the third person Dual in historic tenses is τω as well as την, in Pass. σθον as well as σθην, διώκετον, θαρῆσσεσθον. In the plural μεσθα is frequently used for μεθα, Dual first person μεσθον.

(3) In the second person sing. Pass. and Med. σ is omitted from the termination σαι, σο, as λιλαΐσαι, βούλαι, Conjunct. ἔχῃαι. This mostly remains uncontracted. εο, as in ἔπλεο, often makes ευ, viz. ἔπλευ. In Perf. Med. for βέβλησαι we find βέβληαι.

(4) The third Plur. in νται and ντο mostly appear as αται and ατο, as δεδαΐαται, κέατο (ἔκειντο), ἀπολοίατο.

(5) The termination of the Inf. is frequently μεναι, or μεν. Pres. ἀκον-έ-μεν(αι), Fut. κελευσ-έ-μεν(αι), Perf. τεθνάμεν(αι), Pass. Aor. βλήμεν(αι), μιχθήμεν(αι), Second Aor. Act. ἐλθέμεν(αι). Another termination is είν, as πείειν, θανέειν.

(6) The terminations σκον and σκομην express repetition of the action (*iterative form*). They are attached to Imperf. and Second Aor. of verbs in ω by the connecting vowel ε, or sometimes α, θέλγεςκον, ᾤθεσκον ῥίπτασκον, κρύπτασκον. In the First Aor. Act. the termin. follows the aoristic vowel α, ἐλάσα-σκον, μησά-σκετο. In μι verbs the terminations are attached directly to the stem, δῶ-σκον, στά-σκον, ἔσκον for ἔσ-σκον (εἰμί). These forms are rarely augmented. Cp. φάνεσκε, Od. 11. 587, from ἐφάνην.

§ 18. Contracted Verbs.

(1) Verbs in έω (for the most part uncontracted) change εε and εει into ει, sometimes εε into η, εο or εου to ευ. In the uncontracted form the stem vowel ε is sometimes lengthened into ει, as ἐτελείετο for ἐτόλειτο.

(2) Verbs in *άω* are for the most part contracted. In these verbs the long vowel produced by contraction has often a corresponding short (sometimes a long) vowel inserted before it, as *δρώω* (*δρῶω*), *δράα* (*δρᾶ*), *δρώωσι* (*δρῶσι*), *μνάσθαι* (*μᾶσθαι*). Occasionally this short vowel appears after the long vowel of contraction, as *ἠβῶντες*.

(3) Verbs in *ώω* are generally contracted. In forms that remain uncontracted the *ο* is often lengthened to *ω*, as *ὑπνώωτες*. Such forms as *ἀρώωσι* (*ἰρούσι*) and *δηιόφεν* (*δηιοίεν*) follow the rule of verbs in *άω*.

§ 19. Future and Aor. I. Act. and Med.

(1) (a) Pure verbs which do not lengthen the vowel of the stem in forming their tenses, often double the *σ* in Fut. and Aor. I. Act. and Med., as (*νεικέω*) *νεικεσσα*, (*αἰδέομαι*) *αἰδέσσομαι*, (*γελάω*) *ἐγέλασσα*. This is sometimes the case with verbs in *ζω*, as (*ἀναχάζομαι*) *ἀναχασσάμενος*, (*φράζομαι*) *ἐφράσσατο*. (b) Or the *σ* may be altogether dropped in the future, as *τελείει*, *μαχέονται*, *ἀντιώω*, i. e. *ἀντιάσω*, *ἀντιάω*, *ἀντιῶω*, expanded by the principle explained in § 18. 2.

(2) The future of liquid verbs, i. e. that have for characteristic *λ*, *μ*, *ν*, *ρ*, commonly have the Fut. uncontracted as *βαλέοντι*, *κατακτανέουσι*, *σημανέω*. Some liquid verbs have a *σ* in Fut. and Aor. I., as *εἰλσα*, *κύρσω*, *κέλσαι*, and here is an anomalous form *κένσαι* (*κεντέω*).

(3) Conversely some verbs, not liquid, form an Aor. I. without *σ*, as *χέω* *χῆσα*, *καίω* *ἔκησα*, *σεύω* *ἔσσευα*. Cp. *εἶπα* for *εἶπον*.

§ 20. Aor. II.

(1) The Aor. II. contains the root of the verb in its simplest form. The present tenses to which certain Aor. II. are referred are often of later formation, e. g. *ἔστουγον* is more primitive than *στουγέω*, *ἔκτυπον* than *κτυπέω*, *μακων* than *μηκάομαι*, *ἔγηραν* than *γηράσκω*, *ἔχραον* than *χράω*.

(2) Reduplicated Aor. II. Act. and Med., see § 16. 2.

(3) Aor. II. with *σ* on analogy of *ἔπεσον*. We find such forms as *ἔσων* (*ἴσσω*), *ἔβησέτο* (*βαίνω*), *ἔδύσετο*, *δυσόμενος* (*δύνω*), *ἔρσο* (*ὄρνυμι*), *ἔλετο* (*λέγω*), *ἔξετε* (*ἄγω*), *ἔσσε* (*οἶω* = *φέρω*), *ἔξέμεν*, *ἔρξέμεν*.

(4) Syncopated Aor. II. An Aor. is common, formed, on analogy of Aor. of verbs in *μι*, without connecting vowel, as (Act.) *ἔκταν* (*κτείνω*), *ἔμβλητήην* (*βάλλω*), *οὔτα* (*οὔτάω*). In the Med. these forms are generally without augment, and are distinguishable from Plpf. Pass. only by want of reduplication, e. g. *ἔδέγημην*, *δέγμενος* (*δέχομαι*), *φθίμην* (Opt. from *φθίνω*), *ῶτο* (*λύω*), *ἔχυτο*, *χύμενος* (*χέω*), *σύτο* (*σεύω*), *ῶρτο* (*ὄρνυμι*).

§ 21. Perfect and Pluperfect.

(1) The First Perf. is only found with verbs having a vowel stem. The Second Perf. is the commonest, and is formed without aspiration, as *κέκοπα*. Even in vowel verbs the Perf. is often without a *κ*, as *βεβαρηώς*, *πεφύλασι*, *λογησά*, *δεδιώτες*, etc.

(2) The Pluperfect is found with the uncontracted terminations $\epsilon\epsilon(\nu) = \epsilon\iota(\nu)$; sometimes $\epsilon\epsilon$ becomes η , as in $\eta\delta\eta$.

§ 22. Aor. I. and II. Passive.

(1) The 3rd pers. plur. Indic. often ends in $\epsilon\nu$ instead of $\eta\sigma\alpha\nu$, as $\xi\mu\tau\rho\acute{\alpha}\phi\epsilon\nu$, $\xi\kappa\tau\alpha\theta\epsilon\nu$, and the Infin. in $\eta\mu\epsilon\nu\alpha\iota$ and $\eta\mu\epsilon\nu$ instead of $\eta\mu\alpha\iota$.

(2) In the Conjunctive the uncontracted form in $\epsilon\omega$ is generally and ϵ is often lengthened to $\epsilon\iota$ or η , while the connecting vowel in Du Plural is shortened; e. g. $\delta\alpha\epsilon\acute{\iota}\omega$ ($\acute{\epsilon}\delta\acute{\alpha}\eta\nu$), $\sigma\alpha\pi\acute{\eta}\eta$ ($\sigma\acute{\eta}\eta\omega$), $\mu\acute{\alpha}\gamma\eta\eta\varsigma$, (al. $\mu\acute{\alpha}\gamma\acute{\epsilon}\omega\sigma\iota$, $\delta\alpha\mu\acute{\epsilon}\iota\epsilon\tau\epsilon$).

§ 23. Verbs in μ .

(1) The principal peculiarities of the verbs $\iota\sigma\tau\eta\mu$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$, $\acute{\iota}\eta\mu$, are given as follows.

	$\iota\sigma\tau\eta\mu$	$\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$	$\acute{\iota}\eta\mu$	$\delta\acute{\epsilon}$
Indic. Pres.				
2nd Sing.	$\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\theta\alpha$	$\acute{\iota}\epsilon\iota\varsigma$	{ $\delta\acute{\iota}$ $\delta\acute{\iota}$
3rd Sing.	$\tau\iota\theta\epsilon\acute{\iota}$	$\acute{\iota}\epsilon\iota$	$\delta\acute{\iota}$
3rd Plur.	$\tau\iota\theta\epsilon\acute{\iota}\sigma\iota$	$\acute{\iota}\epsilon\acute{\iota}\sigma\iota$	$\delta\acute{\iota}$
Indic. 1st Aor.	$\acute{\epsilon}\eta\kappa\alpha$	
„ Imperf.	$\acute{\iota}\epsilon\iota\nu$	$\xi\delta$
Imperat.	$\acute{\iota}\sigma\tau\alpha$	$\delta\acute{\iota}$
Infin. Pres.	$\acute{\iota}\sigma\tau\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\alpha\iota$	$\tau\iota\theta\acute{\eta}\mu\epsilon\nu\alpha\iota$	$\acute{\iota}\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu[\alpha\iota]$	{ $\delta\acute{\iota}$ $\delta\acute{\iota}$
„ 2nd Aor.	$\sigma\tau\acute{\eta}\mu\epsilon\nu\alpha\iota$	$\theta\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu[\alpha\iota]$	$\acute{\xi}\mu\epsilon\nu$	$\delta\acute{\delta}$
„ Perf.	$\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu[\alpha\iota]$			
Conjunctive				
2 Aor.				
1st Sing.	$\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$ ($\sigma\tau\acute{\epsilon}\acute{\iota}\omega$)	$\theta\acute{\epsilon}\omega$ ($\theta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\omega$)	$\mu\epsilon\theta\text{-}\acute{\epsilon}\acute{\iota}\omega$	
2nd Sing.	$\sigma\tau\acute{\eta}\eta\varsigma$	$\theta\acute{\eta}\eta\varsigma$ ($\theta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\eta\varsigma$)		
3rd Sing.	$\sigma\tau\acute{\eta}\eta$	$\theta\acute{\eta}\eta$ ($\theta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\eta$)	$\acute{\eta}\sigma\iota$, $\acute{\alpha}\nu\text{-}\acute{\eta}\eta$	$\delta\acute{\alpha}\eta\sigma$
1st Plur.	$\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega\mu\epsilon\nu$ ($\sigma\tau\acute{\epsilon}\acute{\iota}\omega\mu\epsilon\nu$)	$\theta\acute{\epsilon}\omega\mu\epsilon\nu$ ($\theta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\omega\mu\epsilon\nu$)	$\delta\acute{\alpha}$
2nd Plur.	$\theta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\epsilon\tau\epsilon$	
3rd Plur.	$\pi\epsilon\rho\iota\text{-}\sigma\tau\acute{\eta}\omega\sigma\iota$	$\delta\acute{\alpha}$
Dual	$\pi\alpha\rho\text{-}\sigma\tau\acute{\eta}\acute{\epsilon}\tau\omicron\nu$			

(2) In the Third Plural of Past tenses $\epsilon\nu$ is a common termination $\epsilon\sigma\alpha\nu$, as $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\nu$, $\acute{\iota}\epsilon\nu$; also $\xi\sigma\tau\alpha\nu$ and $\sigma\tau\acute{\alpha}\nu = \xi\sigma\tau\eta\sigma\alpha\nu$, $\xi\phi\alpha\nu = \xi\phi\alpha\sigma\alpha\nu$, $\xi\phi\upsilon\sigma\alpha\nu$, $\xi\beta\alpha\nu$ and $\beta\acute{\alpha}\nu = \xi\beta\eta\sigma\alpha\nu$. Notice also the forms $\xi\sigma\tau\alpha\acute{\omega}\varsigma$, $\xi\sigma\tau\alpha$ for $\tau\iota\theta\acute{\eta}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$, see § 3. 2.

(3) $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\mu$ ($\acute{\iota}\beta\omicron$) has the following peculiar forms.

	Pres. Indic.	Conjunct.	Opt.	Inf.
Second Sing.	$\acute{\epsilon}\acute{\iota}\sigma\theta\alpha$	$\acute{\iota}\eta\sigma\theta\alpha$..	$\acute{\iota}\mu\epsilon\nu[\alpha\iota]$
Third Sing.	$\acute{\iota}\eta\sigma\alpha\nu$	$\acute{\iota}\acute{\epsilon}\eta$	
First Plur.	$\acute{\iota}\omicron\mu\epsilon\nu$		

THE METRE OF HOMER.

THE Homeric verse is, technically, the catalectic dactylic Hexameter, consisting of six dactyls, of which the last is incomplete by a syllable (*καταληπτικός*, i. e. *καταλήγει*, 'stops short').

Od. 1. ἄνδρα μοι ἔννεπε | Μοῦσα πολ' ὑτροπὸν | δε μάλ' ἀ | πολλὰ |^x

The last syllable of the line may be long or short.

A verse which thus consists entirely of dactyls is called *στίχος δλοδάκτυλος*, and is of frequent occurrence.

A spondee may be substituted for the dactyl in every foot, as Od. 15. 33 σίτου | καὶ κρεῖ | ἄν ῆδ' | οἴνου | βεβρί | θάσι, but this form of verse extremely rare.

The *στίχος δλοδάκτυλος* is the most frequent form; the next common is a verse where the 1st or 2nd, or both feet are spondees, e. g. Od. 1. Od. 1. 2, Od. 1. 3. The spondee is less common in the 3rd, and still less in the 5th; where a spondee occurs in the 5th, the verse generally ends with a quadrisyllable. Cf. Od. 1. 29, 35, 36.

Caesura (τομή).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	~	-	~	-	~	-	~	-	~	-	-
1		2		3		4		5		6	

The scheme of the hexameter is here given with two modes of division (1) into six feet, marked by the lower line of figures, and (2) into half-feet marked by the upper line.

The commonest Caesurae are

(1) After the first *long* syllable of 3rd foot (*τομή πενθ-ημι-μερής*, i. e. 5th half-foot). This is called *strong caesura*. e. g.

πλάγχθη ἐπεὶ Τροί | ης ἱερ | ὄν πτολίεθρον ἔπερσε. Od. 1. 2.

(2) After the first *short* syllable of 3rd foot (*τομή κατὰ τρίτον τροχαῖ* *weak caesura*). e. g.

αὐτῶν γὰρ σφετέρ | ησιν ἄ | τασθαλίησιν ὄλοντο. Od. 1. 7.

(3) After the first long syllable of 4th foot (*τομή ἔφθ-ημι-μερής*, i. e. 7th half-foot). e. g.

εἰμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιά | δης δε | πᾶσι δόλοισιν. Od. 9. 19.

(4) After the first short syllable of 4th foot (*κατὰ τέταρτον τροχαῖον*). e. g.

Πηλιάδας τ' ἔσορῶντα καὶ | ὄψε δὺ | οντα Βοώτην. Od. 5. 272.

t end of 4th foot (*βουκολική*), because frequent in Theocr. and poets too); e. g.

χι Κύβανες ἔβαιον Ἰαρδάνου | ἀμφὶ βέεθρα.

is frequently a pause in the sense after the 4th foot, when the caesura occurs, as

μετὰ δ' Ἰθάκην εὐδείελον | ἐν δ' ὄρος αὐτῆ. Od. 9. 21, (cf. Od. 1. 60, &c.)

Hiatus (see Homeric Forms, § 5).

is frequent in the Homeric verse; e. g.

ἐκ τοῦδ' οὐτ' Ὀδυσῆα | ἐγώ. Od. 1. 212.

ἐσθῆτά τε | ἔσφερον εἶσω. Od. 7. 6.

a final short vowel suffers no elision when followed by a word that begins with a vowel, it may be the case that originally the word began with a long vowel (Homeric Forms, § 2), so that the hiatus is only apparent; e. g. *δε φοί—ἐπὶ φῆρα—μέγα φέργον—πίονα φοικον—αἶθωπα φοῖνον.*

Long Vowels used short.

occurs when a word ending with a long vowel or diphthong is followed by a word with an initial vowel; e. g.

ἐν μεγάρουσι Ὀλυμπίου | ἀθρόοι | ἦσαν. Od. 1. 27.

τίσις ἔσσεταί | Ἀτρείδαο. Od. 1. 40.

θέλγει ὄπως Ἰθάκῃ ἐπιλήσεται. Od. 1. 57.

Lengthening is occasionally found in the middle of a word, as

| Od. 11. 270. οἶος | ω | Od. 7. 312. ἦρωος | ω | Od. 6. 103.

Lengthening of short Syllables in Arsis.

ῥιαμίδη—ἀμφηρεφέᾱ—φλόγεᾱ—φιλε—ἀπονέεσθαι—ἀποπέσησι—ἀγοράασθε—κατᾱλοφάδια—συβόσια.

The final vowel is often lengthened before a succeeding consonant: e. g. *ρε δφείδω* and *δφείος*, *δφηρόν* and *δφῆν*: before a liquid, as *πολλᾶ ἠ—πυκνᾶ βραγαλέην—περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾱρος—τοῖσι δ' ἀπὸ* The word *λέφος* lengthens a preceding vowel because its original form was *δνέφος*. Cf. *ἐπεὶ—ἐπίτονος*, Od. 12. 423.

Generally speaking the Homeric verse uses great freedom in altering the length of words to suit the needs of the metre.

See also *Ant. Epigr.* 12. 9, 13—

Dicant Eärrinōn tamen poetae,
Sed Graeci, quibus est nihil negatum,
Et quos Ἄρες Ἄρες decet sonare.

HOMERIC SYNTAX.

It would be impossible to attempt here anything like a complete sketch of Homeric Syntax, or to point out the contrast that it offers to the constructions used by Attic writers, but a few hints may be given, that be more fully worked out by the student for himself.

THE USE OF THE ARTICLE.

To enable us to define accurately the use of the Article peculiar to Greek of the Homeric poems, all doubts ought to be cleared up as to date of the composition of the poems, the number and the age of interpolated passages, and the relation of the existing text to the original language. In the midst of so many uncertainties it is impossible to establish definitely. We shall find the Article sometimes used with the force of a demonstrative or relative pronoun, sometimes approaching more nearly the ordinary use.

α. Pronominal use, as a weak Demonstrative.

Od. 2. 160 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο.

In this sense it may be the *repetition* of something mentioned before,

Od. 3. 11 νηὶς εἰσης ἰστία . . τὴν δ' ἔρμυσαν,

or may introduce a contrast,

Il. 4. 9 ἀλλ' ἦ τοι ταί νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
τέρπεσθον τῷ δ' αὐτε, κ.τ.λ.

In this sense the Article frequently begins a new clause, generally with addition of a conjunction; e. g. ὁ μὲν—ὁ δὲ—ὁ γὰρ—αὐτὰρ ὁ.

The combination ὃ γὰρ mostly serves to resume the main subject of sentence, as

Od. 2. 131 πατήρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζῶει ὃ γ' ἦ τέθνηκε;

The Article may also sum up or repeat a foregoing relative clause,

Od. 11. 147 ὃν τινα μὲν κεν ἐᾷς νεκῶν κατατεθνηῶτων
αἵματος ἄσπον ἴμεν, ὁ δὲ τοι νημερτὲς ἐνίψει,

or may prepare for a subsequent relative clause, as

Od. 2. 119 τᾶων αἰ πάρος ἦσαν.

β. Attributive use.

The commonest form of this is when the Article stands at the beginning of the clause, and the subject is expressed later by a sort of apposition; e.

ἦ μὲν ἄρ' ᾧδ' εἰποῦσ' ἀπέβη—γλαυκῶπις Ἀθήνη.

When the Article draws nearer to the subject to which it belongs, we naturally approach the regular Attic use. In the Homeric poems when the Article is used in direct combination with a noun it will be found for the most part that this noun either serves to point a contrast or to add a definition: thus we find *οἱ ἄλλοι—τὰ πρῶτα—τοῦ ἐτέροιο—τὸ χθιζὸν—τὰς πάντε*, where one class of things is marked off from another.

In the frequent combinations *ὁ ξείνος—ὁ ἀναξ—ὁ ἥρωα*, the noun substantive must be regarded as a regular title.

γ. The Relative use.

This arises from the common custom in an early stage of literary composition of putting together two or more demonstrative clauses without a connecting link (asyndeton). e. g.

Il. 1. 330 *ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε.*

The *τῷ* here is merely the demonstrative, and the sentence has no syntactical connection with the preceding clause. 'They were his heralds.' Attic Greek would write *οἱ*, and English idiom render 'who were his heralds,' but the simpler Homeric syntax leaves the two clauses distinct. Cp.

Od. 9. 334 *οἱ δ' ἔλαχον || τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον.*

Il. 7. 452 *τοῦ δ' ἐπιλήσονται || τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος . . πολίσσαμεν.*

From this usage the transition to the real relational force is natural. Cp.

Il. 1. 125 *ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,*

i. e. *quae vero ex urbibus diripiimus, ea sunt divisa.*

Od. 4. 349 *ἀλλὰ τὰ μὲν σοι ἔειπε γέρον . .*

τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος.

These last instances will serve to introduce a new feature of Homeric Syntax, viz.

COORDINATION OF SENTENCES.

If we examine a paragraph in some Attic writer, we shall find that the sentences are elaborately connected with and subordinated to one another by means of relative pronouns, relative conjunctions, participles, etc. In Homeric syntax the mere juxtaposition of two sentences is often the only link of connection between them. This is called Coordination or *Παράταξις*. Cp.

Od. 1. 433 *εὐνῆ δ' οὐ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.*

Here we might expect *χόλον γὰρ* or *χ. ἀλεείνων*.

Od. 2. 10 *βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορῆν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος
= παλάμη ἔχων.*

Ib. 18 *Ἀντιφος ἀιχμήτης τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
= ὃν ἄγρ. ἔκ Κ.*

See also Od. 2. 20, 86, 313; 3. 252, 391; 4. 374, 729; 6. 234; 7. 30, 171, 263; 9. 8, 374; 11. 520. Cp. also

- Π. 6. 147 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χάμαδις χέει, ἄλλα δὲ θ' ἔπι
 τηλεθόωσα φύει, ἕαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη.
 = ἐπιγιγνομένης ὥρης οἱ ὀπτόων ἐπιγένηται.

Analogous to this is the tendency noticeable in Homeric syntax to pass from a construction with the Relative to the simpler one with the Demonstrative; e. g.

- Od. 2. 225 Μέντωρ, ὅς β' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
 καὶ οἱ ἰὼν . . ἐπέτρεπεν.
 „ 9. 19 εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης ὅς πᾶσι δόλοισιν
 ἀνθρώποισι μέλω . . καὶ μευ κλέος οὐρανὸν ἴκει.
 Π. 1. 79 ὅς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατεῖ, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

This disconnected style of syntax is peculiarly favourable to the frequent use in Homer of

EPHEXEGESIS*.

This 'appended explanation' is thus described by Schol. on Π. 22. ἔστι δὲ συνηθὲς Ὀμήρῳ τὸ ὑφειλόμενον ἀπλῶς ἐρμηνεύεσθαι ἐν δυοῖν ἢ κοπαῖς ἐκφέρειν.

The simplest form of this is where one substantive explains or adds a closer definition to the preceding,

- Od. 2. 420 οὐρον . . Ζέφυρον,
 „ 6. 122 κουράων ἀντὴ . . νυμφάων,

or when the constituent parts of a whole are expressed,

- Od. 7. 114 δένδρεα . . ὄγχυαι . . βοιαὶ . . μηλέαι,
 „ 10. 5 παῖδες . . ἕξ θυγατέρες . . ἕξ υἷες,
 „ 12. 330 ἄγρην . . ἰχθύς . . ὄρνιθας.

By a similar epexegetis we may explain the idiomatic use of ἄλλος.

- Od. 1. 132 ἄλλων . . sc. μνηστήρων,
 „ 5. 105 ἄλλων . . sc. τῶν ἀνδρῶν,
 „ 10. 485 ἄλλων . . sc. ἐτάρων.

There is also a frequent epexegetis of pronouns,

- Od. 1. 194 μιν . . . σὸν πατέρα,
 „ 2. 307 ταῦτα . . νῆα, ἐρέτας.

Such an epexegetis may be corrective, where, in Attic Greek, we should use μὲν οὖν,

- Od. 3. 208 οὐ μοι . . πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί,

where the latter clause is a more accurate statement than the former, we prefer here to explain μοι as an ethical dative. Occasionally, the epexegetic reference is grammatically irregular, as

- Od. 1. 50 νῆσφ . . νῆσος δεινδρήεσσα.

We find an epexegetical use of the infinitive,

- Od. 4. 197 τοῦτο νῦν καὶ γέρας ὄϊον . . κείρασθαι κόμην.

* See note on Od. 1. 1.

This infin. generally refers to a noun in the nom. or acc., but cp.

Od. 10. 431 τί κακῶν ἱμείρετε τούτων

Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι;

where the reference is to a noun in the genit. This restriction is not found when the combination of the definite article with the infin. has come thoroughly into use.

A participial sentence may serve as an epexegetis,

Il. 1. 473 ἰλάσκοντο . . αἰδόντες, μέλποντες,

Od. 11. 582 ἀλγεῖ ἔχοντα . . ἐσταάτ' ἐν λίμνῃ.

An adverb may be explained by an epexegetis,

Od. 4. 348 παρέξ . . . παρακλιδόν,

„ 8. 279 καθύπερθε . . μελαθρόφιν,

„ 4. 312 δεῦρο . . . ἐς Λακεδαίμονα,

and αὐτοῦ is constantly explained by some such addition, Od. 2. 317; 3. 397; 9. 194; 11. 187.

Sometimes one whole sentence is made to explain another, as

Od. 8. 402 ἐγὼ τὸν ξείνον ἀρέσσομαι . .

δώσω οἱ τόδ' ἄορ.

Cp. Od. 1. 241; 11. 314.

Sometimes again a single word may be explained by a periphrasis, following,

Od. 1. 1 πολύτροπον . . δε μάλα πολλὰ πλάγχθη.

Cp. Od. 1. 300; 2. 65; 3. 382; 9. 271.

The so-called *σχῆμα καθ' ὅλον καὶ μέρος* is a form of epexegetis, the *μέρη* being added to make a closer definition of the *ὅλον*: e. g.

Τρῶας τρόμος ἔλλαβε γυῖα, κ. τ. λ.

MOODS.

Among the peculiarities of the use of Moods in Homer, the student will note with respect to the *Conjunctive*, that (1) it often stands absolutely, analogous in meaning to the future *Indicative*:

Il. 1. 262 ἴδωμαι, 7. 87 εἴπρσι, 24. 551 πάθρσθα,

Od. 2. 333 ἀπόληται, 5. 299 γένηται.

Similar to this is the use of the *Conjunctive* to introduce the possible and likely, though not actual, circumstances of a simile, Od. 4. 337; 5. 328, 368.

(2) The *Imperative* use of the *Conjunctive* in Homer in 1st pers. sing. and plur. is always accompanied by ἀλλ' ἄγε . . ἄγετε . . δεῦτε, Od. 9. 37; 10. 44. Here should be noticed a usage which couples such a *Conjunctive* mood with a foregoing *Imperative*.

Il. 6. 340 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δῶω,

Od. 3. 18 ἀλλ' ἄγε νῦν ἴθις κίε . . εἶδομεν (Conj.).

This is really the earliest or paratactic stage of syntax which afterwards develops into the subordinated use with ὡς, ὅφρα, ὅπως. Cp. also Il. 22. 417, 50; 23. 71.

The Optative mood represents an action merely as a conception of the mind; for this reason, where we find it contrasted with the Conjunctive, it generally expresses a more distant contingency, while the Conjunctive is more analogous in usage to the Indicative future. The Optative may stand absolutely to express a possible result, as

Il. 23. 151 Πατρόκλω ἦραι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι,

Od. 3. 231 βεῖα θεός γ' ἐθέλων, καὶ τηλόθεν ἄνδρα σάσασαι,

or in a negative sentence,

Od. 22. 462 μὴ μὲν δὴ καθαρῶ θανάτω ἀπὸ θυμὸν ἐλοιμὴν
τάων.

When such a possible realization is qualified by an additional clause, it is easy to see the transition to the use of the Optative as a conditional mood,

Il. 10. 246 τούτου γ' ἐσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν

Od. 1. 265 τοῖς ἐὼν μνηστήρσιν ὀμλήσειεν Ὀδυσσεύς
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε

THE USE OF ἄν AND κεν.

While the Attic poets employ only ἄν as the conditional particle, with indic., optat., infin., and particip., and with conjunct. only in combination with a relative pronoun or adverb, Homeric Greek uses both ἄν and κεν(ν) with much fewer restrictions. The use of ἄν is more common in negative sentences than in affirmative in the proportion of 2 : 1. Κεν(ν) is not unfrequently repeated in each element of a disjunctive sentence, as

Il. 20. 311 ἢ κέν μιν ἐρύσσειαι ἢ κεν ἐάσεις,

„ 22. 253 ἐλοιμί κεν ἢ κεν ἀλοίην,

while ἄν is never so used. Similarly we find the double κεν(ν) in Homer, as Od. 4. 733, and ἄν κεν together, as Od. 5. 361; 6. 259; 9. 334, but never the double ἄν.

In Homeric Greek both ἄν and κεν(ν) may be used with an independent conjunctive; ἄν is only so used occasionally, and then almost without exception in negative sentences, as

Il. 3. 54 οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθρις.

The only exceptions to this negative use being Il. 1. 205; 22. 505: κεν(ν) with the conjunctive is not uncommon, but is always found in affirmative sentences. Cp. Od. 1. 396; 10. 507; 17. 418: κεν(ν) is also freely used with indicative future; cp. Il. 1. 139, 523; 3. 138; 4. 176; 8. 404; 9. 61, Od. 3. 80; 4. 80; 12. 346; 14. 99; 16. 297; but ἄν with the indicative future is only found three times, Il. 22. 49, 66, Od. 6. 221; for in Il. 9. 167 the ἄν belongs to the relative.

NOTES.

BOOK I.

N.B. The sections and numbers in thick type refer to the 'Homeric forms,' pp. 215 foll.

line 1. *ἐννεπε*, 'tell of.' Buttmann (Lexil. 123 foll.) takes *ἐνέπω* as a lengthened form of **ΕΠΩ*, through a step *ἐμπω*. It seems rather to be compounded of *ἐν* and *έπω*, i.e. *φέπω*, and the second *ν* represents the original digamma, § 2.

πολύτροπον = the man 'of many wanderings;' the word explained by the next clause *δὲ .. πλάγχθη*. So inf. v. 300 *πατροφονῆα, δὲ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα*. Cp. also Od. 2. 65, 66; 3. 383 and 9. 271. This 'appended explanation' is called in Gk. *ἐπεξηγήσεις*. Others render the word, 'clever,' 'of many devices or shifts,' cp. Od. 9. 19, 20.

l. 2. *πλάγχθη = ἐπλάγχθη*. The syllabic and temporal augments are dropped or retained at will in Homer; as *πλάγχθη .. ἔπερσεν*. Cp. § 16. 1.

l. 3. *νόον = mores*, as Horace translates it, Ep. 1. 2, 20; A. P. 141.

l. 4. *δ γε*, generally used to make an emphatic reference back to the original nominative. Cp. Od. 2. 327; 4. 821. See on p. 226, a.

l. 5. *ἦν* from *δς, ἦ, δν = suis*. *ἀρνύμ.*, 'trying to win.'

l. 6. *οὐδ' ὄς*, 'not even thus' = notwithstanding all his efforts; explained by *λέμενός περ*. For the *ββ* in *ἐββύσατο*, see § 16. 1.

l. 7. *αὐτῶν σφέτερ = suis ipsorum*.

l. 8. Join *κατ-ήσθιον*. This separation of the preposition from a compound verb is called *Tmesis* (*τμήσις, τέμνω* = 'cutting').

l. 10. 'Of these things (from some point of them at least), tell us too.' *τῶν* (= the whole story of the wanderings) is the genit. after *εἰπέ*, as *εἰπέ πατρὸς*, Od. 11. 174. *ἀμόθεν γε* [*ἀμὸς* Doric for *τις*, cp. *οὐδ-αμοῦ* and *ἀμοσγέτας*] adds a qualification: the poet only asks to know some portion of the story. Cp. *ἐνθεν ἔλῶν*, Od. 8. 500, 'taking it up at that point.' *καὶ ἡμῶν* = 'even as thou hast told others,' or, perhaps, 'even as thou thyself knowest it.' The *ἐνθα* of v. 11 is, then, the point at which the Muse consents to begin; viz. the eighth year (Od. 7. 261) of the captivity of Odysseus in Calypso's isle, and the tenth after the sack of Troy.

l. 11. *αἰπὺν*, properly 'steep.' Death is regarded as a plunge down a precipice. Cp. Soph. O. T. 877 *ἀπότομον ἔρυσεν εἰς ἀνάγκαν*. Trans. generally 'violent.' Cp. the use of *praeceps* in Latin.

l. 13. *κεχρημένον*. The perf. pass. of *χράομαι* has in Epic the sense of 'yearning after.' Cp. *εὐνῆς κεχρημένος*, Il. 19. 262.

l. 16. *ἐνιαυτὸς* is a year regarded as a series of seasons; *ἔτος*, as a date. 'But when the year came as the seasons revolved (*περιπ[ε]λομένων*, in which the Gods destined for him,' etc.

l. 18. *οὐδ' ἔνθα*, 'not even then (antith. to *ἔτε δῆ*) was he escaped from his trials and [safe] among his friends.' i. e. The time for his return was come, but there were still many ordeals to undergo, before he found himself safe in Ithaca. *πέφυγ.* with genit. implies escape from troubles in which one has been actually involved: with the accus. (cp. Od. 9. 455) it implies that one is spared them altogether. Others render less well, 'Not even there (sc. in Ithaca) was he safe from troubles even when among his friends,' alluding to the struggle with the suitors still in store.

l. 21. *πάρος*, used, like *πρὶν*, with infin.

l. 24. *δυσσομένον Ὑπερίονος*, here a local genit., as *Ἀργεος*, 'at Argos,' Od. 3. 251. For *δεδαίεται*, cp. § 17. 4; *δυσσομένον*, § 20. 3. For *ἀντιόων*, cp. §§ 18. 2; 19. 1.

l. 28. *τοῖσι*, 'for them.'

l. 29. *ἀμόνομος*, i. e. in point of birth or beauty, not of virtue.

l. 32. *αἰτιώωνται*, § 18. 2; *ἡμέων*, § 15. 1.

l. 33. *οἱ δέ*, 'whereas they, even of their own selves, by their infatuation, have sorrow beyond the claims of fate.' Every man had a certain amount of suffering which he could not forego, but this minimum could be indefinitely increased by recklessness and folly; *σφῆσι*, § 15. 2.

l. 36. *νοστήσαντα*, 'slew Agamemnon on his return [from Troy], though well aware of an awful doom, since we told him beforehand.'

l. 38. *ἀργειφόντην*. This epithet represents Hermes as the slayer of Argus the watchful guardian of Io. The word originally had some connection with the 'brightness of day,' *ἀργός-φαίνω* (the change from *φάντης* to *φόντης* being an Aeolic variation), and the latter story seeks to explain an epithet whose meaning had become unintelligible.

l. 39. *μνάσθαι* for *μνάσθαι*, § 18. 2.

l. 40. *τίσις Ἀτρείδαο* = 'vengeance for Agamemnon.'

l. 41. *ἱμείρεται* for *ἱμείρηται*, conjunct., § 3. 4.

l. 44. *γλαυκῶπις*, 'with flashing eyes.' Cp. of Athene Il. 1. 200 *δεινὸν δέ οἱ ὄσσε φάανθεν*. Cp. *γλήνη, γλαῦξ, λάω* ('I see'). Others render 'grey-glittering;' cp. *γλαυκός* as epithet of the olive.

l. 46. *καὶ λίην*, 'Aye verily! *that* man lies low in befitting destruction; so perish too any one else!'

l. 50. *ᾧ τε*. Notice the Epic *τε*, used not as a copulative, but appended to pronouns, adverbs, and particles, adding a slight tinge of indefiniteness, by pointing rather to general cases than to a special instance. It is retained in Attic in *οἷός τε* = 'the sort of person to do so and so.'

51. νήσος, ἐστὶ being omitted, as in Od. 4. 606. But a similar collocation occurs Il. 6. 396 *θυγάτηρ Ἥετιωνος .. Ἥετιων δὲ ἔναϊεν*, λ.; ἐν here is adverbial = 'therein.'
52. ὀλοόφρων. Atlas is called a being 'of baleful mind,' because of deep knowledge. With ignorant nations a very clever man has some-thing 'uncanny' about him. A wizard is only 'one who knows.' (Germ. 4.)
53. αὐτὸς, emphatic. ἀμφὶς ἔχουσι, 'keep asunder;' so ἀμφὶς 4, Il. 13. 706. The name Ἀτλας (τλάω) signifies the 'upholder.'
55. ὀδυρόμενον, to be taken predicatively with κατερύκει.
58. καὶ καπνόν, 'if it were but the smoke,' θανέειν, § 17. 5.
59. οὐδέ νυ σοὶ περ, 'and *ibine* heart even recks not of it.' οὐ νύ § 6.
62. ὠδύσαο, only the first aor. and perf. pass. (cp. Od. 5. 423) used imper. The word contains a pun upon the name of Odysseus.
63. νεφεληγερέτα, § 9. 3.
64. σε .. ἔρκος. In Epic diction a personal accusative is often joined an epexegetic (see on v. 1) accusative of the part affected, τὸν δὲ ὅσσε κάλιψεν. It is sometimes found in Attic, as ποῦ μ' ὑπεξάγεισ; Eur. Hec. 812.
65. ἰος ὀδόντων = 'the fence formed by the teeth,' like πύργου ῥῦμα, 'a fence in the shape of a tower.'
66. δὲ περὶ μὲν, i. e. δὲ περὶ .. ἐστὶ βροτῶν νόον, 'who is beyond all in wit (so περίεσι γυναικῶν, Od. 18. 248), and beyond all τ (περὶ = περισσῶς) gave offerings.'
70. Πολύφημον, assimilated in case to δν. For δου cp. § 15. 5.
71. Κυκλώπεσσι, a local dat., 'among the C.' Cp. Πυλίοισι μεγ' 4, Od. 15. 227.
75. οὐ τι κατακτείνει, parenthetical; as we should say, 'without slaying him.'
76. ἡμεῖς οἶδε, 'we here,' in opposition to the absent Poseidon. π, § 17. 1.
78. Join ἐριδαινόμεν (§ 17. 5) οἶος ἀντία πάντων, 'to contend alone with all,' viz. in despite of ἀθ. θεῶν.
82. τοῦτο, sc. νοστήσαι 'Οδ.'
83. ἔνδε δόμονδε, 'to his home,' § 12. 2. (c.)
84. διάκτορος, 'guide,' from διάγω. Cp. Od. 11. 626. Buttmann explains the word to διάκω = δικάω, and renders 'the runner.'
85. ὀτρύνομεν, i. e. ὀτρύνωμεν, § 3. 4.
89. θείω, cp. §§ 3. 2 and 23. 1.
90. καλέσαντα, attracted into construction of accusat. with infinitives, from κομάω, § 18. 2.
91. ἀπειπέμεν, § 17. 5, 'to tell out,' as inf. v. 373.
92. ἀδινῶ, descriptive epithet, 'close-thronging.' εἰλίποδας expressed

the circling movement of the foot, which is brought round at each step, instead of being lifted fairly and set down again. Buttmann would render 'heavy tramping.' But 'roll' is the primary notion of root *έλ-* or *έλ-*. *έλικας* has its meaning decided by *κεράσσειν έλικτάς*, *Ηγμν. Herm. 192.*

l. 95. *έχησι*, cp. *Il. 17. 143 ή σ' αύτως κλέος έσθλόν έχει.*

l. 97. *ύγρή*, a femin. adjunct. used substantively, as *ζεφυρή*, *Od. 7. 119; ίση*, *Od. 9. 42.*

l. 100. *δάμνησι*, from form *δάμνημι.*

l. 101. *τοίσιν τε κοτίσσεται*, i. e. *κοτίσηται*, § 3. 4 and 8. 2 = *quibus-cunque irata fuerit.* The lines 97-100 were rejected by the Alexandrian critics as an interpolation from *Il. 10. 135* and 5. 746 foll. Athene does not go to Ithaca in the character of a war-goddess.

l. 110. *οί μέν* takes up *κήρυκες*, and *οί δ' αύτε* refers to *θεράποντες.*

l. 112. *πρότιθεν = προ[ε]τίθεισαν*, § 22. 1; 'set them in the front of the seats,' cp. *Od. 10. 354. δατεύντο*, § 4. 1.

l. 114. *τετήμηαι-μένος* and *τετιήως* (*Il. 9. 30*) are the only forms in use of a root *TIE.*

l. 116. *μνηστήρων τών μέν.* The demonstrative rarely follows the noun unless a relative clause succeeds, as *Od. 2. 119; 10. 74.* Here it strengthens the antithesis to *τιμήν δ' αύτός. σκέδασιν θείη = σκεδάσει.*

l. 120. *έφεστάμεν*, § 23. 1.

l. 122. Join *έπέα μιν προσήυδα* as *αίψα δ' άρ' Εύμαιον έπεα πτερόεντα προσήυδα*, *Od. 17. 543*, the verb being used with a double accusative.

l. 124. *πατσάμενος (πατίομαι)*, § 19. 1. With *όττεό σε χρή*, cp. *Od. 4. 463 = cuius rei tibi opus sit.*

l. 125. *ή δ' έσπετο Il. A.* In Epic diction a clause often begins, as here, with the article, and the noun follows later by a sort of apposition. 'She, i. e. Pallas Athene.' See p. 226.

l. 130. *είσα*, aor. ; *είσον*, imperat. A defective verb from a present **έδ.* Join *υπο-πετάσσας*, § 19. 1. That *λίτα* is accus. sing. from a masc. nom. *λίσ* seems settled by the dat. *λιτι*, *Il. 18. 352*; others take it as accus. plur. from an old nom. *λί = λισσός, λείος*, 'smooth,' i. e. not embroidered. In any case the epithets *καλόν δαιδ.* will be referred back to *θρόνον* (cp. *Od. 10. 314, 366*), the words *υπό .. πετάσσας* being parenthetical. 'And below (*υπό*, adverbial) was a stool for the feet.' The *κλισμός* is a low easy chair with a back: the *θρόνος* had none.

l. 132. *πάρ δε* (§ 7), 'and beside it,' adverbial.

έκτοθεν άλλων μνηστήρων. This use is explained by taking *μνηστ.* as the exegesis of *άλλων*, 'apart from the others,' sc. the suitors. So *Soph. Aj. 516 άλλη μοίρα = 'something else,' i. e. fate.* *Phil. 38 άλλα βάκη = 'other things,' viz. rags.* Cp. *Livy 4. 41. 8 plaustra iumentoque alia.* See p. 228.

l. 134. *άδήσειε*, 'should feel a loathing at,' properly the loathing that

comes from satiety. *δδην*, = Lat. *sa-tur, sa-tis*. *ὑπερφίαλος*, from *ὑπερ-φωφ* = 'over-grown,' i. e. over-weening; for *φω* changing to *φι*, cp. *φίτων* with *φίτν*.

L 136. Join *προχόρ φέρουσα*. *ἐπέχευε*, sc. over their hands, above the basin. *νίψασθαι*, 'to wash withal.'

L 138. *παρὰ ἐτάνυσσε*, 'drew to their side.'

L 140. *ἐπιθείσα*, 'having laid on [the board] many cates, lavishing from her stores.'

L 141. *κραιῶν*, § 3. 2.

L 143. Join *αὐτοῖσιν οἰνοχοεῖων*.

L 147. *παρνήμεον*, imperf. from unused form *νητέω*, reduplicated from *τέω* = 'to heap.'

L 148. *ἐπι-στέφ-εσθαι*, Lat. *stip-are* = 'to fill brim-full of drink.' Cp. Od. 2. 431. Virgil's *vina coronant*, means to wreath the bowl with flowers. (Aen. 1. 724; 3. 525.)

L 150. *ἐξ .. ἐντο*, from *ἐξίεσθαι*, to dismiss from one's self.

L 152. *ἀναθήματα* = 'appendages,' i. e. accompaniments. The notion of 'ornaments' is later.

L 155. *ἀνεβάλλετο*, 'struck up' the prelude.

L 160. *βραία*, 'lightly.' *νήποιον* = 'without payment.'

L 163. *ἰσοίατο*, *ἀρησαίατο*, § 17. 4.

L 164. With the double comparative, of two qualities contrasted in the same object, (the latter comparative being assimilated to the former), cp. Hdt. 3. 65 *ἐποίησα ταχύτερα ἢ σοφότερα*. Lat. *libentius quam verius*, Cic. pro Mil. 29.

L 167. *εἰ πέρ τις*, 'even supposing any one should declare.' *φῆσι*, the conjunct. of an imaginary case.

L 170. *τίς πόθεν*; two questions fused into one. At *ὀπποίης* appears an *indirect* question after *κατάλεξον*, the *direct* is resumed at *πῶς*.

L 172. *εὐχετόωντο*, *εὐχετάομαι*, § 18. 2.

L 173. *πεζόν*. Notice the *παῖνετέ* of this remark in the mouth of an islander.

L 175. The general interrogative particle is *ἦ*, but the rule of the early grammarians was to write in a double question (where Attic would have used *πότερον .. ἦ*) *ἦ* or *ἦε* in the first clause, and, in the second, *ἦ* or *ἦε*. (See La Roche, Hom. Textkrit., s. v.)

πατρῴως, 'ancestral.'

L 176. *ἴσαν*, § 23. 3. So *ἦ χόρον*, Od. 18. 194.

L 177. *ἄλλοι*, i. e. strangers.

L 182. *ὦδε* = 'as you see,' 'thus; ' never in Homer = *bere*.

L 183. *πλέων*, one syllable, § 4. 3.

L 184. *Ταμέση*, in Cyprus, the great storehouse for copper (*cuprum* = *aes Cyprium*).

L 185. *ἦδε* = 'yonder; ' he points as he speaks.

l. 185. ἐπ' ἀγροῦ refers to the 'cultivated land,' as opposed to the city. πόλιος, § 11. 5.

l. 190. ἔρχεσθ[αι], § 6.

l. 192. παρτιθεῖ= παρατίθησι, §§ 7 and 23. 1. Join κατα-λάβησι. Trans. 'crawling along the slope (γουνός from γόνυ) of his vineyard-plot.'

l. 193. ἀλωή, properly 'a threshing-floor,' stands for any plot of smoothed land. In Il. 9. 579 οἰνόπεδον stands as substantive.

l. 195. βλάπτουσι κελ., 'bar him from his homeward voyage.' Cp. Od. 4. 380. βλαβ-εῖν seems connected with λαβ-εῖν.

l. 199. ἐρυκανόωσι, from ἐρυκανάω, § 18. 2.

l. 201. τελέεσθαι, fut., § 19. 1.

l. 204. ἔχρησι, sc. αὐτόν, δέσματα is the subject of the verb.

l. 207. τόσος = τήλικος, 'grown so big.'

l. 209. θάμα τοῖον, like our familiar 'ever so often.' This addition of τοῖον gives an emphasis which was probably marked by some expressive gesture. Cp. σιγῇ τοῖον, i. e. with finger on lip. Od. 4. 776; see also Od. 3. 321, and II. 135.

l. 210. ἀναβήμεναι ἐς, 'embarked for;' ἔβαν= ἔβησαν.

l. 213. πεπνυμένος. Irregular perf. part. from πνέω. Lit. 'having the breath of life' (Od. 10. 495), and thence='intelligent.' Cp. the Lat. *anima* and *animus*.

l. 216. γόνον = γονήν, 'parentage.'

l. 217. τευ=τινος, § 15. 3.

l. 218. ἔτετμε, i. e. ἔτετ[ε]με, redupl. second aor. (§ 16. 2) from unused pres. τέμω.

l. 220. τοῦ μέ φασι ἐκγενέσθαι = *nunc vero, qui infelicissimus est hominum, ejus me filium dicunt esse*.

l. 222. νώνυμον ὀπίσσω, 'inglorious for the time to come.' We speak of 'looking forward' to the future. To Homer it appeared as the unseen things coming up behind us. Cp. ἔμπροσθεν in the sense of 'the past.' Plat. Phaedr. 277 D.

l. 223. τοῖον ἐγένεατο, (§ 19. 3). Cp. Virg. Aen. 1. 609 *Qui te talem genuere parentes*.

l. 225. ἐπ[έ]λετο, (πέλομαι,) the aorist, where our idiom uses the present. Cp. *Tempus erat*, Hor. Od. 1. 37. 4. τίπτε [i. e. (κατὰ) τί ποτε;] δέ σε χρεώ; literally, *quamnam de re opus te habet?* With χρεώ supply γίγνεται as Od. 4. 634, or ἵκει, as Od. 2. 28. The sense is, 'What do you want with this sort of thing?'

l. 226. εἶλαπίν | η̄-ῆε γὰ | μος, § 4. 4. τάδε, 'this that I see.'

l. 227. ὧς τέ μοι, 'since with insolent behaviour these men seem to me to be arrogantly feasting.' Cp. Od. 3. 246. Others render, 'How insolently!'

l. 229. ὅς τις, 'who might chance to come among them with his senses about him.'

- l. 232. μέλλον, 'was like to be,' or, as we say, 'to have been.' Cp. μέλλετ' ἀκούμεν, Od. 4. 94, 181. The Schol. interprets it by ὠφείλεν, δέησι.
- l. 234. ἐβόλοντο, for ἐβουλ., as ἀελλοπὸς, for ἀελλοποῦς, Il. 8. 409. ἠρηϊώωντες, § 18. 2.
- l. 235. περὶ πάντων, *prae caeteris*, i. e. He has been lost to our sight, under sadder circumstances than any other man; not merely removed by death.
- l. 238. ἐν χερσὶ, 'in the arms.'
- l. 239. τῷ, 'in that case,' taking up δάμη.
- l. 241. ἄρπυιαι, = 'the snatchers,' a personification of storm-winds. Cp. Od. 20. 66, 77, where the same thought is expressed by ἀνέλοντο θύελλαι. The Harpyies of Virg. Aen. 3. 210 are a later creation.
- l. 242. οἴχετ[αι], § 8.
- l. 246. Ithaca, Samò [Cephalenia], and Zacynthus (Il. 2. 631), formed the kingdom over which Odysseus ruled; but it did not include Dulichium (ibid. 625), which is supposed to have been one of the Echinades, perhaps afterwards joined to the mainland by the deposit of the Achelous.
- l. 249. τελευτήν ποιῆσαι, sc. by choosing a husband.
- l. 251. τάχα, in Homer always = 'quickly;' never = 'perhaps.' Join καὶ ἐμ' αὐτόν.
- l. 253. πολλόν, § 18. 5.
- l. 254. ὃ κε χεῖρας ἐφείη, *qui manus inferat*.
- l. 255. εἰ γάρ. This combination = *utinam*; it is resumed by the simple optative in v. 265, but it also introduces a protasis, to which πάντες κε gives the apodosis (v. 266). The use of the Latin *si* is similar.
- l. 259. Ἐφύρης. There are several places of this name. The choice here lies between the Thesprotian and Elean Ephyra.
- l. 261. ὄφρα οἱ εἴη, 'that he might have it, to smear his arrows withal.' Cp. Od. 9. 248.
- l. 264. φιλέεσκε, § 17. 6.
- l. 267. ἐν γούνασι. This phrase seems to be interpreted by the expressions γουναίσομαι, τὰ σά γούναθ' ἱκάνω, Od. 3. 92 and 11. 68. Cp. also Il. 6. 303, where the votive robe is laid upon Athena's knees.
- l. 268. ἀποτίσεται. Indic. fut. with κε, as in Il. 1. 175 οἳ κέ με τιμήσουσι.
- l. 270. ὀππω, (§ 8. 2), trans. 'how thou wilt expel.'
- l. 271. εἰ δ' ἄγε. Generally interpreted as an ellipse for εἰ δὲ [βούλει] ἄγε. But εἰ may be an exclamation, like Latin *eia*.
- l. 273. πέφραδε, (φράζω), imperat., § 18. 2.
- l. 275. μητέρα. . . ἄψ ἴτω, an anacoluthon. The sentence would rightly have run, μητέρα δὲ [ἀνωχθι] ἄψ ἰέναι.
- l. 277. οἱ δὲ, i. e. the father and other members of the family. ἐπὶ

παιδὸς = 'along with.' ἐπὶ with genit., when used with verbs of motion, means, literally, 'taking the direction of,' as Od. 3. 171.

l. 280. ἄρσας, ἄρω, § 19. 2.

l. 283. κλέος, 'news,' got by hearsay. Cp. Il. 2. 486 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν.

l. 286. ὅς γάρ, (demonstr.), 'for he came back last.'

l. 288. τρυχόμενος περ, sc. by the suitors of his mother.

l. 291. χεῦται, (χέω, § 19. 3), κτερεῖξαι, δοῦναι, φράζεσθαι, are all infinit. for imperat. ἐπι = 'besides.'

l. 297. νηπιάας. The nom. νηπίη is lengthened to νηπιέη (§ 3. 5), cp. Il. 9. 491; and analogously the acc. νηπίας to νηπιάας, as αἰτιάσθαι to αἰτιάασθαι, Il. 10. 120. 'You ought not to practise childishness, since you are no longer of the age for it.' Homer uses plurals where in later Greek we find an abstract noun. Cp. Od. 2. 346; 5. 250.

l. 298. ἦ οὐκ, § 4. 3.

l. 299. ἔπ' ἀνθρώπους, 'spreading over.' πατροφονῆα, ὃ οἱ π. κ. ἔκτα. See on Od. 1. 1, and p. 228.

l. 302. ἔσσ[ο], § 23. 4.

l. 310. τεταρπόμενος, (τέρπω), § 16. 2.

l. 313. οἶα, sc. κειμήλια. διδοῦσι, § 23. 1.

l. 315. λιλαιόμενόν περ, 'very eager.' περ here intensive and not concessive.

l. 317. δόμεναι, see on sup. v. 291.

l. 318. καὶ μάλα καλὸν ἔλδων, i. e. 'taking it out from among your treasures, (not = 'choosing'), and it will be worth a return-present to you,' i. e. when you visit me, I will give you as good an one.

l. 320. ἀνοπαῖα. The meaning and accentuation of this word are altogether uncertain. It is interpreted, (1) 'upwards' (cp. Anopaëa, as name of mountain-pass, Hdt. 7, 216); (2) 'the anopaëa,' a sort of sea-eagle; (3) 'up the smoke-vent;' ὀπη), (query if ἀν' ὀπαῖα?), and (4) 'unseen,' (ἀ + ὄπ-ωπα). The choice seems to lie between (1) and (2).

l. 326. εἶατ [ο], § 24. 7.

l. 328. ὑπερωϊότεν (ὑπερωϊον) § 12. 2 (b).

l. 330. κατεβήσεται, § 20. 3.

l. 337. πολλὰ γάρ. The clause containing the reasons of her action is thrown first. Cp. Od. 10. 174, 190. οἶδας, § 23. 8.

l. 338. κλείουσι, § 3. 2.

l. 343. μεμνημένη, 'calling it to mind.' The particip. stands free from the construction, (as in Od. 4. 151), and ἀνδρὸς depends on κεφαλῆν, 'the person, I mean, of a man who,' etc. Cp. sup. v. 161 and Od. 11. 549. The phrase Ἑλλάς καὶ μέσον Ἄργος is a sort of familiar saying like 'from Dan to Beersheba,' and signifies the whole of Greece. Hellas, properly a district in Thessaly, is extended to signify all extra-

ian Greece, and μέσον Ἄργος (sc. Ἀχαιῶν), the kingdom of
a, is taken to include the whole of the Peloponnese.

ὅτι τ[οι], § 6, 'are not the cause,' sc. of your sorrow.

ἄφρονης, generally interpreted 'enterprising,' 'gain-getting,'
ω, is also explained as 'corn-eating,' from ἀλφι-ἔδειν. Cp.
Od. 9. 191; 8. 222. ἐκάστω, is in apposition with ἀνδράσιν.
κον here, and οἰκόνδε (§ 12. 2), v. 360 = θάλαμον.

ὅτι resumes the ἐμοί, 'to this person (sc. to me) belongs.'
;6-359 were rejected by the Alexandrian critics as an inter-
view of Hector's interview with his wife, Il. 6. 990.

ἀέντα, probably because the only light came through the
opened; or through the smoke-vent.

ἐν παρακληθῆναι [αὐτῇ ἐν] λεχέεσσι.

δε καλόν, 'this is a fine thing,' viz. ἀκουέμεν αἰδοῦ. Cp. sup.
376.

λέγειν, infin. explaining and in apposition with μῦθον.

α, § 15. 2. ἀμειβόμενοι κ. οἶκ., 'changing about from
use,' i. e. the guest of to-day is the host of to-morrow, and

ποινον, v. 380 νήποινοι, 'without recompence;' in first case =
ing; in second = unavenged.

ἰβώσομαι, § 4. 2.

σι, § 23. 1. παλίντιτα ἔργα, 'acts of requital.'

φύντες χεῖλεσι ὀδῶξ, 'fastening on (lit. 'growing on') their
teeth.' Ὀ-δαξ, δάκ-ν-ω = Lat. *mordicus*.

'in that;' *propter id quod* = ὅτι.

9. Antinous and Eurymachus preserve their characteristics
the insolent scoffer, and the smooth man of false professions.

πρώϊον, 'thine ancestral right.'

ὅτι κάκιστον. Telem. *pretends* to believe that Antinous
thought it a bad thing to come to the throne, since he
a. may be spared that burden. The subject to βασιλευμέν
ssed, but it is implied by the οἷ that follows. δῶ = δῶμα.

σιλῆες, 'chieftains.'

ἔχησι, 'may have this' = Attic opt. with ἄν. Cp. Od. 4.
7.

v. 267.

ηφι, § 12. 1.

ὀρράσει σε κτήματα, double accusative on the analogy of
tion with ἀφαιρέσθαι.

ς (not ναιεταώσης, § 18. 2), 'existing,' properly = 'dwelling,'
ls stood for their inhabitants. So Soph. Aj. 595

Ἦ κλεινὰ Σαλαμῆ σὺ μὲν που
ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων.

- l. 406. *ἄπποθεν*, indirect question after *ἔρέσθαι*, *ποιῆς* and *ποῦ* direct.
- l. 409. Trans. 'Or comes he thus, desiring his own business [done] τὸδ' ἰκάνει; lit. 'comes he this coming?' = *τῆνδ' ἄφιξιν ἀφικνεῖται*; c. Od. 5. 215.
- l. 411. *γνώμεναι*, 'for us to know him;' and he need not have been shy, *οὐ γάρ τι κακῶ, κ.τ.λ.*
- l. 414. *εἴ ποθεν ἔλθοι*, sc. *ἀγγελίη*: others make *πατῆρ ἐμὸς* the nom.
- l. 417. The nom. to the sentence is *οὗτος*, 'this man.'
- l. 420. *ἀθανάτην*, § 13. 2.
- ll. 422, 423. Join *ἐπ-ελθεῖν*, *ἐπ-ῆλθεν*.
- l. 424. *κακκείοντες*, §§ 7 and 23. 6.
- l. 425. *αὐλῆς*, local gen., as *Ἄργεος*, Od. 3. 251. Others make depend on *ἔθι*, like *ἀλλοθι γαίης*, Od. 2. 131.
- l. 428. *κέδνα ἰδυῖα* (i. e. *Ἔιδυα*, § 2), 'with trusty heart.' This use of *ο* is common, to denote character; e. g. *ἀθεμίστια*, *ὀλοφῶνα*, *αἴσιμα*, *εἰδῶς*. The fem. of particip. *εἰδῶς* has the shortened vowel, as *τεθελῶς*, *τεθαλι*.
- l. 433. *χόλον δέ*, where one would expect *χόλον γάρ*. The connective of clauses in Homer is often marked only by their thus being put side by side (co-ordinated) instead of being made dependent on one another (subordinated). See p. 227.
- l. 436. *ῶξεν*, (*οἴγω*), Attic form *ῶξα*.
- l. 439. *ἀσκήσασα*, 'smoothed.' *τρητὸς*, not bored with holes to caulk the ropes that supported the bedding, but bored with holes in order to be bolted together.
- l. 441. Trans. 'She pulled the door to with the silver hook, and drew home the bolt by its strap.' The *κληῖς* here is a *bar* on the inner side of the door. There was a hole in the door, through which passed a strap fixed to the bar. When you had left the room, and shut the door after you, the next thing was to pull the loose end of the strap which hung outside the door, and this drew the bolt across the door into the socket made to receive it in the jamb (*σταθμός*). The bar could be lifted again from the outside by passing through the strap-hole a hook or key (also called *κληῖς*). See Od. 21. 47 foll.

BOOK II.

- l. 2. *εὐνήφιν*, § 12. 1.
- l. 3. *ἔσσημενος*, § 19. 1 (*ἔννυμι*). Join *περι[έ]θετ[ο]*.
- l. 5. *ἄντην*, literally, 'if looked at face to face' = 'in presence.'
- l. 7. *ἀγορή*, see on Od. 3. 127.
- l. 9. *ἤγερθεν*, § 22. 1; *ὀμηγερον ἐγένοντο*, expresses the completed result of *ἤγερθεν*.
- l. 11. *κύνες*, cp. Virg. Aen. 8. 461. *ἀργός*, in its original meaning 'white and glistening,' gets the sense of swift through the notion of quick glancing movement. Cp. *αἰόλος* and Lat. *micare*, *coruscare*.

- l. 13. *θηθύντο*, § 4. 1; from an Epic form *θηέομαι* for *θεάομαι*.
- l. 14. *γέροντες*, the head men of the noblest families, generally the immediate advisers of the king. The notion of *age* is not necessarily retained in the word, any more than in *senatus* ('senex') or in our *elderman*.
- l. 17. *καὶ γὰρ* seems to be the explanation of *δε δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην*, which was natural enough if, twenty years ago, he had a son old enough to carry arms at the siege of Troy.
- l. 20. *πύματον δὲ*, 'and dressed him last for supper.' '*Sociorum Ulyssis timus ille fuit quem devoravit Cyclops*,' Bothe. Cyclops had threatened *ἴτω ἐγὼ πύματον ἔδομαι*, but *Ὀδύσεως* had anticipated that by blinding him, Od. 9. 344. 360.
- l. 21. *οἷ* = 'for him.'
- l. 22. *ἔργα*, *opera rustica*, which usage appears in the title of Hesiod's poem, *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*.
- l. 23. *οὐδ' ὅς*, 'notwithstanding,' i. e. though he had three sons left.
- l. 24. *τοῦ δακρυχέων*, 'shedding tears for him.' So *ὀδύρεσθαι* with *nit.*, Od. 4. 104.
- l. 26. *θῶκος* (Epic for *θῶκος*), is here equivalent to the *βουλή* of the Iliads, Od. 3. 127.
- l. 28. *ᾧδε*. See on Od. 1. 152. *χρεῶ ἵκει*, cp. Od. 1. 342.
- l. 29. Join *τίνα νεῶν ἀνδρῶν, κ.τ.λ.* *ἢ οἷ = ἢ ἐκείνων οἷ*.
- l. 30. *στρατοῦ* seems naturally to refer to any invading host. But the Schol. interprets it of the army returning from Troy.
- l. 31. *ἦν χ' ἡμῖν*. *χ'*, i. e. *κε*, 'which he might tell us of, when he had been the first to hear of it.'
- l. 33. *δνήμενος*, 'favoured by heaven,' an aoristic participle, used subjectively (*δνήνημι*), properly expresses the condition of one on whom the blessing (*δναίο*) has been fulfilled; as *οὐλόμενος* is one for whom the curse (*δλοιο*) has worked.
- l. 35. The *φήμη*, or 'lucky omen,' consisted in the unconscious blessing pronounced on Telemachus; for Aegyptius did not know who had called the assembly. For a similar *opportune vox emissa*, cp. Iliad 5. 55.
- l. 36. *ἔτι δὴν*, the *ι* lengthened before *δF.*, § 2, the original form of *δὴν* = *διφᾶν*; (cp. Lat. *diu* and *dies*) properly = 'a whole day long.'
- l. 39. Join *γέροντα προσέειπ*. Trans. *καθαπτόμενος* 'accosting him.'
- l. 43. *εἴπω*. In the corresponding passage, sup. v. 31, the optative occurs. Perhaps Telemachus changes it to a conjunctive, as implying that he 'really will' give every information which he happens to be the first to hear.
- l. 45. *ὅ*, 'inasmuch as,' cp. Od. 1. 382. Others translate, 'which has fallen upon my house [in the shape of] mischief.'

1. 46. *δοῖα*, in apposition to *κακῶν*, 'that is to say, two sorts of things.' The simplest way is to read *κακὰ*, with Aristophanes.

ὑμῖν τοῖσδεσσι, 'you here.' This and *τοῖσδεσι* are the usual Homeric forms of *τοῖσδε*. The Epic dative termination seems to have been appended to the already inflected case, i. e. *τοῖσδε -σσι*.

1. 49. Join *ἀπ-ολέσσας*.

1. 50. *μοι, dativeus ethicus. ἐπέχραον*, 'beset.'

1. 53. Icarus was said to be then living in Samé (Cephalonia).

1. 54. *δοίη δ'*. The sentence in full would run, *δοίη δὲ αὐτὴν τοῖσφι φ' κε ἐθέλοι δοῦναι, καὶ ὅς οἱ [sc Ἰκαρίῳ] κεχαρισμένος ἔλθοι*. Cp. inf v. 113.

1. 55. *εἰς ἡμέτερον*, sc. *δῶμα*. Most MSS. read *εἰς ἡμετέρου*, which may have been an inaccurate idiom formed on a false analogy from *εἰς Ἄϊδος, εἰς Αἰγύπτου*, such phrases making it seem as if the preposition was properly followed by a genitive.

1. 58. *τὰ δὲ πολλὰ κατ.* 'And these things are wasted largely.' Cp. Od. 5. 323. *ἔπ' = ἔπεισι*.

1. 59. *ἔσκεν*, § 23. 4.

1. 60. *τοιοὶ ἀμυνέμεν*, 'such men (as he was) to ward off mischief;' cp. *δοσον ἐρυσθαι*, Od. 5. 483. *ἔπειτα*, 'thereupon (sc. if we made the effort) we should prove but sorry folk and unskilled in defence.'

1. 63. Trans. 'For deeds have been wrought no longer endurable (*ἀν[α]σχετὰ*), and no longer decent is the ruin of my house.' Hospitality can put up with a great deal, but there is an end to even the most lavish generosity.

1. 64. *νεμεσσή. αἰδέσθ.*, imperatives. The words *οἱ περιναϊετῶνσι* form the exepexesis of *περικτίνας*. So Il. 9. 123 *ἵππους ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο*.

1. 67. Join *μεταστρέψ. ἔργα*, 'bring back your deeds upon your own heads.'

1. 68. *μισσομαι* with gen., as *γυνάζομαι*, Od. 11. 66. More common with the addition of *πρός*.

1. 70. He addresses the whole body of the Ithacensians in contrast to the suitors: 'Let be, my friends, and suffer me to pine with melancholy grief all alone [he would not have his sorrow for his father disturbed by the tumult of the suitors]: unless perchance my father, Odysseus the good, did spitefully work woes to the Achaeans, by way of requiting me for which ye are spitefully working me woe, by encouraging these suitors. But for my interests it were better that you should be the men to eat my store and stock. If you should eat it, there would soon be recompence made, for we would address you with our claim throughout the city, asking back our substance, till everything had been restored. But as it is, you are laying incurable anguish on my heart.' i. e. The *Ithacensians* by taking the part of these suitors who came from distant

homes were robbing Telemachus of his chance of recovering his losses. He might claim damages from the Ithacensians, he could not from the suitors.

l. 80. Join *ποτι-βάλε* = *προσέβαλε*.

l. 81. *ἀναπήσους*. *πρήθειν*, an onomatopoeia, is generally used of the rush and roar of flame, but is transferred to the sounds of streams and winds.

l. 82. *ἀκὴν*, adverb, of the form of a femin. accus., prop. *ἀκίαν* (*ἀκαιοσ*) from *ἀ-χάω* = *biscere*.

l. 86. Trans. 'and would fain attach blame to us also.'

l. 88. *περὶ .. οἶδεν*, 'knows beyond all others.'

l. 89. *τάχα δ' εἴσι τέταρτον*, 'the fourth is fast passing away;' cp. inf. v. 107. So *λέναι*, of departure, inf. v. 367.

l. 93. *δόλον ἄλλον*, i.e. 'besides' the constant false promises.

l. 94. *στήσασθαι ἑαυτὸν* is, properly, to 'erect the loom itself.' Here it is to 'set up a large web,' or rather to set up the *warp*, i.e. the vertical threads, which hung from the *ζύγον* or top piece of the frame of the loom. The weaver when at work threw the shuttle (*κερκίς*, Od. 5. 62) through the threads of the warp, and then had to cross over to the other side, to pick up the shuttle and send it back. This walking across was technically called *ἐποίχεσθαι*, Od. 5. 62.

l. 96. *ἐμοί*, the possessive pronoun, as in Od. 3. 325, 475.

l. 97. Join *ἐπαιγόμενοι τὸν ἔ. γ.*, 'though eager for.'

l. 99. *εἰς ὅτε κεν*, as we say, 'against the time when.'

l. 100. *τανηλεγῆς*, 'the outstretcher,' a picturesque epithet, alluding to the body 'streaked' for burial, from *ταν-αδς .. λέγω*, root *ΛΕΧ*, 'to lie.'

l. 102. *κῆται*, § 23. 6.

l. 104. *ἔνθα καί*, 'so then she would weave.' *καί* = she *really* did, as she said she would.

l. 105. *ἀλλύεσκε*, §§ 7 and 17. 6. *παραθεῖτο*, 'when she had set at her side.' Optative of repeated action after a historic tense; cp. Od. 4. 222.

l. 108. *καὶ τότε δή*. A common formula for the introduction of the apodosis.

l. 110. *τὸ μὲν*, sc. *φᾶρος*.

l. 113. *ἰ. ε. γαμέεσθαι τούτῳ ᾧτινι πατὴρ γαμέεσθαι κελεύει καὶ δε ἀνάναι αὐτῇ*. See on sup. v. 54.

l. 115. The apodosis to *εἰ δ' ἔτι* is forgotten in the long parenthesis which follows; but it ultimately comes, though changed in form, in v. 123.

l. 117. *ἐπίστασθαι .. κέρδεα .. φρένας* stand as three accusatives, descriptive of the gifts *ἃ οἱ δῶκεν Ἀθήνη*.

l. 118. *τιν' ἀκούομεν*, sc. *ἐπίστασθαι* or *νοῆσαι*. 'Such as we have never heard that any of the dames of old [knew], of those who,' etc. We should expect *εὐπλοκαμίδων* 'A., but these words are attracted into

the case of the relative. For Tyro and Alcmena, see on Od. II. 235, 266. Mycene was a daughter of Inachus.

L. 121. The full phrase would be *νοήματα ὁμοῖα νοήμασι Πηνελοπέης*. For a similar brachylogy, see Od. 4. 279, and cp. *κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι*, 'hair like the [hair of the] Graces,' II. 17. 51.

L. 125. *τιθείσι*, § 23. 1.

L. 126. *ποιεῖτ[αι]*, § 6.

L. 128. *Ἀχαιῶν*, genit. after *φ*; cp. Od. 5. 448.

L. 131. *πατήρ δ' ἐμὸς*, 'and my father is in some other part of the world, whether he be alive or dead.' For the *δ*, see on Od. I. 171; the conjunction is omitted with the first clause, as in Od. 4. 110, 837.

L. 132. *ἀποτίθειν*, sc. 'the amount of dowry which Penelope originally brought with her to the family of Odysseus.'

L. 134. *ἐκ γὰρ τοῦ*, 'for from him, her father.'

L. 135. *ἀρήσεται*, § 6.

L. 137. *μῦθον*, sc. 'the order to depart.'

ll. 139-145 = Od. I. 379-385.

L. 148. *ἕως μὲν ῥα*, 'for a while,' generally expressed by *τέως*. *ἕως* one syllable, § 4. 3.

L. 151. *πολλά*. Several good MSS. read *πυκνά*, 'with rapid beats.'

L. 152. *ἔς δ' ἰδέτην*, 'And they glared down on the heads of all, and their look boded death. And having torn each other round cheek and throat,' etc., *ἀμφι* being retracted to the first clause. This usage is very rare in Homer. So perhaps *ἀμφι* may be taken as an adverb, 'all around,' and the accusatives be directly governed by *δρῦψ*.

L. 154. *δεξιῶ*, sc. Eastward, the observer faced the North; cp. II. 12. 239.

L. 156. *ἔμελλον*, by Attic rule *ἔμελλε*.

L. 158. *ὀμηλικίην* = *ὀμήλικας*, 'his peers.' *ἐκέκαστο* from *καίνυμαι*. For the infin. *γῶναι* introducing the points of excellence, cp. *ἀριστεύεσκε μάχεσθαι*, II. 6. 460, Od. 5. 170.

L. 162. *εἶρω*, a present tense, found only in Odyssey = *dico*.

L. 166. *πολέσιν*, § 13. 5. 'He will prove a curse to many besides of us who dwell,' etc. Cp. *κακὸν πάντεσσι γηνοίμην*, Od. 16. 103.

L. 167. *εὐδέλεος*, see Od. 9. 21.

L. 168. *καταπαύσομεν*, conjunct., § 3. 4, 'to check,' sc. *the suitors*, taken up in the following *αὐτοί*.

L. 171. *τελευτηθῆναι*, cp. inf. v. 280, 'will be accomplished.' The sense of futurity being transferred from the *φημι* = 'I foretell,' to the infinitive. Cp. *ἔειπε φθίσθαι*, sc. *peritutum esse*, II. 13. 666, *φαίη μυθήσασθαι*, Od. 3. 125. Cp. *νόμιζε πεισῶν*, 'believe that it will fall,' Soph. Aj. 1082.

L. 172. *Ἰλιον εἰσανα*, = *ἔς Τροίην ἀναβήμεναι*, Od. I. 210.

L. 178. Cp. Virg. Aen. 9. 399.

- l. 180. Join *ἐγὼ πολλὸν ἀμείνων στό μαντεύεσθαι ταῦτα*.
- l. 181. *ὕπὸ* with accus. after *φοιτῶσι*, 'moving to and fro beneath.'
- l. 182. *ἐναίσιμοι*, 'significant.'
- l. 185. *ἀναίης, ἀνήμη*, 'to let loose,' 'to hound on.'
- l. 186. *ποτιδέγμενος*, § 20. 4.
- l. 189. *παρ[α]φάμενος*, 'having talked over.'
- l. 190. *ἀνηρέστερον*, as if from *ἀνηρησ* not *ἀνηρός*. *αὐτῶ* = *Τηλεμάχῳ*.
- l. 191. This line has been generally rejected as an inappropriate imitation of Il. i. 562. *εἰνεκα τῶνδε* may mean, 'with the aid of all these omens of thine.'
- l. 194. *ἐν πασίν*, 'in presence of all.'
- l. 195. *ἐς πατρός*, see sup. v. 55. *ἀπονέεσθαι* with long initial vowel *peri grat.* Cp. Od. 7. 119 and 12. 423, and see p. 225.
- ll. 196, 197 = Od. i. 277, 278.
- l. 199. *ἔμπης* here, as always in Homer, = 'notwithstanding'; *οὐ τινα* is subdivided into *οὐτ' οὐν. . οὔτε*.
- l. 202. *μυθείαι* syncopated for *μυθείαι*, § 17. 3.
- l. 203. *βεβρώσεται*, § 18. 3. *ἴσα*, 'recompense,' neuter plural in abstract sense, as *φυκτὰ* = 'escape,' Od. 8. 299.
- l. 204. *διατρίβειν μητρός γάμον* occurs in Od. 20. 341. Here the verb is used with direct personal object, and *γάμον* is added as *accus. respectus*.
- l. 206. *τήσ*, sc. *Πηνελοπέης*, 'the excellence of her,' or perhaps 'that excellence,' sc. which we all know of.
- l. 210. *ταῦτα* = 'your departure from my house.'
- ll. 215-217 = Od. i. 281-283.
- ll. 218-223 = Od. 287-292.
- l. 222. *χεύω. . κτερεῖξω*, apparently conjunctive of aorist though parallel with *δάσω*. Yet *χεύω* may be the indicative future, *χεύσω* having dropped the *σ*.
- l. 227. *γέροντι* may be most simply referred to Laertes. Others render, 'Ὀδυσσεὺς ἐπέτρεπέν οἱ [Μέντορι] οἶκον, [ὥστε οἶκον] πείθεσθαι γέροντι [Μέντορι] καὶ [αὐτὸν] φυλάσσειν πάντα. The change of subject is not uncommon.
- ll. 228, 229 = sup. vv. 160, 161.
- l. 230. *πρόφρων*, 'with all his heart,' adverbial to *ἀγανδς* and *ἥπιος*. To *ἔστω* the optatives *εἴη* and *ρέξοι* answer.
- l. 235. *μνηστήρας*, subject, not object, to *ἔρδειν*.
- l. 237. *παρ[α]θέμενοι*, 'jeoparding,' lit. 'staking,' as Lat. *pono*. *σφᾶς* § 15. 2.
- l. 240. *ἄνεσ*, with iota subscript, is nominative plural from *ἄνεως*, Attic form of *ἀναος* = *ἀναυδος*. Buttmann would write *ἄνεω* or *ἀνέω* as an adverb, like *οὔτω*. In *ἡ δ' ἄνεω δὴν ἦστο* the number and gender show that *ἄνεω* must be adverbial there (Od. 23. 93).
- l. 245. *Leiocritus* threatens Mentor thus—You call us few (v. 241),

and so we are in comparison with the Ithacensians, but remember that you stand alone, 'and it is terrible work to fight about a meal with men who moreover [καὶ] outnumber you.' Even Odysseus would not stand before us, and shalt *ἰβου* stand? This interpretation alone fits in with the context.

l. 250. ἐλθόντ[ι], § 6. ἐπίσποι (ἐφέπω). αὐτοῦ, 'there.'

l. 255. Trans. 'He will have to wait a long while and hear news his father in Ithaca.'

l. 257. αἰψήρην, some render as = αἰψα. Better as a descriptive epithet 'quick to disperse,' at his bidding.

l. 261. With νίξεσθαι ἄλως, local genitive, cp. λούεσθαι ποταμοῦ, 6. 508. Others describe it as a *partitive* gen.

l. 262. ὁ χθιζὸς θεῆς. ἤ., *tu qui venisti besternus deus*. We might expect κλυθίμεν, θεοὺς δὲ χθιζὸς ἤλ. But the θεοὺς is drawn into the relative clause.

l. 263. ἠεροειδέης, 'hazy;' ἀήρ is never 'clear' air.

l. 269. προσηύδα, governs both accusatives. φωνήσασα = 'having lifted up her voice,' intransitive.

l. 270. οὐδ' ὄπιθεν. Thou hast not been, 'nor in time to come shalt thou be.'

l. 272. οἶος ἐκείνος ἔην, supply τοιοῦτόν σε εἶναι. ἔργον τε ἔπος seems to signify, 'all that should be said or done.' Cp. II. 15. 234 φρσομαι ἔργον τε ἔπος τε.

l. 274. οὐ and not μή, as the negative only qualifies κείνου and not whole sentence; cp. Od. 12. 382.

l. 284. ὅς, as the gender shows, only takes up the word θάνατι disregarding κῆρα. ἐπ' ἡματι = 'in [one] day.' Cp. II. 10. 48. ἐφημέριος = 'in the course of a day,' Od. 4. 223.

l. 286. τοῖος . . ὅς τοι, 'so good . . as that I,' etc., the ὅς τοι explain how the kindness will work; cp. Od. 11. 135, 549.

l. 289. ἄρσον, § 19. 2.

l. 293 = Od. 1. 395.

l. 295. ἐνέναι, sc. νῆα, 'to launch.'

l. 298. τετιημένος, cp. Od. 1. 114.

l. 300. ἀνιεμένους, 'ripping up,' lit. = 'letting loose in an upward direction.' The knife is put in at the lowest part and works towards head. Cp. κόλπον ἀνιεμένη, II. 22. 80.

l. 301. Join κτε ἰθὺς Τηλεμ. Od. 1. 119.

l. 302. ἐνέφω οἱ χειρὶ, 'he fastened on his hand;' i. e. grasped hand. χειρὶ dative after ἐνέφω and not instrumental. Cp. Od. 3. 3; see also Aen. 8. 124. ἐξονομάζειν does not always mean, 'called him name,' as, e. g., in Od. 5. 181, but it always implies a direct personal address.

l. 304. ἔργον τε ἔπος τε, in apposition to κακῶν.

l. 305. ἰσθίμεν, κ.τ.λ. Infinitive for imperative. μοι = 'I pritheē;' ethical dative.

l. 306. Ἀχαιοί, here = Ithacensians.

l. 311. ἀκίοντα, supply με or τινά.

l. 312. ἦ οὐχ (§ 4. 3) ἄλις ὧς = *nonne satis est quod?*

l. 313. ἦα, § 23. 4. Instead of a fresh sentence introduced by δέ, Attic style would have put ἐμοῦ ἔτι νηπίου ὄντος.

l. 316. Join ἐπι-τήλω = *quomodo vobis inmittam*.

l. 319. ἔμπορος, 'a passenger, for I am not to be (γίγνομαι) possessed of ship or rowers.'

l. 321. ἦ ῥα, 'he spake;' not a shortened form for ἔφ-η, but an imperfect from a defective ἤμι, corresponding to Lat. *a-j-o*, i. e. *aio*.

l. 322. ῥεῖα, 'lightly,' 'without more ado.' The line was rejected, as a late interpolation made to introduce the *μηνστήρες*.

l. 324. εἶπεσκε, § 17. 6. τις = 'one and another.'

l. 327. ὃ γε, see on Od. i. 4, and cp. the use of *ille*, Virg. Aen. 5. 457.

ἐπεὶ νύ περ. 'Since you see he is so terribly set [upon killing us].'

l. 334. The meaning of the gibe is that *now* the suitors find enough to do in eating the substance of Telemachus; but it would be double trouble to have to make a division of it, should he die.

l. 336. ἦδὲ [τούτω] ὅς τις. Cp. sup. v. 29.

l. 337. κατεβήσεται, § 20. 3. The *κατὰ* is explained by Od. 4. 680.

l. 338. Join νητὸς ἕκαστο.

l. 343. καὶ = καίπερ.

l. 345. δικλίδες, (κλίνω), doors 'folding double.' Such doors (Il. 12 155 foll.) had double cross-bars to secure them.

l. 346. ἔσχ' = ἔσκε, § 23. 4. This does not mean that she slept and lived in the store-house, but was constantly about it at all hours of the day and night.

l. 350. λαρότατος, (λάω), 'nicest.' For this form of comparison in an adjective with long penult., see § 12. 6.

l. 351. κάμμορον, § 7. διομένη, 'expecting.'

l. 356. ἀθρόα, predicat. with τετύχθω, 'let them all be made ready together.'

l. 363. φίλε τέκνον, *constructio ad sensum*.

l. 365. μόνος, may = 'all alone,' as Od. 3. 217; but comparing Od. 16. 117 foll.

ἡμετέραν γενεὴν μόνωσε Κρονίων,
 μόνον Παίρτην Ἀρκείσιος υἷὸν ἔτικτε
 μόνον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μόνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν,

it would rather mean her 'only child.'

l. 367. αὐτίκ' ἴσθι, 'directly you start.'

l. 369. μέν' αὖθ' = μένε αὖθι, 'remain here, abiding amongst thy possessions.'

l. 370. ἐπὶ is followed by the accusative here as if the sentence ran *κακοπαθοῦντα ἀλλάγησθαι ἐπὶ πόντον*.

l. 373. μυθήσασθαι, for the tense, see sup. v. 171, 'not to tell my mother before the eleventh or twelfth day be come, or she herself miss me.' The construction with πρὶν changes from conjunct. to infin. A converse change is found in *Il.* 17. 504 foll.

l. 375 = *Od.* 4. 749.

l. 376. Join κατ-ιάπτῃ = 'damage.'

l. 377. ἀπώμνυ, 'swore she would not;' so ἀπώματος, *Soph. Antig.*

388. Others render, 'swore unreservedly;' so ἀπ-ειπεῖν, *Od.* 1. 91.

l. 378 = *Od.* 10. 346.

l. 385. ἀγέρεσθαι, an aorist inf. with irregular accent; the rule requiring that it should fall on the penult. The old critics regarded it as a shortened form of the pres. ἀγείρεσθαι.

l. 387. ὑπέδεκτό οἱ, 'promised it him.'

l. 391. ἐσχατίῃ, 'at the outer edge,' i.e. the mouth of the harbour.

l. 396. πλάζε, 'bewildered.'

l. 398. εἶτα[ο] = ἦντο, § 23. 7.

l. 403. εἶτα[αι] = ἦνται. See also § 6.

l. 404. ἴομεν (for ἰωμεν, § 3. 4), with the genit. δδοῖο, cp. *Od.* 1. 195.

l. 409. ἴς Τηλεμ., for the periphrasis = 'the mighty Telemachus,' cp. *Od.* 7. 167.

l. 412. ἀλλαι δμῳαί, 'nor the handmaids either.' Cp. *Od.* 1. 132.

l. 416. ἀνέβαινε νηὸς (cp. *Od.* 9. 177) follows the analogy of the construction with ἐπιβαίνειν. Generally ἀναβαίνειν, when used with a cas. directly, takes the accus., *Od.* 3. 481, 492. ἦρχε, 'led the way.'

l. 420. ἴκμενος, properly ἰκόμενος from ἴκω, like Lat. *secundus* from *sequor* = 'favouring.' The favouring wind is in the same way called ἔσθλων ἑταῖρον, *Od.* 11. 7. οὔρος is from ὄρνυμι = 'the speeder on.'

l. 421. κελάδοντα, 'whistling;' cp. Ζέφυρον κελαιδινόν, *Il.* 23. 208.

l. 423. ὄπλων ἄπτεσθαι, 'to lay their hands to the tackling.'

l. 424. Trans. 'And they raised and fixed the pine-mast inside the hollowed centre-block, and fastened it down with the forestays.' The μεσόδ[ο]μη signifies anything 'constructed in the middle,' e.g. the recess between two pilasters or beams in a house, *Od.* 19. 37; here of a vertical timber trough or three-sided box in a ship that held the mast upright (See Illustration in Frontispiece.)

l. 425. πρότονοι are two ropes from the masthead to the bows. The ships only carried one square sail, so ἰστία includes all the sail-rigging as well.

l. 428. πορφύρεον, from the same root as in φρέ-αρ with reduplication 'bubbling up;' others take it of colour (φύρω, 'to make turbid'), viz

the 'dark' wave of ruffled water that does not break into white foam.
Cp. Virg. Georg. 4. 357.

l. 430. *δηρόμενοι ἔπλα* = 'having made fast the sheets,' as the wind was blowing fair.

l. 431. *ἐπιστεφείας, κ.τ.λ.* See on Od. I. 148.

l. 434. *ἦν*, 'all through the morning'; accus. of duration.

BOOK III.

l. 1. This introduces the third day of the events in the Odyssey. *λίμνην, (λείβω)*, here of the sea, as in Il. 13. *αἱ βένθεσι λίμνης*.

l. 2. *πολύχαλκον*. This seems to mean 'of solid brass,' like *σιδήρεος ἄρατος*, Od. 15. 329. Others render, 'bright like polished brass.' *φαίνοι*, 'give light,' as in Od. 7. 102; 12. 383.

l. 3 = Od. 12. 386.

l. 4. *οἱ δὲ*, i. e. Telemachus and Athena. *Πύλον*—the position of the home of Neleus has always been a doubtful question. Strabo, the geographer, placed it in Triphylia, south of the river Alpheus, but the Messenian Pylos, on the coast (cp. the epith. *ἡμαθόεντα*, Od. 1. 93) opposite the island of Sphacteria, suits the story far better. From this Pylos, Telemachus reaches Sparta on the second day (Od. 4. 1), having rested one night at Pherae (3. 485), which lies in the straight line between the Messenian P. and Sparta.

l. 5. *ἕξον, (ἱκω)*, § 20. 3. *τοῖ = οἱ Πύλιοι*.

l. 7. *ἐννέα ἔδραι*. Nestor (Il. 2. 591 foll.) was lord over nine townships represented here by nine groups of sacrificers.

l. 8. *προῦχοντο*, 'held in front of them,' 'ready for sacrificing.' Cp. *πρὸ δὲ δοῦρατ' ἔχοντο*, Il. 17. 355. *ἐκάστοθι* = at each of the nine *ἔδραι*. This gives a sum of 81 victims and 4500 men.

l. 9. *μῆρια*, see on inf. vv. 456 foll. *σπλάγχνα* includes heart, liver, lungs, etc.

l. 10. *οἱ δ' ἰθὺς*, 'now the others straightway put into shore.'

ἄσπης, seems to mean 'fairly trimmed,' of a ship that 'steadies with upright keel.' The Schol. prefers to take it of the equal rounding of the vessel's hull, interpreting it by *ἰσόπλευρος*. Cp. *ἀσπίς παντός' εἴση*, Il. 3. 347.

l. 11. *στεῖλαν ἀείραντες*, 'they furled the sails by brailing them up.' A sail is 'brailed up' when instead of being lowered from the mast altogether it is hauled up tight to the yard. This would be done when the crew purposed only to make a short stay. *ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί*, that is, after mooring by stones cast out at the ship's bows (*εἰναί*), they hauled the stern close into the shore by the *πρυμνήσια*, and so landed; for they had no small boats.

l. 15. *ἐπέπλωσ*, a second aor. from *ἐπι-πλώω*, another form of *πλέω*.

1. 18. εἶδομεν, for εἶδωμεν, (οἶδα), § 23. 8 = 'let us learn.'
1. 19. λίσσεσθαι, infin. for imperat. αὐτὸς, emphat., 'you yourself.'
1. 22. πῶς τ' ἄρ' προσπτ. ἄρ for ἄρα by apocope, § 7.
1. 23. μυθοῖσι, 'I have never yet proved myself in speeches;' differed from πειρᾶσθαι τινος. Cp. ἐπέσιν πειρήσομαι [αὐτῶν], Il. 2. 73.
1. 27. οὐ . . οὐ. The οὐ, which negatives the whole sentence, is repeated again before the σε to emphasise it. Cp. Od. 8. 32.
1. 28. τραφέμεν is generally taken as a form of the second aor. in act. τραφέειν with neuter signification; others regard it as a syncopate form for -ήμεναι, i. e. τραφήναι.
- Il. 29, 30 = Od. 2. 405, 406.
1. 33. They were already roasting some of the meats, and were preparing others by 'piercing' (ἐπειρον) them with the spits.
1. 39. πὰρ, § 7. φ̄ from the possessive ὅς.
1. 41. δειδίσκ. The act of 'welcome' was performed by holding out the full cup towards the guest. Cp. δέπαϊ δειδίσκετο, Od. 18. 121.
1. 44. τοῦ γάρ, 'for it is a feast in his honour that you have fallen upon.' ἀντῶν, as inf. v. 97.
1. 45. εὔξει, for εὔξηαι, § 3. 4. ἡ θέμις, 'which is right,' ἡ being assimilated to the gender of θέμις, as in Lat. *si qua est ea gloria*, Virg. Aen. 7. 4.
1. 48. εὔχεσθαι = 'is a worshipper.'
1. 49. ὄμηλική, lit. 'there is to me equality of age with him.' Trans. 'his years and mine are the same.'
1. 52. δίκαιος means a 'proper' man, who, as we say, 'knows what he is about.' One who practises δίκη, = the usual behaviour or customs of men. Cp. Od. 4. 691.
1. 58. Join ἀμοιβὴν ἑκατόμβης.
1. 60. Join πρήξαντα [ἐκείνο] οὐ ἔνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
1. 62. Trans. 'Thus she made her prayer accordingly' [ἐπειτα seem only to take up the circumstances of the scene, cp. ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἤρατ' Od. 7. 1], 'and was herself bringing it to pass.' She seemed to be mere mortal dependent upon Poseidon's good pleasure, but was really a goddess who could answer prayer herself.
1. 63. δέπας ἀμφικ., 'a goblet with double cup,' i. e. forming a cup at either end, something like an hour-glass open at top and bottom.
1. 64. ὡς δ' αὐτως = the later form ὡσαύτως δέ.
1. 65. ὑπέρτερα = the 'upper' or outside meats, in opp. to the σπλάγχνα. ἐρύσαντο = 'drew them off the spits.'
1. 68. Γερήνιος, of Gerenia, a Messenian town, where Nestor took refuge when Heracles sacked Pylos. ἰππότα, § 9. 3.
1. 69. ἐρέσθαι, second aor. infin. from Epic pres. εἶρομαι.
1. 71. πόθεν πλεῖτε, (πλέω), 'from whence are ye sailing over the watery ways?' The forms κέλευθα and -θοι are both found; cp. Od. 10

ll. 71-74 = Od. 9. 252-255.

l. 72. ἦ τι .. ἦ. These are two separate direct questions; see Od. 1. 175 for the general rule for the accentuation of ἦ in double questions. *ἄρξεν*, 'business,' especially 'commerce;' cp. *πρήκτῆρες*, Od. 8. 162. *ἀλάρησθε*, perfect with pres. signif. from *ἀλάρομαι*; cp. Od. 2. 370. This word suits *μαφιδίως* = 'recklessly,' but is used by *zeugma* with *κατὰ ἄρξεν* also.

l. 73. οἶά τε, see on Od. 9. 128. With the whole passage, cp. Thucyd. 1. 5. 2 *δηλοῦσι δὲ τῶν ἠπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο ἔβη* [sc. *τὸ ληστεύειν*], *καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς ψύσταις τῶν παταλέωντων παραταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λησταὶ εἰσιν, ὡς οὔτε ὄν παθάνονται ἀπαξιούστων τὸ ἔργον, οἷς τ' ἐπιμελὲς εἶη εἰδέναι οὐκ ἔνδιζόντων.*

ἀλλόνται, § 18. 2.

l. 74. *παρ[α]θέμενοι*, 'jeoparding their lives by bringing mischief,' etc.

l. 78. This line is wanting in the best MSS, and is rightly rejected here as introducing a repetition of *ἴνα* that is unhomeric. It is probably interpolated from Od. 1. 95.

l. 80. εἰμὲν, § 23. 4.

l. 81. *ὑπονῆλιον*, 'at the foot of Mt. Neion;' cp. Od. 1. 186. *εἰλη- λυθμεν* for *εἰληλούθαμεν* = *ἐληλύθαμεν*.

l. 83. *κλέος*, see on Od. 1. 282. Cp. also *πενσόμενος μετὰ σὸν κλέος*, Od. 13. 415.

l. 87. *πυθόμεθα*, so *πυθόμεαι*, inf. v. 187, and *ἀκούετε*, inf. v. 193, where our idiom uses an historic tense.

l. 88. *ἀπυθία θήκε*, 'has kept it untold.'

l. 92 = Od. 4. 322.

l. 95. Join *περὶ .. διζυρὸν*, 'wretched exceedingly.'

l. 96. Join *αἰδόμενος* and *ἐλεάρων* with *με*. Trans. 'And do not speak comfortably through any consideration or pity for me, but tell me frankly how you got a sight of him.' Cp. *ἀντῶν*, sup. v. 44.

l. 99. *ἔπος .. ἔργον*, see on Od. 2. 272. *ὑποσπας*, 'having made his promise.'

l. 101. *ἐνίσπες*, imperat. of second aor. of *ἐνέπω*, like *σχῆς, θῆς*, is a contracted form of *ἐνίσπ-εθι*. The other form of the imperat., *ἐνίσπε*, is found in the middle of a verse, as Od. 4. 642; *ἐνίσπες*, Il. 24. 388, is the indic. mood.

l. 103. *ἔπει* here is followed by no actual apodosis. It would be possible to introduce one after *μαρνάμεθα*, v. 108, e. g. *ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω*. But, really, the form of the sentence is forgotten in the excitement of speaking. For a similar use, cp. Od. 4. 204.

l. 104. Join *μένος .. ἀσχετοί*, 'invincible in spirit.'

l. 106. *ἔπη ἀρξαιεν Ἀ.*, 'wherever A. might be our guide.' The optative of circumstances repeated from time to time.

l. 46. *δοῖά*, in apposition to *κακόν*, 'that is to say, two sorts of things.' The simplest way is to read *κακά*, with Aristophanes.

ὑμῖν τοῖσδεσσι, 'you here.' This and *τοῖσδεσι* are the usual Homeric forms of *τοῖσδε*. The Epic datival termination seems to have been appended to the already inflected case, i. e. *τοῖσδε -σσι*.

l. 49. Join *ἀπ-ολέσσας*.

l. 50. *μοι*, *dativus ethicus*. *ἐπέχραον*, 'beset.'

l. 53. Icarus was said to be then living in Samé (Cephalenia).

l. 54. *δοίη δ'*. The sentence in full would run, *δοίη δὲ αὐτὴν τοῖτῃ φ̄ κε ἐθέλοι δοῦναι, καὶ ὅς οἱ [sc Ἰκαρίῳ] κεχαρισμένος ἔλθοι*. Cp. *inf v. 113*.

l. 55. *εἰς ἡμέτερον*, sc. *δῶμα*. Most MSS. read *εἰς ἡμετέρου*, which may have been an inaccurate idiom formed on a false analogy from *εἰς Αἴδος*, *εἰς Αἰγύπτου*, such phrases making it seem as if the preposition was properly followed by a genitive.

l. 58. *τὰ δὲ πολλὰ κατ*. 'And these things are wasted largely.' Cp. *Od. 5. 323*. *ἔπ' = ἔπεστι*.

l. 59. *ἔσκεν*, § 23. 4.

l. 60. *τοῖοι ἀμυνόμεν*, 'such men (as he was) to ward off mischief; cp. *δοσον ἐρυσθαι*, *Od. 5. 483*. *ἔπειτα*, 'thereupon (sc. if we made the effort) we should prove but sorry folk and unskilled in defence.'

l. 63. Trans. 'For deeds have been wrought no longer endurable (*ἀν[α]σχετὰ*), and no longer decent is the ruin of my house.' Hospitality can put up with a great deal, but there is an end to even the most lavish generosity.

l. 64. *νεμεσσή. αἰδέσθ.*, imperatives. The words *οἱ περιναϊέται* form the epexegetis of *περικτίνας*. So *Il. 9. 123 ἵππους ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσὶν ἄροντο*.

l. 67. Join *μεταστρέψ. ἔργα*, 'bring back your deeds upon your own heads.'

l. 68. *μισσομαι* with gen., as *γυνάζομαι*, *Od. 11. 66*. More common with the addition of *πρός*.

l. 70. He addresses the whole body of the Ithacensians in contrast to the suitors: 'Let be, my friends, and suffer me to pine with melancholy grief all alone [he would not have his sorrow for his father disturbed by the tumult of the suitors]: unless perchance my father. Odysseus the good, did spitefully work woes to the Achaeans, by way of requiting me for which ye are spitefully working me woe, by encouraging these suitors. But for my interests it were better that *you* should be the men to eat my store and stock. If *you* should eat it, there would soon be recompence made, for we would address you with our claim throughout the city, asking back our substance, till everything had been restored. But as it is, you are laying incurable anguish on my heart.' i. e. The *Ithacensians* by taking the part of these suitors who came from distant

comes were robbing Telemachus of his chance of recovering his losses. He might claim damages from the Ithacensians, he could not from the suitors.

l. 80. Join *ποτι-βάλε = προσέβαλε*.

l. 81. *ἀναπρήσας*. *πρήθειν*, an onomatopoeia, is generally used of the rush and roar of flame, but is transferred to the sounds of streams and winds.

l. 82. *ἀκῆν*, adverb, of the form of a femin. accus., prop. *ἀκῶν* (*ἀκαιο*) from *ἀ-χάω = viscere*.

l. 86. Trans. 'and would fain attach blame to us also.'

l. 88. *περι . . οἶδεν*, 'knows beyond all others.'

l. 89. *τάχα δ' εἶσι τέταρτον*, 'the fourth is fast passing away;' cp. inf.

l. 107. So *λέναι*, of departure, inf. v. 367.

l. 93. *δὸλον ἄλλον*, i.e. 'besides' the constant false promises.

l. 94. *στήσασθαι ἱστὸν* is, properly, to 'erect the loom itself.' Here it is to 'set up a large web,' or rather to set up the *warp*, i.e. the vertical threads, which hung from the *ζύγον* or top piece of the frame of the loom. The weaver when at work threw the shuttle (*κερκίς*, Od. 5. 62) through the threads of the warp, and then had to cross over to the other side, to pick up the shuttle and send it back. This walking across was technically called *ἐποιέσθαι*, Od. 5. 62.

l. 96. *ἐμοί*, the possessive pronoun, as in Od. 3. 325, 475.

l. 97. Join *ἐπειγόμενοι τὸν εἰ γ.*, 'though eager for.'

l. 99. *εἰς ὅτε κεν*, as we say, 'against the time when.'

l. 100. *τανηλεγῆς*, 'the outstretcher,' a picturesque epithet, alluding to the body 'streaked' for burial, from *ταν-αὐς . . λέγω*, root *ΛΕΧ*, 'to lie.'

l. 102. *κῆται*, § 23. 6.

l. 104. *ἔνθα καί*, 'so then she would weave.' *καί* = she *really* did, as she said she would.

l. 105. *ἀλλύεσκε*, §§ 7 and 17. 6. *παρθεῖτο*, 'when she had set at her side.' Optative of repeated action after a historic tense; cp. Od. 4. 122.

l. 108. *καὶ τότε δῆ*. A common formula for the introduction of the epodos.

l. 110. *τὸ μὲν*, sc. *φᾶρος*.

l. 113. i. e. *γαμέεσθαι τούτω φῆτινι πατῆρ γαμέεσθαι κελεύει καὶ δε ἀνωμι αὐτῇ*. See on sup. v. 54.

l. 115. The apodosis to *εἰ δ' ἔτι* is forgotten in the long parenthesis which follows; but it ultimately comes, though changed in form, in v. 123.

l. 117. *ἐπίστασθαι . . κέρδεα . . φρένας* stand as three accusatives, descriptive of the gifts *ἃ οἱ δῶκεν Ἀθήνη*.

l. 118. *τιν' ἀκούομεν*, sc. *ἐπίστασθαι* or *νοῆσαι*. 'Such as we have ever heard that any of the dames of old [knew], of those who,' etc. We should expect *εὐπλοκαμίδων* 'A.', but these words are attracted into

the case of the relative. For Tyro and Alcmena, see on Od. II. 235, 266. Mycene was a daughter of Inachus.

l. 121. The full phrase would be *νοήματα ὁμοῖα νοήμασι Πηνελόπειᾳ*. For a similar brachylogy, see Od. 4. 279, and cp. *κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι*, 'hair like the [hair of the] Graces,' Il. 17. 51.

l. 125. *τιθεῖσι*, § 23. 1.

l. 126. *ποιεῖτ[αι]*, § 6.

l. 128. *Ἀχαιῶν*, genit. after *φ*; cp. Od. 5. 448.

l. 131. *πατήρ δ' ἐμὸς*, 'and my father is in some other part of the world, whether he be alive or dead.' For the *τ*, see on Od. I. 171; the conjunction is omitted with the first clause, as in Od. 4. 110, 837.

l. 132. *ἀποτίνειν*, sc. 'the amount of dowry which Penelope originally brought with her to the family of Odysseus.'

l. 134. *ἐκ γὰρ τοῦ*, 'for from him, her father.'

l. 135. *ἀρήσεται[αι]*, § 6.

l. 137. *μῦθον*, sc. 'the order to depart.'

ll. 139-145 = Od. I. 379-385.

l. 148. *ἕως μὲν ῥα*, 'for a while,' generally expressed by *τέως*. *ἕως* one syllable, § 4. 3.

l. 151. *πολλά*. Several good MSS. read *πυκνά*, 'with rapid beats.'

l. 152. *ἐς δ' ἰδέτην*, 'And they glared down on the heads of all, and their look boded death. And having torn each other round cheek and throat,' etc., *ἀμφι* being retracted to the first clause. This usage is very rare in Homer. So perhaps *ἀμφι* may be taken as an adverb, 'all around,' and the accusatives be directly governed by *δρῦψ*.

l. 154. *δεξιῶν*, sc. Eastward, the observer faced the North; cp. Il. 12. 239.

l. 156. *ἔμελλον*, by Attic rule *ἔμελλε*.

l. 158. *ὀμηλικίην* = *ὀμήλικας*, 'his peers.' *ἐκέκαστο* from *καίνυμαι*. For the infin. *γῶναι* introducing the points of excellence, cp. *ἀριστετέσσιν μάχεσθαι*, Il. 6. 460, Od. 5. 170.

l. 162. *εἶρω*, a present tense, found only in Odyssey = *dico*.

l. 166. *πολέσιν*, § 13. 5. 'He will prove a curse to many besides you who dwell,' etc. Cp. *κακὸν πάντεσσι γενοίμην*, Od. 16. 103.

l. 167. *εὐδέειλος*, see Od. 9. 21.

l. 168. *καταπαύσομεν*, conjunct., § 3. 4, 'to check,' sc. *the suitors*, taken up in the following *αὐτοί*.

l. 171. *τελετηθήναι*, cp. inf. v. 280, 'will be accomplished.' The sense of futurity being transferred from the *φημι* = 'I foretell,' to the infinitive. Cp. *εἶπε φθίσθαι*, sc. *peritutum esse*, Il. 13. 666, *φασὶ μυθήσασθαι*, Od. 3. 125. Cp. *νόμιζε πεσεῖν*, 'believe that it will fall.' Soph. Aj. 1082.

l. 172. *Ἴλιον εἰσανα*. = *ἐς Τροίην ἀναβήμεναι*, Od. I. 210.

l. 178. Cp. Virg. Aen. 9. 399.

- l. 180. Join ἐγὼ πολλὸν ἀμείνων σέο μαντεύεσθαι ταῦτα.
- l. 181. ὑπὸ with accus. after φοιτῶσι, 'moving to and fro beneath.'
- l. 182. ἐναίσιοι, 'significant.'
- l. 185. ἀνείη, ἀνίημι, 'to let loose,' 'to hound on.'
- l. 186. ποτιδέγμενος, § 20. 4.
- l. 189. παρ[α]φάμενος, 'having talked over.'
- l. 190. ἀνιηρότερον, as if from ἀνιηρῆς not ἀνιηρός. αὐτῷ = Τηλεμάχῳ.
- l. 191. This line has been generally rejected as an inappropriate imitation of Il. I. 562. εἴνεκα τῶνδε may mean, 'with the aid of all these omens of thine.'
- l. 194. ἐν πασίν, 'in presence of all.'
- l. 195. ἐς πατρός, see sup. v. 55. ἀπονέεσθαι with long initial vowel *metri grat.* Cp. Od. 7. 119 and 12. 423, and see p. 225.
- l. 196, 197 = Od. I. 277, 278.
- l. 199. ἐμπῆς here, as always in Homer, = 'notwithstanding;' οὐ τινα is subdivided into οὐτ' οὖν. . οὐτε.
- l. 202. μυθεῖαι syncopated for μυθέεαι, § 17. 3.
- l. 203. βεβρώσεται, § 16. 3. ἴσα, 'recompense,' neuter plural in abstract sense, as φυκτὰ = 'escape,' Od. 8. 299.
- l. 204. διατρίβειν μητρὸς γάμον occurs in Od. 20. 341. Here the verb is used with direct personal object, and γάμον is added as *accus. respectus*.
- l. 206. τῆς, sc. Πηνελοπέειας, 'the excellence of her,' or perhaps 'that excellence,' sc. which we all know of.
- l. 210. ταῦτα = 'your departure from my house.'
- ll. 215-217 = Od. I. 281-283.
- ll. 218-223 = Od. 287-292.
- l. 222. χεῖω. . κτερεῖξω, apparently conjunctive of aorist though parallel with δάσω. Yet χεῖω may be the indicative future, χεῖσω having dropped the σ.
- l. 227. γέροντι may be most simply referred to Laertes. Others render, 'Ὀδυσσεὺς ἐπέτρεπέν οἱ [Μέντορι] οἶκον, [ἔστω οἶκον] πείθεσθαι γέροντι [Μέντορι] καὶ [αὐτὸν] φυλάσσειν πάντα. The change of subject is not uncommon.
- ll. 228, 229 = sup. vv. 160, 161.
- l. 230. πρόφρων, 'with all his heart,' adverbial to ἀγανδὸς and ἤπιος. To ἔστω the optatives εἶη and βέξοι answer.
- l. 235. μνηστῆρας, subject, not object, to ἔρδειν.
- l. 237. παρ[α]θίμενοι, 'jeoparding,' lit. 'staking,' as Lat. *pono*. σφῶς § 15. 2.
- l. 240. ἀνεῶ, with iota subscript, is nominative plural from ἀνεως, Attic form of ἀναος = ἀναυδος. Buttman would write ἀνεω or ἀνέω as an adverb, like οὐτω. In ἡ δ' ἀνεω δὴν ἦστο the number and gender show that ἀνεω must be adverbial there (Od. 23. 93).
- l. 245. Leiocritus threatens Mentor thus—You call us few (v. 241),

and so we are in comparison with the Ithacensians, but remember you stand alone, 'and it is terrible work to fight about a meal with who moreover [καὶ] outnumber you.' Even Odysseus would not stand before us, and shalt *ἔβου* stand? This interpretation alone fits in the context.

l. 250. ἐλθόντ[ι], § 6. ἐπίσποι (ἐφέπω). αὐτοῦ, 'there.'

l. 255. Trans. 'He will have to wait a long while and hear news of his father in Ithaca.'

l. 257. αἰψήρην, some render as = αἰψα. Better as a descriptive epithet 'quick to disperse,' at his bidding.

l. 261. With νίξεσθαι ἄλδς, local genitive, cp. λούεσθαι ποταμοῦ β. 508. Others describe it as a *partitive* gen.

l. 262. ὁ χθιζὸς θ. ἦ., *tu qui venisti besternus deus*. We might expect κλυθί μεν, θεὸς δ' χθιζὸς ἦλ. But the θεὸς is drawn into the relative clause.

l. 263. ἠεροειδέης, 'hazy;' ἀήρ is never 'clear' air.

l. 269. προσηύδα, governs both accusatives. φωνήσασα = 'has lifted up her voice,' intransitive.

l. 270. οὐδ' ὄπιθεν. Thou hast not been, 'nor in time to come: thou be.'

l. 272. οἷος ἐκείνος ἔην, supply τοιοῦτόν σε εἶναι. ἔργον τε ἔπος τε seems to signify, 'all that should be said or done.' Cp. Il. 15. 234 ἔργον τε ἔπος τε.

l. 274. οὐ and not μή, as the negative only qualifies κείνον and not the whole sentence; cp. Od. 12. 382.

l. 284. δε, as the gender shows, only takes up the word θάνη disregarding κῆρα. ἐπ' ἡματι = 'in [one] day.' Cp. Il. 10. 48. ἐφημέριος = 'in the course of a day,' Od. 4. 223.

l. 286. τοῖος . . δε τοι, 'so good . . as that I,' etc., the δε τοι explains how the kindness will work; cp. Od. 11. 135, 549.

l. 289. ἄρσον, § 10. 2.

l. 293 = Od. 1. 395.

l. 295. ἐνίεναι, sc. νῆα, 'to launch.'

l. 298. τετιμημένος, cp. Od. 1. 114.

l. 300. ἀνιεμένους, 'ripping up,' lit. = 'letting loose in an upward direction.' The knife is put in at the lowest part and works towards the head. Cp. κόλπῳ ἀνιεμένη, Il. 22. 80.

l. 301. Join κτε ἰθὺς Τηλεμ. Od. 1. 119.

l. 302. ἐνέφω οἱ χειρὶ, 'he fastened on his hand;' i.e. grasped the hand. χειρὶ dative after ἐνέφω and not instrumental. Cp. Od. 3. 124; see also Aen. 8. 124. ἐξονομάζειν does not always mean, 'called his name,' as, e.g., in Od. 5. 181, but it always implies a direct personal address.

l. 304. ἔργον τε ἔπος τε, in apposition to κακόν.

l. 305. ἐσθιέμεν, κ.τ.λ. Infinitive for imperative. μοι = 'I prithee;' ethical dative.

l. 306. Ἀχαιοὶ, here = Ithacensians.

l. 311. ἀκίοντα, supply με or τινά.

l. 312. ἦ οὐχ (§ 4. 3) ἄλλῃς ὡς = *nonne satis est quod?*

l. 313. ἦα, § 23. 4. Instead of a fresh sentence introduced by δέ, Attic style would have put ἐμοῦ ἐτι νηπίου ὄντος.

l. 316. Join ἐπι-ιήλω = *quomodo vobis inmittam*.

l. 319. ἔμπορος, 'a passenger, for I am not to be (γίγνομαι) possessed of ship or rowers.'

l. 321. ἦ ῥα, 'he spake;' not a shortened form for ἔφ-η, but an imperfect from a defective ἤμι, corresponding to Lat. *á-j-o*, i. e. *aio*.

l. 322. ῥεῖα, 'lightly,' 'without more ado.' The line was rejected, as a late interpolation made to introduce the *μηνστήρες*.

l. 324. εἴπεσκα, § 17. 6. τις = 'one and another.'

l. 327. ὃ γα, see on Od. i. 4, and cp. the use of *ille*, Virg. Aen. 5. 457.

ἐπεὶ νύ περ. 'Since you see he is so terribly set [upon killing us].'

l. 334. The meaning of the gibe is that *now* the suitors find enough to do in eating the substance of Telemachus; but it would be double trouble to have to make a division of it, should he die.

l. 336. ἦδὲ [τούτω] ὅς τις. Cp. sup. v. 29.

l. 337. κατεβήσαστο, § 20. 3. The κατά is explained by Od. 4. 680.

l. 338. Join νητὸς ἔκειντο.

l. 343. καὶ = *καίπερ*.

l. 345. δικλίδες, (κλίνω), doors 'folding double.' Such doors (Il. 12 155 foll.) had double cross-bars to secure them.

l. 346. ἔσχη = ἔσκε, § 23. 4. This does not mean that she slept and lived in the store-house, but was constantly about it at all hours of the day and night.

l. 350. λαρότατος, (λάω), 'nicest.' For this form of comparison in an adjective with long penult., see § 12. 6.

l. 351. κάμμορον, § 7. διομένη, 'expecting.'

l. 356. ἀθρόα, predicat. with τετύχθω, 'let them all be made ready together.'

l. 363. φλαί τέκνον, *constructio ad sensum*.

l. 365. μόνος, may = 'all alone,' as Od. 3. 217; but comparing Od. 16. 117 foll.

ἡμετέραν γενεὴν μούνωσε Κρονίαν,
μῶνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε
μῶνον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μῶνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκῶν λίπεν,

it would rather mean her 'only child.'

l. 367. ἀντίκ' ἰόντι, 'directly you start.'

l. 369. μίν' αὐθ' = μένε αὐθι, 'remain here, abiding amongst thy possessions.'

l. 370. ἐπὶ is followed by the accusative here as if the sentence κακοπαθοῦντα ἀλλάγησθαι ἐπὶ πόντον.

l. 373. μυθήσασθαι, for the tense, see sup. v. 171, 'not to tell my mother before the eleventh or twelfth day be come, or she herself mis me.' The construction with πρὶν changes from conjunct. to infin. A converse change is found in Il. 17. 504 foll.

l. 375 = Od. 4. 749.

l. 376. Join κατ-ιάπτῃ = 'damage.'

l. 377. ἀπώμνυ, 'swore she would not;' so ἀπώμοτος, Soph. Antig. 388. Others render, 'swore unreservedly;' so ἀπ-ειπεῖν, Od. 1. 91.

l. 378 = Od. 10. 346.

l. 385. ἀγέρεσθαι, an aorist inf. with irregular accent; the rule requiring that it should fall on the penult. The old critics regarded as a shortened form of the pres. ἀγείρεσθαι.

l. 387. ὑπέδεκτό οἱ, 'promised it him.'

l. 391. ἔσχατίῃ, 'at the outer edge,' i. e. the mouth of the harbour.

l. 396. πλάζε, 'bewildered.'

l. 398. εἶατ[ο] = ἦντο, § 23. 7.

l. 403. εἶατ[αι] = ἦνται. See also § 6.

l. 404. ἴομεν (for ἴωμεν, § 3. 4), with the genit. ὄδοιο, cp. Od. 1. 195.

l. 409. ἴς Τηλεμ., for the periphrasis = 'the mighty Telemachus,' cp. Od. 7. 167.

l. 412. ἀλλαι δμωαῖ, 'nor the handmaids either.' Cp. Od. 1. 132.

l. 416. ἀνέβαινε νηὸς (cp. Od. 9. 177) follows the analogy of the construction with ἐπιβαίνειν. Generally ἀναβαίνειν, when used with a cardinally, takes the accus., Od. 3. 481, 492. ἦρχε, 'led the way.'

l. 420. ἴκμενος, properly ἰκόμενος from ἴκω, like Lat. *secundus* from *sequor* = 'favouring.' The favouring wind is in the same way called ἔσθλων ἑταῖρον, Od. 11. 7. οὔρος is from ὕρνημι = 'the speeder on.'

l. 421. κελάδοντα, 'whistling;' cp. Ζέφυρον κελαδεῖνδόν, Il. 23. 208.

l. 423. ὄπλων ἄπτεσθαι, 'to lay their hands to the tackling.'

l. 424. Trans. 'And they raised and fixed the pine-mast inside the hollowed centre-block, and fastened it down with the forestays.' Τὸ μεσόδ[ο]μη signifies anything 'constructed in the middle,' e. g. the recess between two pilasters or beams in a house, Od. 19. 37; here of a vertical timber trough or three-sided box in a ship that held the mast upright (See Illustration in Frontispiece.)

l. 425. πρότονοι are two ropes from the masthead to the bows. The ships only carried one square sail, so ἰστία includes all the sail-rigging as well.

l. 428. πορφύρεον, from the same root as in φρέ-αρ with reduplication 'bubbling up;' others take it of colour (φύρω, 'to make turbid'), v.

'dark' wave of ruffled water that does not break into white foam. Virg. Georg. 4. 357.

430. *δησάμενοι δπλα* = 'having made fast the sheets,' as the wind blowing fair.

431. *ἐπιστεφίας, κ.τ.λ.* See on Od. I. 148.

434. *ἦώ*, 'all through the morning;' accus. of duration.

BOOK III.

1. This introduces the third day of the events in the Odyssey. *νη*, (*λείβω*), here of the sea, as in Il. 13. 21 *βένθεσι λίμνης*.

2. *πολύχαλκον*. This seems to mean 'of solid brass,' like *σιδήρεος νός*, Od. 15. 329. Others render, 'bright like polished brass.' *νοί*, 'give light,' as in Od. 7. 102; 12. 383.

3 = Od. 12. 386.

4. *οἱ δέ*, i. e. Telemachus and Athena. *Πύλον*—the position of the e of Neleus has always been a doubtful question. Strabo, the geographer, placed it in Triphylia, south of the river Alpheus, but the senian Pylos, on the coast (cp. the epith. *ἡμαθόεντα*, Od. 1. 93) site the island of Sphacteria, suits the story far better. From this s, Telemachus reaches Sparta on the second day (Od. 4. 1), having d one night at Pherae (3. 485), which lies in the straight line een the Messenian P. and Sparta.

5. *ἕξον*, (*ἴκω*), § 20. 3. *τοί = οἱ Πύλιοι*.

7. *ένέα ἔδραι*. Nestor (Il. 2. 591 foll.) was lord over nine town- s represented here by nine groups of sacrificers.

8. *προύχοντο*, 'held in front of them,' 'ready for sacrificing.' Cp. *δὲ δούρατ' ἔχοντο*, Il. 17. 355. *ἐκάστοθι* = at each of the nine *ἔδραι*. ; gives a sum of 81 victims and 4500 men.

9. *μηρία*, see on inf. vv. 456 foll. *σπλάγχνα* includes heart, liver, s, etc.

10. *οἱ δ' ἰθὺς*, 'now the others straightway put into shore.'

ηης, seems to mean 'fairly trimmed,' of a ship that 'steadies with up- t keel.' The Schol. prefers to take it of the equal rounding of the el's hull, interpreting it by *ισόπλευρος*. Cp. *ἀσπίς παντός' ἔιση*, Il. 3.

11. *στέλλαν ἀείραντες*, 'they furled the sails by brailing them up.' il is 'brailed up' when instead of being lowered from the mast urther it is hauled up tight to the yard. This would be done when ew purposed only to make a short stay. *ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί*, that is, mooring by stones cast out at the ship's bows (*εὐναί*), they hauled stern close into the shore by the *πρυμνήσια*, and so landed; for they no small boats.

15. *ἐπέπλωσ*, a second aor. from *ἐπι-πλώω*, another form of *πλέω*.

- l. 18. εἶδομεν, for εἶδωμεν, (οἶδα), § 23. 8 = 'let us learn.'
- l. 19. λίσσεσθαι, infin. for imperat. αὐτὸς, emphat., 'you yourself.'
- l. 22. πῶς τ' ἄρ προσπτ. ἔρ for ἄρα by apocope, § 7.
- l. 23. μυθοῖσι, 'I have never yet proved myself *in* speeches;' different from πειρᾶσθαι τινος. Cp. ἐπισιν πειρήσομαι [αὐτῶν], Il. 2. 73.
- l. 27. οὐ . . οὐ. The οὐ, which negatives the whole sentence, is repeated again before the σε to emphasise it. Cp. Od. 8. 32.
- l. 28. τραφέμεν is generally taken as a form of the second aor. inf. act. τραφέειν with neuter signification; others regard it as a syncopated form for -ήμεναι, i. e. τραφήναι.
- ll. 29, 30 = Od. 2. 405, 406.
- l. 33. They were already roasting some of the meats, and were preparing others by 'piercing' (ἐπειρον) them with the spits.
- l. 39. παρ, § 7. φ̄ from the possessive ὄς.
- l. 41. δειδισκ. The act of 'welcome' was performed by holding out the full cup towards the guest. Cp. δέπαϊ δειδίσκετο, Od. 18. 121.
- l. 44. τοῦ γάρ, 'for it is a feast in his honour that you have fallen upon.' ἀντᾶν, as inf. v. 97.
- l. 45. εὔξεται, for εὔξεται, § 3. 4. ἡ θέμις, 'which is right,' ἡ being assimilated to the gender of θέμις, as in Lat. *si qua est ea gloria*, Virg. Aen. 7. 4.
- l. 48. εὔχεσθαι = 'is a worshipper.'
- l. 49. ὁμηλική, lit. 'there is to me equality of age with him.' Trans. 'his years and mine are the same.'
- l. 52. δίκαιος means a 'proper' man, who, as we say, 'knows what he is about.' One who practises δίκη, = the usual behaviour or custom of men. Cp. Od. 4. 691.
- l. 58. Join ἀμοιβὴν ἑκατόμβης.
- l. 60. Join πρήξαντα [ἐκείνο] οὐ ἔνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
- l. 62. Trans. 'Thus she made her prayer accordingly' [ἐπειτα seems only to take up the circumstances of the scene, cp. ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἡρώτο, Od. 7. 1], 'and was herself bringing it to pass.' She seemed to be a mere mortal dependent upon Poseidon's good pleasure, but was really a goddess who could answer prayer herself.
- l. 63. δέπας ἀμφικ., 'a goblet with double cup,' i. e. forming a cup at either end, something like an hour-glass open at top and bottom.
- l. 64. ὡς δ' αὐτως = the later form ὡσαύτως δέ.
- l. 65. ὑπέρτερα = the 'upper' or outside meats, in opp. to the σπλάγχνα. ἐρύσαντο = 'drew them off the spits.'
- l. 68. Γερήνιος, of Gerenia, a Messenian town, where Nestor took refuge when Heracles sacked Pylos. ἱππότα, § 9. 3.
- l. 69. ἐρέσθαι, second aor. infin. from Epic pres. εἶρομαι.
- l. 71. πόθεν πλεῖτε, (πλέω), 'from whence are ye sailing over the watery ways?' The forms κέλευθα and -θοι are both found; cp. Od. 10.

ll. 71-74 = Od. 9. 252-255.

l. 72. ἤ τι .. ἤ. These are two separate direct questions; see Od. 1. 175 for the general rule for the accentuation of ἤ in double questions. πρῆξω, 'business,' especially 'commerce;' cp. πρῆκτῆρες, Od. 8. 162. ἀλλάσθε, perfect with pres. signif. from δλάομαι; cp. Od. 2. 370. This word suits μαψιδίως = 'recklessly,' but is used by *zeugma* with κατὰ πρῆξω also.

l. 73. οἶά τε, see on Od. 9. 128. With the whole passage, cp. Thucyd. 1. 5. 2 δηλοῦσι δὲ τῶν ἠπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο φῶν [sc. τὸ ληστεύειν], καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς ψύστες τῶν καταλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λησταὶ εἰσιν, ὡς οὔτε ὄν πωθάνονται ἀπαξιούστων τὸ ἔργον, οἷς τ' ἐπιμελὲς εἶη εἰδέναί οὐκ ἔδειχόντων.

ἐλδόνται, § 18. 2.

l. 74. παρ[α]θέμενοι, 'jeoparding their lives by bringing mischief,' etc.

l. 78. This line is wanting in the best MSS, and is rightly rejected here as introducing a repetition of *ἴνα* that is unhomeric. It is probably interpolated from Od. 1. 95.

l. 80. εἰμὲν, § 23. 4.

l. 81. ὑπὸνιλου, 'at the foot of Mt. Neion;' cp. Od. 1. 186. εἰλήλουθμεν for εἰληλούθαμεν = ἐληλύθαμεν.

l. 83. κλέος, see on Od. 1. 282. Cp. also πεισόμενος μετὰ σὸν κλέος, Od. 13. 415.

l. 87. πειθόμεθα, so πείθομαι, inf. v. 187, and ἀκούετε, inf. v. 193, where our idiom uses an historic tense.

l. 88. ἀπειθέα θῆκε, 'has kept it untold.'

l. 92 = Od. 4. 322.

l. 95. Join περὶ .. διζυρόν, 'wretched exceedingly.'

l. 96. Join αἰδόμενος and ἐλεείρων with με. Trans. 'And do not speak comfortably through any consideration or pity for me, but tell me frankly how you got a sight of him.' Cp. ἀντᾶν, sup. v. 44.

l. 99. ἔπος .. ἔργον, see on Od. 2. 272. ὑποσπᾶς, 'having made his promise.'

l. 101. ἐνίσπες, imperat. of second aor. of ἐνέπω, like σχῆς, θῆς, is a contracted form of ἐνίσπ-εθι. The other form of the imperat., ἐνίσπε, is found in the middle of a verse, as Od. 4. 642; ἐνίσπες, Il. 24. 388, is the indic. mood.

l. 103. ἐπεὶ here is followed by no actual apodosis. It would be possible to introduce one after μαρνάμεθα, v. 108, e. g. ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω. But, really, the form of the sentence is forgotten in the excitement of speaking. For a similar use, cp. Od. 4. 204.

l. 104. Join μένος .. ἀσχετοί, 'invincible in spirit.'

l. 106. ὅπη ἄρξειεν 'A., 'wherever A. might be our guide.' The optative of circumstances repeated from time to time.

1. 107. ὅσα μαρνάμεθα = ὅσα ἀνέτλημεν μαρνάμενοι.
1. 108. κατέκταθεν, (κτείνω), § 22. 1.
1. 110. θεόφιν, § 12. 1, 'a counsellor equal in weight to Gods.'
1. 112. περὶ, sup. v. 95. θείειν, (θέω), § 3. 2. 112 = Od. 4. 202.
1. 113. ἐπὶ τοῖς, 'upon,' i. e. 'besides these.'
1. 114. Trans. ['It could not all be told] not even though thou shouldst abide here for five, aye! and for six years, and shouldst question me of all the ills that we noble A. endured, ere that, thou wouldst return home, wearied out.'
1. 118. ἀμφιέποντες = occupati circa eos.
1. 120. Trans. 'Then no one ever chose to match himself face to face with him in wisdom, since O. was far superior in all manner of craft.'
1. 124. It is simpler to render both εἰκότες and εἰκότα, 'like' 'Verily, the speaking is like his; nor would you think that a young man would speak thus like [one so much older].' Others translate both words 'seemly;' or the first 'like,' and the second, 'seemly.'
1. 126. εἰως, (§ 3. 2), here = τέως, 'all that while.'
1. 127. ἀγορῆ, the general assembly of the people; βουλῆ, the cabinet council of the γέροντες. Cp. Od. 2. 26. See also Il. 2. 50-53
- κέλευσε
κηρύσσειν ἀγορῆνδε Ἀχαιοὺς...
βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴζε γερόντων.
1. 129. [ἐ]φραζόμεθα, 'we schemed how the best issue might be secured for the A.' ἀριστα, neut. plur. used as an abstract noun. Cp. Iliad Od. 2. 203, φυκτὰ, 8. 299.
1. 131. Modern editors generally reject this line, as inconsistent with the following one, and as anticipating the account of the departure v. 152.
1. 132. καὶ τότε. Here begins the apodosis.
1. 133. πολέες, § 13. 5.
1. 137. They summoned an assembly, 'thoughtlessly and not in order by appointing it for evening. As clear heads were needed, morning would have been the proper time.' The words οἱ δ' .. Ἀχαιῶν are parenthetical, giving the reason why the assembly was οὐ κατὰ κόσμον.
1. 139. βεβαρηότες, a second perf. from βαρέω with intrans. significati
1. 142. Join νόστου ἐπ' εὐρ. v. θ.
1. 143. εἴηδανε (ἀνδάνω), with double augm. βούλετο, 'he preferred Cp. inf. v. 232.
1. 146. οὐδὲ τὸ, 'nor did he know this, viz. that she was not minded to comply;' sc. Ἀθηναίη.
1. 151. ἀέσαμεν (ἀημι), 'we rested;' properly of 'breathing' in sleep Cp. πνέοντα ὑπνῳ, Aesch. Cho. 619.
1. 152. πῆμα κακοῖο, 'the curse of misfortune.' Join ἐπ-ήρτυε.
1. 154. βαθύζωνος describes the wearing of the ζώνη not high under

reast, but low down over the hips : as we make the distinction between short and long waist.'

L 155. ἡμίσεες δὲ, the antithesis to οἱ μὲν (v. 153), who appear again : ἡμίσεες in v. 157.

L 157. ἐλαύνομεν, sc. νέας, to which the following αἱ δὲ refers.

L 158. μεγακήτεα, 'gulfy,' connected with κητώεις, καιάδας, χανδάνω. c Buttman Lexil. § 70.

L 161. Join ἐπὶ-ῶρσε, as in inf. v. 176.

L 162. Join ἀποστρέψαντες νέας. ἀμφιέλισσαι occurs only in the fem. under as an epith. of ships. The lexicons give the meaning 'rowed on both sides,' or 'rocking from side to side.' It is more probably a descriptive epithet of the ship's shape = 'rounded at either side,' (ἐλιξ). This would be parallel to the later phrase στρογγύλη ναῦς. Join οἱ ἄμφ' Ὀδῶσ. = 'Odysseus and his followers.'

L 164. Though later writers employed ἐπίηρα as one word, it would seem that in the Homeric phrase ἐπὶ belongs to φέροντες, or is used verbally. ἦρα may be (vide Buttm. s. v.) an accus. sing. from ἦρ = ἦρος or an accus. plur. from an adjective ἦρος (ἄρω). In Il. 14. 132 we see θυμῷ ἦρα φέροντες.

L 166. δ = 'that,' Lat. quod.

L 168. νῶα, (§ 15. 1) = 'me and Odysseus.'

L 169. ἐν Λέσβῳ. The first day's voyage was to Tenedos (v. 159), the second to Lesbos. 'In Lesbos he found us debating on our long voyage home, whether we should go above steep Chios in the direction of the Psyrian isle, keeping it (νῆσον) on the left, or below Chios past steep Mimas.' There would be a choice of routes from Lesbos to Euboea; the first, directly across the Aegean, passing outside Psyria which lies W.N.W. of Chios; the second, between Chios and the Erythraean peninsula, and thence by short voyages from Cyclad to Cyclad till they made Euboea.

L 170. παιπαλόεις, expressing the rugged lines of upheaved rock on the Chian coast, from παιπάλω a reduplicated form from πάλλω, as δαιλώ from root ΔΑΛ.

L 176. αἱ δὲ, sc. νέες.

L 177. ἰχθυόεντα, like Horace's *belluosus Oceanus* (Od. 4. 14, 47), refers to the dangers of the sea. The Greeks in the heroic period looked on fishes among beasts of prey (cp. ἰχθύες ὠμησταί, Il. 24. 82), and never ate them except under pressure of hunger. Trans. 'monster-making deep.'

L 178. At Geraestus, the S. promontory of Euboea, where was a temple of Poseidon, 'they put in to shore during the night.'

L 179. ἐπὶ . . ἕθεμεν, sc. on the altar. With πέλαγος μετρ., cp. Virg. org. 4. 389 *aequor curru metitur*.

L 181. Τυδείδῳ, § 4. 3.

l. 182. ἴστασαν, the imperfect tense, is a probable conjecture for the commoner reading ἕστασαν, which is described as a shortened form for ἕστησαν, first aor. third plur.

ἔχον, sc. νέας. 'I kept my ships sailing for Pylos;' so ἔχω with ἵππους = 'to keep driving,' Il. 3. 263. Cp. Od. 9. 279; 10. 91.

l. 184. φίλε τέκνον, Od. 2. 363. ἀπευθής, active, 'without tidings,' in sup. v. 88 it is used passively.

l. 185. κείνων, genit., depending on οἶδα, as in Il. 12. 228 δε σάβα θυμῷ εἰδείη τεράων. Οἷ τε .. οἷ τε are then the subdivisions of the whole number.

l. 187. πύθομαι, cp. sup. v. 87. ἦ, sup. v. 45. κεύθω properly means to 'keep in the dark,' like Lat. celare, and so used with personal object.

l. 188. ἐγγεσι-μύρους. The termination is of uncertain origin. The older commentators referred it to μοῖρα, others to μάρ-μαίρω, in the sense of 'brilliancy' or 'distinction.' Perhaps it is connected with root MEP, appearing in μερ-μερίζω, Lat. me-mor, 'men whose thoughts are about ἔγχεα.'

l. 190. Πουάντιον, 'of Poeas,' a prince in Thessalian Magnesia.

l. 193. ἀκούετε, cp. sup. v. 87. Join καὶ αὐτοί, to which the participial sentence is a concessive addition; 'though far away.'

l. 194. Trans. 'How he came,' etc.; the accent on ὤς is from the enclitic τε that follows.

l. 195. ἐπισμυγερῶς, 'miserably,' from μογερὸς (μόγος), the σ is inserted as in σ-μικρός; the change of ο to υ is the same as in ἐπώνυμος from ὄνομα. κείνος ἀπέτισεν, sc. Αἴγισθος.

l. 197. κείνος ἐτίσατο, sc. Ὀρέστης. The word πατροφονῆα, generally meaning one who slays his own father, is explained by the addition δ .. ἕκτα, see on Od. 1. 1.

l. 198 = Od. 1. 300.

l. 199. This and the next line are bracketed, as being an interpolation from Od. 1. 301, 302.

l. 203. ἐτίσατο, sc. πατροφονῆα. Trans. 'And the A. will spread his fame abroad, even for men yet unborn to hear of.' Modern edd. concur in the reading πυθέσθαι, the majority of MSS. give ἐσσομένοισιν ἀοιδῆν.

l. 205. περιθεῖεν, 'invest me with,' cp. ἐπιειμένος ἀλκῆν, Od. 9. 214.

l. 206. τίσασθαί τινά τινος. Here only and Il. 3. 366 τίσασθαί τινε κακότητος.

l. 209. The words καὶ ἐμοί, in this line, are not superfluous after the μοί of v. 208, if it be merely used in an unemphatic ethical sense = 'I'm sorry to say.' Others explain the second clause as a corrective exegesis, p. 228. τετλάμεν, perfect with pres. signification. ἔμπης, here, as always in Homer, 'notwithstanding.'

l. 214. Nestor supposes either that Telemachus has voluntarily ceded his rights, or that, influenced by some oracle, the populace are making common cause with the pretenders to the crown.

l. 216. Trans. 'Who knoweth whether he (sc. thy father, sup. v. 209) having come may take vengeance on their outrages, either by himself alone, or all the Greeks together?' sc. ἀποτίσονται ἐλθόντες. It is uncertain whether ἀποτίσεται be the fut. indic., or, as is more likely, be put for ἀποτίσῃται. Join σφι with the verb = 'on them.'

l. 218. εἰ γάρ, 'if only!' spoken as a wish expressed, but taken up again in v. 223, after the parenthesis, so as to form the protasis to the sentence τῷ κέν τις. 'In that case, many a one of those suitors would forget all about his marriage.'

l. 227. οὐκ ἂν ἐμοί γε = 'This could never take place, as far as any hopes of mine go.' Cp. ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη, Il. 14. 108.

l. 230. σε ἔρκος, see on Od. 1. 64.

l. 231. Trans. 'A god indeed, if he chose, could bring a man safe home even from afar.' So ἐς οἶκον σωθῆναι, Hdt. 4. 97. For this absolute use of the optat. mood, cp.

τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πύρδος αἰθομένοιο
ἀμφὶ νοστήσαιμεν,

Il. 10. 247. οὐ τις πείσειε γυναῖκα, Od. 14. 122. Cp. also inf. v. 321.

l. 232. βουλομένην. The contrast is between reaching home safe at last, after much suffering, and a speedy return like Agamemnon's, which so soon had a fatal ending. With βούλεσθαι ἦ, cp. inf. Od. 11. 489.

l. 235. Join ὑπ' Αἴγ. καὶ ἦς ἀλόχοιο. The dat. δόλῳ stands alone, 'by craft.'

l. 238 = Od. 2. 100.

l. 241. ἐτήτυμος, reduplicated form of ἔτυμος (ἐτεός from εἰμί, properly meaning, that which is), stands here almost in an adverbial sense, 'For certain, there is no more return for him.'

l. 242. φράσσαντο, (φράζομαι), 'designed,' § 19. 1.

l. 244. ἐπεὶ περιόιδε, 'since he is acquainted beyond all others, with men's customs and thoughts.' So βουλῇ περιδόμεναι ἄλλων, Il. 13. 728; cp. περὶ πάντων, Od. 1. 255.

l. 245. ἀνάξασθαι, aor. mid. inf. of ἀνάσσειν, only found here. 'For they say that he hath been king through three generations of men.' γένεα, accusative of duration of time. τρίς, *ter*, is here equivalent to τρία. So, speaking of Nestor, the poet says, Il. 1. 250-52

τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
ἐφθιάτο . . μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν.

The Greeks reckoned a generation at about thirty years. So Hdt. 2. 142 γυνὴ γὰρ τρεῖς ἀνδρῶν ἑκατὸν ἔτεά ἐστιν.

l. 246. Join ὡς τε ἀθάνατος, 'like an immortal.'

l. 251. Ἄργεος, a genit. of place. So οὐτ' ἠπείριοιο μελαίνης οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης, Od. 14. 97; cp. Od. 1. 24. Ἄχαικόν, as distinguished from Πηλεαγικόν Ἄργος in Thessaly, Il. 2. 681.

l. 252. ὁ δὲ θαρσ., though put as an independent sentence, is equivalent to, 'so that he had the courage to slay him.'

l. 255. ἦ τοι μὲν, 'Verily, thou thyself suspectest this, how it would have turned out, if,' etc. Another reading is ὡς περ ἐτύχθη, followed by a full stop; meaning that Telemachus was right in suggesting that such an outrage implied the absence of Menelaus.

l. 256. For ζώντ' others read ζών γ' = 'If he had found him so much as alive,' to say nothing of what he would have done, had he caught him red-handed.

l. 258. τῷ, 'in that case.' The particle κε must be repeated with κατέδαιψαν, dilaniassent. Join οὐδὲ θανόντι. The nom. to ἔχεναν is Ἄχαιοί, not expressed.

l. 260. The reading Ἄργεος gets over the difficulty of the digammated Φάστεος after ἐκάσ, but introduces a geographical confusion. The other reading, ἄστεος = Μυκῆνησ, inf. v. 305.

l. 261. μέγα, 'monstrous.'

l. 262. κείθι, sc. at Troy. πολίεας, a dissyllable, §§ 4. 3; 13. 5.

l. 263. μυχῶ Ἄργεος, not so much = 'the heart of the Peloponnese,' as describing the position of Mycene, in the far corner of the plain of Inachos, in the Argive territory.

l. 266. δία, 'lady.' φρεσί, 'understanding.'

l. 268. εἶρυσθαι seems to be a syncopated form of the pres. infin. of εἶρωμαι with change of ε to ει, or to be formed on the analogy of verbs in μι.

l. 269. μιν. There are no less than four personages to whom this pronoun may refer: Agamemnon, the Minstrel, Aegisthus, and Clytaemnestra. The two former may be dismissed as unlikely, leaving the decision between the two latter. Of Aegisthus it may be said that the gods had begun to prepare for his ruin as soon as he began to plan his treachery, and from this point his destruction works itself out without delay. But on the whole it is best to understand by μιν Clytaemnestra; δαμῆναι will then mean to be 'overcome,' and to yield to Aegisthus. Cp. Il. 14. 315 θεῶσ ἔρος. . θυμὸν ἐδάμασσαν, ibid. 353 φιλόττητι δαμεί. The words ἀλλ' ὅτε δὴ form then a direct antithesis to τὸ πρὶν μὲν, sup. v. 265.

l. 272. ὄνδε δόμονδε, cp. Od. 1. 83.

l. 274. ὑφάσματα, such e. g. as the πέπλος given to Athena, Il. 6. 302.

l. 276. ἡμεῖς μὲν γάρ, 'now we.' See sup. v. 262.

l. 280. ἀγανοῖς. Sudden deaths of men were ascribed to the 'painless shafts' of Apollo: those of women to the arrows of Artemis. See Od. 11. 172.

l. 286. καὶ κείνος, 'he too.' This implies that Nestor had gone on alone.

- l. 287. **Μαλαίαι** (*Μάλεια*, Od. 9. 80), the S.E. headland of the Peloponnese.
- l. 290. **τροφέοντα**, 'swollen,' 'big;' cp. *τρόφι κῦμα*, Il. 11. 307. Aristarchus read *τροφέοντο*, *intumescebant*.
- l. 293. **αίπεια εἰς ἄλα**, 'sheer into the sea.'
- l. 295. **σκαίων** = 'western:' in geographical descriptions, the face fronts northward.
- l. 296. The **μικρὸς λίθος** is the *λίσση πέτρα* of v. 293.
- l. 297. **σπουδῆ**, 'with much ado,' = hardly; cp. *μόγισ*.
- l. 299. **τὰς πέντε**, 'the other five,' in opposition to *τὰς μὲν*, v. 291.
- l. 300. **Αἰγύπτω**. Homer uses this word to express both the land of that name, and also the Nile, 'the river of Egypt.' Cp. Od. 4. 355, 477.
- l. 301. 'Thus he indeed went wandering.' We should rather expect *ἴα*, which Nitzsch reads.
- l. 303. **τόφρα δέ**, 'but in the meanwhile.'
- l. 304. The common reading inverts the order of vv. 304, 305, putting only a comma at *λυγρά*. The order given in our text has the authority of the Scholiast on Soph. Electr. 267, by whom the lines are quoted. The mistake may have arisen from a misinterpretation of *ταῦτα*, which does not refer to what follows, but to the preceding words, sc. v. 264 foll. Aegisthus compassed Agam.'s death, and then, after the murder, ruled with a rod of iron for seven years over Mycene.
- l. 306. **τῷ δὲ ὀγδοάτῳ**, 'but in the eighth year (cp. *τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ*, Od. 5. 263) the noble Orestes came as an avenger upon him (*κακὸν οἱ*).' Cp. Od. 2. 166.
- l. 307. **Ἀθηνάων**. This is a different account of the story from that followed by the Greek tragedians, who represent Orestes as sent to Phocis. The reading of Zenodotus here was *ἀπὸ Φαιήων*.
- l. 308 = Od. 1. 300.
- l. 309. **δαίνυ τάφον**, 'gave a funeral feast.' So *δαινῖναι γάμον*, Od. 4. 3. It is here implied that Clytaem. perished along with Aegisth.
- l. 311. In **βοήν ἀγαθὸς** the hero is represented as a general, shouting the word of command to his troops (*μακρὸν ἄνυσε*, Il. 3. 81), or encouraging terror into the foe. Cp.
εἰ μὴ ἄρ' δέξῃ νόησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα. Il. 8. 91, 92.
- l. 315. **Joῖν καταφάγωσιν**.
- l. 318. **ἄλλοθεν**, 'from abroad,' sc. *ἐκ τῶν ἀν.*, 'from those nations from which one would never have a hope in his heart to return, whom storms have once drifted into so vast a sea.'
- l. 319. For **μέγα τοῖον**, cp. Od. 1. 209.
- l. 321. For **ἔλποιντο** without *ἀν*, see sup. v. 231.
- l. 322. **τὲ δεινὸν τε**. The *ε* is lengthened because originally *δεινός* is spelt with the digamma, *δφεινός*.

l. 327. *λίσσεσθαι*, infin. for imperat. *αὐτός*, the reading of Antarchus; *αὐτόν* the commoner reading.

l. 333. The tongues of the victims, as being the choicest portion, we cut out, and burned (inf. v. 341) in honour of the Gods.

l. 334. *τοῖο*, sc. *κοίτοιο*, 'it is time for it.'

l. 337. *ἦ ῥά*, see on Od. 2. 321.

ll. 338, 339 = Od. 1. 146, 148.

l. 340. *νώμησαν*. Cp. Od. 18. 418 *οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπέσο*. This settles the construction of *δεπέσοσι*. The cups were not brought round but stood already on the board by each guest. The force of *ἔπαρξάμενοι* is that of 'in succession,' as in *ἐπ-οίχεσθαι*. Cp. Od. 425 *νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπι-σταδόν*. The meaning of the ritualistic word *ἄρχεσθαι* is 'to offer a first portion to the Gods.' Cp. *ἀπαρχαταρχαί*. Putting these interpretations together, we have as the whole meaning, 'They served it round to all, having poured a first drop into their cups in succession.' The *κούροι* carried the bowl (*κρητήρ*) and the ladle (*πρόχοος*), with which a drop was put into each cup; this drop was then poured out as a libation, and the cup filled for the man's own drinking.

l. 347. *ὥς . . κίοντε*, exegesis of *τό γε* in the preceding line. *ἔμμε* § 15. 1.

l. 348. The order of the words is *ὥς τε παρά τευ* (§ 15. 3) *ἢ πάμην*. ('short of clothing'), *ἢ ἐπενιχ*. ('badly off'), 'who has not in his house cloaks (either to wear, or to use as coverlets, Od. 4. 299) nor many blankets, either for himself or for his guests to sleep softly on.'

l. 352. *τοῦδ' ἀνδρός*, 'this man' of whom I am now thinking, *Ὀδυσσεύς*.

l. 353. *ἰκρίφιν*, § 12. 1; see on Od. 5. 163. *ὄφρ' ἂν*, 'so long as.'

l. 357. Join *σοὶ πείθεσθαι*.

l. 364. *ὀμηλική* for *ὀμήλικες*, as in Od. 2. 158.

l. 365. *ἔνθα*, explained by the following words *παρὰ νηί*.

l. 366. The *Καύκωνες* lived in Triphylia to the North of Nestor's dominion.

l. 367. The *χρεῖος* was probably a claim for stolen cattle. Cp.

ἦ τοι Ὀδυσσεὺς

ἦλθε μετὰ χρεῖος τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε,

μήλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες αἶεραν,

Od. 21. 17; *ὄφελλειν* Epicè for *ὀφείλειν*.

l. 373. *ὅπως ἶδεν*, 'how he had seen,' i. e. at the sight he had seen. Eustathius reads *ἐπέ*.

l. 376. Join *ᾧδε*, not with *νέω*, but with *ἔπονται*, 'accompany thee as I see they do.'

l. 378. *τριτογένεια* probably means only 'born from the water.' Cp.

Ἵκκεανόν τε, θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθὶν,

Il. 14. 201, though later legends referred the word to a Boeotian stream.

called Triton, or to a lake of the name in Egypt, both connected with the worship of the goddess. Others, finding that in the Cretan dialect $\tau\rho\iota\tau\acute{\omega}$ = κεφαλή, saw in the word the embodiment of the story of Athena's birth from the head of Zeus.

l. 380. $\delta\acute{\iota}\delta\omega\theta\eta$, the oldest form of the imperat., § 23. 1.

l. 382. $\beta\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\upsilon\alpha$, like $\epsilon\rho\delta\epsilon\iota\upsilon$ = 'to sacrifice.' Cp. Lat. *facere* and *operari*. $\eta\omega$ was referred by the ancients to $\epsilon\acute{\nu}\omega\varsigma$ = 'one year old,' which makes $\delta\eta\phi\acute{\eta}\tau\eta\upsilon$ superfluous. It is better to connect it with $\acute{\alpha}\nu\omega$, $\acute{\alpha}\nu\acute{\iota}\omega$, and so make it = $\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\iota\omega\varsigma$.

l. 384. $\pi\epsilon\rho\iota\chi\epsilon\upsilon\acute{\alpha}\varsigma$, i. e. not by melting, but by laying on gold in leaf or foil.

l. 387. $\delta\acute{\alpha}$, § 15. 2.

l. 389 = Od. I. 145.

l. 390. $\acute{\alpha}\nu\alpha\text{-}\kappa\acute{\epsilon}\rho\alpha\sigma\sigma\epsilon\upsilon$, 'mixed up.' Cp. Od. 9. 209.

l. 392. $\kappa\rho\eta\delta\epsilon\mu\upsilon\omicron\nu$, here = 'the stopper' that *made fast the top* ($\kappa\acute{\alpha}\rho\alpha\text{-}\delta\acute{\epsilon}\omega$) of the jar, or perhaps 'the string' over the cork.

l. 396. $\omega\acute{\iota}\mu\acute{\epsilon}\nu$, sc. $\omega\acute{\iota}\epsilon\epsilon\varsigma$ *καὶ* $\gamma\alpha\mu\beta\rho\acute{\iota}$, sup. v. 387, who had each his own apartment ($\omega\acute{\iota}\epsilon\delta\acute{\omega}\nu\delta\epsilon$ $\acute{\epsilon}\beta\alpha\nu$, cp. inf. v. 413) in the court of the palace. $\acute{\alpha}\acute{\epsilon}\tau\omega\theta$, in next line, means 'in the actual house,' sc. $\acute{\upsilon}\pi\prime$ $\alpha\iota\theta\acute{\upsilon}\sigma\eta$, 'under the echoing verandah' formed by a sloping roof from the front wall of the house.

l. 399. $\tau\rho\eta\tau\acute{\omega}\iota\varsigma$, see Od. I. 449.

l. 401. Join $\delta\epsilon$ $\pi\alpha\acute{\iota}\delta\omega\nu$, cp. Od. 5. 448. The married sons had detached lodgings in the court; the unmarried Peisis. ($\eta\acute{\iota}\theta\epsilon\omega\varsigma$) sleeps in the house, as Telemachus does.

l. 403. $\omega\acute{\rho}\omicron\sigma\upsilon\upsilon\epsilon$. This phrase, which is used in the honourable sense of 'sharing the bed' as a wife, gains its meaning from the fact that the wife is the one who has free access to the husband's room, and actually prepares his bed for the night's rest. So Theocr. 6. 33

$\acute{\alpha}\nu\tau\acute{\alpha}\rho$ $\acute{\epsilon}\gamma\omega$ $\kappa\lambda\alpha\acute{\zeta}\acute{\omega}$ $\theta\acute{\upsilon}\rho\alpha\varsigma$ $\acute{\epsilon}\iota$ $\tau\acute{\epsilon}$ κ' $\delta\mu\acute{\omicron}\sigma\sigma\eta$
 $\acute{\alpha}\nu\tau\acute{\alpha}$ $\mu\omicron\iota$ $\sigma\tau\omicron\rho\acute{\epsilon}\sigma\epsilon\iota\nu$ $\kappa\alpha\lambda\acute{\alpha}$ $\delta\acute{\epsilon}\mu\upsilon\alpha$.

l. 408. $\acute{\alpha}\pi\omicron\sigma\tau\acute{\iota}\lambda\beta\omicron\nu\tau\epsilon\varsigma$ $\acute{\alpha}\lambda.$, 'shining with an oil-like gloss.' The gen. may have been suggested by the $\acute{\alpha}\pi\omega$ in composition, as the dative is more natural, as in Il. 18. 595

$\chi\iota\tau\acute{\omega}\nu\alpha\varsigma$ $\acute{\epsilon}\nu\eta\eta\tau\omicron\upsilon\varsigma$ $\eta\kappa\alpha$ $\sigma\tau\acute{\iota}\lambda\beta\omicron\nu\tau\alpha\varsigma$ $\acute{\epsilon}\lambda\alpha\acute{\iota}\phi$.

See too on Od. 7. 107. Others interpret it of a sort of varnish.

l. 410. $\text{''}\acute{\Lambda}\acute{\iota}\delta\delta\acute{\omicron}\sigma\delta\epsilon$, sc. $\delta\acute{\omicron}\mu\omicron\nu$, 'to the house of A.,' always a person in Homer.

l. 411. $\omicron\upsilon\phi\omicron\varsigma$, 'warder,' from $\delta\rho\text{-}\acute{\alpha}\omega$. Cp. Lat. *tueri* in a similar double sense.

l. 418. $\kappa\rho\eta\eta\gamma\alpha\tau\epsilon$, with double η , from $\kappa\rho\alpha\acute{\iota}\omega$.

l. 419. $\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, indic. fut. after $\delta\phi\rho\alpha$, so with $\delta\pi\omega\varsigma$, Od. I. 57.

l. 420. $\acute{\epsilon}\nu\alpha\rho\gamma\eta\varsigma$, cp. Virg. Aen. 4. 358 *manifesto in lumine vidi*. $\theta\epsilon\omega\theta$, sc. $\Pi\omicron\sigma\epsilon\acute{\iota}\delta\acute{\omega}\nu\omicron\varsigma$.

- l. 421. ἐπὶ βοῦν, 'for a cow:' so ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο, Od. 24. 466.
- l. 422. βοῶν ἐπιβουκόλος, a pleonasm, like αἰ-πόλος αἰγῶν, Od. 17. 247. Cp. inf. v. 472.
- l. 427. οἱ δ' ἄλλοι μένετε, for this use of imperat. cp. Od. 2. 252.
- l. 429. ἔδρας, 'places' for the guests. ἀμφὶ must go with πένεσθαι, but it is superfluous, and, as it were, an afterthought. οἰσέμεν is the second aor. infin., § 20. 3.
- l. 432. χαλκεὺς, called χρυσοχόος, sup. v. 425.
- l. 433. πείρατα = *instrumenta*; lit. the 'completions' of his art, in which word the significations of πείρατα easily meet.
- l. 436. ἀντιώσα, see on Od. 1. 25.
- l. 439. ἀγέτην κεράων. So ἔλκειν ποδῶς, Il. 17. 289. ἀγειν χεροῖν, Eur. Bacch. 1068.
- l. 441. ἐτίρη, sc. χειρὶ = 'the left.' οὐλάς. It is difficult to decide whether this word be connected with ἔλος = 'whole grains,' or the root *φελ* appearing in ἀλέω, ἄλευρον, which would make it = 'coarse-ground grain.' The latter seems on the whole better, and more consistent with the Attic form ὀλαί, Aristoph. Eq. 1167, Pax. 948. The grain when *roured* between the horns of the victim is called οὐλο-χύται (v. 445).
- l. 445. κατήρχετο. Cp. Il. 1. 449
 χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο,
 sc. took them out of the *κάνεον* to sprinkle. Here κατήρχ. οὐλοχύτ. is equivalent to κατήρχ. ἀνελόμενος οὐλ. 'He began the sacred office with handwashing and the grain for sprinkling, and he prayed earnestly to Athena at the initiatory rite, throwing in the fire the lock of hair from the victim's head; but when they had prayed and tossed the sprinkled grain,' etc. The ἀπαρχόμενος is defined more closely by the words which follow it. Cp. ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Il. 19. 254.
- l. 450. ὀλόλυξαν, 'raised a joyful cry,' at the consummation of the sacrifice; not a shriek of horror. For ὀλολυγή in this good sense, cp. Eur. Med. 1176.
- l. 453. ἀνελόντες, 'having raised the victim[*'s head*],' equivalent to αὐερεύσαντες, Il. 1. 459; 2. 422.
- l. 454. ἔσχον, 'held him fast.' This was to facilitate the next process (σφάζειν, 'cut the throat').
- l. 456. διέχευαν, 'dismembered.' μίστυλλον (v. 462), 'cut into *small pieces*.' ἄφαρ δέ, 'and at once they cut out slices from the thighs, all properly, and wrapped them in fat, making a double layer of it.'
- l. 458. δίπτυχα may be taken as an adverbial accus. plur., or better, as a fem. accus. sing. (agreeing with κνίσσην), a metaplastic form from δίπτυχος pointing to a nom. δίπτυξ. Cp. δίπτυχα λώπην, Apoll. Rhod. 2. 32. For a description of meat from the thigh thus wrapped in an upper and lower layer of fat, cp. Soph. Antig. 1011 μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.

εἴησ, § Θ. 6.

αὐτὸν ἔχον, 'came to his side and held.'

52 = Od. 12. 364, 365.

the apodosis begins with ὤπτων δ', 'then they set to roasting

ρισεν λίπ' ἐλαίῳ [and simply λίπ' ἀλειψεν Od. 6. 227],
 im with oil-olive.' According to Herodian λίπ' was an
 , sc. λίπαι or λίπῃ, from an old noun τὸ λίπα, so that ἐλαίῳ is
 . Others regard λίπα as an adverb analogous in form to
 = 'smoothly,' 'oilily.'

ἔρες ἐσθλοὶ, so κοῦροι, sup. v. 339, Od. 1. 148.

ο, acc. to some = 'rose up,' or 'passed along them,' like
 'to wait on the guests;' others, with more probability, refer
 root *op*, *for*, from which come ὄραω and ὄρος, 'looked after
 waited on them.'

ον οἶνοχ., a pleonasm, as sup. v. 422. The ultima of οἶνον
 re the digammated word φοῖνοχοεῦντες.

ἄρματ' ἄγοντες, here, as often = 'under the yoke;' ἄρματα of
 but in plural number, as including all the apparatus
 with it, cp. τόξα, μέγαρα, ἰστία. ὀδοῖο, partitive gen., 'some
 y;' so in Il. 24. 264 ἵνα πρήσσωμεν ὀδοῖο.

ισετο, § 20. 3. ἄν, § 7.

ἄν, infin. denoting purpose; cp. Od. 1. 138 νίψασθαι.

ἴον ζυγὸν, 'kept rattling the yoke supporting it [on their
 her end.'

ισετο, § 20. 3.

ἴραι, on the N.E. side of the Messenian gulf.

ταν, see on sup. v. 151.

ie verse is wanting in the majority of MSS.

ν, § 20. 3.

ον, ἄνω, i. q. ἀνώ, 'made for their journey's end,' 'for so
 swift horses bore them forward.' Others take ὑπέκφερον
 y, as in Il. 23. 376

ὄκα δ' ἔπειτα.

αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.

BOOK IV.

!, sc. Telemachus and Peisistratus. This introduces the
 the second day after their departure, the first night being
 rae, Od. 3. 488. Λακεδαίμων is the name for the district of
 a was the capital. κοίλην is best described by Euripides
 1), κοίλην γὰρ, ὄρεσι περιδρομον, 'mountain-pent;' the
 mountains being Taygetus on the west, and Parnon on the

east. κητώεσσαν (for which Zenodotus wrote *καιετάεσσαν*) = 'with deep ravines,' perhaps from *κε-άζω*, 'to split.' But vid. Buttm. Lexil. s. v.

l. 3. δαινύντα γάμον, cp. Od. 3. 309.

l. 5. Menelaus had promised his only daughter Hermione to Neoptolemus, while they were still at Troy; now he 'was just sending her off' in performance of his promise.

l. 7. ἐξετέλειον, 'were bringing to accomplishment.'

l. 8. Ἰπποισιν, instrumental dative.

l. 9. ἄστν = Phthia, in Thessaly.

l. 10. ἦγετο. Menelaus was 'bringing home' for his son a bride from their own city, Sparta.

l. 11. τηλύγετος seems to mean 'grown big,' and = Lat. *adolescens*. The notion of 'last-born' or 'late-born' from *τῆλε* is unsatisfactory, and the first part of the word may be referred to *θάλλ-λω*, or to an adjective *ταύς* = 'big,' seen in *Ταύγετος*, 'the huge mountain.' See on *Τηλέπυλος*, Od. 10. 82; cp. further, Il. 5. 153; 9. 143, 482, Od. 16. 19; to which passages the meaning 'grown up' is quite appropriate. And here, Megapenthes, born after Helen's flight, but before the Trojan expedition, would now be 19 or 20 years old. The 'great grief,' which the name implies, commemorates Helen's faithlessness.

l. 13. ἐπεὶ, *metr. grat.*

ll. 15-19. Athenaeus says that these lines were interpolated by Aristarchus, partly from Il. 18. 604-606. Most modern editors reject them, but the first two seem almost necessary to give a meaning to the opposition in τῷ δ' αὐτε, v. 20.

l. 19. κατὰ μέσσοις defines more closely κατ' αὐτοῖς, with which cp. θαύμαζον κατὰ δῶμα, inf. v. 44. ἐξάρχοντος [sc. αἰδοῦ] μολπῆς, genit., as ἐξῆρχε γόοιο, Il. 18. 51.

l. 20. ἐν προθύροισι, sc. at the entrance of the αὐλή.

l. 26. τῷδε, 'yonder,' cp. ἦδ', Od. 1. 185.

l. 27. ἔικτον, a syncopated form of the dual from perfect *ἔοικα*. The dual of pluperf. occurs inf. v. 662.

l. 28. For σφωιν, cp. § 15. 1; καταλύσομεν for -ομεν, § 3. 4

l. 29. Join ἢ πέμπωμεν ἱκανέμεν ἄλλον. Eteoneus thought the house was full enough already, and it might be wiser to 'send them on to visit some one else, for him to entertain them.'

l. 33. Notice the combination of dual and plural, φαγόντε.. ἰκόμεθα, we are come hither [waiting to see] whether Zeus will for the time to come ease us of our sorrow.' Menelaus has learned kindness in the school of adversity.

l. 36. προτέρω, 'forwards.' θοινηθῆναι (*θοινάομαι*), 'that they may feast.'

l. 37. κέκλετο, §§ 16. 2; 20. 4.

l. 38. σπέσθαι, from *ἔπομαι*, *ἰσπόμην*.

l. 39. λύσαν ὑπὸ ζ., 'from beneath the yoke,' cp. Od. 7. 5.

l. 41. ἐνὰ . . . ἔμψαν, cp. Od. 3. 390.

l. 42. ἐνώπια. See plan of house. παμφανδώντα, because they were whitewashed, or because the sun streamed through the gateway and lit them up.

l. 45. The order of the words is αἴγλη γὰρ πέλεν ὡς τε [αἴγλη] ἡελίου ἢ σαλήνης.

l. 47. δρόμενοι, 'gazing,' with the additional notion of wonder = Od. 10. 181.

l. 50. σῆλος, in this sense of 'shaggy' or 'with close nap,' is referred by Buttman to εἰλέω = 'squeeze.' It is more likely parallel to Lat. *ullus*, Greek *Ἰέριον*, Eng. 'wool.'

l. 51. ἐς θρόνους ἕζοντο, cp. θῶκόνδε καθίζανον, Od. 5. 3.

ll. 52-58 = Od. 1. 136-142.

l. 59. δακνόμενος, see on Od. 3. 41.

l. 61. πασσαμένω, sc. σφῶ, accus. object of *ειρησόμεθα*.

ll. 62-64. The Alexandrian critics rejected these lines as unnecessary, and as containing an unhomeric form *σφῶν*, the dative elsewhere being *σφῶν*. Trans. 'the type of your parents is not lost in you' (Haym.). *σφῶν dativ. ethicus* = 'as far as you are concerned.'

l. 65. νῶτα. Slices from the back or chine were the best pieces reserved for honoured guests. Cp. Od. 8. 475.

ll. 67, 68 = Od. 1. 149. 150.

l. 70 = Od. 1. 157.

l. 73. ἡλέκτρον. It is impossible to decide whether this is amber—so called, as Buttman thinks, from its attractive properties (*ἔλκω*)—or a mixture of gold and silver in the proportion 5 : 1, which it certainly meant in later times. Amber as a decoration would not be very lustrous.

l. 74. 'Like unto this, no doubt, is the court of Zeus within, for the untold multitude of things that are here.'

l. 75. *δοσα* is roughly equivalent to *δοτι τόσα*. The proper meaning of *αὐλή* is the outer court. If we retain that meaning here, Telemachus must be supposed to be thinking of the place where the splendour of the palace first struck his eye. But probably *αὐλή* is loosely used for the whole dwelling, as in ll. 24. 452.

l. 77. See on Od. 2. 269.

l. 80. Trans. 'But of men, whether any one rival me in wealth or not [I care not].' For the conjunctive, cp. ll. 9. 701 ἄλλ' ἢ τοι κείνον μὲν ἴσομεν ἢ κεν ἴησι ἢ κε μένη.

l. 82. ἡγαγόμεν, sc. τὰ κτήματα.

l. 83. Αἰγυπτίους, three syllables. The countries are not mentioned in any order of geographical sequence; the Sidonians are close to the Phoenicians, and the Erembi are, perhaps, a branch of the Aethiopians.

l. 85. Ἴνα τε [so *δοι τε*, inf. v. 426], 'where lambs are horned from the very first.' Cf. Arist. Hist. Anim. 8. 28 ἐν μὲν Λιβύῃ εὐθὺς γίνεταί κέρατα

ἔχοντα τὰ κερατώδη τῶν κριῶν. Indeed, all increase is rapid, τριῖ γὰρ τίκτει, κ.τ.λ.

l. 86. τελεσφόρον (notice accent, which makes the epith. active) = 'the maturing year,' i.e. that brings all things to completion, including itself. For εἰς ἐνιαυτὸν, cp inf. v. 527.

l. 87. Trans. 'There neither master nor shepherd lacks cheese or meat or sweet milk, but [the ewes] always give a constant supply of milk, to draw,' lit. 'to be milked.' ἐπιδευῆς = ἐπιδευφῆς, from δέομαι.

l. 89. ἐπ-ηε-τανὸς, from ἐπ-αίει, with termination τανος, as in Lat. *diutinus*. θῆσθαι, from θάομαι, as χρῆσθαι, from χράομαι.

l. 90. εἶος, met. grat. for ἔως, § 3. 6. περὶ κείνα, 'about that neighbourhood.'

l. 91. τεῖως, Epicè for τέως, 'meanwhile.'

l. 92. οὐλομένης, see on Od. 2. 33.

l. 94. καὶ πατέρων, κ.τ.λ., 'and about these [riches] you are likely to have heard (cp. Od. 2. 118) from your fathers, whosoever those fathers of yours may be.' These words are purely parenthetical, by way of saying that his wealth is now common matter of history: the ἐπεὶ explains his lack of enjoyment in his wealth (v. 93). ἀπώλεσα = 'let it go to ruin,' as it certainly did go to ruin in his long absence. Another reason for his joylessness is the loss of dear friends, inf. vv. 96 foll.

l. 97. Join ὄφελον ναίειν ἔχων τριτάτην περ μοῖραν τούτων. With οἱ δ' ἄνδρες repeat ὄφελον.

l. 100. ἔμπης, 'notwithstanding,' explained by πάντας. . ἀχείων.

l. 104. τῶν πάντων οὐ. 'For these men, all of them, I lament not so much.' ὀδύρομαι (with accus. sup. v. 100) is here used with gen.

l. 105. ἀπεχθαίρει = 'makes me loathe.' Cp. στύξαιμι, Od. 11. 502.

l. 106. μνωομένῳ (μνάομαι, § 18. 2), 'when I think upon it.'

l. 107. ἤρατο, 'undertook,' [αἴρω]. Join τῷ δ' . . αὐτῷ, 'to that man himself troubles were destined to come, and to me sorrow for him never to be forgotten, to think how he is so long away, and we know not whether he be dead or alive.'

l. 112. νέον, adverbial to γεγαῶτα.

l. 113. τῷ δ' ἄρα, 'and in his heart he stirred a desire of tears for his father.' Join ὑπὸ . . ὤρσε.

l. 115. ἀντ[α]. Notice accent which distinguishes it from ἀντι, and cp. ἄντα πορείων, Od. 1. 334.

l. 120. εἶος, see on sup. v. 90.

l. 122. χρυσηλάκατος was interpreted by the ancient commentators as = 'with golden arrow;' but ἡλακάτη, at any rate, always means the distaff, though there may be an ambiguity of meaning in ἀτρακτος between 'spindle' and 'arrow.' It is a generic epithet of the goddess

and not specific with reference to her favourite pursuits of *dar* applies the epithet to Amphitrite and the Nereids.

βαι or Θήβη, the chief city in upper Egypt, which was 'the Thebaid.'

κυκλον = with little wheels or castors at the bottom, that the easily be pushed about. Cp. II. 18. 375

ρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θήκε.

ράαντο, 'the edges thereon [ἐπι] had been finished off with κραίνω. Others derive the form, strangely enough, from the idea of the mixture of the two metals. The basket e yarn already spun off. This was packed away, probably, balls, while the distaff, with its charge of wool ready for across the basket from edge to edge. Others interpret standing upright, but the other rendering is simpler. Cp. ἀνυσσε.

εν, § 23. 8.

s line is generally rendered, 'Shall I be wrong in what I say, or shall I be speaking the truth?' or else as a question = 'whether I shall be wrong or right, my heart bids me seems simpler to consider that Helen is debating upon her, ἴδμεν δῆ; and doubting whether to answer it or not. She e, 'Shall I withhold the truth (ψεύσομαι), or shall I speak? I have a great mind to do so.'

ὄτα ὦδε, *tam similem*.

ιο, § 15. 1.

1 μνησθέντος ἀμφ' Ὀδ., as Od. I. 48. So μνησόμεθα περὶ 7. 191. Others join μυθ. ἀμφ. Ὀδ., and take μνησθημ. as e.

ὃ ἐμοί. Explained by εἶνεκ' ἐμεῖο, inf. v. 170.

φραν = σώφραν.

ἐλθὼν, see on Od. I. 182. ἐπεσβ. ἀναφαίν. = 'to make show ng.' There is no idea of φλυαρία or nonsense in the word. his first visit.'

1 τοῦ . . αὐδῆ.

θήσεαι, fut. indic. after ὄφρα, as εἰμ' ἐς πόλιν ὄφρα με μήτηρ 7. 6.

ἄλλοι, the η and α coalesce by synizesis, § 4. 3.

enclitic dat. as the accent on οὐδέ shows.

λέας, § 13. 5, two syllables.

e order of words is, καὶ ἔφην [ἐμὲ] φιλησέμεν μιν ἐλθόντα, ght that I would entertain him when he came, beyond all s, if Olympian Zeus had granted that a return should be s. And I would have given him for a home [νάσσα, transit. i city in Argos, and would have made him a house, having

brought him from Ithaca with his goods and his son and all his folk, having cleared out one town [of those] that lie round us, and [which] are ruled over by myself.'

l. 181. μέλλεν ἀγάσσεσθαι, 'must himself have been jealous of this happiness.'

l. 187. Ἀντιλόχοιο, Od. 3. 112.

l. 188. Ἡοῦς υἱός, Memnon, king of the Aethiopians.

l. 190. The order of the words is, N. ὁ γέρον φάσκ' εἶναι σε πεπνυμένον περὶ (= 'beyond') βροτῶν.

l. 192. Aristarchus is said to have rejected this line, and most modern editors have followed him, because the οἴσιν seems wrong after ἐπιμη-σαιμένα. But the clauses really cross, so that οἴσιν ἐ. μεγ. refers closely to Νέστωρ φ. ὁ. γ., and ἐπιμν. σείω to ἀλλήλ. ἐρέοιμ. A similar inter-change comes Od. 8. 477 τοῦτο πόρε κρέας—ἔφρα φάγησι—Δημόδοκω—καὶ μιν προσπύξομαι. Peisistratus and his brothers are the subjects of ἐπιμν. and ἐρέοιμν.

l. 193. εἴ τί που ἔστι = 'if it may be so,' a modest way of urging his advice.

l. 194. μεταδόρπιος may mean 'after supper,' μετὰ δόρπον. Peisistratus likes not to end the day in sorrow; so that Menelaus (inf. v. 213) suggests they should fall to again. Or it may be, 'during supper,' μετὰ δόρπη, in which case v. 213 will describe the meal resumed after the interruption of weeping. This is simpler.

ἀλλὰ καὶ Ἡῶς ἔσσεται, 'but the morning shall serve for that,' sc. ἔσσεται ὄδνρομένῃ.

l. 195. Join οὐ νεμεσ. τινα κλαίειν [τοῦτον] βροτῶν ὅς κε θ.

l. 197. γέρας. The only 'honour' men can show the dead is, κείρασθαι [τινα], that one should cut his hair as a sign of mourning.

l. 199. καὶ γάρ follows οὐ νεμεσῶμαι.

l. 200. μέλλεις ἴδμεναι, see sup. v. 94. Peisistratus had never been in his company nor seen him. Perhaps he was not born when Antilochus went to Troy.

l. 202 = Od. 3. 112.

l. 206. τοίου = πεπνυμένον. ὁ = 'wherefore,' cp. Od. 1. 382.

l. 208. γαμέοντί τε γεν., 'at bridal and birth.' For similar hysteron proteron, see Od. 4. 723; 10. 417, etc.

l. 211. υἱέας αὖ, where Attic Greek would have used δέ.

l. 214. χευάντων, 'let them pour,' indef. subject, as often φασί, 'and there shall be stories in the morning for Telemachus and me to tell at length [διὰ] to each other.'

l. 220. Join βάλε φάρμακον εἰς οἶνον ἔνθεν ἔπινον. It is impossible to say what the φάρμακον was. Plutarch thought it only symbolised the glamour of Helen's eloquence: many moderns think it refers to opium.

- l. 226. *δηρόφεν*, § 18. 3. For the subject to *δ.*, see sup. v. 214.
- l. 227. *μητιόεντα*, not 'cunningly devised' but (active) 'helpful.'
- l. 229. *τῆ*, 'where,' taking up the *Αἴγυπτος* implied in the adj. *Αἴγυπτιή*.
- l. 230. *μεμυγμένα*, 'intermixed,' good and bad together.
- l. 231. *ἑτηρός* is the predicate. 'Each one is a leech skilled beyond all men.'
- l. 235. *οἶδε*, see on Od. i. 76.
- l. 236. *ἀτὰρ* refers back to *ἑσθλῶν*, 'though good, yet the God,' etc.
- l. 239. *ἑοικότα*, 'suited thereto,' sc. to feasting and enjoyment.
- l. 240. *μυθήσομαι*, i. e. *-ωμαι*. Conjunct. parallel to *ὀνομήνω*.
- l. 242. *ἀλλ' οἶον τόδ' ἔρεξε*. We may supply *καταλέξω* or some such word, or make a sort of exclamation of it, 'But to think of what a thing this was that he did!' which latter way the Schol. prefers.
- l. 244. *αὐτόν μιν* = the later *ἑαυτόν*.
- l. 247. *κατακρύπτων*, 'disguising himself.'
- l. 248. *ὅς οὐδὲν τοῖος ἔην*, 'who was in no wise such an one,' sc. anything but a beggar. *δέκτης* and *οἰκεὺς* seem irreconcilable.
- l. 249. *ἀβίακησαν* = 'took no notice.'
- l. 250. *τοῖον ἔόντα* = 'though so disguised.' Others interpret, 'I knew him to be such an one as he really was,' Od. II. 144.
- l. 254. *μὴ πρὶν ἀναφῆναι . . πρὶν ἀφικέσθαι*, *non prius ostendere quam advenisset*.
- l. 258. *κατὰ δὲ φρόνιν ἤ. π.*, 'brought back much information.'
- l. 262. *δῶχ'* = *ἔδωκε*.
- l. 263. *νοσφισσαμένην*, 'having quitted;' so with accus. *Κρήτης ὄρεα νιφόντα νοσφισάμην*, Od. 19. 338.
- l. 264. *φρένας . . εἶδος*. For this *accusativus respectus* defining *τευ* more closely, cp. Od. II. 336.
- l. 269. *τοιούτον* is probably masc. agreeing, *κατὰ σύνεσιν*, with *Ὀδυσ. φίλον κῆρ*, which is merely a periphrasis for *Ὀδυσσεύς*.
- l. 272. *ξεστῶ* = 'fine-wrought.' *ἵνα* = 'where.'
- l. 274. *κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε*, 'some God must have bidden you [come].'
μέλλω is followed by a future, as in Od. 9. 477, or by an aor., as inf. v. 377. *κελευσέμεναι τῶν*, therefore, be an aor. with the sigma, like *οἰσέμεναι*, *σῶσέμεναι*, etc. Had Helen's purpose come to pass the Greeks were lost.
- l. 277. *περι[έ]στειξας*, 'thou didst walk round.'
- l. 278. *ἐκ δ' ὀνομακλ.* = *ἔξονομακλήδην δέ*.
- l. 279. *ἴσκουσ'* *ἀλόχοισιν*, see on Od. 2. 121.
- l. 283. *ὑπακοῦσαι*, 'to answer,' Od. 10. 83.
- l. 285 = Od. 2. 82.
- l. 292. *ἄλγιον*, 'all the harder!' cp. *βέλτερον*, Od. 6. 282. *τά γε* = 'his cleverness and endurance.'
- l. 294. *τρέπετε*, 'send us off.'

ll. 297-300 = Od. 7. 336-339. δέμνια, 'bed-steads,' ἔσασθαι, 'to wrap themselves in.'

l. 302. ἐν προδόμφ. This merely resumes the phrase ὑπ' αἰθούσῃ = 'under the verandah.'

l. 312. τίπτε δέ σε = *quâ vero de causâ necessitas huc te attulit?*

l. 314. δῆμιον ἤ, 'Is the matter a public one, or private?'

l. 317. εἰ ἐνίσποις, '[To see] if you could tell me.' κληθδὸνα for κληθδὸνα, from Epic form for κληθδάν.

l. 320 = Od. 1. 92.

ll. 322-331 = Od. 3. 92-101.

l. 335. This simile is remarkable for having several points of comparison. The hind and fawns represent the suitors: the thicket is the house of Odys. The lion is Odys. himself. Notice how the hypothetical mood [ἐξερέρησι] passes into the perf. and aor. indic. as the picture becomes realized in the poet's mind. Cp. Od. 5. 328 φορέρησιν . . ἔχονται.

l. 339. ἀμφοτέροισι includes the dam and her fawns, as representing both divisions of the family. Cp. Virg. Aen. 1. 462

Atridas Priamumque et saevum ambobus Achillen.

l. 341 = Od. 7. 311.

l. 343. ἐξ ἔριδος, 'in a match.' Philomeleides, the king of Lesbos, was said to have challenged to a contest in wrestling all who landed on his shores.

ll. 345, 346 = Od. 1. 265, 266.

l. 345. τοῖος ἔων takes up the same words from v. 342, 'O that in such strength Odys. might come among the suitors; all of them would find speedy doom, and would rue their wooing.'

l. 348. παρακλιδὸν adds a closer description to παρέξ, 'I won't give you a different answer off the point and shirking your question, nor will I mislead you,' i. e. he will neither withhold the truth nor tell him what is false.

l. 349. ἀλλὰ τὰ . . τῶν οὐδέν, i. e. *quae vero senex mihi narravit, ex iis nihil celabo.*

l. 351. Αἰγύπτῳ. It is doubtful whether this is the land or the river of Egypt, sc. the Nile; see inf. vv. 477, 581.

Join ἐτι . . ἔσχον and δεῦρο . . νέεσθαι.

l. 352. ἐπεὶ οὐ. Synizesis, § 4. 2. τελήσσας = not so much 'perfect' as 'effective,' that win an answer (τέλος) from heaven.

l. 354. ἔπειτα, begins the story = 'now.'

l. 355. Pharos lies so near the coast (less than a mile) that it is hopeless to reconcile the story with actual topography.

l. 356. τόσσον ἀνευθ' ὄ., 'as great a way off as a ship makes in a whole day.'

l. 357. ἦνυσεν, aor. of custom.

ἐπιπνέησι. For the diphthong ει, see § 3. 2.

l. 358. ἀπὸ . . βάλλουσι, 'they push off.'

l. 359. μέλαν = 'from deep wells,' so κρήνη μελάνυδρος, Od. 13. 409.

l. 363. κατέφθιτο, syncop. aor. from form φθίω, 'all our victuals would have been spent.'

l. 367. νόσφιν ἐταίρων defines ὄφ. μ' is for μοι, § 6.

l. 369. ἔταρε δὲ, where later Greek would have γάρ. No man in Homeric times would eat fish when he could get meat.

l. 371. Trans. 'Art thou utterly a fool and spiritless; or art thou wilfully reckless, and takest pleasure in sorrow? seeing thou art so long cooped up in this island, and canst find no escape, while the heart of thy comrades is fainting.' μεθίαις, § 23. 1.

l. 377. See on sup. v. 94.

l. 380. πεδάα = 'keeps me a prisoner here.' ἔδησε, 'stopped me' originally, cp. sup. v. 351.

l. 387. τεκέσθαι, sc. ἐμὲ, 'begat me.'

l. 388. λελαβέσθαι, § 16. 2.

l. 389. δε κεν, apodosis, 'he will tell thee.' δε demonstr., Od. 1. 286.

ll. 389, 390 = Od. 10. 539, 540.

l. 393. οἰχομένοιο ὄδδον, 'while thou art away on a journey;' so ἐλθεῖν ὄδδον, Od. 3. 316.

l. 395. αὐτῆ, emphat., 'Do thou thyself;' for Odys. does not understand the plan.

l. 400. Constant usage seems to prove that δὲ and not δὴ as proposed is the word after ἦμος: δὲ may here be compared with ἔπειτα, sup. v. 354. ἀμφιβεβήκει is the reading of the majority of MSS., and if it be adopted, we must treat it as an aor. of custom, being the only past tense in use from the pres. perf. ἀμφιβέβηκα. But ἀμφιβεβήκη, the reading in the text, is much simpler.

l. 402. φρίξ, the ruffled surface of water. Cp.

ὅτῃ δὲ Ζεφύριοι ἐχεύατο πόντον ἐπι φρίξ

ὄρουμένοιο νέον μελάνει δὲ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς. Il. 7. 63, 64.

l. 404. νέποδες. This word has been variously interpreted as 'footless,' 'web-footed,' and 'offspring.' The last is best. It may be referred to root NEΠ. seen in ἀνέπιος, νερ-ος, νερ-ις, etc.

l. 406. πικρὸν ὄδμην, see § 13. 2, and cp. inf. v. 442.

l. 408. ἐξείης, 'in order,' i. e. Odys. and his companions, though only σὲ is used in the preceding line.

l. 410. ὄλοφάια, the 'black arts' of a wizard; ὄλοος, ὄλοῖος, ὄλοφάιος.

l. 411. ἔπαισιν, 'goes his rounds;' cp. ἐποίχεσθαι, inf. v. 451.

l. 412. πεμπάσσεσται, i. e. πεμπάσηται, properly, 'to count on the five fingers.'

l. 416. αὐθι ἔχειν, 'keep him where he is;' so αὐθι μένειν, Od. 5. 208. The infin. for imperat., as sup. v. 408.

1. 417. *πειρήσεται*, sc. *δλύξαι*, 'He will try to do so by turning into everything that is made for moving on the ground.'
1. 420. *αὐτὸς* = Proteus *himself*.
1. 421. *τοῖος ἔων*, in his original shape.
1. 422. *σχήσθαι*, 'cease;' so *ἔσχοντο μάχης*, II. 3. 84.
1. 426. *ἔστασαν*. Virg. Aen. 6 ad fin., *stant littore ruppēs*.
1. 427. *ἦμα*, § 23. 3. *πύρφυρε*, 'was troubled.' Either a redupl. from *φύρω*, or connected with root *ΦΡΥ*, seen in *φρέ-αφ* and Lat. *fer-veo*.
1. 434. *πεποιθεα*, § 21. 3. *ἰθὺν*, 'enterprise'
1. 435. *ὑποδύσα*, 'having plunged beneath,' described sup. v. 425.
1. 438. *εὐνὰς*, 'lairs,' shallow pits scooped in the sand.
1. 442. *ὀλοώτατος*, § 13. 2.
1. 445. *ἀμβροσίη*, a fem. adjective used substantively, as *ῥοίη*, inf. v. 447. Here it must mean not the food of the gods, but a refreshing perfume. The corpse of Patroclus is kept from decay by its use, II. 19. 38.
1. 449. *ρηγγίῳ*, 'at the breaker's edge;' *κύμα χέρσω ρηγγύμεσθ*, II. 4. 425.
1. 450. *ἔνδιος*, 'at noon,' lit. in full daylight. Root *ΔΙF*, Lat. *di-es*.
1. 451. *ζατρεφέας*, 'plump, well fed.' *ζα=δια*, through the pronunciation of the iota as j, 'thoroughly.'
- λέκτο ἀριθμὸν*, 'told their number.'
1. 453. *λέκτο αὐτὸς*, 'lay down himself.' Two syncopated aorists from distinct roots, viz. *ΛΕΓ* and *ΛΕΧ*. So in Latin *lĕgo* from 1st, and *lectus* ('a bed') from 2nd. *ὠίσθη* (*οἶμαι*), commoner in middle aor. *δίσατο*, 'suspected.'
1. 458. *ὑψιπέτηλον*. The first half is the emphatic part, the latter is generically applicable to all trees. So *δρῦς ὑψικόμοις*, Od. 12. 357; *πυκνόπτεροι ἀηδόνες*, Soph. O. C. 17.
1. 460. *ἀνίαξε*, 'grew tired;' intrans., as inf. v. 598.
1. 463. *τέο σε χρή*; see on Od. I. 124.
1. 465. *παρατροπέων με*, 'seeking to mislead me.'
1. 472. *ἀλλὰ μάλα*, cp. Od. 5. 342, 'Why of course you ought,' etc.
1. 476. *ἐυκτίμενον*. The other reading is *ἐς ὑπόροφον*. But *κίεσθαι* can be used with the accus. without a preposition, as in Od. 3. 1.
1. 477. *διυπετής*, lit. 'fallen from Zeus,' i. e. from the sky; here it means 'rain-fed.'
1. 490 = Od. I. 238.
1. 492. *οὐδέ τί σε χρή*, *nec te oportet haec rescire*.
1. 493. *ἔμὸν νόον* = 'what I know.'
1. 495. *λίποντο* = *supererant*, Od. 3. 196, inf. v. 537.
1. 497. *μάχη δέ τε καὶ σὺ*, 'At the battle you yourself were present' = I need tell you nothing of the doings before Troy.
1. 498 = Od. I. 197.
1. 499. *Αἶας* = the Locrian Ajax, son of Oileus.

l. 500. *Gyrae*, probably off the south of Euboea (Virg. Aen. II. 261). Ajax was wrecked thereon, but got on *terra firma*.

l. 503. *καὶ μέγ' ἀάσθη*, 'and had been recklessly presumptuous.' The *ἔτη* was the folly that suffered him to make such a boast. Cf. *furias Aiacis Oilei*, Virg. Aen. I. 41.

l. 504. *φυγέειν*. Although after words expressing expectation and the like, aorists may be used where the future would be more natural (cp. Od. 2. 171, 280), still it is likely that *φυγέειν* keeps its past signification here. He sat on the rock and boasted that he *had escaped*.

l. 508. *τὸ μὲν*, 'And the one part stayed where it was, but the other fell in the sea, the broken piece,' on which Ajax had been sitting.

l. 510. *τὸν δὲ*, 'And him [the crag] carried down through the vast surging sea : so there he died, when he had drunk the brine.' This line was rejected as unworthy by many critics, because they failed to see the grim humour of it, that almost partakes of the nature of a *σκῶμμα παρὰ προσδοκίαν*. Cp. Od. 12. 350.

l. 512. *σὸς ἀδελφεός* = Agamemnon.

l. 514. *Μαλειάων*. As this lay out of Agamemnon's course, we must suppose that a storm (Od. 5. 109) first drifted him south, and as he worked up again and sighted Malea, a fresh hurricane drove him north-east to the Argolic promontory. Here the wind changed, and let him make his port.

l. 519. *καῖθεν* takes up not *ἀγροῦ* but *ἔσχατιν*, while *δοῖ* refers back to *ἀργοῦ* only. The wind shifted in his favour, and gave him a fair run from the promontory of Argolis. Bekker, Ed. 2, proposes to meet the difficulty by inserting vv. 517, 518 after v. 520.

l. 520. *ἔκοντο*, sc. Agamemnon and his friends.

l. 521. *ἦ τοι δ*. Here the apodosis begins.

l. 522. *ἀπτόμενος*, 'as he touched it.'

l. 523. *χέοντο*. Notice the use of plural verb with neut. plur., Od. 2. 156.

l. 525. *ὑπέσχετο δὲ μισθόν*, 'and promised as his pay.'

l. 526. Both *ὄ γε* and *ἔ* are best referred to the *σκοπός*. 'He watched for a year, lest he (Agamemnon) should pass him by unobserved.'

l. 531. The whole scene is laid *ἐν μεγάροισι*, so that *ἐτέρωθι* means 'at the other side of the hall.'

l. 532. Join *βῆ ἵπποισιν καὶ ὄχλοσφιν*. Cp. sup. v. 8.

l. 534. *ἀνήγαγε*, 'brought up from the shore.'

l. 535 = Od. II. 411. *κατέκτανε*, aor. of custom.

l. 537. *ἔκταθεν* (*κτείνω*), § 22. The story here told is inconsistent with the form of it in Od. II. 405 foll.

l. 541. For grief shown by 'rolling on the ground,' cp. Od. 10. 499.

l. 546. *κεν κτείνεν*. If *κεν* [for which Bekker, Ed. 2, reads *καί*] be retained, we must regard it as a loosely expressed apodosis to a protasis

understood. 'Either you will find Aegisthus alive, or [if you don't] Orestes will have been his slayer, and you will come in for the funeral feast.' Cp. Od. 3. 309.

l. 553. This verse is generally rejected as inconsistent with the statement of Proteus (sup. v. 496) that only two chieftains were dead.

ll. 557-560 = Od. 5. 14-17.

l. 562. Ἄργει here = Peloponnese.

l. 563. The heroes are transported alive (οὐ θέσφατόν ἐστι θανέειν) to Elysion, and are found there not as εἰδωλα καμύντων, but with real bodies. Elysion (ἤλυσις, 'where men go') lies in the far west.

l. 566. οὐ .. οὔτε .. οὔτε. So οὐ Τρώων .. οὐτ' Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος, ll. 6. 450.

l. 569. οὐνεκα takes up πέμψουσι, sup. v. 564. σφιν = 'in their eyes.'

ll. 570-576 = sup. vv. 425-431.

l. 577 = Od. 11. 2.

l. 581. εἰς Αἰγύπτου, supply ὕδωρ, as sup. v. 477. εἰς with στήσα means, 'I sailed them back thither and moored them there.'

l. 584. χεῦα τύμβον, 'I heaped up a cairn.'

l. 596. τοκῆων, here used loosely for mother and grandfather.

l. 597. ἔπη means 'the story'; μῦθοι includes the way of telling it.

l. 600. δῶρον δέ. 'But let the gift which you shall give me be something to treasure up: horses I will not take to Ithaca.'

l. 602. πεδίοιο. The Eurotas valley is too narrow to come under this description, which may refer to the east part of Messenia, under the rule of Menelaus.

l. 603. λωτὸς (different from λωτὸς of Od. 9) is a sort of 'clover'; κῦπειρον is probably the marsh plant called 'galingale.'

l. 604. εὐρυφυῆς, 'broad in the ear,' a characteristic of barley.

l. 606. ἐπήρατος cannot mean 'lofty' (ἐπαίρω) as some commentators interpret, but 'charming,' as elsewhere. The awkward asyndeton in v. 606, and the unusual adversative sense which has to be forced upon καὶ (καὶ μᾶλλον ἐπ.) are both avoided if we place v. 606 after v. 608 Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων αἰγίβοτος καὶ μ. ἔ. ἰ.

l. 610. κατέρεξεν, (καταβρέξω).

l. 615. See on sup. v. 132.

l. 618. ἀμφεκάλυψε, so κεύθειν, Od. 6. 303.

l. 619. κείσέ μ. νοστ. = 'as I came there on my home voyage.' τέν = σοι.

ll. 621-624. These lines are unsuited to the feast which Menelaus is represented as giving, sup. vv. 3 and 16. They describe a sort of ἔρανος the very details of which (e. g. ἦγον, ἔπεμπον) are unhomeric. Probably the lines were introduced to soften the abrupt change of scene from Sparta to Ithaca.

l. 627. ὄθι περ πάρος (sc. τέροντο). The reading in the text is

that of Aristarchus; the majority of MSS. have *δοι περ πάρος εβριον εχασον*.

l. 633. *νειτ[αι]*, 'will return.' *νειομαι*, used in a fut. sense Od. II. 114.

l. 634. *χρεω γίγνεται*, 'need is come for it.' *χ. γ.* governs the same case as its equivalent *χρη*.

l. 636. *ὑπὸ* = 'at the teat.'

l. 637. *τῶν κεν*, 'I should like to drive away one of them and break him in.'

l. 639. Join *αὐτοῦ ἀγρῶν*, 'there on the estate,' as *ἄλλοθι γαίης*, Od. 2. 131.

l. 642. Antinous asks whether any of the young Ithacensian nobles accompanied him, or his own servants; he had servants of his own, so the latter was equally possible (*δύναιτό κε*).

l. 646. *δέκοντος*. The conjectural reading *δέκοντα* removes all difficulty from the line, for *ἀπηύρων* generally takes a double accus. Cp. Od. II. 202. As the line stands, we may suppose a mixed construction between *ἀπαυρῶν σε νῆα* and *ἀπαυρῶν δέκοντος νῆα*. The construction *βίη δέκοντος*, 'in spite of your reluctance,' is posthomeric. But it is not unlikely that *δέκοντος* stands in a loose participial construction almost equivalent to the gen. absolute. For such a usage, cp. Od. 6. 157 *σφισι .. λουσσόντων*, 9. 256 *ἡμῖν .. δεισάντων*, 9. 458 *οἱ .. θεινομένου*.

l. 652. *μεθ' ἡμέας*, 'next to us.' Others make the phrase = *μεθ' ἡμῶν*, 'among us,' as Od. 16. 419

καὶ δὲ σέ φασιν

ἐν δῆμψ Ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν' ἄριστον.

l. 653. *οἱ οἱ ἔποντο* = *bi eum comitabantur*.

l. 654. *τῷ αὐτῷ*, 'to the man himself [Mentor].'

l. 658. *ἀμφοτέροισιν*, sc. Antinous and Eurymachus.

ll. 661, 662. These lines were probably transferred hither from II. 1. 103. If *ἀμφιμέλαιναί* is rightly written in one word (instead of letting *ἀμφί* stand as an adverbial adjunct to *πίμπλαντο*), it may mean 'darkened all through,' either by mental *gloom*, or by the 'black gall,' which was supposed to be an accompaniment of passion. Cp. *μελαγχίτων φρήν*, Aesch. Pers. 114, *κελαινόφρων μήτηρ*, Eum. 459.

l. 662. *έικτην*, cp. sup. v. 27.

l. 665. Trans. 'Away this young lad has gone, as you see, in spite of so many of us here.' The simplest account of *αὐτως* (rendered here 'as you see') is that it is another form of *οὕτως*, and the many different meanings assigned to it by different commentators only prove that it is in each case coloured by the context in which it occurs, and is interpreted by tone and gesture to express the speaker's feelings. If it be referred to *αὐτὸς*, we might here render, 'he has simply taken himself off.'

l. 667. *ἀρξαι*, 'He will get the start by-and-by, in being our ruin.'

He had already got the start of them in slipping out of Ithaca unopposed. Cp. ἤρχε νέεσθαι, 'He was the first to go,' Il. 2. 84.

l. 669 = Od. 2. 212.

l. 670. *ἴοντα* = 'on his way.' The context may imply that this means 'on his return;' but *εἰμι* in itself contains no such idea.

l. 672. *ναυτίλλεται*, conjunctive, § 3. 4.

l. 675. *ἄπυστος*, 'uninformed,' used passively Od. 1. 242.

l. 682. *ἦ εἶπεμ.*, § 4. 3.

l. 684. *μὴ μνηστεύ.. δειπνήσειαν*. Penelope meant to say two things: (1) Would that they had never wooed me, nor even met here at any other time! and (2) Would that they might now eat their last meal here! But only (2) is put out in full, and (1) shrinks into a mere participial sentence; the initial *μὴ*, which would have introduced a negative wish, serving only to negative the participles. The whole sentence might be turned, *Utinam... nec me nunquam petentes neque alio tempore congressi.. ultimam hic cenam jam nunc comedant!* The parallel generally quoted from Od. 11. 613 is not altogether in point, as there a negative wish is introduced in the ordinary way by *μὴ*.

l. 686. The change to the 2nd person in *κατακείρετε* shows that Penelope includes Medon in the charges against the *μνηστήρες*.

l. 688. *τὸ πρόσθεν*, 'ere this,' 'long ago,' explained by *παιδῆς ἰόντος* = 'in the days of your childhood.' *ἀκούετε*, cp. Od. 3. 84.

l. 690. Join *οὔτε ῥέξας τινα ἐξαισιὸν τι, οὔτε εἰπὼν*. Trans. 'In that he never did anything unfair to any one in the town, nor said it, which is the common way with high-born kings: one man [a king] will likely enough hate, another he may love.'

l. 691. *δίκη*, in the sense of 'custom,' Od. 11. 218. The conjunct. and optat. moods express the relative probability of an ordinary king showing hatred or favour. Cp. *ἢ κε φέρησι μέγα κράτος ἢ κε φεροίμην*, Il. 18. 308. With *ῥέξειν τινά τι*, cp. Il. 2. 195 *μὴ τι χαλωσάμενος μέγ κακὸν υἴας Ἀχαιῶν*. So inf. *ἔωργει ἀτάσθαλόν [τι] ἄνδρα*.

l. 695. *εὐεργέων*, from *εὐεργέα* plur. of *εὐεργής*.

l. 704. *ἀμφασίη ἐπέων* for *ἀφασίη*, as *ἄμβροτος* for *ἄβροτος*.

l. 705. *θαλερῆ φωνῆ*, 'the flow of her voice;' so *θαλερόν δάκρυον*, the notion being 'fresh growing,' 'vigorous.'

l. 709. *πουλύν*, see sup. v. 406.

l. 712. *ῶρορε*, redupl. aor.

l. 717. *πολλῶν.. ἰόντων*, 'though there were many [seats] in the chamber.' *οἶκος*, as in Od. 1. 356.

l. 721. *ἄδινόν, ἄδην*, = 'her fill of weeping.'

l. 722. *περὶ γὰρ*, see on Od. 1. 66. *τράφεν ἦδ' ἐγένοντο*. Cp. sup. v. 208.

l. 726 = Od. 1. 344. The Schol. rejects the line here as superfluous.

l. 728. *ἀκλῆα*, for *ἀκλεῖα* = 'without any tidings (*κλέος*) of him.'

l. 733. τῆ κε μάλ' ἢ κε. The only instance of the double κε. The double ἄν is not found in Homer; for ἄν... κε, cp. Od. 5. 361. Here the first κε gives a conditional character to the whole sentence, which is then subdivided into two conditional clauses.

l. 736. ἔτι seems to point to the time when she was yet at home before she reached Odysseus' house.

l. 740. δδύρηται, 'make his plaint to the people who are bent on destroying.' It is simpler to make λαοῖσι the direct antecedent to οἱ and to consider them as siding with the suitors. Otherwise we must render 'complain to the people [about those] who,' etc.

l. 743. Eurycleia means to say, 'Whether you slay or spare me, yet I will speak out.'

ll. 747-749 = Od. 2. 374-376.

l. 752. εὔχε[ο].

l. 754. κάκου (for κάκοε from κακῶν) = 'trouble not.'

l. 755. Ἄρκεισιάδαο. Arcesius was father of Laertes.

l. 756. ἐπέσσεται = *supererit*.

l. 757. ὑπερφέα. Synizesis of last syllables.

l. 761. There is no mention of Penelope burning the barley; so that we are to suppose that she poured it from the basket as though it had been a libation.

l. 764. Join κατὰ... ἔκηε, 'burned up.'

l. 767. ἄλλυξε, as in Od. 3. 450. οἱ, *dativus commodi*.

l. 768 = Od. 1. 365.

l. 769 = Od. 2. 324.

l. 771. ἀρτύει. The suitors misinterpreted the meaning of Penelope's sacrifice and prayer. δ = *quod*, 'that.'

l. 772. ἴσαν, § 23. 8, 'But this they knew not, how things really were.' Viz. that Penelope was aware of their plans.

l. 774. δαίμόνιοι, 'reckless men,' i. e. rendered infatuate by the influence of some higher power.

l. 775. πάντας ὁμῶς, 'all alike' (distinguish ὁμῶς and ὁμῶς), whether about the plot against Telemachus or about Penelope's wedding.

l. 776. σιγῇ τοῖον, see on Od. 1. 209.

l. 782. τροπῶι, leathern loops to hold the oar at the gunwale. Cp. the use of τροπῶν, Thuc. 2. 93.

l. 783 = Od. 8. 54.

l. 785. The ship was ready to start at a moment's notice; not drawn up on the sand, but riding at her moorings (εἶναι) 'well out in the water.' She was made fast to the shore also by the πρυμνήσια, so they were able to warp her in and disembark (ἐκ δ' ἔβαν), as they had no small boats.

l. 788. ἀπαιστος ἔδ. ἢ ποτ. is added as epexegetis to ἀσιτος.

l. 792. The point of comparison is the fear and helplessness of the

lion, and the narrowing circle of huntsmen drawing in upon him. Join *περιάγειν μιν κύκλον*, as *ἀμφιεννύναι με χλαῖναν*, Od. 10. 542.

l. 793. *νήδυμος*. See Buttman Lexil. sub voc., where *νήδυμος* is held to be an erroneous form for *φήδυμος*, i. e. *ήδύς*. The interpretation of Aristarchus, sc. *ἀνέκδυτος*, points to a derivation *νη-δύω*.

l. 799. *πέμπε*, sc. *Ἀθήνη*.

l. 800. *εἰως*, properly = 'until,' here means, 'in order to.'

l. 802. *παρά κληίδος ἱμάντα*, see on Od. 1. 442.

l. 803. Join *καὶ προσέειπέ μιν μῦθον*, with double accus., as *προσαυδῶν*.

l. 807. *ἀλιτήμενος* (like *βλήμενος*, *οὐτάμενος*, *ἀλαλήμενος*), is a participle of the syncopated second aor., in a sort of adjectival sense = 'sinful,' 'guilty in the eye of the Gods.' *ἀλιταίνω* generally takes the accusative.

l. 809. *ἐν ὄνειρέησι πύλῃσι*. Cp. Od. 19. 562 foll.

*δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὄνειραν,
αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι.
τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
οἱ β' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·
οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε·
οἱ β' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.*

The adjective *ὄνειρείος* only occurs here.

l. 811. *πωλαί*, pronounced as two syllables by synizesis, as *κέλευ* inf. v. 812. For the use of the present tense with *πάρος* cp. Od. 5. 88. Another reading is *πωλέ'*, sc. *πωλέ[αι]*.

l. 821. *ὃ γέ* resumes the original subject [*παῖς*], as Od. 1. 4. *τῶν ἐνὶ δῆμῳ, ἦν' οἴχεται*, *eorum in populo apud quos hinc procul versatur*; for *ἦνα* must not be construed as if = 'quo' *digressus est*, but it marks the place where he now is.

l. 831. *θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς*, 'and didst hearken to some god's bidding.' As *Hermes*, himself a *θεός*, might be sent by *Zeus*.

l. 834. *εἰν Ἀίδαο δόμοισι*, supply *ἐστί*.

l. 836. *ἀγορεύσω κείνον*, parallel construction to *κατάλεξον κείνον*, sup v. 832.

l. 838. *κληίδα σταθμοῖο* = 'the bolt that fitted into the doorpost.'

l. 841. *νυκτὸς ἀμολγῶ*. See Buttman Lexil. sub voc.

l. 846. *Ἄστερίς*. There is no islet to be found now answering to Homer's description. The attempt to identify it with *Dascalion* (the mere rock without a port or the possibility of one), does not meet matters. Besides, this is a poem and not a treatise on geography.

l. 84. This line belongs properly to inf. v. 158, and is rejected by the Schol.

l. 88. αἰδοῖός τε φίλος τε, 'an honoured and welcome guest;' with πᾶσι θαμίζεις, cp. Od. 4. 811.

l. 90. τετελεσμένον has got its meaning of 'possible,' from the thought that 'what has been done once,' can be done again.

l. 91. This line should be omitted, as contradictory to v. 86. It is absent from the majority of MSS.

l. 95. ἤραρε θυμὸν ἔδωδῃ, 'had comforted his heart with meat.' (Cp. Genesis 18. 5.)

l. 98. τὸν μῦθον, 'my story.' ἐπισπήσω, from ἐνέπω.

l. 103. Trans. 'It is wholly impossible that any other God should overreach or baffle the will of Zeus.' For ἔστι with accus. and infin., cp. Od. 11. 158.

l. 105. This idiomatic use of the superlative with the genitive need not be described as a substitution for the comparative; but, rather, the superlative retains its force, and the genitive stands simply as the case of reference. Here, 'The most wretched creature, viewed in reference to all others.' Cf. Thuc. 1. 36 ἡ Κέρκυρα τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς παραλοῦ κείται, i. e. 'favourably in relation to.'

l. 106. τῶν ἀνδρῶν takes up and defines more closely ἄλλων.

l. 108. Ἀθηναίην ἀλίτοντο, cp. Od. 3. 135; 4. 378.

l. 110. The Scholiasts rejected the whole passage vv. 105-111; at any rate we must dispense with vv. 110, 111, which represent Odysseus as driven on Calypso's shore by the storm raised by Athena.

l. 112. ἠνώγει, 'he bade me,' sc. sup. vv. 30 foll.

l. 118. σχέλιλοι, from ἔχεσθαι, implies (like Lat. *improbus*) a pertinacious determination of carrying out a purpose at all hazards.

l. 120. ἀμφαδίην. Fem. accus. of adj. used adverbially (cp. σχεδίην ∴ ἐρόβδην) = 'honourably,' a marriage that one may confess to without shame. ποιήσεται[αι], conjunctive.

l. 123. The legend that makes Orion to be slain by Artemis, serves to confirm the identity of Ortygia and Delos; at any rate the name Ortygia is always connected with the worship of Artemis. The flights of quails (ὄρουξ) common in the Archipelago suggest the etymology of the name.

l. 124. ἀγανοῖς. This proves that the phrase is used of every form of sudden death; for the visitation here is a wrathful one. Trans. 'painless.'

l. 125. Ἰασίων. This word (from αἶα or ἰα) points to the origin of the myth as connected with the fertile powers of the soil.

l. 126. ᾧ θυμῷ εἴξασα, 'yielding to her own inclination,' i. e. not perforce.

l. 127. ναῖ ἐν τριπόλῳ. The three ploughings of the soil took place (1) in autumn, (2) in spring, (3) in summer, for a second εὐρύ.

The third ploughing was called *νεῶσαι*, when the ground was 'freshened up'; *νεῶσαι* is hardly parallel in meaning with the Latin *novalis*.

l. 127. ἀπυστος, see Od. 4. 675.

l. 130. περὶ τρόπιος βεβαῶτα, 'bestriding the keel;' see inf. v. 371.

l. 132. ἔλσας, of a 'crushing' blow, from εἶλω, 'to squeeze.' Cp *κέλσας*, from κέλλω. Cp. Od. 7. 250.

ll. 133, 134. These lines come in appropriately here, but not sup. v. 110, 111, where they first occur.

l. 139. ἀνώγει is the present tense from a verb ἀνώγω, ἤνωγον, formed from the earlier perf. ἄνωγα.

l. 140. οὐ πη πέμψω is not so much 'I won't' as 'I can't dismiss him; οὐ γὰρ πάρα νῆες.

l. 143. οὐδ' ἐπικέυσω, parenthetical = 'without reserve.' ὡς κε follows directly from ὑποθήσομαι.

l. 150. ἦι[ε], § 23. 3.

l. 153. οὐκέτι, 'no longer.' At first she found favour in his eyes till he became home-sick.

l. 155. παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούση, i.e. οὐκ ἐθέλων παρ' ἐθ. The grammatical order is disturbed to bring the two contrasting words into juxtaposition. Cf. inf. v. 224 μετὰ καὶ τότε τοῖσι γενέσθω, sup. v. 97 θεὰ θεῶν

l. 156. ἡμόνεσσι, see inf. vv. 418 foll.

l. 160. κάμμορε = κατάμορε, 'fate-crushed;' cp. καμμονίη, for καταμονίη ll. 22. 257.

l. 161. πρόφρασσα, cp. the form μέτασσα, Od. 9. 221, a femin. adj. like πρόφρασαν in meaning, but pointing to a masc. πρόφρας, from προφράζομαι, 'to be careful for.'

l. 163. ἴκρια, see on v. 252 inf.

l. 164. ὑψοῦ, as the ἴκρια form the highest part of the hull. He naturally begins by laying the keel.

l. 173. ἄλλο τι δὴ τότε μήδεαι, 'Surely thou art devising something else, and not my safe despatch.'

l. 174. κέλει, § 4. 3.

l. 175. εἶσαι, cp. Od. 3. 10.

l. 179. μή τί μοι αὐτῷ, 'that thou wilt not devise any other mischief to do me harm;' κακὸν ἄλλο is the object, and πῆμα in apposition to it as a predicate. Cp. Od. 7. 195.

ll. 180, 181 = Od. 4. 609, 610.

l. 182. Trans. 'In sooth thou art a rogue, with no simplicity in thy heart—(her address is of a playful character)—seeing what the words are that thou hast devised to utter.'

l. 185. καταβόμενον, 'that down-flowing water of Styx,' running from the upper world into the realms below.

l. 189. ὅτε με χρεῖω, 'whenever need might press so hard on me.'

l. 197. οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσι. Calypso has no hope of making

Odysseus an immortal (sup. v. 135), so nectar and ambrosia are not suited to him.

l. 202. τοῖς ἄρα. Yet the conversation is only between two. Cp. Od. 7. 47.

l. 205. σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης, 'Yet a blessing go with you notwithstanding.'

l. 215. τόδε χῶεο, 'be thus angry;'. τόδε, a cognate accus. with the verb. Cp. Od. 1. 409; and Eur. Med. 157 κείνῳ τόδε μὴ χαράσσω.

l. 224. τόδε τοῖσι, see on sup. v. 155.

l. 225 = Od. 3. 329.

l. 226. ἐλθόντες. . τόγες. Notice the confusion between plural and dual.

l. 230. ἀργύφειον. The second half of the word is referred by some to the root ΦΑ = 'appearance.' Others compare it with the termination of diminutives, e.g. ζούφιον.

l. 234. πέλεκυς (πλή-σσω), the axe for felling (inf. v. 244), σκέπαρνον, the adze for squaring and smoothing (inf. v. 237). Join ἄρμενον ἐν παλάμῃσι, as in Il. 18. 600 τροχὸν ('potter's wheel') ἄρ. ἐν. παλ. Syncop. 2nd aor. particip. of ἄρω.

l. 235. ἀμφοτέρωθεν, like the Lat. *bipennis*.

l. 237. εὖξοον, not in an active sense, but 'smooth-polished,' referring to the handle of the adze.

l. 240. αὐα πάλαι περικ., 'long sapless, quite dry,' the best substitute he could get for wood felled when green and put to season.

l. 244. πάντα, 'in all.' Cp. Od. 8. 258. πελέκκησεν, 'lopped.' The work of the σκέπαρνον begins at ξέσσε.

l. 245. στάθμη is not the plummet (σταφύλη), but a string rubbed with chalk, that is drawn tight on any surface, then lifted in the centre and let to fly back, so tracing a straight line.

l. 248. γόμφουσιν. Trans. 'Then he hammered it together with pegs and clamps.' Metal nails were called ἤλοι. The ἄρμονίαι may represent some simple form of mortice and tenon, or more likely cross clamps of wood laid over parallel timbers to keep them together, and pegged down to each timber with a γόμφος.

l. 249. ὄσσον τίς τ'. Trans. 'As wide as a man may trace out the hull of a broad freight-ship, of such size did Odysseus frame his raft.' τὸρνώσεται is probably for τὸρνώσεται. The τὸρνος used is a pencil at the end of a string working round a centre to mark circles.

l. 251. τόσσον ἐπ' = ἐπὶ τόσσον.

l. 252. ἴκρια δὲ στήσας. Trans. 'And he worked away at his ship [ἐ]ποίησι, putting up the decks by fitting them to the close-set ribs, and he finished off with the long side-planking.' The Schol compares the ταμίνας to the vertical threads or warp (στήμιον) of the loom, which sufficiently describes their position. The side-planking (ἐπηγεκίσι, cp. ἡρηκίσι) was naturally fastened on last (τελείτα). The middle or waist

of the ship was undecked, and contained the rowers' benches and the hold (*ἄντρος*). The *ἱκρια* are two small decks, at the bows and at the stern, broad enough to sleep on (Od. 3. 353) or to walk on (Od. 12. 229). This falls in with the ordinary use of *ἱκριον* = 'platform,' as in Herod. 5. 16, and is quite consistent with the statement that the ancient ships were not covered in, for these decks only extended for a short distance. The timbers carrying the decks were naturally pinned to the upright ribs. See generally the Sketch of Ship, with Description (frontispiece).

l. 256. *φράξε δέ μιν*, 'And he fenced it from end to end with wattle-work of osier, to be a guard from the waves;' i.e. he made a wicker bulwark to prevent the broken water from splashing into the hold.

l. 257. *ὔλην*, the Schol. interprets as *ballast*, *ξύλα*, *λίθους*, *ψάμμον*.

l. 260. *ὑπέραι* = 'braces,' to trim the yard-arm to the wind; *κάλοι* = 'halyards,' to raise and lower the *ἐπίκριον*, cp. Od. 2. 426, where they are described as *εὐστρέπτοισι βοεῦσιν*. *πέδες* (Lat. *pedes*) = 'sheets,' at the two lower corners of the square sail. The *σχεδὴ* is here treated as an ordinary ship of the period. There is nothing in the text to induce us to interpret it as the description of a mere make-shift. The whole story is a tale of marvel; and if Odysseus seems to have done more than any one man could do, it is quite in the spirit of the whole passage.

l. 262. *τῷ* = 'for him;' cp. Od. 8. 417.

l. 265. *ἐν δέ οἱ ἄσκον*, 'And on board (*ἐν*) the goddess put a skin of dark wine for him: one skin, that is, and a second big one of water.'

l. 266. *ἦα* or *ἦια*. This word is pronounced in three different ways to suit the metre *ἦᾶ*, as here; *ἦᾷ*, Od. 2. 289; and *ἦᾶ*, Od. 12. 329.

l. 272. Huntsmen and husbandmen had for different constellations different names derived from familiar objects. So the same group of stars was represented either as a *bear* or a *wain*. Similarly, sailors saw in the Pleiades the stars whose setting closed the time for making a voyage (*πλεῖν*), while others regarded them as a flight of doves (*πελειάδες*) scared by the hunter Orion. Boötes, called by Hesiod *Ἄρκτοῦρος*, is said to 'set slow,' because at that time he occupies a line of greatest perpendicular length; at the time of rising he lies horizontally, and so comes into view more quickly.

l. 273. *ἐπίκλησιν καλέουσι*, 'they sur-name,' cognate accus.

l. 274. *ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται*, 'it turns round on the same spot and watches Orion.' The huntsman has the bear at bay, and circles round him; the bear keeps turning too and never takes his eyes off the hunter. To say that the bear is the 'only constellation that never sets is untrue; if we are to seek a justification, it may be that in Homer's time the Bear was the only group of stars in the N. sky reduced to a constellation.

l. 277. *χεῖρὸς* seems to be used with special reference to the pilot

1 the rudder. ἐπὶ ἀριστερά, 'towards the left,' used substantively, 3. 171; cp. ἐπὶ δεξιᾷ χειρὸς, Pind. Pyth. 6. 19. Trans. 'Bid him seeping this (constellation) on his left hand,' i.e. he is to sail from to S.E.

:79 = Od. 7. 268.

180. ὅθι τε, '[in that part] where it (sc. γαῖα) was nearest to him.'

281. εἰσατο δ' ὡς ὅτε. The ὅτε disappears in the English idiom. phrase is a short way of writing εἰσατο δ' ὡς βινὸν ὅτε εἶδεται, κ.τ.λ. starchus reads ὄτ' ἐρινὸν, but it is hard to see how mountains could look like a fig-tree; others read βινόν, 'a peak,' Od. 9. 191. A further difficulty in βινόν is that the ultima of ὅτε should be lengthened before (§ 2), as inf. v. 426; but if βινόν can stand, the simile is intelligible enough. The low lands represent the rim of the shield, the mountains as boss. With εἰσατο δ' ὡς ὅτε, cp. ἤριπε δ' ὡς ὅτε πύργου, Il. 4. 462.

L 282. Αἰθιόπων, cp. Od. 1. 22.

L 284. μᾶλλον, 'more than before,' Od. 1. 20, 69.

L 289. πείραρ, like τέλος θανάτου, inf. v. 326.

L 290. ἀλλ' ἔτι μὲν μιν, 'But I promise that I will yet drive him to his heart's content on the path of misery;' cp. Il. 19. 423 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας εἶην ἰλάσαι πολέμοιο. With ἰλάαν κακ., cp. ἐπειγόμενος πεδίοιο, κ.τ.λ., where the gen. is local.

L 293. Join συν-ἀκάλυψε νεφέεσσι.

L 296. αἰθρηγενέτης = 'sky-born,' not = 'making clear weather.'

L 300. δεῖδω μὴ εἶπεν. For the fact of her having spoken was certain. 'I fear lest she have spoken only too true,' cp. Od. 13. 215 ἴσθαι μὴ τί μοι οἴχονται, Soph. El. 580 ὕρα μὴ πῆμα σαυτῇ τίθης (not conjunctive), Eurip. Ion 1525 ὄρα.. μὴ σφαλῆσα.. αἰτίαν θεῶν.. προστίθης = 'see whether you be not actually doing so.'

L 309. In the struggle for the possession of the corpse of Achilles, Odysseus kept off the Trojans, while Ajax carried the body.

L 311. μιν κλέος ἦγον, with κε from preceding clause, 'would have spread my fame,' like κλέος φέρειν, Od. 3. 204.

L 313. κατ' ἀκρης. Virg. Aen. 1. 114 *Ingens a vertice pontus.*

L 319. τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε. The subject to θῆκε is κύμα of v. 313. Some commentators treat ὑπόβρ. as adverbial accus. plur. from ὑπόβρυχος, comparing δίπτυχα, Od. 3. 458, q. v. It is simpler to make it a heteroclite accus. masc. pointing to a nom. ὑπόβρυξ, and similarly δίπτυχα (κλίσην) as if from δίπτυξ.

L 320. ἀνσχεθῆιν, poet. form for ἀνασχέιν, 'to hold up.'

L 323. κρατός. Notice quantity and accent.

L 325. μεθορμηθεῖς, 'darting after it.' ἐλλάβετο, § 8. 2.

L 328. ἀκάνθας, 'thistle-heads,' ἀκῆ.. ἄνθος.

L 329. ἀμ πέλαιγος.. ἐπίδιον, § 7. ἔχονται, for change of mood, cp. Od. 4. 338.

1. 331. *προβάλεσκε*, 'would toss him' as a ball.

1. 332. *εἶξασκε*, 'gave him over to the W. wind to chase.'

1. 334. *αὐδήεσσα*. This epithet distinguishes human speech from the language of the Gods; while *μέροψ* marks off the civilized nation from the savage or the brute. But cp. *Od.* 10. 136, where Circe is called *φειδᾶ* *αὐ*. Another old reading was *οὐδήεσσα* which was interpreted *ἐπίγασα* (from *οὐδας*).

1. 337. The verse has been generally rejected as imitated and interpolated from inf. v. 353.

1. 340. *δοτι*, 'in that,' explaining the form that his anger took.

1. 342 = *Od.* 6. 258.

1. 344. *χείρεσσι νέων*, 'swimming with your hands, secure a landing on the shore of the Phaeacians;' lit. (make for your arrival).

1. 345. *γαίης* depends on *νόστον*, as *γῆς πατρώας νόστος*, *Eur. Iph. Taur.* 1066.

1. 346. *τῆ*, an imperat. from root TA. (*τείνω* etc.), it is almost always joined with another imperat., like *βασκ' ἴθι*. Here with *τάνυσσαι* (better written proparox. as the imperat. 1 aor. mid., though the commoner reading is the inf. *τανύσαι*).

ὑπὸ στέρνοιο. The easier reading is *στέρνοισι*, but cp. *Il.* 4. 106 *ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας*.

1. 357, *δοτέ με*. It is better to read with *Aristoph.* *δοτε* as two words = *δοτι τε* [Epic *τε* of emphasis] than *δοτε*. Cp. *δο=δοτι*, *Od.* 1. 382. But *δοτε* would be possible in a quasi-causal sense on the analogy of the Latin *cum*.

1. 359. *φύξιμον*, 'chance of escape,' adj. for abstract noun.

1. 361. *δοφ' ἄν μὲν κεν*. This is like the double *ἄν* of Attic syntax which is never found in Homer. Cp. *Od.* 4. 733; 9. 334.

1. 367. *κατηρεφές*, 'over-arching.'

1. 368. *ἤλων*, cp. sup. v. 266. Perhaps, 'corn,' (from *εἶα=ζεία*), here = 'chaff.'

1. 369. *τὰ μὲν ἄρ τε*, 'the chaff indeed the wind scatters.' For *τε*, see v. 357. *δισκέδ.*, aorist of *tustom*.

1. 371. *ἀμφι . . ἔβαινε*, 'bestrode.'

1. 377. *ἀλώω*, i. e. *ἀλάου* (*ἀλαόμαι*), contracted to *ἀλώ*, and lengthened by inserted *ο*, § 18. 2.

1. 379. *ἀλλ' οὐδ' ὧς*, 'But for all that I don't expect that thou wilt disparage thy sufferings;' i. e. that thou wilt have enough and to spare of them: spoken sarcastically.

1. 381. *Αἰγᾶς* (*ἐπ-αιγ-ίζω*, *ἀίσι-σω*). The home of storms: perhaps, as *Schol.* says, on the wild coast of Achaea, others put it near Euboea.

1. 385. *πρὸ*, i. e. in front of the swimmer.

1. 389. *πλάζετο*, 'drifted.'

· τέλεισε, i. e. brought to full perfection, not = 'ended.' Cp. τέλος, sup. v. 326 = 'realisation or accomplishment of death.'

l. ἡδέ. For this Aristarchus read ἡ δέ, but there is no real sis between ἀνεμος μὲν and the next clause.

l. 3. δὲν . . ἀρθείς, 'Having given a sudden look forward, as he was up by the huge wave.' Cp. Virg. Aen. 6. 357

Prospecti Italiam summa sublimis ab unda.

l. 94. βίωτος φανήη = 'a glimpse of returning life.'

396. ἔχραε, 'assailed him.'

398. Ὀδυσσ[ε]ι, § 6.*

400. ὅσον τε γέγωνε βοήσας, 'as far as [one] makes himself heard a shout.' γέγωνε, perf. like ἀνωγα, with pres. signification.

· 402. [ἐβ]βόχθει, imperf.

l. 404. οὐ γὰρ ἔσαν, 'For there were no harbours, receptacles for ips, nor roadsteads.' ἐπ-λωγή, perhaps from ἄγ-νυμι, where the seas e broken. Cp. κυματογή, Hdt. 4. 196.

l. 409. τόδε λαίτμα . . ἐτέλεισσα, 'I have got over this gulf by cutting ay way through it,' sc. by swimming. λαίτμα is governed both by verb and participle, as οὐ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα, Od. 14. 197.

l. 410. φαίνετ[αι], § 6. θύραζε, 'clear away,' expegetical addition.

l. 411. ἔκτοσθεν. There was an outlying reef of sharp rocks where the surf broke. Inside this came a strip of smooth water up to the edge of the cliff which rose sheer from deep sea.

l. 416. ἔσσεται, not in the government of μή, but a vivid statement of what seems an absolute certainty.

l. 418. ἡμόνας παραπλήγας, 'spits that meet the seas aslant.' A diff is struck full by the sea (ἀντιπλήξ, Soph. Antig. 592); on a low beach that runs out from the line of coast each wave necessarily strikes obliquely, so that it does not come down with such crushing weight. Two such spits form a harbour, so that λιμένας is a true expegesis.

l. 426. ἔνθα κ' ἀπὸ . . ἀράχθη, 'There he would have had his skin stripped off, and his bones broken.' βινούς and ὄστέα, both accusatives of part affected.

l. 430. τὸ μὲν, sc. κῆμα.

l. 432. The point of comparison lies only in the firm hold, for the details do not suit both cases. The stones come away with the suckers of the polypus; but the skin of the man's hands is left on the rocks.

l. 438. ἔξαναδύς = 'getting outside the surf.' κύματος . . τά τε, cp. Od. l. 312; 14. 177: Virg. Aen. 8. 427 *fulmen quae plurima*, etc.

l. 439. νήχε παρέξ = 'he kept swimming along outside.'

l. 444. ἔγνω δέ, (apodosis to ἀλλ' ὅτε, v. 441), 'he recognised him [for a river-god] as he came flowing forth.'

l. 447. αἰδοῖος, 'He deserves respect who,' etc.

l. 448. Join ὅς τις ἀνδρῶν.

1. 452. *πρόσθε*, 'in front of him.'
1. 453. *ἔκαμψε*, 'let them droop.'
1. 458. *ἀμπνυτο* for *ἀνέπνυτο*, perhaps = *ἀνεπνέφετο* (*πνέω*).
1. 459. *ἀπὸ ἕο*, ο lengthened before *φ*eo, § 2.
1. 466. *ἐν ποταμῷ*, probably = 'in the torrent-bed.'
1. 467. *μή μ' ἀμυδις*, '[I fear] lest at once the hurtful frost and fresh dew quench my life, exhausted after my swooning.' Cp. *τε-θαλ-υιά τ' ἔέρση*, Od. 13. 245.
1. 468. *κεκάφηα* for *κέκηφα*, from *κάπτειν* (*καπ-ύσσειν*).
1. 469. *ἠῶθε πρό*, cp. Od. 8. 851, lit. 'in the morning, early.' The *πρ* is adverbial and does not govern *ἠῶθε*.
1. 471. *εἴ με μεθεῖη*, 'to see whether the chill will release me;' *μεθεῖη*, Epic subjunct., § 23. 1, parallel to *ἐπέλθῃ*.
1. 476. *ἐν περιφαινομένῳ*, 'in a place with a clear view round it.' Cp. Od. 10. 211.
1. 477. Join *ἐξ ὁμοθεν*, as *παρ' αὐτόθι*, Il. 23. 147, 'growing from the same spot,' or perhaps 'from the same root.'
1. 478. *διάη*, aorist: others read *διάει*, imperf. (cp. *ἐτίθει*) from *διάημι*.
1. 481. Join *ἀλλήλ. . . ἐπαμοιβ*.
1. 482. *ἐπαμήσατο*, 'gathered together,' prior to the *ἐπεχεύατο* (v. 487), which implies the heaping of leaves over his body. Cp. *ἀμεισάμενος*, Od. 9. 247.
1. 483. *φύλλων γὰρ*, 'For there was a fall of leaves in full plenty, enough to shelter two or three men.'
- ἤλιθα* from *ἔλις*.
1. 484. *ὄσσον τε ἔρυσθαι*, cp. Od. 2. 60, 217.
1. 487. The picture is that of a man living in a lonely place (*ἀγρ. ἐν. ἐσχ.*) with no neighbours near him from whom he may get a light (*αἴη*) if his fire should go out. Therefore he keeps a brand smouldering under a covering of ashes, so as to be able to fan it up at will. So Odysseus under his covering of leaves kept up the faint spark of life.
1. 492. *παύσειε*, sc. *ὑπνος*.

BOOK VI.

1. 2. *ὑπνω* = 'sleepiness.' *ἀρημένος*, some connect with *ἀραιός*, others refer it to *βαρέω* through a form *φαρέω*.
1. 4. *Ἵπερείη*, Od. 5. 34.
1. 8. *ἀλφηστῶων*, see on Od. 1. 349. They were removed to a home beyond the molestation of all adventurers.
1. 12. *Ἄλκίνοος*. There seems a touch of irony in the warlike character of this name. Almost without exception, other Phaeacian

refer to their naval pursuits. Perhaps in the luxury and arrogance Phaeacian court there is a sly satire intended against some colony venturers in the Western Mediterranean.

14. μητιόωσα, § 18. 2.

18. χαρίτων. Homer mentions no definite number of 'Graces,' and names one, Pasithaë, Il. 14. 276.

19. ἐπέκειντο, 'were closed;' lit. 'lay on [the σταθμο].'

23. ὀμηλικίη for ὀμήλιξ. Lat. *aequalis*. Cp. Od. 3. 49.

24. μιν, is governed by προσέφη, 'addressed her.' εἰσαμένη means aving likened herself,' as in τῷ δ' ἄρ' εἰσαμένος, Od. 11. 241.

25. τί νύ σ' ᾔδει = 'How is it that thy mother has such a lazy daughter in thee?' ἀκηδέα is the predicate.

27. ἴνα = 'at which,' cp. Od. 4. 821. τὰ δὲ τοῖσι, 'and provide fine clothes too for those who take thee to thy home;' so ἤγετο, Od. 4. 10.

29. ἀνθρώπους ἀναβαίνει, 'spreads among men.'

33. ἐντύνεται, aor. conjunct. with long ν, the last two syllables being scanned in synizesis.

35. ἔθι seems to take up ἀριστήες. Others refer it to Φαιήκων, as if to remind Nausicaa that she is wooed by native suitors. One MS. reads ἔθι τὰ γένος (by birth) ἐσοὶ καὶ αὐτή.

36. ἤδητι πρό, see on Od. 5. 469.

40. πλυνοί, probably tanks dug in the river bank, and communicating by a channel with the water. The inside may have been lined with stone. Il. 22. 153.

43. οὐτ' ἀνέμοισι. We must interpret this of the supramundane dwelling of the Gods. The earlier legend of the Iliad locates the Gods on the actual Mysian Olympus which is called ἀγάννιφος, Il. 18. 186, and which is shrouded in πυκινὸν νέφος. Cp. Lucret. 3. 18, foll.

Apparet divom numen sedesque quietae,

Quas neque concutiunt venti, neque nubila nimbis

Adspargunt, neque nix, acri concreta pruina,

Cana cadens violat; semperque innubilus aether

Integrit, et large diffuso lumine ridet.

45. πένταται = 'is outspread,' ἀνέφελος, the α long because the original form of the word is δνέφος (δνοφερός).

47. διεπέφραδε (διαφράζω), second aor. redupl., 'had said her say.'

49. ἀπεθαύμασε, ἀπὸ intensive, 'was lost in wonder at,' as in ἀπεθαίρειν, ἀπο-μηλίω. Lat. *de*.

53. ἤλακάτα (no singular in use) = 'yarn.' The distaff is ἤλακάτη.

54. Join ἐρχομένη μετὰ, 'going to join.' ἴνα = 'where.'

57. οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλ., 'Couldn't you get me ready?'

ἀπήνη, like ἀμαξα, is a four-wheeled cart.

59. βερυπωμένα, an Epic form for ἐβρύπωμένα (βρυπόω).

60. σοὶ τοικε . . ἔόντα, the participle being drawn into the accusativ

construction with the infin. The reading *έόντι .. έχοντι* is a needless attempt to get over the difficulty. Cp.

*οὐκ έμελέν μοι ταῦτα μεταλλήσαι καὶ έρέσθαι
άστν καταβλώσκοντα.* Od. 16. 465.

l. 66. *θαλερόν γάμον*, probably = 'fruitful marriage:' which gives the reason why a maid was shy of naming it.

l. 70. *ύπερτερή* only means 'upper part.' It may be interpreted, with Scholl., as a square wooden box for baggage, or as an 'awning' over the cart.

l. 71. *έκεκ[έ]λετο*. Reduplicated and syncopated aor. (*κέλομαι*).

l. 73. *ύπαγον, ύπό* = 'under the yoke.' Od. 3. 476.

l. 80. *χύτλον, (χέω)*, is properly a mixture of water and oil used by bathers. *χυτλοῦσθαι* includes both washing and anointing.

l. 83. *άμοτον τανύοντο*, 'stepped straight on without flagging.' *άμοτον* may be connected with *μέ-μα-α* or compounded with priv. *α* and root *μα* in *μέτρον*.

l. 84. *άλλαι* = 'as well,' Od. 1. 132.

l. 87. *ύπεκπρορέει* = 'flowed up from below (*ύπό*), passed on (*πρό*) and ran out again (*έκ*),' see on sup. v. 40. An analogous force of the prepositions may be traced in *ύπεκπροέλυσαν*.

l. 91. *έσφόρεον*, 'carried them into;' cp. *κόλλον σπέος εισέρύσαντε*, Od. 12. 317.

l. 94. *ήχι μάλιστα* = 'just where the sea washed up pebbles on the beach;' i. e. above the line of sand where the shingle begins. Others render, 'where the sea [beating] on the shore scours the pebbles clean.'

l. 96. *λίπ' έλαίω*, see Od. 3. 466.

l. 98. *μένον έίμ. τερσ.*, 'waited for the clothes to dry;' cp. Od. 1. 422

l. 101. *μολπή*, includes dancing and music. Here we must suppose that the game consisted in a chant and a measured step, and that the throwing and catching of the ball kept time with this. So in Od. 8 371, ball-play and dancing go together.

l. 102. *κατ' ούρεος .. κατά Τηθύγεον*. To keep the signification of the prepositions accurately with either case, we must suppose that Artemis descends *from* a peak and travels *along* the ridges. *λοχέαιρα, (χέω)* 'archer.'

l. 107. The order is *ή γε έχει κάρη ήδε μέτωπα ύπερ πασάων*. C₁ *έψου δέ κάρη έχει*, 'rears his head,' Il. 6. 509.

l. 110. *έμελλε*, 'was thinking of.' She does not *begin* to pack till inf. v. 252.

l. 114. *ή οί ήγ. πόλιν*, 'who might be his guide to the city;' cp. Od. 7. 22.

l. 116. *άμαρτε .. έμβαλε*, sc. *Nausicaa*.

l. 117. Join *έπ .. άυσαν*.

l. 119. *τέων*, § 15. 3.

- L 121. *θεουδής*, i. e. *θεοεδής* for *θεοδεής*, (*θεός*, *δέος*).
- L 122. *ὡς τέ με*, 'A feminine cry floats round me, as it were of girls, nymphs who haunt,' etc. Cp. Od. 4. 45.
- L 123. *νυμφῶν* is added as a nearer definition of *κουράων*.
- L 126. *πειρήσομαι*, i. e. conjunctive, parallel to *ἴδωμαι*.
- L 129. *ὡς ῥύσαιτο*, 'that girt round his body it might cover his nakedness.'
- L 131. *ὄσσε* is often treated as a neut. plur. Cp. *ὄσσε φαεινὰ*, II. 13. 435.
- L 132. *μετὰ βουσί. . μετ'* *ἐλάφους*. The two cases with *μετὰ* are accurate. He comes *among* the beasts in the foldyard; he runs *after* the wild deer. 'And his belly bids him to force his way even into the close-shut fold, to make a raid on sheep.'
- L 135. *ἔμελλε*, 'was fain;'; *χρειῶ γὰρ ἴκανε*.
- L 138. *τρέσσαν*, 'fled scared.' *ἡμόνας* (Od. 5. 440), 'the jutting spits;' for they had been drying the linen on the beach.
- L 141. *ἄντα σχομένη*, 'halting in front of him;'; cp. *σχέσθαι βίης*, Od. 4. 422.
- L 143. *αὐτως* = 'just as he was;'; explained by *ἀποσταδὰ*.
- L 148. *κερδαλέον*, 'shrewd.' The word may mean 'honestly wise' or 'basely selfish,' according to the means adopted for securing *κέρδος*. Cp. *κερδῶ* as name for a fox.
- L 149. *θεός νύ τις ἢ βροτός ἔσσι*, see on Od. 4. 140.
- L 157. *λευσσόντων*, after *σφισι*, may be taken as a gen. after *θυμὸς* or a gen. absolute. Cp. Od. 9. 257, 458, and see on Od. 4. 646. *θάλος. . εἰσαιχνεύσαν*, *constructio ad sensum*. So *ψυχὴ. . ἔχων*, Od. 11. 90, where *ψυχὴ* implies *ἀνήρ*.
- L 158. *περὶ κήρι*, see on Od. 5. 36.
- L 159. *βρίσας* (*βρίθω*), 'having prevailed by his gifts.' *σε* is governed by *ἀγάγηται*, *βρίθω* being always intransitive in Homer. Cp. also Soph. Aj. 130 ἢ *χερὶ βρίθεις*.
- L 162. *Δήλφ*. This visit took place on the voyage from Aulis to Troy through the Cyclades. Cp. Od. 3. 169, foll. A sacred palm seems to have been always preserved in the precinct at Delos. Cp. *Latona's πρῶτόγονος φοῖνιξ*, Eur. Hec. 458.
- L 166. *ἐτεθήπεια*, pluperf. from perf. *τέθηπα*, referred to root *θάπω* or *τάπω*, second aor. *ἐταφον*, Aesch. Pers. 1000.
- L 167. *ἄδρυ*, in its first meaning = 'tree.'
- L 172. *κάββαλε* (*κατέβαλε*), 'cast me ashore.'
- L 174. *παύσεσθαι*, sc. *τὸ κακὸν. . πάρουθε* = 'ere that,' before it ceases. *τελέουσι* is fut. tense.
- L 175. *σὲ. . ἐς πρώτην = ἐς σὲ πρώτην*.
- L 179. *εἰλυμα σπείρων*, 'any wrapper of the linen.' His request is modest; he does not ask for any of the clothes, but only for the canvas sheet in which the clothes were brought to be washed.

l. 182. κρείσσον τοῦ γε ἢ ὅτε. ἢ ὅτε resumes and explains the τ
Cp. Il. 15. 509.

οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μήτις ἀμείνων,
ἢ μῖξαι.

l. 184. ἀλγεα, accus. in apposition to the sentence. Cp. Il. 14. 28 ἀ
ἀγειρούσῃ, Πριάμω κακά. Ib. 196

ὅν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν . . .

. . . τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος.

The construction is more common in the tragedians, as Aesch. Agam. 2

ἔτλα δ' οὖν

θυτῆρ γενέσθαι θυγατρὸς γυναικοποιῶν πολέμων ἀρωγάν.

l. 185. μάλιστα δὲ τ' ἔκλυον αὐτοί, 'they feel it best themselves
That is to say, 'They bear the congratulations of friends; and they
bear the envious words of enemies' (this suggests the use of κλύειν), 'they
hear the story of their joy told best by their own hearts.' ἔκλυον
aor. of custom. Cp. Il. 13. 734, where it is said of the wise man,

καὶ τε πολέας ἐσάωσε μάλιστα δὲ καυτὸς ἀνέγνω.

l. 187. ἐπεὶ, the apodosis to this is at νῦν δὲ, v. 191. The second
there only gives an additional reason. The apologetic parenthesis
inserted to express the fact that the miserable plight of a man ought
to tell against him, for the good suffer as well as the bad.

l. 190. τάδ' ἔδωκε, 'assigned these woes to you.'

l. 193. ὦν (sc. μὴ δεύεσθαι from οὐ δηνήσεται) ἐπέουκε ἰκέτην, 'which
is right that a suppliant should not lack.'

ἀντιάσαντα, 'when he has met any one' [who can help him].

l. 197. The order is κάρτος τε βλή τε Φαιήκων ἔχεται ἐκ τοῦ, 'depend
on him.' Cp. Od. 11. 346.

l. 200. ἢ μή που φάσθε = 'You don't mean that you think, do you'

l. 201. οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ. Trans. 'That man exists not as a creature
of flesh and blood, nor ever will be born, who shall come as a foe from
the Phaeacians' land.' This interpretation connects διερός with δεινὸν
διαίνω, the meaning passing from 'moist' or 'juicy' to that of 'act
'vigorous,' etc. Cp. the phrase ἀλίβαντες for the 'sapless' dead, Plat.
R. P. 787 C. Others refer διερός to δίσσθαι and δέος, and trans. 'That
is not a being to scare us.' But this is very doubtful. Cp. Od. 16. 43

οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσειται οὐδὲ γίνηται.

l. 207. πρὸς Διὸς = 'under the guidance of,' as οἱ τε θεμιστάς
Διὸς εἰρύσονται, Il. 1. 238.

l. 208. δόσις δ' ὀλίγη, 'and a gift, though little, is welcome.' S

l. 167

σοὶ τὸ γέρας πόλυ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομαι ἔχων.

l. 210. ἐπι = 'besides.' Not only fresh water to wash with, but sh

l. 212. Join κατὰ (καθ) εἶσαν.

l. 214. εἴματα, 'for raiment,' in apposition to φᾶρος, χιτῶνα.

l. 218. οὐτω, explained by a wave of the hand, = 'yonder.'

l. 224. νίջετο χροῖα ἄλμην, the double accus. on the analogy of ἀφαιρέσθαι τί τινα, Il. i. 275. So ἀπολούειν, Il. 18. 345. ἐκ ποταμοῖο = 'with water from the river.' Cp. λδ' ἐκ τρίποδος, Od. 10. 361.

l. 229. The apodosis to ἐπεὶ δὴ begins here.

l. 231. ὑακινθίνῳ ἀνθει ὁμοίας, apparently because of its dark colour.

καὶ τὸ Ἴον μέλαν ἐντὶ καὶ ἄ γραπτὰ ὑακινθος.

Theocr. 10. 28. Others understand it as alluding to the clustering head of flowers.

l. 232. περιχεύεται (conjunctive), 'plates gold upon silver.' Cp. for the construct. Od. 3. 384; Virg. Aen. 1. 596

Argentum Pbrygiusve lapis circumdatur auro.

l. 234. τελείει, sc. the ἀνήρ of v. 232. In Attic syntax the clause would be introduced by ὥστε, inasmuch as it gives the result of the instruction.

l. 240. Join οὐ .. ἀέκητι = Virg. Aen. 2. 777 *non sine numine divum.*

l. 242. δέατο (pres. δέαται), a 2nd aor. form, the 1st aor. is δοάσατο and the fut. δοάσσειται. The change of ε to ο depends on the presence of a f in the root, which is frequently represented by an omicron. So δὴν = δῆν appears in Doric as δοάν.

l. 244. Trans. 'O that such a man might be called my husband: and that it might suit him to stay here.'

l. 255. ὄρσοο ἴμεν, 'rouse yourself to go,' as ἔρσο πόλιωδ' ἴμεν, Od. 7. 14. ὄρσοο (which appears as ὄρσειν, Il. 4. 264) presupposes an aorist form ὠρσόμην, parallel to the shorter form without sigma, from which come ἔρσο, ὄροντο.

l. 257. εἰδησέμεν, § 23. 8.

l. 259. ὄφρα ἂν μὲν κε. For the combination ἂν κε, cp. Od. 5. 361. With ἴομεν ἀγροῦς, 'move along the fields,' cp. ὀδδν ἰέναι, Od. 10. 103; στείχεω ἀνηρότους γύας, Aesch. P. V. 708. Cp. εἰρύαται ὀδδν, inf. v. 262.

l. 261. ἔρχεσθαι, infin. for imperat.

l. 262. ἐπήν. The construction is forgotten, and no apodosis appears to this word.

ἐπιβείομεν, *metatbesis quantitatis*, for ἐπιβέωμεν (ἐπιβῶμεν), as εἶος for ἴας, § 3. 6. Translate the passage, 'But when we set foot in the city; round which runs a lofty rampart, and there is a fair haven at either side of the city, and narrow is the entrance. And rounded ships are drawn up along the road; for all the men have, each one to himself, a dock.' Like Ἀστερίς, Od. 4. 846, the town had two harbours, for it was situated on a peninsula, and a harbour was formed on either side, leaving a narrow isthmus, along which the ships were drawn up. The

accompanying sketch is an attempt to show the relative position of the objects described.

l. 265. It is a mistake to render *εἰρύαται* as 'guard,' for the idea of ships guarding a road is unhomeric.

ἐπίστιον, can hardly be regarded as = *ἐφέστιον*, although written in that form by Herodotus, for Homer uses *ἐφέστιος*, *Od.* 7. 248. But it may possibly be referred to *ἐπιστήναι*, and so may = 'halting place,' meaning the slips whereon the ships are drawn up.

l. 266. *ἐνθα δέ*. 'Next comes their place of assembly, on either side of the fair precinct of Poseidon, walled in with huge stone-blocks deep bedded.'

l. 267. *ῥυτοῖς*, properly = 'dragged to the spot,' being too large to carry. This is a true description of the so-called Cyclopean architecture, occurring again in *Od.* 9. 185. *ἄραρυία* cannot mean 'paved,' which is a process of much later date.

l. 269. The usual reading *σπεῖρα*, = 'sails,' causes a metrical difficulty. Eustathius wrote *σπεῖρας*, = 'hawsers.' For *ἀποξύνουσι*, 'taper,' Buttmann conjectured *ἀπο-ξύνουσι*, which most modern editors accept.

l. 273. *ὀπίσω*, 'by-and-by' = 'if I am so reckless.'

l. 276. *κομίσσατο* = 'rescued.' He must be a man from a distant land, for we have no near neighbours.

l. 280. *τίς*. The accent on this indefinite pronoun is thrown back by the enclitic.

l. 281. *ἔξει δέ μιν*, 'and he will have her to wife for evermore.' There is a sneer implied in this, as the loves of gods for mortal women were proverbially inconstant. Cp. *ἔχεις Ἑλένην*, *Od.* 4. 569.

. βέλτερον. 'Better it should be so! that she should herself be about and picked up a husband from some other place than she scorns the Phaeacians here in this land,' etc. The sneering continues.

. ἢ τις βέροι. The optative introduces a merely hypothetical when this is narrowed to a special and actual instance the mood to conjunctive, e.g. μίσσηται.

. ἐόντων stands in so emphatic a position, that the interpretation, 'ends still living,' seems necessary; φίλων is more closely defined by καὶ μητρός.

. ἀμφάδιον, see on Od. 5. 120.

. ὧδε = 'just as I say it.'

. ἄλος Ἀθήνης αἰγείρων, 'a grove of Athena, of black poplars;' and αἰγ. depend on ἄλος, but the latter gen. adds a further notion. Otherwise we might take ἄλος αἰγείρων as one logical a poplar grove.'

. τέμενος = 'the royal park.' Cp. Thucyd. 3. 70, 5.

. καὶ πάϊς, *vel infans*.

. οὐ μὲν γάρ τι. Trans. 'For the houses of the Phaeacians are all made like it (τοῖσι, sc. δώμασι), seeing of what sort the house of the hero is.' For the additional clause οἶος, κ.τ.λ., cp.

οὐ τι τοιοῦτον ἐτύχθη,

οἴην τερπάλην θεὸς ἤγαγε. Od. 18. 36.

.. The shortening of the middle syllable of ἥρωος is unusual.

. βέβληται, Il. 11. 310, is a dactyl, which would afford a parallel.

.. διελθέμεν, for the ἐσχάρη was at the further end.

. Arete is represented sitting (ἢ δ' ἦσται), so the words must at her seat is set against a column.

. ποτικέκλιται αὐτῇ may be ποτικ. κίονι = 'both seats against each other.' Or αὐτῇ may be a brachylogy for αὐτῆς (sc. Ἀρήτης) θρόνον. ἰα νοήματα Πηνελοπείῃ for νοήμασι Πηνελοπείης, Od. 2. 121.

. εἰ καὶ μάλα. 'Even though thou art from a distance,' adding εἰ to the καρπαλίμως.

3-315. These verses, which occur in Od. 7. 75-77, seem superfluous and are wanting in several MSS.

. φαεινῇ. The handle of the whip was probably polished and bright.

. εὐ μὲν τρώων, 'and well they sped with prancing pace.' It does not seem that different paces are being described, but the second is thrown into a new sentence with a finite verb instead of standing as a participial addition, viz. πλισσόμενοι πόδεσσι.

. ἢ δὲ μάλα ἠνώχευε, 'and she drove skilfully, and laid on the reins with judgment.' She had to suit her pace to those who were on

- l. 321. δύσετό τε .. καὶ ἔκοντο = 'As the sun set they came.' Cp. 7. 289.
l. 330. ἐπιζαφελῶς. ἐπι-ζά[δια] and φελ- = 'swell,' as seen in δ-φέλ-

BOOK VII.

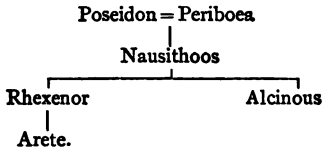
- l. 1. ἦράτο, takes up the εὐχόμενος of 6. 328.
l. 4. στήσεν, sc. τοὺς ἡμίονους. So στήσαι ἵππους, II. 5. 755. Ἰάμφις μιν.
l. 7. ἔδν, § 15. 2.
l. 9. Ἀπειρήθεν, from Ἀπειρή = 'the limitless land;' a fanciful name like Ὑπερείη, Od. 6. 4.
l. 10. ἔξελον, sc. Φαίηκες, 'chose out of the booty for Alcino.' Cp. 9. 160.
l. 11. δῆμος ἄκουεν [αὐτοῦ], 'listened to him,' ὡς θεοῦ.
l. 12. τρέφε, 'was nurse to.' The following ἦ.. ἦ are both demonstrative, not relative. Nausicaa sups in her own room, not in the hall.
l. 15. ἠέρα, 'mist.' So Virg. Aen. 1. 411 *aere sepsit*.
l. 20. παρθενικὴ = παρθένος (as ὄρφανικός, II. 6. 432), 'a virgin young girl.'
l. 23. Ἀλκινόου, a nearer definition of ἀνέρος, sup., just as ἐξ ἀγαίης is of τηλόθεν. ἀπίος from ἀπὸ is like ἀντίος from ἀντί. Γῆρας as a name for the Peloponnese is a different word.
l. 25. τῷ, 'wherefore.'
l. 28. δν μὲ κελεύεις, sc. δείξαι.
l. 29. ναίει, Od. 1. 404.
l. 30. σιγῇ τοῖον, see on Od. 1. 209.
l. 31. προτιόσσεο = πρόσβλεπε.
l. 32. οὐ μάλα, as we should say, 'not so very fond of strange meaning, 'not at all fond;' 'nor do they welcome and entertain who may come from elsewhere.' The reception of Odysseus is hardly consistent with this confession of Phaeacian inhospitality.
l. 34. θοῆσι is such a regular epithet of νηυσὶ that here it is unemphatic: but ὠκείησι supplies the emphasis = 'trusting in the speed of their swift ships.'
l. 35. ἐκπερώσει, § 18. 2. δῶκε, sc. λαῖμα ἐκπερᾶν.
l. 36. ἠὲ νόημα. This comparison is worked out II. 15. 80.
l. 40. διὰ σφέας, i. e. going through the midst of the people to reach the palace.
l. 44. ἠρώων refers to the chieftains who came each with his retinue.
l. 47. τοῖσι. This plural is loosely used, as the conversation is between two. Cp. Od. 5. 202.
l. 49. πεφραδέμεν, Schol. ἐπιδείξαι, cp. § 16. 2 and § 17. 5.

l. 54. ἐπώνυμον refers properly to a *sur-name*, added with a special significance; e. g.

Ἄλκυόνην καλέεσκεν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
μήτηρ Ἄλκυόνοσ πολυκενθέοσ οἶτον ἔχουσα
κλαΐε. Il. 9. 562.

Here Arete is so called καθὸ ἀρητῶσ καὶ εὐκταίωσ ἐγεννήθη, Schol. Cp. the use of ἐπίκλησιν, Od. 5. 273.

τοκῆων must refer to ancestors and not to immediate parents, for Alcinous was uncle as well as husband to Arete, as the genealogy shows,

l. 59. Γιγάντεσσιν. The giants over whom Eurymedon was king were a savage race living near the home of the Cyclops (cp. inf. v. 206, Od. 6. 4). The wars between the Gods and the Giants are a later fable, and are not alluded to here. Eurymedon is represented as having brought destruction on his people and himself in some unsuccessful battle.

l. 61. τῆ, sc. Periboea.

l. 64. τὸν μὲν (Ῥηξήνορα) ἄκουρον, i. e. without a male heir, as the addition μίαν οἶην, κ.τ.λ. shows.

l. 65. νυμφίον, Schol. = νεωστὶ γεγαμηκότα.

l. 68. ὑπ' ἀνδράσι, 'in subjection to their lords.'

l. 69. περὶ κῆρι, see on Od. 5. 36. τετίμηται τε καὶ ἔστιν. Damm interprets rightly, '*sicut illa maxime ex animo in pretio habita est, et eiampnum habetur, nam saepe uxores primis mensibus vel annis carae fuerunt, et nunc non sunt adhuc.*' With ἔστιν supply τιμήεσσα from τετίμηται. Nitzsch compares Propert. 2. 13, 38

Nec minus haec nostri notescet fama sepulcri,

Quam fuerant Pibii busta cruenta viri;

where *fuerant* = *fuerant nota*, from *notescet*.

l. 72. δειδέχεται, from δείδεγμαί, Epic perf. with present sense, from δείκνυμι, in the sense of 'to hold out the hand to any one,' 'to greet;' cp. in a similar sense, δεικανόμαι, Od. 18. 111. Others refer the form to δέχομαι, pf. δέδεγμαί, or δείδεγμαί, and so translate it 'welcome her.' Cp. § 17. 4.

l. 73. καὶ αὐτῇ, i. e. 'she does not only shine with reflected honour from the king.'

l. 74. Trans. 'And for those whom she favours (even though they be men) she settles their quarrels;' a task out of the sphere of an ordinary woman.

1. 80. Ἀθήνη, 'Athens;' later, Ἀθήναι. The 'strong house of Erechtheus,' is the temple in the Acropolis dedicated to the joint worship of Athena and Erechtheus the primitive Athenian hero. Cp. Hdt. 8. 55 *ἔστι ἐν τῇ ἀκροπόλει ταύτῃ Ἐρεχθέος τοῦ γηγευέος λεγόμενου εἶναι νηὸς, ἐν τῇ ἐλαίῃ τε καὶ θάλασσα ἐνι.*

1. 86. ἐλλάδατο, for ἐλλήλαντο, from ἐλαίνω. The δ is introduced for the sake of euphony, as in ἀκηχέδαται, Il. 17. 637. The form is found in Herodot. with verbs in ζω, as κεχωρίδαται, I. 140; ἐσκενάδαται 4. 58. Trans. 'walls had been run;' cp. inf. v. 113. ἐλαίνω may possibly refer here to the forging of the brass of which the walls were made.

1. 87. The μυχὸς is the point farthest from the entrance. The phrase is equivalent to 'from front to back;' cp. Od. 3. 402. κύανος is a doubtful word. In Il. 11. 24, it seems to be spoken of as a metal, and so many render 'blue steel,' i. e. tempered till blue, like a watch-spring. Others, more naturally, regard it as a native ore of copper, of a bright blue like verditer. It may have been in the form of an enamel. Trans. simply, 'a cornice of blue.' The reference is still to the outside walls of the house, the description of the interior begins inf. v. 95.

1. 88. ἔντος ἔεργον (εἶργον), 'closed in.' The plural, θύραι, seems to imply the two leaves of a folding door. So διακίδες, Od. 2. 345.

1. 90. Trans. 'Of silver was the lintel above them, and of gold the hook,' which served as a door-handle; cp. Od. 1. 441.

1. 91. There were two dogs on either side of the door, one of gold and one of silver, 'which H. had wrought with cunning mind to keep ward at the house of Alcinous, being deathless and ageless for ever.' For similar magical works of Hephaestus, cp. Il. 18. 418.

1. 92. πραπίδες (like φρένες), properly = the diaphragm or midriff; cp. Il. 11. 579 βάλε. ἤπαρ ὑπὸ πραπίδων.

1. 95. ἐρρηέδατο, Schol. ἐρρηρισμένοι ἦσαν, from ἐρείδω, (cp. the use of κλίνω, Od. 6. 308), 'were planted leaning along the wall, right through from front to back. ἐνθα = ἐν θρόνοις.

1. 97. εὐνήητοι (for εὐνητοι), § 8. 2. βεβλήατο, § 17. 4.

1. 99. ἐπηετανὸν, see on Od. 4. 89.

1. 100. 'Statues of boys on pedestals (βωμός, like βάθρον, from βαίνω) were there, giving light all night long.'

1. 102. φαίνειν, used absolutely, as in Od. 18. 307

*αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἴστασαν ἐν μεγάρουσι
ὄφρα φαείνοιν.*

Cp. Od. 19. 25. νύκτας is the accus. of duration of time.

1. 103. οἱ = Ἀλκινόφ. Cp. Virg. Aen. 1. 703.

1. 101. μύλης, gen. Others read μύλης = μύλαις. μήλοπα καρπὸν, 'the yellow grain.'

1. 105. ὑφώωσι, § 18. 2. ἤλάκατα, see on Od. 6. 53, 306.

l. 106. As *οἶά τε* follows directly on *ἤμεναι*, it is natural to look for the point of comparison in that word. The maidens, then, sit together row behind row like close-clustering leaves. But the more picturesque interpretation is given by the Schol. *διὰ τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν ἐν τῇ στρέφειν τὴν κρόκην* (thread) *ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου . . εὐκίνητα βῆσαι καὶ ὑπὸ τυχούσης αἵρας*, i. e. 'any breath of air that comes.'

l. 107. *καιροσίων*, properly *καιροσίων* from *καιροίεις*, the adjct. from *καῖρος*, the woof or cross-threads in weaving, for which other edd. write *καιρουσίων* and *καιροσίων*. Trans. 'and from the close-wove linen, trickles off liquid oil.' The simplest interpretation is that the linen is of so close a texture that oil would run off its surface instead of soaking in. Others take it of the glistening look of the linen, which is a proof of good weaving. So ll. 18. 595

χιτώνας

εἶατ' ἐννήτους ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ.

Cp. also Od. 3. 408. Others again refer it to the actual use of oil in 'dressing' the fabric.

l. 108. 'As the P. are cunning beyond all men at sailing a swift ship on the sea, so (*ὧς* = *τόσον*) are the women skilled in weaving.'

l. 110. *τεχνήσσαι* is for *τεχνήσσαι*, from *τεχνήεις*, a reading preserved by the Schol. The word is parallel to *Ἰδριες*. The ordinary reading *ιστὸν τεχνήσαι* (first aor. inf. *τεχνάω*), would answer to *ἐλαυνέμεν. νῆα. ἰστὸν* may be retained with *τεχνήσσαι* as an accusative of reference; but *ιστῶν* is found in several good MSS. For the words *περὶ . . ἐσθλάς*, see on Od. 2. 116.

l. 113. *ἀμφοτέρωθεν*. This the Schol. rightly interprets as equivalent to *παντάχοθεν*, because it gives the enclosure in length and breadth. So *ἔσθρ καὶ ἐσθα* in the same sense, Od. 10. 517.

l. 114. *πεφύκασι*, as *λελόγγασι*, Od. 11. 304; others read *πεφύκει*.

l. 117. *τῶν*, § 14.

l. 118. *χείματος*, 'in winter,' genit. of point of time.

θέρους, § 4. 1. 'Their fruit never falls or fails, winter or summer; lasting all the year round; but ever and aye (*μάλ' αἰεὶ*) the zephyr as it breathes is forming some fruits and ripening others.'

ἐφυρή (cp. Od. 2. 195) is a fem. adj. used substantively, as *ἡοίη* for *ἡῶς*, Od. 4. 447.

l. 120. *ἐπι* = 'after.' The marvel both in the garden and the vineyard (see below) is that the various stages of growth and maturity are all going on together. The accuracy of the description is marred by the introduction of *σταφυλή*, as the garden is separate from the vineyard, where alone the vines are growing.

l. 122. *οἶ*, see on v. 103 sup. For *ἀλωή*, cp. Od. 1. 193.

ἐβρίζονται = *πεφύτευται*, Schol.

l. 123. Trans. 'Of it (sc. *ἀλωῆς*) one part, a warm spot on level

ground, is dried by the sun' (*θειλόπεδον* from *εἴλη*, 'sun's rays.' For the addition of the *θ* cp. *θάλασσα* with *ἄλα*), 'other grapes again (*ἑτέρας*, sc. *σταφυλὰς*) they are gathering, and others they are treading; and in the foreground are setting-grapes shedding their blossom, and others again are just colouring.' The simplest way to make an antithesis between *ἕτερον μὲν* (v. 123) and *ἑτέρας δὲ* (v. 124) is to suppose that the sunny spot on level ground is used for drying the gathered grapes into raisins. In the other parts of the vineyard the grapes hang yet on their vines, or are being carried to the wine-press.

l. 127. *ἔνθα δέ*. 'And there again trim garden beds of every sort [of herb] are planted, along the last row, looking ever gay.' The last row, sc. of vines. Where the vineyard ends, the garden of herbs begins.

l. 128. *γανώσσαι*, § 18. 2. *πεφύῳσι*, § 21. 1.

l. 131. *ἔθεν = ἐξ ἧς κρήνης*. For *ἴησιν* used intransitively, cp. *Od.* 11. 239.

l. 132. *ἐν Ἀλκινόοιο*, sc. *δόμῳ*.

l. 135. Join *εἴσω δώματος*, as *Od.* 8. 290. *εἴσω* goes usually with accus.

l. 138. *σπένδεσκον*, § 17. 6.

l. 140. *ἤερα ἔχων*, 'clad in mist,' as *εἶματα ἔχειν*, *Od.* 17. 24. Join *βῆ διὰ δῶμα . . ὄφρα ἵκετο*.

l. 143. 'And then the marvellous mist melted away from him.' For the gen., cp. *πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔηος*, *Il.* 18. 138. Cp. *Virg. Aen.* 1. 568.

l. 144. *ἰδόντες* (aorist), 'when they caught sight of.'

l. 145. *ὀρώοντες* (present), 'as they gazed.'

l. 148. *ἄλβια* can hardly be taken as adverbial to *ζωίμεναι*, but the infin. must be regarded as an addition to the sentence. 'May the Gods grant them blessings (*Od.* 8. 413) in [all the circumstances of] their lives.' Lit. 'with reference to their lives.' For the infin. so used to express the sphere in which some action takes place, cp. *ὁς δμηλικίην ἐκέκαστο, ὄρνιθας γυνῶναι*. 'His superiority is shown in his knowledge,' *Od.* 2. 159. Cp. also 3. 246, and 5. 217.

l. 152. *θαῖσσον*, 'all the quicker,' sc. than I should without your aid. *φίλων ἄπο*, 'far from friends.'

l. 154. *ἀκὴν*, see on *Od.* 2. 82.

l. 156. *ἀνδρῶν*, partitive genit. after *ὁς*, 'who among the Phaeacians,' cp. *Od.* 5. 448. *προγενέστερος*, a qualifying comparative, as *γεραίτερος*, *Od.* 3. 362.

l. 159. *κάλλιον*, 'more honourable.' The comparative means that our present neglect is no *improvement* on our usual custom. Cp. *Od.* 3. 70. The *τόδε* is explained by the words that follow, *ξεῖνον, κ.τ.λ.*

l. 161. *σὸν*, emphatic, 'waiting for the word from thee.' *ποτιδέγμενοι* (*προσδέχομαι*), § 20. 4. *ἰσχάνωνται*, 'are holding back.'

l. 164. *ἐπικρῆσαι* for *ἐπικεράσαι*, i.e. to mix with water in the *κρητήρ*.

5. σπείσομεν, (σπένδω), § 3. 4.
6. ἔνδον ἔόντων, 'from what she has within,' Od. I. 140.
7. ἱερὸν μ. 'A., cp. Od. 2. 409.
9. ἀπ' ἐσχαρόφιν, § 12. 1. Cp. Od. 5. 59.
- ο. 'Having made to rise up his son who was sitting near him; m he loved most of all.' Later syntax would substitute *δν* for *δέ* ὄρ. Od. I. 71; 2. 54.
- 72-176 = Od. I. 139-140.
- 7 = Od. 6. 249.
- 83 foll., see on Od. 3. 340 foll.
8. κατακέλετε, § 23. 6. Apparently an imperat. aorist formed for the future *κείω*. Others take *κείω* as a desiderative verb and not as *κείμαι*.
9. Join *ἐπι-καλέσαντες*.
12. ὁ ξείνος, 'this stranger,' demonstrat. use of definite article. *ὡς κε*.
15. μηδὲ πάθῃσι, in construct. with *ὡς κε*. *μεισσηγυς*, 'mediated by the following words *πρὶν... ἐπιβήμεναι*.'
17. The common reading is *κατακλώθες*. But the Schol. writes *κατὰ πρὸς τὸ νήσαντο*: the preposition goes with the verb. 'Whatsoever Fate and the stern spinners span off for him with read at his birth when his mother bare him.' Join *οἱ γεινομένῃσαντο* is like *ἐπιμήθη*, Il. 20. 128, or *ἐπικλώθω*, Od. 3. 208. is a metaplastic form for *κλώθωι* from *κλώθωι*.
11. *ἐναργεῖς*, 'in visible presence.' He feels that 'the Gods are doing something else in this,' if they are going to hide their divinity in tal disguise.
4. *καὶ μούνος*, 'even when by himself,' in opposition to the deity that gathers at the sacrificial feast. *ξύμβληται*, conjunctive of aor. *ξύμβλημην*, § 20. 4.
5. *οὐ τι κατακρύπτ.*, used absolute, 'they make no manner of lament.' *ἔγγυθεν*, sc. in lineage.
1. Trans. 'Whomsoever of men ye know most burdened with, to them I may liken myself in my troubles.' For the form of *τε*, cp. Od. I. 219.
3. *καὶ δέ*. Trans. 'Aye! and'.. *καὶ μάλλον*, *vel magis*.
6. 'Nothing is more shameless beyond [i.e. than] an angry belly.' *χ' ἀρίστας (κούρας) ἀλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι*, Il. 9. 639.
7. *ἐπ[έ]λετο.. ἐκέλευσεν*, aorists of customary action. There is *ι* of *ν ἐφελευστικόν* after *ἐκέλευσε*, because *εἶο* [*φέο*] takes the *να*, § 2.
1. *ἐκ-ληθάνει*, 'makes me forget;' cp. *ἐκλέλαθον κιθαρῖστὸν*, *made him forget his harp-playing*, Il. 2. 600.

l. 222. ὀτρύνεσθαι, infin for imperat. φαινομένηφι, § 12. 1.

l. 223. ἐπιβήσετε, conjunct, § 3. 4, 'land me upon;' transitive 1st aor.

l. 224. καὶ περ. Only in this passage written together; elsewhere always divided by one or more words, as Lat. *ne. . quidem*.

ιδόντα με, 'When once I have had a sight of my possessions, may even my life leave me.' Cp. Il. 5. 685 ἐπειτά με καὶ λίποι αἰάν.

l. 229. οἱ μὲν, this includes the guests who lived in the town.

l. 232. ἔντεα δαιτός. So Virg. calls the *implements* for baking, etc., *Cerealia arma*, Aen. 1. 181. ἀπεκόσμεον, 'began to clear away.'

l. 234. εἴματα, in apposition with and descriptive of φᾶρος and χιτών. Cp. Od. 6. 214.

l. 237. Trans. 'This, the first question, I myself will ask.' On the double interrogative, τίς πόθεν, see on Od. 1. 170.

l. 239. The readings vary between φῆς (i.e. ἔφησ) and φῆς, 2nd person pres. The former is better, 'Saidst thou not?'

l. 248. ἐφέστιον to be taken predicatively with ἤγαγε, 'brought me to her hearth.'

ll. 249-251 = Od. 5. 131-133.

l. 251. ἔνθα takes up the moment of ἐκείασε. The lines 251-258 were rejected by some of the Alexandrian critics as a later interpolation. ἀπέφθιθεν, § 22. 1.

l. 256. ἐνδουκέως. Perhaps, as *v* may represent *o* in Aeolic, this is for ἐνδοκέως, i.e. = κατὰ δόξαν, 'decently,' 'properly.'

l. 261. Scan ἀλλ' ὅτε | -- | -- | οὐν μοι ἐ | -- | -- | ον ἔτος | ἦλθε | . Here ὄγδοον must be a dissyllable, as in Od. 14. 287. Dindorf conjectures δῆ-ὄγδοάτων by synizesis.

l. 263. ἦ καὶ νόος. We should expect ἦ καὶ ὅτι νόος. Cp. Od. 9. 339. The ἀγγελίη mentioned here is brought by Hermes, Od. 5. 29 foll.

l. 265. ἔσσεν, 'clad me with,' ἐννυμι.

l. 266 = Od. 5. 268.

ll. 267, 268 = Od. 5. 278, 279.

l. 270. ξυνέσεσθαι οἴζυι. So Soph. Phil. 1168 ἄχθος φ' ξυνοικεῖ.

l. 273. The meaning is that the waves swept him from his boat.

l. 274. Join ἀδινὰ στεν., as βαρεία στεν., Od. 5. 420.

l. 276. τόδε λαῖτμα, 'yonder deep.' He points in the direction of the sea. διέτμαγον, cp. Od. 5. 409.

l. 278. 'There (sc. ἐν ὑμετέρῃ γαίῃ) the wave would have dashed me on the beach as I tried to land.'

l. 280. εἶος, see on Od. 4. 90 and § 3. 6.

l. 281, 282 = Od. 5. 442, 443.

l. 283. Trans. 'And [having got clear] from the water I sank down rallying my spirit.' Cp. Od. 5. 458.

84. *διωπετός*, see on Od. 4. 477.

85. *ἐκβάς* is intended to give the same picture as *ἐκ ποταμοῦ λείς*, Od. 5. 462.

286. Join *κατ-ἔχευεν*.

289. *δύσσοτο*. Cp. Od. 6. 321, which shows that there were yet a few hours of daylight after Odysseus awoke. To avoid the contradiction, Aristarchus reads *δείλετο*, 'the sun was westering.' *δείλη* is the 'afternoon,' Il. 21. 111.

l. 290. *τεῆς*, § 15. 2.

l. 292. *ἤμβροτεν*, i.e. *ἡμαρτεν* (*ἁμαρτάνω*), with a metathesis of *αρ* to *α*, i.e. *ἡμαρτων* or *ἡμροτων* (cp. above *κατέδ-ρα-θον* from *καταδ-αρ-θάνω*). The *β* is inserted to harmonise the sound of *μρ*, as in *μησημ[β]ρία*.

l. 293. *ἀντιάσαντα*, see on Od. 6. 193.

l. 294. *ἐρξέμεν* may be a future tense, or the Epic 2nd aor. with the sigma, as *ἄξέμεν*, Il. 23. 111. See § 20. 2. 'As you would not expect a young person to do when meeting any one.'

l. 297. *ἀληθείην*, '[as] the truth,' in apposition to *ταῦτα*.

l. 301. 'And yet it was to her first that thou didst make thine appeal.' Cp. Od. 6. 176.

l. 303. The statement of Odysseus here becomes more diplomatic than true. Cp. Od. 6. 260 foll.

l. 307. 'We, the race of men, are touchy.' *δύσζηλοι* (*ζῆλος*, *ζέω*, *ζῆσο*), in the masculine by *constructio ad sensum*.

l. 311. *αἶ γὰρ.. ἐχέμεν*. For this use of an infin. in place of the usual optative, cp. Od. 17. 355, where both constructions are combined,

*Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
καὶ οἱ πάντα γένοιθ' ὅσσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾶ.*

Trans. 'Would that, O father Zeus, and Athena and Apollo, thou, being such an one as thou art, and feeling as I feel, mightest have to wife my child, and be called my son-in-law abiding here.' Cp. also Od. 24. 379.

l. 314. *οἶκον δέ τ' ἐγώ*. The reading of *κ[ε]* for *τ[ε]*, which better suits the sense, is given in one and suggested (by the word *κἀγὼ*) in another MS. The reading in the text is generally translated, 'And O! that I might give thee an house:' carrying on the wish from *αἶ γὰρ*, sup. v. 311.

l. 316. *μηῖ.. γένοιτο*, i.e. 'heaven forbid.'

l. 317. *ἐς τῶδε.. αὐριον ἐς*, 'I appoint your departure for this date, viz. for to-morrow.' Cp. *ἐς τὸδ' ἡμέρας*, Eurip. Alcest. 9.

l. 318. *τῆμος δέ*, 'and then,' i.e. when to-morrow comes.

l. 319. *ἑλώσσι*. Probably the present tense from *ἐλάω* Epic form of *ἑλάω*, § 18. 2. It may also be regarded as an open form of *ἐλώσι*, the contracted future, 'While they row you over the calm sea.' So *πόντον ἑλάω*, Il. 7. 6.

l. 320. *καὶ εἴ που*, as we say, 'and anywhere else you like.'

l. 322. οἱ . λαῶν, *ii ex civibus nostris qui.*

l. 323. This visit of the righteous Rhadamanthus, who is elsewhere represented (Od. 4. 564) as living in Elysium, belongs to an unknown legend. For Tityos, cp. Od. 11. 576.

l. 326. ἀπήνυσαν, sc. τὸν πλοῦν. Cp. νηὺς ἀνύσειε θαλάσσης ὕδαρ, Od. 15. 294.

l. 330. The use of this verse, which has passed into a formula, is inaccurate here, as it introduces no personal address to an interlocutor, but a prayer to Zeus. See on Od. 2. 302.

ll. 336-339 = Od. 4. 297-330.

l. 342. ὄρσο, see on Od. 6. 255. κέων, a shorter form of κείων.

l. 345 foll., see on Od. 3. 399, 402 foll.

BOOK VIII.

l. 3. ἄν, § 7.

l. 4. ἠγεμόνευε, cp. Od. 3. 386.

l. 6. λίθοισι, i. e. the λαέσσι of Od. 6. 267.

l. 7. πλησίον = 'near one another.'

μετώχeto (explained by v. 9), 'went about to accost every one she met.'

l. 11. ἄγε, singular verb used with plural subject, because the form had become merely interjectional. Cp. Od. 2. 212.

l. 12. ἰέναι is not dependent on δεῦτε, but stands as infin. for imperat. Od. 1. 292.

l. 16. ἐμπληντο, § 20. 4. Join ἐμπλ. βροτῶν. The ἔδραι = the λίθοι, sup. v. 6.

l. 18. τῶ . . ὤμοις, 'over him, on head and shoulders;' for this epexe-gesis, cp. Od. 6. 235.

l. 21. ὥς κεν γένοιτο. The addition of κεν implies that the desired result naturally follows the fulfilment of the condition. Cp. Od. 2. 53. And, for the same mood after a fut. tense, cp. Od. 13. 401 κινυζῶσω τὰ ὄσσε . . ὥς ἂν φανείης. Cp. Plato, Phaedr. 230 B, 'The tree ἀκμὴν ἔχει τῆς ἀνθης ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχει τὸν τόπον.'

l. 22. δεινός τ' αἰδοῖός τε = 'awe-inspiring and reverend.' ἐκτελέσειε is still in construction with ὥς κεν.

l. 23. πολλοὺς τοὺς πειρήσαντο, 'those many trials of skill in which the Phaeacians made proof of Odysseus;' τοὺς may stand for τοῖς attracted into the case of ἀέθλους, if it may be taken as *accusativus respectus*. Cp. ἕκαστά τε πειρήσαιτο, Od. 4. 119. The line is suspicious and was rejected by Zenodotus, since Odysseus did not engage in many contests. But v. 214 shows that he was at any rate ready for more.

l. 24. See on Od. 2. 9.

. 25-27 = Od. 7. 185-187.

29. ἦέ .. ἦ is a further description of οὐκ οἶδ' ὅς τις, 'whether he be from E. or W.'

30. πομπὴν δέ, 'He is urging upon us his dismissal, and is praying it be confirmed for him.'

l. 31. ὡς τὸ πάρος περ, i. e. as we have always done on behalf of those who have sought our aid.

l. 32. οὐδέ γὰρ οὐδέ. The whole sentence is negated by the first οὐδέ, which negation is again repeated before the emphatic ἄλλος. Cp. Od. 3. 27.

l. 36. κρινάσθων, 'let them choose two-and-fifty youths among the people.' κρινάσθων is middle voice, as in Od. 4. 408; the ordinary form in -θωσαν being always contracted in Homer. The subject to κρινάσθ. is an indef. plural, as in φασι = 'men say.' The dual κούρω, here and inf. v. 48, where also κρινθέντε is added, is suggested by the δύω. The change introduced in the number by the addition of πενήκοντα is as it were forgotten. For the use of πάρος with pres., cp. Od. 4. 811.

l. 37. εὐ δησάμενοι, see on Od. 4. 782.

l. 39. ἡμέτερόνδε = 'to our [house].'

l. 40. αὐτὰρ οἱ ἄλλοι, 'But as for you others, you sceptred kings, come ye to my fair house.'

l. 44. περὶ, see on Od. 2. 116.

l. 46. ἡγήσατο, 'led the way,' as ἡγεμόνευε, sup. v. 2.

l. 47. σικηπτοῦχοι, used substantively without βασιλεῖς.

μετόχτο = 'went to fetch.' Cp. Od. 1. 184, for this use of μετά.

l. 48. κρινθέντε, see on sup. v. 36.

ll. 50-55 = Od. 2. 407 and 4. 780-783, 785.

l. 57. αἶθουσαι. There were two sets of these: one set built inside the front wall of the αὐλή, on either side the gateway, and so turning the open side of the verandah to face the house. The other set was similarly built against the front wall of the house, so that the two were opposite one another. The latter are alluded to Od. 3. 399. ἔρκεα may be the walls enclosing the court; δόμοι includes the house and its entrance; so that these three words are together descriptive of what we should call the whole premises.

l. 58. This verse is wanting in some MSS, and may have been copied from sup. v. 17.

l. 61. τοὺς δέρον, 'These they flayed and made ready, and prepared a delicious meal.' τετύκοντο (τεύχω), § 16. 2.

l. 63. The 'good and evil' which falls to the lot of the bard is described in the following line.

l. 64. ἀμέρδω, 'to deprive of,' like its cognate form ἀμείρω, is equivalent to ἀμερίζω, the ι passing into δ through the j sound.

l. 67. Join ἐκ δὲ πασσάλοφι (§ 12. 1) κατεκρέμασεν.

l. 68. αὐτοῦ, not = *ipsius*, but a local adverb, 'there,' explained by the addition ὑπὲρ κεφαλῆς. Cp. Od. 9. 96.

ἐπέφραδε (φράζω, § 16. 2), 'showed him how to take it with his hands.' For as he was blind, he could only feel for it.

l. 71, foll. = Od. 1. 149, foll.

l. 73. ἀνιέναι, like ἐποτρύνειν, sup. v. 45. κλέα ἀνδρῶν. In II. 9. 189, Achilles sings to the lyre, of the glorious deeds of heroes.

l. 74. οἴμης τῆς may be an inverse attraction for τῆς οἴμης = *cuius carminis laus caelum pervenit*. So Od. 21. 13 δῶρα τά οἱ ξείνος δῶκε = *quae dona*. Or οἴμης may be a partitive gen., and the sentence may mean, 'choosing from the whole story . . . the strife of A.' According to this, οἴμη would be the whole tale of Troy, and νεῖκος one scene in it. Cp. inf. v. 500 ἐνθεν ἐλάν, 'taking it up from the point where.' Agamemnon had been told by the Delphic oracle that he might hope to take Troy when he should see an angry quarrel arise between the noblest of the Achaeans. So when Odysseus and Achilles disputed at some sacrificial feast whether Troy could best be taken by stratagem or assault, Agamemnon saw in their dispute the fulfilment of the oracle.

l. 76. We must suppose two forms, δηρίομαι and δηριάομαι, to give δηρίσαντο and δηριάσαντο, respectively.

l. 79. χρείων (χρέω), Schol. μαντευόμενος. The meaning of the middle voice, χρησόμενος, is 'to get an oracle for one's self.'

l. 80. οὐδὸν = 'the threshold of the temple.'

l. 81. κυλίνδετο, metaphor from a wave.

l. 82. διὰ βουλᾶς, see on inf. v. 520.

l. 84. φᾶρος. This square of cloth was put on so as to cover the left arm and shoulder tightly. The right arm was left bare, and a long corner hung down from the right shoulder. This corner Odysseus threw over from behind, and 'drew it down over his head.'

l. 87. ὅτε λήξειεν, not = 'when he stopped,' which would be ὅτ' ἔληξεν, but 'each time he stopped,' as is further shown by the iteratives ἔλεσκε (v. 88) and γοάσσκε (v. 92). There must have been separate divisions, or 'fyttes,' in his recital.

l. 89. ἀμφικύπελλον, Od. 3. 63. σπέισασκε (σπένδω, § 17. 6), by way of acknowledgment to the Gods for each fresh instance of their care of him, which Demodocus recited.

l. 91. ἐπέεσσι, 'the stories,' Od. 4. 597.

l. 99. συνήορος (ἄρω), 'the accompaniment.' The lyre is called δαιτὸς ἑταίρη, Od. 17. 271.

ll. 104, 105 = sup. vv. 46, 67.

l. 106. Notice the tenses ἔλε, ἔξαγε, 'seized, and began to lead.'

l. 107. ἦρχε τῷ αὐτὴν ὁδ. = *praebat illi eam ipsam viam quam ceteri* [sc. *ibant*].

l. 108. θαυμαίνω, Epic variant for θαυμάζω.

l. 162. πρηκτῆρες, 'traders.'

l. 163. φόρτου τε, 'Is heedful of the freight, and is in charge of wares, and the gains, so eagerly sought.' ὀδαῖα signifies the bare freight, produced by the sale of the φόρτος, and so is rightly described by the epexegetis κερδίων θ' ἄρπαλέων. Cp. Od. 15. 445 ὄνον ὀδαῖα ἦσιν is the old and better reading. Some edd. write εἶσιν = 'goes.'

l. 167. οὕτως, 'thus,' i. e. as we see in your case. Trans. 'Thus see that not to all men do the Gods grant [all] graces, neither for nor wisdom, nor eloquence. For one man is meaner than another looks, but God sets a beauty upon his words, and his hearers gaze upon him with delight, while he speaks unflinching with winning modesty'

l. 170. θεὸς μορφὴν ἐπ. στέφ., lit. *deus formam sermoni addit.* μορφὴν ἐπέων, Od. 11. 367. For this use of στέφειν, cp. Il. 18. 205

ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεῶων.

Cp. also inf. v. 175 = 'no charm surrounds his words.'

l. 176. ὡς, 'even as.' He makes Euryalus the special instance of his words. οὐδέ κεν ἄλλως = 'not even would God fashion thee differently, i. e. on a better model.'

l. 180. μυθεῖαι, so νεῖαι, Od. 11. 114, § 3. 2.

l. 181. ἔμμεναι, 'that I was.' So εἶναι of past time, Il. 5. 639.

l. 183. πείρων is appropriate to κύματα, Od. 2. 454, and is used a *zeugma* with πολέμοις in the sense of completing.

l. 186. αὐτῷ φάρει, 'cloak and all.' Such phrases as αὐτῇ σὺν πήληϊ Il. 14. 498, αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, Il. 9. 194, show what was the original form of this idiom.

l. 187. πάχετος, apparently a collat. form of πάχυν, as περιμήκετος (Od. 6. 103) is of περιμηκής. Cp. πάχετος δ' ἦν ἤυτε κίων, Od. 23. 19. Trans. 'He seized a quoit, bigger [than the rest], a thick one, far more massive than the sort with which,' etc.

l. 190. λίθος. The quoit was of stone.

l. 192. ὑπερ[ε]πτατο (πέτομαι) σήματα, 'flew past the marks of all,' of the other throwers. The σήματα showed the distances of all former throws.

l. 193. τέρματα, 'the range,' merely repeats σήματα.

l. 196. ὁμίλῳ, 'the mass of other marks more or less close together'

l. 198. τόδε γε, sc. σήμα is the reading of Aristarch.; the common reading is τὸν γε, sc. δίσκον. ὑπερήσει (ἴημι), 'will throw beyond it.'

l. 201. κουφότερον = 'with lighter heart.'

l. 203. ἢ τοσσούτον, 'either as far as this, or still further.'

l. 204. ὅτινα, § 15. 4, i. e. *quemcumque vero e ceteris omnibus anis impellit, is periculum faciat.*

l. 207. πάντων Φαι. resumes and explains τῶν ἄλλων, so that οὐ μεγάριω is parenthetical.

l. 208. φιλέοντι, 'with a man while entertaining you.'

l. 211. **κολούσα.** The mood changes, because the second clause simply gives the reason why such a man is **ἀφρων καὶ οὐτιδανός**, 'for he is shortsighted all his own advantage' by quarrelling with his best friend. **αὐτοῦ** = the later **ἐαυτοῦ**.

l. 214. Join **οὐ κακός = ἀριστος**. **πάντα** is further explained by **δοσοῖ θλοῖ**.

l. 215. **τόξον.** The quantity of the syllable before the digammated **ξ** is noticeable.

l. 216. Trans. 'I should be the first to hit any man, even though many of my comrades stood at my side,' etc., i. e. He would beat all his companions in shooting, showing himself both more accurate, as picking out his man in a crowd, (**ἐν δμίλῳ**) and more prompt (**πρώτος**).

l. 224. **Ἡρακλῆς**, Od. 11. 606, foll. Eurytus was king of Oechalia in Thessaly, Il. 2. 596, 730. The bow of Eurytus was used in the massacre of the suitors. Od. 21. 14-22.

l. 226. **τῷ** = 'wherefore.' **οὐδ' ἐπὶ γῆρ. ἴκ.**, cp. Od. 15. 246 **οὐδ' ἴκετο ἤραος οὐδόν**.

l. 229. The meaning is, He can throw a dart with his hand as true as an archer can shoot an arrow from his bow.

l. 230. The order is **δείδουκα μὴ τις παρέλθῃ με** ('outstrip') **οἴοισι νόσοι** (= 'in running only'), for 'I was very cruelly battered in the heaving waves, since there was no constant comfort for me on shipboard, wherefore my poor limbs are drooping.' This includes both the privations on the raft and the horrors of the actual shipwreck. Notice plural numb. with neut. noun, as in Od. 5. 381.

l. 239. Join **ἐθέλεις σὴν ἀρετὴν φαίνεμεν .. ὡς ἂν οὐ τις ὄνοιτο**. 'Thou art anxious to make a display of thy prowess in such a way that no man, who knows in his heart how to speak becomingly, may disparage by manhood.' The words **χωόμενος .. νείκεσεν** stand in a parenthesis. The protasis introduced by **ἐπεὶ** (v. 236) has no proper apodosis, but the construction changes at inf. v. 241 **ἀλλ' ἄγε**.

l. 241. **ἐμέθεν**, § 15. 1.

l. 244. Join **οἷα ἔργα Ζεὺς καὶ ἡμῖν ἐπιτίθησι**. 'What works Zeus commits to us, also [for we have our special gifts], right on from our fathers' times.'

l. 246 foll. Cp. Hor. Epp. 1. 2, 28

Alcinoique

In cute curanda plus aequo operata iuventus,

Cui pulcrum fuit in mediis dormire dies et

Ad strepitum citharae cessatum ducere curam.

l. 251. **παίσατε** (**παίζω**).

l. 254. Join **οἰσέτω Δημοδόκῳ**, as inf. v. 261.

l. 258. **αἰσωνήτης**, from **αἶσα** and root **μνη** in **μμνήσκω**, properly one who regards what is fair.' The **ν** is introduced as in **ἀμύμων** from

μῶμος. The αἰσῦν, are like the 'Stewards of the Course.' They smoothed the dancing-floor, and made a wide 'ring.' They were public servants whose regular duty was to order the lists (πρήσσεσκον, tense). The aor. λείψαν shows what they did on the present occasion.

l. 264. πέπληγον [§ 18. 2] χορὸν may mean only, 'beat the floor;' but some render, 'trod a measure,' like Virgil's *pars pedibus plaudunt choreas*, *Aen.* 6. 644. The dance was probably so arranged as to interpret the spirit of Demodocus' song by the dancers' gestures.

l. 266. ἀνεβάλλετο, *Od.* 1. 155.

l. 267. ἀμφί, with gen. = 'concerning,' as μάχεσθαι πίδακος ἀμφ' ὀλίγη, *Il.* 16. 825.

l. 271. Ἥλιος, only found here. The regular Homeric form is ἥλιος. σφε = 'them.'

l. 275. μένοιεν, sc. the lovers. αὐθι = 'where they were,' *Od.* 5. 208.

l. 276. δόλον, 'the trap.'

l. 279. μελαθρόφιν, *Od.* 11. 278.

l. 281. περὶ .. δολόντα, 'very subtle.'

l. 283. εἶσατο = 'made show of going,' lit. 'seemed.'

l. 284. γαίῶν, § 9. 5.

l. 288. ἰσχανῶν (*ἰσχανάω*, § 18. 2), 'desiring.' So δρόμου ἰσχανώσων, *Il.* 23. 300.

l. 292. τραπέομεν. The Schol. interprets ἀντὶ τοῦ τερφθῶμεν. The form stands for ταρπῶμεν, 2 aor. pass. conjunct. of τέρπω. From ταρπῶμεν we get τραπῶμεν, as ἐ-δρα-θον from δαρ-θάνω, and τραπῶμεν or τραπέωμεν becomes [§ 3. 6] τραπέομεν. Trans. 'That we may take our pleasure.' λέκτρονδε goes at once with εὐνηθέντες; cp. θῶκόνδε καθίζανον, *Od.* 5. 3. Others refer τραπέομεν to τρέπω, and join it with λέκτρονδε, but cp. *Il.* 3. 441

ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέομεν εὐνηθέντε,

where the addition of λέκτρονδε is wanting.

l. 293. μεταδήμιος, 'at home.'

l. 294. The Sintian (σίνομαι, 'to ravage') brigands were the earliest inhabitants of Lemnos.

l. 297. ἔχυντο (χέω), § 20. 4.

l. 298. ἦν = ἐξῆν.

l. 299. ὅ τ' οὐκέτι φ. π., 'that there was no longer chance of escape.' For φυκτά, see on *Od.* 3. 129. Others write ὅτε as a direct antithesis to τότε δὴ γίγνωσκον = *tum . . cum.*

l. 300. ἀμφιγυῖεις, 'lame of both feet,' lit. 'on both sides,' from γυῖς, 'lame;' cp. γυῖω.

l. 303. This line, wanting in the best MSS., seems to be introduced from *Od.* 2. 298.

l. 307. ἔργα γελαστὰ, 'deeds of mockery.' But as Hephaestus thought it no laughing matter, it may be better to divide the letters

ἰργ' ἀγέλαστα. Join οὐκ . . ἐπιεκτὰ = 'hard,' lit. 'not yielding;' cp. γχέτλιος.

l. 309. ἀίδηλον. The Schol. rightly interprets ἀφανιστικόν. The adj. has both a passive and an active sense, (1) destructive, as here, (2) invisible, as in Hesiod Op. et Di. 754.

l. 310. ἀρτίπος, for ἀρτίπους, as ἀελλόπος, Il. 8. 409, 'sound of limb.'

l. 311. ἤπεδανός, lengthened from ἀπεδανός, the opposite of ἐμπεδος.

l. 312. τὼ ὄφελλον = *qui utinam me nunquam genuissent.*

l. 313. ἕνα, 'where.'

l. 315. Trans. 'I don't expect that they will care to lie thus one moment longer, though so very fond; very soon they will both have no fancy for sleep.' κείμεν is from κείω, which is said to be a desiderative of κείμαι. But cp. Od. 7. 188. Join οὐκ . . ἐθελήσετον.

l. 318. ἀποδώσει. After εἰς ὃ κε the conjunctive is usual; and so some read here ἀποδώσιν. Hermann. ad Vig. 903 remarks, *indicativum poeta praetulit rei fortius adfirmandae caussa*, i. e. implying that restitution will be made. πατήρ is Zeus, father of Aphrodite by Dione, Il. 5. 370.

l. 324. θηλύτεραι. With this termination, cp. δρέστερος, ἀγρότερος, δεξίτερος, etc.

l. 325. εἶων, 'good things;' an irregular gen. from ἐὼς, of which the neut. is εἶδ. There is great uncertainty about the breathing; most edd. write it with the smooth. Both ἐὼς and ἐσθλός are derivatives from εἶμι (ἔσμι), and mean, literally, 'that which really is,' i. e. the true and good. We find an analogous uncertainty in the breathing of two other derivatives from the same root, e. g. ἔτοιμος with the aspirate, and ἔτυμος with the smooth breathing.

l. 328. πλησίον is substantive.

l. 329. ἀρετᾶ, from ἀρετᾶω.

l. 332. τὸ = 'therefore,' *propterea*, as δ = 'wherefore,' *quod*; cp. Il. 3. 176 τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.

ll. 340-342. The three optatives are taken most simply as three separate wishes. ἀπείρονας = 'strong,' as going round and round without end.

l. 347. 'I promise you that he himself shall pay all fair claims.'

l. 348. μετ' ἄθαν. θεοῖσι = publicly, in Olympus.

l. 351. δειλάι τοι δειλῶν γε. 'In behalf of sorry fellows (like Ares) even securities are sorry things to accept.' δειλῶν is the gen. after ἔγγια. The middle voice ἔγγυάσθαι is spoken of the one who takes security. ἔγγυᾶ μὲν ὃ διδοὺς ἔγγυᾶται δὲ ὃ λαμβάνων, Eustath. Hephaestus asks, 'What guarantee shall I have that Ares will pay? I cannot come upon you for the claim.'

l. 352. δέομαι does not mean, 'bind you under an obligation,' but actually, 'put you in chains' as I have done to Ares.

l. 353. χρέος = μοιχάγρια, sup. v. 332.

l. 358. οὐκ ἔστ' οὐδέ ζοικε = *neque licet neque decet.*

l. 359. δεσμὸν (the older and better reading for δεσμῶν) is the direct object of ἀνίει, so ἄνεσαν πύλας, II. 21. 537.

l. 365. ἐπενήνοθε. For this word, as well as ἀνήνοθε, see Buttmann, Lexilog. 110 foll. He considers them to be from supposed verbal forms *ινέθω* and *ἀνέθω*, expressing the meaning of the preps. *ἐν* and *ἀνά* respectively, i. e. 'being on' and 'rising up.' Curtius (Gk. Etymol. 226) prefers the connection with *ἀνθος*, which Buttmann rejects. οἶα may be strictly adverbial, as in Od. 9. 128 = 'even as,' the phrase οἶα . . ἐόντας being a further description of ἀμβρόσιψ: or it may stand as a relative to all the antecedents suggested by the foregoing clause, e. g. brightness and smoothness and softness.

l. 368. ἄλλοι, Od. I. 132.

l. 372. οἱ δ' ἐπέει. The apodosis to this begins at τὴν ἕτερος βίπτασκε.

l. 375. ὁ δ' ἀπὸ χθονός, 'the other leaped up and caught it [each time] before he reached the ground again.'

l. 377. ἀν' ἰθύν. Some interpret this, 'straight up,' in distinction to the direction of the ball thrown from hand to hand in the next dance. But πᾶσαν ἐπ' ἰθύν, Od. 4. 434, seems to decide the meaning to be, 'with might and main,' like ἀνά κράτος.

l. 378. ταρφέα, adverbial accus. from ταρφῆς, 'with frequent change from side to side.' ἐπελήκεον, 'beat time.'

l. 379. ἔστεῶτες, three syllables by synizesis. Another form is ἐστᾶότες. ὑπ' . . ὀρώρει, 'rose up from below.'

l. 382. ἀπειλεῖν, in the sense of promising, occurs II. 23. 872

αὐτίκα δ' ἠπέιλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι

. βέξειν . . ἐκατόμβην.

Trans. 'Thou didst both promise, and lo! here it was ready done,' i. e. 'As thou didst promise, so it was done.'

l. 390. These twelve princes 'rule as lords' among the people.

l. 392. τῶν οἱ ἕκαστος. The sentence would naturally run, τῶν ἕκαστος φερέτω, 'let each of these princes bring;'; but the construction changes to the direct address, ἐνείκατε = 'bring ye.' Trans. 'Now bring for him . . each one of these princes . . a garment,' etc. Cp. τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οὖν δώσουσι, II. 10. 215.

l. 396. ἔ αὐτόν = 'him, personally.'

l. 399. οἰσέμεναι, § 20. 3. ἕκαστος, distributive, in apposition to the collective subject of πρόβσαν.

l. 403. ἔπι = ἐπεστι.

l. 405. ἀμφιδεδίγηται. Cp. δινωτὴν ἐλέφαντι, Od. 19. 56. πολέος [§ 13. 5] δέ οἱ ἀξιον ἔσται, 'he will find it worth much.'

l. 417. δύσετο. Here ends the day that begins with ν. 1 of this book; but the company does not separate for the night before Od.

l. 421. τοῖσιν, sc. Odysseus and the princes.

l. 426. ἀμφὶ πυρὶ, as we say, 'on the fire.' The preposition is accurately used, as the legs of the tripod enclose the fire. οἱ = 'for him.'

l. 429. ἀκούων,—we should expect ἀκοῆν or ὕμνῳ as parallel to δαυτί.

l. 435. λοετρο-χόον. Notice the accent, lit. = 'bath-pouring.' Trans. 'for filling the bath.' ἴστασαν, (imperf.), 'proceeded to set.'

l. 443. ἴδε πῶμα, 'look to the lid, and quickly fix a knotted cord thereon.' Cp. ὄρη δίφρον, 'see to a chair,' Theocr. 15. 2.

l. 444. δηλήσεται, conjunctive.

l. 448. ποικίλον, 'intricate.' δίδασ, redupl. 2 aor. as if from ΔΑΩ.

l. 451. ἐπεὶ οὐ τι κομζόμενός γε, 'He did *often* have comfort like this.' θαμίζαν with participle is best translated by an adverb. So διατελεῖν μαχόμενος, 'to be *constantly* fighting.' Cp. Od. 5. 88.

l. 452. ἐπεὶ, as in Od. 4. 13.

l. 453. τόφρα δέ, 'but all that while,' etc.

l. 462. ὅτι μοι πρώτη, 'since to me first you owe the debt of rescue.'

l. 465. οὕτω = 'as you say.'

l. 466. ἐλθέμεν, sc. ἐμέ.

l. 467. καὶ κείθι, 'there too' (as I do here).

l. 468. ἐβίωσας, a strong word; trans. 'Thou didst give me my life.'

l. 470. μοίρας, Od. 3. 67.

l. 472. λαοῖσι τετιμ., an explanation of the meaning of Δημόδοκος.

l. 475. Trans. 'Having cut off a portion from a chine of a hog with white tusks; but the larger part was still left over.' ἐπὶ δέ πλ. ἐλέλ. is a parenthesis.

l. 477. τῆ, Od. 5. 346.

l. 478. προσκτιζομαι, conjunctive in construction with ὄφρα.

l. 488. μουσα. The Muses would be accountable for his gift of song, and Apollo for his skill on the lyre. Or perhaps the reference is to Apollo as prophet, who has revealed to him the truth of the stories he sings.

l. 491. ἄλλου, sc. παρεόντος.

l. 492. μετάβηθι, 'change your ground,' i. e. pass to another story. κόσμον = 'the fashioning.'

l. 493. δουρατέου, cp. Virg. Aen. 2. 15. τὸν . . . δν, both refer to ἵππον.

l. 494. δόλον, 'as a snare,' as sup. v. 276. Cp. Virg. Aen. 4. 264 *doli fabricator Epeus*. Another reading is δόλῳ = *fraude*.

l. 499. ὡς φάθ', ὁ δέ, 'so he spake, and the other, moved by the god, set forth his strain, having taken it up at the point where they,' etc. With δρμηθεὶς θεοῦ, cp. Od. 22. 347 *θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας παντοίας ἐνέφυσε*. See Od. 1. 347. After making the Horse, the Greeks fired

their tents, and made show of sailing away in the direction of Tenedos
Cp. Virg. Aen. 2. 21 foll.

l. 504-506. μιν . . ὁ . . αὐτόν, all refer to the Horse.

l. 505. ἀκριτα, 'undecided,' as shown by τρίχα δέ σφισιν ἤνδαν
βουλή.

l. 507. διαπλήξαι, (πλήσσω). Others read διατμήξαι, (τέμνω).

l. 508. κατὰ πετράων. The Pergama of Troy stood on a rock which
had a steep escarpment on the side of the Scamander.

l. 509. ἢ ἕαν, 'or to leave it there as a splendid present, to be a
peace-offering to the Gods.'

l. 510. The subject to ἔμελλεν is βουλή.

l. 511. ἀπολέσθαι. The subject is πόλιν, from the following πόλις.

l. 520. διὰ Ἀθήνην, 'by means of;' where in Attic syntax we should
find διὰ with the gen., which is not used in this sense by Homer. Cp.
sup. v. 82, Od. II. 276, 437.

l. 523. Join πόσιν ἀμφιπεσ., as in v. 527.

l. 527. οἱ, 'the enemy smiting her back and shoulders with their
spear-shafts carry her off to bondage.' So εἰσφορεῖν ὕδαρ, Od. 6. 91.

l. 529. εἴρερον from εἶρω, (cp. σειρή), 'to tie,' as Lat. *servus* from
sero (*serui*).

l. 530. Join τῆς παρεϊαί.

l. 537. σχεθέτω, 'let him hush.'

l. 539. ὠρορε, intrans. aor. from ὀρνυμι, used here parallel with a
present tense, as in Il. 13. 78 χεῖρες ἄαπτοι μαιμῶσι καὶ μοι μένος ὠρορε.

l. 540. ἐκ τοῦδ', 'from that time forth.'

l. 546. ἀντὶ = 'in the light of.'

l. 547. ὅς τ' ὀλίγον περ, 'who hath reached even a little way with his
wits.' ἐπιψαύειν seems used without an object expressed, as ἐπαυρεῖν,
Il. II. 391 εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη. It is contrary to usage to make
πραπίδειςσι governed by ἐπιψαύειν, which would require a genitive.

l. 548. τῷ, 'wherefore;' sc. because there is such real intimacy between
host and guest.

l. 551. οἱ is the relative *qui in urbe [sunt,] quique circa habitant*.

l. 553. ἐπὶν . . γένηται = *ex quo primum natus fuerit*.

l. 556. τιτυσκομέναι φρεσὶ, 'purposing it in their minds.' The ships
of the Phaeacians were supposed to be gifted with intelligence, like
the canoe in the legend of Hiawatha.

l. 560. πόλις, a dissyllable, § 4. 3.

l. 562. οὐδέ ποτέ σφιν, 'nor ever is there any fear upon them (ἐπι =
ἐπιστα) either of taking any harm or of being lost.'

l. 564. ὤς. The uncertainty about the meaning of ὤς here is increased
by the fact that the ποτε throws back its accent upon it. We may render,
Hoc vero ita quondam audivi, or, less simply, *Hoc vero [narrabo] sicut
quondam audivi*.

φθογγήν. This usage is called *Zeugma*. αὐτῶν seems to distinguish the voice of the *men* from that of the *flocks*—'both smoke, and voice of men, and of sheep and goats.'

ll. 168-170 = inf. vv. 558-560, Od. 10. 185, 187.

l. 171 = Od. 10. 188; 12. 319.

l. 176. 'And whether they have a heart that fears the Gods,' θεός ..
 ἴσος.

l. 177. Join ἀνέβην νηός, and cp. Od. 2. 416.

l. 182. ἔνθα δέ, apodosis to ὅτε δή of preceding line.

l. 184. μῆλα, small cattle, divided into sheep and goats.

περὶ δ' αὐλή, 'And round [the cave's mouth] a high-walled yard was made with deep-bedded stones; i. e. the yard was walled in with huge polygonal blocks, the lower edge of which was sunk in the ground, and rows of trees planted along the walls.

l. 189. ἀθεμίστια ᾗδῃ = 'had a lawless mind,' like ὀλοφῶνα, ἀπατήλια εἶδος.

l. 192. The reading δ τε φαίνεται, *quod quidem apparet*, gives better sense than ὅτε φαίνεται, *quando apparet*, 'Like a peak which stands out alone.'

δ τε, the neut. of δε τε.

l. 194. ἐρυσθαι, § 20. 4, 'to protect,' from the notion of ἐρύω, in med. voc. = 'to draw to one's self.' 194 = Od. 10. 444.

l. 198. ἀμφιβέβηκει, plqpf. from ἀμφιβέβηκα, a perfect with present signification; 'used to guard,' sc. before the town was destroyed. This sense of guarding comes from 'walking around,' 'patrolling.'

l. 204. δωδεκα πᾶσιν, see on Od. 5. 244.

l. 206. ἤειδη, § 23. 8.

l. 209. ὕδατος, κ. τ. λ., 'poured it to mix with [ἀνά of distribution] twenty measures of water.'

l. 212. Join τοῦ .. ἀσκόν. ἦμα, two syllables, § 4. 3.

ἀσκόν μέγαν .. δίσσατο γάρ. Odysseus took care to be well supplied with this wine, which would be strong enough for the gigantic visitor whom he expected.

l. 214. ἐπιειμένον (ἔννυμ) ἀλκήν, 'clothed with might.'

l. 217. ἐνομ. v. κ., 'he was feeding his sheep at pasture.'

l. 218. ἐθηεύμεσθα, § 4. 1.

l. 219. στείνοντο, § 3. 2, 'were crowded with sheep and kids' (στείνως, στενός.)

l. 221. ἐρχατο, plqpf. εἶργω, § 17. 4. 'By themselves were the firstlings: by themselves the later-lambs [properly, 'intermediate,' μετὰ, μέσος], and by themselves again the newly-yearned.' ἔρση = 'dew,' is, like δρόσος, used for tender young of animals. ναῖον, irreg. imp. from νᾶω = 'swam' or 'flowed.'

l. 224. πρώτιστα, opposed to αὐτὰρ ἔπειτα, v. 225.

l. 229. 'That I might both see the man himself and [learn] whether,' cf. inf. v. 267, 'he would give me entertainment: notwithstanding, he was not going to be a joy to my comrades when he appeared.'

l. 231. ἐθύσαμεν, sc. by making such burnt-offerings as we were able, with cheese instead of flesh.

l. 234. ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη, 'that it might serve him for [light at] supper,' not for cooking; he did not roast his meat.

l. 238. 'He left the males without, (viz.) outside the deep yard,' which was in front of the cave's mouth, sup. v. 184.

l. 239. For ἐκτοθεν it is proposed to read ἐντοθεν. It is easier to imagine that the ewes were driven into the cave and the rams left outside, viz. in the yard.

l. 240. θυρέων, two syllables, § 4. 3.

l. 245. In v. 308 πάντα κατὰ μοῖραν follows μῆλα, with which it agrees in gender. In this passage it may be assimilated to μῆλα implied in ὄσ and αἴγας, or it may be regarded in the light of a mere formula = 'everything in order.'

ὑφήκεν ἔμβρ. ἐκάσ., 'put a young one under each [mother],' sc. to be suckled; 'and having forthwith curdled' [sc. with fig-juice, ὄπος, Il. 5. 902] 'half the white milk, he set it down in wicker baskets, having collected it together.'

l. 248. οἱ εἴη πίνειν, see on Od. I. 261.

l. 250. σπεύδειν τι, 'to do it with despatch,' Il. 13. 235.

ll. 252-255 = Od. 3. 71-74.

l. 252. πλεῖθ', i. e. πλείτε, (πλέετε), from πλέω, 'to sail.'

l. 253. ἀλάλησθε, perf. from ἀλάομαι.

l. 254. ἀλώνται, § 18. 2.

l. 255. ψυχὰς παρθ., i. e. παραθέμενοι, 'risking their lives,' properly, 'laying as a stake.'

l. 256. ἡμῖν . . δεισάντων, see on Od. 6. 152.

l. 258. ἀλλὰ καὶ ὧς, 'but yet for all that,' lit. 'even thus.'

l. 266. Join τὰ σά γούνα ἰκόμεθα, as in Od. 3. 92. κίχανόμενοι, absol., 'lighting on thee.'

l. 267. εἶ τι, see on sup. v. 229.

l. 268. ἡ θέμις, see on Od. 3. 45.

l. 269. αἰδέο, § 3. 3, for αἰδεο, αἰδου.

l. 273. ἡ τηλ. εἰλ., i. e. and so art a stranger to our ways.

l. 274. ἀλέασθαι, sometimes ἀλεύασθαι, first aor. from ἀλέομαι § 19. 3.

l. 276. ἐπεὶ ᾗ, two syllables, § 4. 3. 276 = Od. 8. 281.

l. 277. πεφιδοίμην, second aor. redupl. med. of φείδομαι, § 16. 2.

l. 279. εἶφ' = εἰπέ. ἔσχεσ νῆα, 'moored your ship,' cp. Od. 10. 91.

l. 280. δαείω, § 22.

l. 281. 'But he did not deceive me with all my great knowledge.'

- l. 283. *νεῦα*, one syllable, § 4. 3.
- l. 291. Join *διαταμῶν μελεῖστί*, which form of adverb occurs in II. 24. 409.
- l. 294. *ἀνεσχέθομεν*, from aorist form *ἀνέσχθον*, lengthened from *ἀνέσχον*, cp. Od. 4. 284.
- l. 297. *ἐπὶ . . πίνων*, sc. 'on the top of the meat.'
- l. 298. *διὰ μήλων*, 'down the whole length of the flock.'
- l. 301. *ἔθι φ. ἡ. ἕ.*, 'where the midriff holds the liver.'
- l. 302. *χείρ' ἐπιμασσο.*, i. e. *χειρὶ*, 'having clutched it with my hand;' for the accent thrown back, cp. *εἶφ'*, sup. v. 279. Cp. inf. v. 446.
- l. 303. *ἀπωλόμ. ἄλεθρον*, as *ἀπόλωλε μύρον*, Od. I. 166, cognate accus.
- l. 311. *σὺν δ' ὃ γε*, apodosis. *δὴ ᾠαῦτε*, two syllables, § 4. 3.
- l. 319. The *γάρ* comes in here because the reason of the action in the main sentence is given before the action itself is described. The sentence would run logically, 'We cut off a piece of the Cyclops' club, for it lay at the side of the sheep-pen.' Cp. Od. 5. 29.
- l. 320. *ἔταμεν*, i. e. *ἐξέταμε*, second aor. of *ἐπέτεμω*.
- l. 321. A shortened form of sentence for *τὸ μὲν ἄμμες ἐσκομεν τόσσον εἶναι ὅσσοις τε* [cp. the phrase *οἶός τε*] *ἐστὶν ἰσότης νηός*: the relative is attracted into the case of the unexpressed antecedent. 'We guessed it to be as big as [is] a mast,' etc. Cp. *ἴσον τ' ὄργυιαν*, v. 325.
- l. 330. *κέχυτο μεγ.*, 'was spread out wide;' *μεγάλα*, like *μεγαλωστί*: here *ἦλιθα* only qualifies *πολλή* = 'in vast abundance.'
- l. 331. The readings vary between *πεπαλάχθαι* and *πεπαλάσθαι*, which may be distinct forms of perfect from *παλάσσω* [*πάλλω*]. The proparoxyton *πεπάλασθαι*, a reduplicated second aor. retaining *α* for *ε*, and formed directly from *πάλλω*, seems to be the more appropriate tense. As the lots were pebbles, *ψῆφοι*, which they used to shake [*πάλλειν*] in a helmet, the simple verb has taken the sense of 'voting by lot.'
- l. 332. *ἔμοι σὺν* = *mecum*.
- l. 334. *ἀν κε*, see on Od. 5. 361.
- l. 335. *ἐλέγγην*, Od. 4. 451, syncopated second aor., § 20. 4.
- l. 347. *κρέα*, one syllable, cp. v. 283, sup. and § 4. 3.
- l. 348. Odys. slyly flatters Cyclops by assigning him divine honours, such as a libation. In *οἶόν τι* the addition of *τι* gives a sort of general meaning to the *οἶος*, as in *ὅσσοις τις*, Od. 10. 45.
- l. 352. *πολέων*, i. e. 'out of all the numbers of men that there are.'
- l. 355. 'Be good enough to give me more.' For *πρόφρων*, cp. Od. 2. 230.
- l. 362. Join *περιήλυθε Κ. φρένας*, 'stole round the Cyclops' senses.' *φρένας* exegetical accusative, i. e. one that appends a closer description, as *Τρῶας τρόμος ἔλλαβε γυῖα*, 'the Trojans, that is to say, their limbs.' See p. 229.

l. 366. Οὐτις here becomes a proper name, 'No-man,' so in the accus. it appears as Οὔτιν instead of οὔτινα.

l. 369. μετὰ οἷς ἔτ., i. e. 'in the list of his comrades,' not = 'after.'

l. 372. He lies on his back, drooping (lit. sloping) his head on one shoulder.

l. 374. οἰνοβαρείων, particip. from οἰνοβαρέω, § 3. 3.

l. 377. ἀναδύη, opt. for ἀναδυή. So Il. 16. 99 ἐκδύμεν for ἐκδυήμεν, and δύη, Od. 18. 348; trans. 'might shirk.'

l. 382. 'But I standing above [it] kept twirling it, as when a man might bore ship-timber with a drill, and the others at the lower end keep it moving with a strap, grasping the strap at either end.' The τρύπανον (v. 385) is a drill with a long shaft. The master shipwright stands on a plank leaning his weight on the wooden head in which the drill revolves. His men wind a long strap round the shaft of the drill, and by alternately pulling they make the tool spin first one way and then the other till it pierces the wood.

l. 384. τρυνῶ, opt. for τρυνάοι, a rare mood in similes.

l. 389. ἀμφί, 'all around,' adverbially with εἶσεν.

l. 390. οἱ ῥίζαι, i. e. 'its roots.' σφαραγεύντο, § 4. 1.

l. 392. ἰάχοντα agrees grammatically only with the masc. πέλεκυν. τὸ γὰρ, 'for this' [sc. βάπτειν] gives iron its strength.

l. 395. 'And terribly he howled aloud, and the rock echoed around.' ἰαχε [ἰάχοντα] is lengthened by the augment.

l. 400. δι' ἀκρίας, 'along the heights,' Epic accus. from ἀκρίς, another form of ἀκρα or ἀκρη, so πόλις, Od. 8. 560, § 11. 5.

l. 403. Join τίπτε τόσον ἀρημένος, i. e. *quid tibi tanti mali accidit ut tantopere vociferares*, Ernest. For ἀρημ., see on Od. 6. 2.

l. 408. Polyphemus means, "'No-man" is slaying me by craft and not by force.' The Cyclopes understand his words, 'No man is slaying me by craft or force,' and so in v. 410 οὐτις appears as μήτις, which suggests the pun of μῆτις, inf. v. 414.

l. 415. ὠδιν. ὀδύνησι, 'in agony of anguish;' the ring of the two words being intentional.

l. 420. ἀριστα, Od. 3. 129; see on 2. 203.

l. 423. ὡς τε περὶ ψ., *utpote de vita*.

l. 425. οἶες. Aristarch. seems to have written here οἶες *metri grat.* But as ὄφεις (Lat. *ovis*) has the digamma, the short *o* may be lengthened before it, on the analogy of a short vowel lengthened before a liquid.

l. 433. Join τοῦ νῶτα καταλαβὼν, 'Having grasped his back, I lay curled up under his shaggy belly; and having turned over, I held on by my hands firmly to the thick wool.'

l. 435. στρεφθεῖς seems to refer to his position of holding on back downwards; others render, 'twisting my hands in.' χερσὶν is emphatic: *the εἰραῖροι were tied on.*

- l. 438. καὶ τότε, apodosis, cp. sup. vv. 59, 171.
- l. 439. ἐμέμηκον, an imperfect formed from μέμηκα, perf. of μηκόμαι.
- l. 443. ὧς οἱ. The enclit. οἱ, 'for him,' throws back its accent. 'He did not know that men had been tied, *unaware to him.*'
- l. 445. σταινόμενος, see on sup. v. 219, 'loaded with his wool and me.'
- l. 446. ἐπιμασσ., sup. v. 302.
- l. 447. ἔσσω, § 20. 4.
- l. 448. λαλειμμ. οἶων, 'left behind by.' Μενέλαος Ἀντιλόχοιο λείπετο, ll. 23. 523. With πάρος ἔρχεται, cp. Od. 4. 811.
- l. 455. πεφυγμένον, with accus. In Od. 1. 18 with genit., q. v.
- l. 456. εἰ δὴ, 'couldst thou feel as I do.'
- l. 458. For οἱ . . θαινομένου, see on Od. 6. 157.
- l. 460. οὔτιδανός Οὔτις, 'good-for-nothing No-man.'
- l. 462. ἐλθόντες has no plural verb with which to go. The main idea is split up into λυόμην and ὑπέλυσσα, 'I began to loose myself from under the sheep, and then I released,' etc.
- l. 464. τανα-ύ-ποδα, the υ represents the digamma, § 2. The original form was ταναφύποδα, from root ταν as in τειν-ω, etc. δημῶ, notice the accent.
- l. 465. πολλὰ περιτροπέ., 'often turning round,' sc. in fear.
- l. 468. ἀνανεύειν = to intimate refusal by shaking the head: κατατίθειν = to assent, v. 490 inf. Join οὐκ/εἶων κλαίειν.
- l. 473. See on Od. 5. 400.
- l. 474. κερτομ., 'with abusive [words].'
- l. 475. The emphasis is on ἀνάλικδος, 'no coward's comrades,' etc. 'Your evil deeds were sure to come home to you.'
- l. 480. κηρόθι, § 12. 2.
- l. 483. This line has no place here. A stone thrown προπάρ. νηὸς would not go near the rudder. See on v. 540 inf.
- l. 486. πλημμυρίς, 'the [shoreward] wash from the sea,' explaining πλιββ. κύμα. Not the current or tide, but the swell caused by the stone, 'made the ship come to land.' θεμβώ, cp. θε-ῖναι, θεσμός.
- l. 489. ἐμβαλείειν κώπης, Lat. *incumbere remis*, Virg. Aen. 5. 15.
- l. 491. Join ἔλα πρήσσοντες, cp. κέλευθον πρήσσειν, Od. 13. 83. προσήδων, 'was going to hail,' imperf.
- l. 497. φθεγγ., of sound generally; αἰδήσαντος, of words.
- l. 498. Join συνάραξε, cp. Od. 12. 412.
- l. 504. φάσθαι, *dic.*
- l. 507. ἰκάνει, as κичήσεσθαι, sup. v. 477.
- l. 510. Join μαντευ. Κυκλώπ., dative = 'for the C.' κατεγήρα, § 20. 1.
- l. 511. τάδε πάντα, 'all this,' viz. 'that I should lose my sight.'
- l. 513. ἐδέγγην, § 20. 4.

- l. 517. *θείω*, §§ 3. 3 and 23. 1.
- l. 518. *πομπὴν τ' ὀτρύνω*. Trans. 'And may hasten your return home .. that the Earth-shaker may grant you one.' *πομπ.* *ὀτρ.* occurs Od. 7. 151. The *δομέναι* .. *ένν.* describes the particular form of *πομπή*, viz. a safe-conduct from Poseidon. Others render, 'And may urge the Earth-shaker to grant you a return home.'
- l. 525. *ὥς οὐκ, κ.τ.λ.* The word *ὥς* takes up an unexpressed *οὐτως* that qualifies the foregoing sentence. Trans. 'Would that I, etc. .. as surely as not even Pos. will heal your eye.' Cp. Od. 17. 253, Il. 13. 827.
- l. 527. *χείρ' [ε]*.
- l. 535. *ἀλλοτρίης*. Odys. came home in a Phaeacian ship, Od. 13. 95 foll. 535 = Od. 11. 115.
- l. 538. *ἐπέρισε δὲ*, 'he put into [his throw] immense strength.'
- l. 539. 'And he dashed it down a little behind the ship, but it failed to reach the rudder's tip.' Others join *τυτθ.* *ἐδ. δὲ*, 'but he failed by a little.' It is, however, against Homeric usage that *δὲ* should stand in this position.
- l. 540. *ἐδεύησεν*, from a form *δειώω* for *δέω*, the *υ* representing a digamma, § 2.
- l. 542. The *χέρσος* here is the shore of the island (sup. v. 116), not of the land of the Cyclops.
- l. 545. *εἴατ[ο]*, § 23. 7.
- l. 546. *νῆα μὲν*, apodosis.
- l. 549. *μή τίς μοι*, see on sup. v. 42.

BOOK X.

- l. 1. *Αἰολίην νῆσον*. The ancients identified this with one of the Aeolian Islands on the north coast of Sicily, the group to which belong Lipari and Stromboli. The names *Αἰόλος* [*ἀήναι*, 'to blow'] and *Ἰπποτάδης* [*ἵππος*], are chosen to describe the speed of the winds.
- l. 3. *πλωτή*, 'floating.' So the island of Delos was said to float (*erratica Delos*, Ov. Met. 6. 333), till Zeus rooted it in the sea. Cp. Virg. Aen. 3. 76.
- l. 5. *καὶ* = 'as well,' i. e. besides himself. *γεγάασιν* = *εἰσίν*, Od. 5. 35, a second perf. from root-verb ΓΑ-Ω, referred to *γίγνομαι*.
- l. 6. *ἠβώοντες*, § 18. 2.
- l. 7. *ἀκοίτις*, i. e. *ἀκοίτιας*, acc. plur. from *ἀκοίτις*. So *ἦνις* from *ἦνις*, Il. 6. 94.
- l. 10. *κνισῆεν, κ.τ.λ.*, 'and the steaming-house echoes all around its outer court.' The *steam* comes from the roasting meats suggested in *δαίνυνται* and *ὀνειράτα*. The meaning seems to be, that the palace of the

King of Winds is full of moaning sounds, which make themselves heard even in the outer yard. Others read *αἴλη* = *αἰλήσει*, 'flute-playing,' or *αἰδῆ*, or *περιστεναχίζετ' αἰδῆ*.

l. 14. *φίλει*, 'Aeolus (included in *τῶν*, v. 13) entertained me.'

l. 17. *ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ*, 'but when I, too, [in my turn] began to ask.' The apodosis to *ὅτε* is *οὐδέ τι*. Cp. Od. i. 16-18.

l. 19. *δῶκε δέ μ', i. e. μοι. ἐννεώροιο, [ἐννεά-ῶρη]*, 'nine-seasons-old;' perhaps a round number to express full maturity (as *ἐννήμαρ*). Others suppose a noun *νεώρη*, i. e. *νεά ῶρη*, analogous to *δωρή*. The word *ἐν-νέωρος* (cp. *ἐν-διος*, Od. 4. 450) would then mean, 'in youthful strength.' *ἐννεάρος*, three syllables, § 4. 3.

l. 24. *παραπνεύση*, sc. that not a breath might get past the fastening.

l. 26. *αὐτοὺς .. αὐτῶν*, 'ourselves,' 'our own folly.' Cp. Od. i. 17.

l. 28. *δμῶς [not δμοῖς] = δμοίως*, 'day and night alike.'

l. 31. *κεκμηῶτα*, 'tired out, because I was always handling the vessel's sheet myself.' The *πῶς* is the rope at the lower corner of the sail, by which it was set at the proper angle to catch the wind.

l. 40. *Τροίης*, sc. *γῆς*, Od. 5. 39 = the land of Troy. Join *κεμ. ληίδ.*, 'store from the booty,' partit. gen.

l. 42. *κενέδς σὺν χ. ἕχ.* Here *σὺν* is adverbial, 'bringing along with us only empty hands.' Others join *συνέχοντας*, 'holding together [i. e. because there is nothing between them] empty hands.'

l. 45. *δσσοσ τις*, see on Od. 9. 348.

l. 51. *ἀποφθίμην*, 2 aor. med. optat.; so *φθίτο*, Od. ii. 330.

ll. 56-58 = Od. 9. 85-87.

l. 56. *ἠπείρου*, used generally for *terra firma*; here it refers only to an island.

l. 59. *ὄπασσάμενος*, as Schol. *ὄπαδὸν ἐλόμενος*, 'having taken to attend me.'

l. 66 = Od. 7. 320.

l. 68. *πρὸς τοῖσί τε*, 'and besides them [sc. *ἐταίροις*] cruel sleep.'

l. 69. *σχέτλιος*, cp. Lat. *improbus*, and see note on Od. 5. 118.

l. 75. *τῶδ' ἱκάνεις*, 'thou art come *ibus*;' lit. 'art come this [coming].' Cp. Od. i. 409. *ἀπεχθόμενος* is, according to Buttman, an aorist part. from pres. *ἀπεχθάνομαι*. Others refer it at once to a present *ἀπέχθομαι*. Aeolus does but express the common belief (which Job's friends held), that misfortune was a sign of a man having offended heaven.

l. 79. *ἐπεὶ* introduces the reason why they were obliged to row, 'since no more did any wafting wind show itself.' *πομπή* includes every means for the accomplishment of a journey. With *φαίνετο*, cp. Od. 4. 361.

l. 81. *Λάμou*. The later Greeks put the Laestrygones in Sicily. Cp. Thucyd. 6. 2. The Romans made Formiae the city of Lamus, and

Horace says that Formian wine ripens in a Laestrygonian jar. Hor. Odd. 3. 16, 34; 17, 1, foll.

l. 82. Τηλέπυλος seems to be the name of the town, Λαισ. the epithet. The name can hardly signify 'far-gated' [τῆλε-πόλη], which is meaningless; but rather 'big-gated,' as suited for giants, v. 120. The root τηλ-, seen in τηλεθάω, is ΘΑΛ = 'to grow big.' See note on τηλέγετος, Od. 4. 11.

ὄθι ποιμένα ποιμήν, κ.τ.λ. Trans. 'Where, as he drives home his flock, shepherd hails shepherd, and the other, driving forth his flock, answers him. In this place a man who could do without sleep might earn two sets of wages; one by minding cattle, and the other by pasturing white sheep, for the outgoings of night and day are close together.' As in northern latitudes, of which Homer may have heard some stories, there is no real night in the country of the Laestrygones. Day dawned almost the same instant that night fell. So we may roughly consider the twenty-four hours of day and night divided into two halves of twelve hours of uninterrupted daylight. A man who could do without sleep could spend half this time in feeding sheep, and the other half in minding cattle, and so get double wages for double work. He would drive home the first batch as twilight fell, and would be ready to take out the second batch directly the daylight reappeared, which happened so immediately that the outward-bound and homeward-bound herdsmen actually passed one another in the gateway. Strictly speaking, the words ἐγγὺς.. κέλευθοι ought equally to imply the nearness of the night to the dawn, as well as of dawn to night; but it is only of the latter that the poet is thinking.

l. 88. τετύχηκε, [τυγχάνω], scarcely stronger than ἐστί. Cf. πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς, Il. 17. 748. διαμπερές, 'right along,' of the unbroken continuity of the cliff.

l. 91. ἐνθ' οἱ γε, apodosis to ἐνθ' ἐπεὶ, sup. v. 87. ἔχον, 'steered,' Od. 3. 182; 9. 279.

l. 95. αὐτὰρ ἐγών, 'But I [opp. to αἱ μὲν] kept back my ship outside the harbour, there, at its outermost edge.'

l. 96. ἐπ' ἐσχάτ., a nearer definition of αὐτοῦ, as αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ χόρῳ, inf. v. 271. Join ἐκ-δήσας, 'having made my hawsers fast to a rock.'

l. 97. παιπαλδεσσαν, Od. 3. 170.

l. 98. βοῶν ἔργα = 'ploughed land; ' ἀνδρῶν = 'vineyards and gardens.'

l. 100. προΐεν, § 23. 1.

l. 103. ἐκβάντες, sc. νηῶν. With ἰέναι ὄδον, cp. ἔρχεσθαι ὄδον, Il. 1. 151.

l. 105. ξύμβληντο, § 20. 2.

l. 106. θυγατέρ[ι], § 6.

l. 110. 'Asked who was king of this people, and over whom he

reigned.' So with reading *οἶσιν*. For *δε* after *δε τις* in an indirect question, cf. Od. 17. 363

γνοή δ' οἱ τινές εἰσιν ἐναΐσιμοι, οἱ τ' ἀθεμίστοι.

The common reading *τοῖσιν*, is by some regarded as = *τέοισι*, i. e. *τίσι*, as *τεῦ* = *τίνος*.

l. 112. *ἐπέφραδεν*, § 16. 2.

l. 113. *δοτην . . κορυφήν*, for the attraction, cp. Od. 9. 322. *ἴστυγον*, § 20. 1. Join *κατέστυγον* = 'they loathed her.'

l. 121. *ἀπὸ πετράων*, probably the throwers were standing on the *ἀκταὶ* of v. 89.

l. 124. 'And spearing them like fishes, they carried them off for a horrid meal.' *ἀτερω. δαῖτα*, used predicatively.

l. 126. *τόφρα δέ*, apodosis to *ὄφρα*, sup. *οἱ* = *Laestrygones*, *τοῦς* = the crews of Odysseus.

l. 129 = Od. 9. 489.

ll. 133, 134 = Od. 9. 62, 63.

l. 135. *Αἰαίη νῆσος*, so *Αἰαίη Κίρκη*, Od. 5. 334. Cp. Virg. Aen. 3. 385

Et salis Ausonii lustrandum navibus aequor

Infernique lacus Aeaeaeque insula Circes,

for the Romans put Circe's home on the promontory of Circeii (*Monte Circello*) in Italy.

l. 136. *θεὸς αὐδήσσσα*, see on Od. 5. 334.

l. 137. *δλοόφρονος* = 'the sorcerer,' literally, a man of dangerous wisdom. Cp. Od. 1. 52.

l. 140. *κατηγ. νηϊ*, 'we put in with our ship;' opposed to *ἀνάγεσθαι*, 'to put out to sea.' *νηϊ* is an instrumental dative, as *ἵπποισι*, Od. 4. 8.

ll. 143, 144 = Od. 9. 75, 76.

l. 144. *τέλεσε*, i. e. 'brought full daylight.' Cp. Od. 9. 5.

l. 149. *εἴσατο*, § 3. 5.

l. 152. *αἴθοπα*, 'ruddy,' because of the flames showing through it.

l. 153. *δοάσσατο*, 'seemed,' 1st aor. form from root *ΔΙΦ*. From same root comes *δέατο* or *δῶατο*, Od. 6. 242.

l. 155. *προέμεν*, 2nd aor. inf. of *προήμι*.

l. 156 = Od. 12. 368.

l. 159. *ὁ μὲν . . πίομενος*, 'He came down to the river from his feeding-ground in the wood, to drink.' The fut. of *πίνω* in Homer always with *ι*.

l. 162. Lit. 'and it,' viz. the brazen spear, 'passed,' cp. Od. 5. 68 *ἢ δέ . . ἡμέρις*. For *μακῶν*, see under *μηκάομαι* in Lex. and cp. § 20. 1.

l. 165. *τὸ μὲν* [sc. *δῶρον*], 'The spear I laid down there on the ground and let it lie, but I pulled brushwood and withies, and having plaited a rope, a fathom-long, well twisted across and across, I tied,' etc. *ἀμφοτέρωθεν* thus applies to the method of plaiting, others make it refer to the

'whole length' of the rope from end to end. With the attraction *ἄσπερ τ' ἔργυιαν*, cp. *Od.* 9. 325.

l. 169. *καταλοφάδεα*, the older spelling, according to Eustath. Others read *κατάλοφάδια*, with the short syllable lengthened *metri grat.* Odysseus tied the creature's legs together and put his head through, so the deer hung down behind from his neck.

l. 171. *ἑτέρη*, 'one hand,' i. e. the 'other,' in reference to the hand that held the spear.

l. 172. *νεὸς*, § 11. 6. *ἑταίρους . . ἄνδρα ἕκαστον*, cf. *Od.* 2. 252, 258.

l. 176. *ὄφρα*, sc. *ἔστιν*, 'so long as there is.' In this address the main clause begins *ἀλλ' ἄγετε*, but the sentence that gives the reason is put first, sc. *οὐ γάρ πω*. Cp. inf. vv. 190, 192, 226.

l. 179. *ἔκκαλυνψ*. They had covered their heads in their sorrow. Cf. *Od.* 8. 85, 92.

l. 181 = *Od.* 4. 47.

l. 182 = *Od.* 2. 261.

ll. 183-187 = *Od.* 9. 556-560.

l. 188 = *Od.* 9. 171.

l. 189 = *Od.* 12, 271.

ll. 190-192. *ζόφος* and *ἦως*, 'west and east,' and more nearly defined by the following *οὐδ' ὄπη . . ἀννεῖται* (i. e. *ἀνανεῖται* from *ἀνανέομαι*).

l. 195. *πέρι . . ἔστεφάνωται* = 'rings round,' 'surrounds.'

l. 196. *αὐτή*, in opposition to the high ground, *σκοπή*.

l. 202. *ἀλλ' οὐ γάρ* = 'but [all in vain], for no good came by their weeping.'

l. 209. *ἄμμε*, § 15. 1. 'They found in the glens Circe's house built of polished stones, on open ground,' i. e. with clear view all round: *περὶ σκέπτῳ* from *σκέπτομαι*. Others render 'sheltered,' from *σκέπω*.

l. 212. *ὄρεστροι*, 'of the mountain;' for the termination, cp. *ἀγρότερος*, *θηλύτερος*, *ἡμέτερος*.

l. 213. *ἔθελεν*, 'charmed.'

l. 217. Their master (*ἄναξ*) always brings them 'tit-bits for their appetite;' so *ἵνα πλησαίῃατο θυμὸν*, *Od.* 19. 199.

l. 225. *κῆδ. κεδνόν.*, 'nearest and dearest.'

l. 231. *κάλει*, 'bade them in.'

l. 234. The proper name for this mess (here called *σῆτος*) is *κυκῶν*, as inf. v. 290. Cp. *Il.* 11. 624. *χλωρός* = 'yellow.'

l. 238. Join *κατὰ . . ἐέργνυ*.

l. 241. *ἔερχατο*, cp. *Od.* 9. 221.

l. 242. *παρ-έβαλεν*, 'threw beside them.'

l. 247. *βεβολημένος*, as if from form *βολέω*, for the perfect pass. of *βάλλω* is *βεβλημένος*. Cp. *βεβολήατο*, *Il.* 9. 3.

l. 249. *ἀγασσάμεθ' ἔξερ.*, lit. 'were amazed as we questioned,' where we should say, 'questioned him in our amazement.'

l. 262. ἀμφὶ δὲ [sc. βαλόμην] τόξα, 'and across my shoulders I threw my bow and arrows.'

l. 263. ἠνώγεα, § 21. 3.

l. 264. ἀμφοτέρησι, sc. χερσὶ, Od. 5. 428.

l. 265 = Od. 2. 362.

l. 268. τοῖσδεσι, Od. 2. 47, 'with these men here;' the ἔταροι who had not gone to Circe's house. σῶν, tuorum.

l. 273. ἔπλετο, aor. πέλομαι, cf. Od. 2. 364, properly refers back to the moment of Eurylochus' story. Trans. 'is come upon me.'

l. 279. πρῶτον ὑπηγήτη, [ὑπήνη properly the part below the mouth; then, the hair thereon], 'just bearded.' Cp. Virg. Aen. 9. 181

Ora puer prima signans intonsa iuventa.

l. 280 = Od. 2. 302.

l. 281. δὴ αὐτ', one syllable, § 4. 3.

l. 282. οἴδε, 'yonder,' pointing to Circe's house.

l. 283. ἔρχεται, Od. 9. 221.

l. 288. ἀλακεῖν, Ep. aor. from root ἀλκ., which occurs in form ἀλέξω, 'to ward off,' generally with dat., as ἀλ. νήεσσι πῦρ, Il. 9. 347; here with genit., κρᾶτος (κᾶρα).

l. 290. κυκεῶ = κυκεῶνα, see sup. v. 235.

l. 295. ἐπαῖξαι, (inf. for imperat., as v. 297 ἀπανήσασθαι, v. 299 κέλεσθαι), 'rush upon her.'

l. 298. αὐτόν = αὐτόν σε, 'and may intreat you well yourself.'

l. 299. μακάρων ὄρκον, 'the oath of the blessed Gods,' i. e. the oath which the Gods take, sc. by Styx. Cp. Od. 2. 337. See the similar act of Calypso, Od. 5. 184. Others translate, 'by the Gods,' *deos obtestata*.

l. 300 = Od. 5. 179.

l. 301. ἀπογυμνωθέντα = 'disarmed,' so γυμνὸς ἄτερ κόρυθος τε καὶ δασίδος, Il. 21. 50.

l. 303. φύσιν, here (like φωνή) 'its appearance.'

l. 304. ἔσκε, § 17. 6.

l. 305. θεοὶ καλέουσι is a phrase that may imply that it is a poetical or an old-fashioned word. Cp. Πλαγκτὰς τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι, Od. 12. 61. See also Il. 1. 403; 2. 814; 14. 291; 20. 74.

l. 309. ἦμα, § 23. 3.

l. 316. δέπα is the reading of most editions, an older form is δέπαι, from δέπαι, so γήραι, Od. 11. 136.

l. 318. οὐδέ μ' ἔθ., 'and she failed to charm me.'

l. 320. λέξο, § 20. 3, from λέγω, [root ΛΕΧ], 'lie down.'

l. 323. ὑπέδραμε, i. e. 'ran crouching under his sword-arm and so clasped his knees.'

l. 325. τίς πόθεν; *quis hominum [et] unde?*

l. 327. The force is not changed by the doubled οὐδέ. One neg. goes to the verb and one to negative the ἄλλος.

1. 328. ὅς κε πῆγ καὶ ἀμειψ. The full phrase would be καὶ οὐδ' ἐπὶ δὲ πρῶτ. ἀμείψηται τάδε φάρμ., 'and whose teeth these drugs have passed.' Perhaps we might render ἀμείψεται, 'lets pass;' so that both verbs may have the same subject.

1. 330. πολύτροπος, see Od. 1. 1.

1. 333. θέο = θεοῦ, 'put up thy sword in its sheath.'

1. 334. ἐπιβείομεν, cp. Od. 6. 262.

1. 335. πεποιθόμεν = πεποιθώμεν.

1. 337. πῶς γάρ με κέλεαι; 'Why, how canst thou bid me?' inf. v. 383. κέλεαι, two syllables.

1. 339. αὐτόν, sc. με.

ll. 343, 344 = Od. 5. 178, 179.

1. 348. τέως, 'meanwhile.'

1. 349. ἔασιν, § 23. 4.

1. 351. εἰς ἄλαδε. See on Od. 11. 18.

1. 353. λίτα, see Od. 1. 130.

1. 360. ζέσσεν, ζέω, 'boiled.'

1. 361. ἔσασα, particip. from aor. εἶσα, 'I set' (root ἜΩ). The 'Having seated me in a bath, she washed me from [i. e. with water from] a great tripod-basin, [pouring it] down over head and shoulder after she had mixed it to a nice warmth;' lit. θυμᾶρης, 'what suits fancy,' used predicatively with κεράσασα. λό' for ἔλοε, imperf. from another form of λοῖω.

1. 363. Join ἐξέλετο γυίων, 'till she had taken the heart-breaking weariness from my limbs.'

1. 364. λίπ' ελαίω, Od. 3. 466.

ll. 364, 365 = Od. 3. 466, 467.

1. 366. εἶσε δὲ begins the apodosis.

ll. 368-372 = Od. 1. 136-140.

1. 378. ἴσος ἀναύδω, 'like a dumb man.'

1. 383. τίς γάρ κεν ἀνὴρ; 'Why, what man who was right-minded could bear to taste meat and drink before he had rescued his comrades.'

1. 384. πρὶν .. πρὶν = ante .. quam.

1. 385. λύσασθαι (mid. voice), of Odysseus rescuing his comrades himself: λύσον (active, v. 387), of Circe doing it for Odysseus. See Chryses, λυσόμενος θύγατρα, and of Agamemnon, τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω 1. 13, 29.

1. 386. πρόφρ. κελεύεις, 'dost bid me with all thine heart,' see on 5. 161.

1. 388. δι' ἐκ μ. βεβ., i. e., 'passed through the hall and went out of the house.'

1. 393. ὅς πρὶν, 'which the baleful drug had made to grow there before.'

1. 397. 'They clung to my hands .. each one of them,' cp. Od. 2. 100, 'and into the hearts of all there stole a tender sorrow.'

l. 398. *ἰμερ. γόος* is like 'tears of joy;' *γόος* implies the noise of crying, and not only the feeling in the heart.

l. 403. To draw a ship up on land implied the intention of a long stay. 'Bring all your stores to grottos and place them therein,' if we read *ἐν σπ. πελαῖς*. The reading *κτῆματα δὲ σπη.* = 'Bring them to the grottos, and all the ship's tackling (*δπλα*).'

l. 405. *ἰέναι*, inf. for imperat.

l. 409. *κατὰ . . χέοντασ.*

l. 410. 'And as when the calves in the homestead around the drove of cows that have come back to the fold-yard when they have had their fill of grass'—(here the verb in the conjunct. after *ὅτ' ἂν* should come in, but the construction changes after the parenthesis and goes on with the simple indicative)—'they all leap together before them, nor can the pens hold them, but with loud lowing they run round their mothers; so they, when they saw me, threw themselves upon me, with tears'—*έχυντο*, like *ἀμφιέχυντο*, used with accus., Od. 16. 214)—'and their feeling seemed to be just as if they were come to their home and the very city of rugged Ithaca.'

l. 425. *δτρύνεσθε . . έπισθαί*, 'make haste to accompany me;' so *ἀτρύνοντ' ἰέναι*, Od. 17. 183.

l. 427. *έπηγετανόν*, 'good store,' Od. 6. 86. 427 = Od. 7. 99.

l. 430 = Od. 4. 77.

l. 431. *πόσ' ἴμεν*; 'Whither are we going?' So *ἴμεν*, 1st plur. from *είμι*, Od. 2. 127.

l. 432. *καταβήμεναι*, the epexegetis of *κακῶν τούτων*. See p. 228, ad fin.

l. 433. *ποιήσεται*, i. e. *ποιήσεται*, § 3. 4, with *κεν*, 'who will make us all either swine or wolves or lions, so that perforce we should have to keep ward at Circe's house,' cf. Od. 7. 93. *ὥσπερ Κ. έρξε* seems to take up only the *καί ἀνάγκη*, 'all against our own will, even as the Cyclops treated us,' (*έρδω*). But *έρξ'*, or *έρξ'*, might come from *έργω*, 'shut us up.'

l. 435. *οί μέσσαυλον*, 'bis inner court.'

l. 437. *τούτου*, sc. *'Οδυσσείωσ.*

l. 440. *τῷ οί ἀποτμήξασ*, 'having therewith smitten off his head, near kinsman though he was, to dash it to the ground.' *τῷ*, sc. *ξίφει*.

l. 442 = Od. 9. 493.

l. 444. *νῆα έρυσθαί*, 'to guard the ship.' 444 = Od. 9. 194.

l. 451 = Od. 4. 50.

l. 453. *φράσσαντό τ' έσάντα*, 'and recognised each other face to face.'

l. 457. *θαλ. γόον*, 'a burst of sorrow,' on the analogy of *θαλ. δάκρυ*.

l. 463. *άσκελέεσ [σκέλλω, 'to dry'] και άθυμοί*, 'withered and spiritless.'

l. 465. ἐπεὶ ᾗ, two syllables, § 4. 3. πέποιθε for πέπονθε, i.e. πεπόνθατε, (πάσχω), *passi estis*.

l. 467. τελεσφόρον, see on Od. 4. 86.

l. 469. περὶ . . ἔτραπον, 'returned on their course,' so as to begin anew. The next line seems to have been interpolated from Hes. Theog. 59.

l. 472. δαιμόνιος, properly, 'a man possessed,' a term used to describe any one whose conduct seems extraordinary. Here meaning 'demented,' as proved by his forgetfulness of home.

l. 481. γούνων, 'by her knees,' so λισσέσθαι Ζητὸς, 'by Zeus.' The phrase is suggested by the ordinary γούνων ἄπτεσθαι.

l. 486. ἀμφ' ἐμέ, simply, 'around me.'

l. 491. ἐπαινῆ, 'dread,' an epithet only of Persephone, is rightly interpreted by Scholiast as = ἀνῆ. Buttman Lexil. s. v. would write ἐπ' ἀνῆ, 'and dread P. besides.' Others regard the word as = ἐπαινετῆ, 'renowned,' like ἀγανῆ, Od. II. 213.

l. 493. μάντιος, from μάντις, as πόληος from πόλις. Others read μάντιος, which requires ἀλαῶου or ἀλάου.

l. 494. 'To whom P. granted his wits even after death, alone [of all the dead] to have his senses, while they flit as phantoms.'

l. 495. οἴφ attracted into case of τῷ. πεπνύσθαι, perf. from πνέω. Cf. πεπνυμένος.

ll. 496-499 = Od. 4. 538-541.

l. 499. κυλινδόμενος, Od. 4. 542.

l. 502. Ἄϊδος, sc. δῶμα. The forms αἴδος gen., and αἴδι dat., necessitate a form of the nom. Ἄϊς.

l. 506. Join ἀνὰ πετάσσας, 'having spread aloft.'

l. 507. ἦσθαι, inf. for imper. κε φήρησι, almost = 'future.' Cp. sup. v. 288, Od. I. 396.

l. 508. Ὠκεανὸς is represented as a river encircling the whole expanse of land and sea. When the earth is represented on the shield of Achilles (Il. 18), the ocean-stream forms the rim of the shield. It was perhaps separated by a bank from the sea round which it flowed, and in this bank there may have been one or two openings. At any rate, when this stream was crossed (περᾶν) the traveller was beyond the confines of the world, and the ἀκτὴ λάχεια on the further side belonged to the kingdom of Hades.

l. 509. For λάχεια, (v. l. ἐλάχεια), see on Od. 9. 116.

l. 511. κέλσαι (§ 19. 2), inf. for imperat. Here begins the apodosis τοῦ ἀλλ' ὀπότ' ἄν.

l. 513. Πυριφ. τε ῥέουσι Κώκυτός τε. The grammarians call this arrangement of the plural verb with a singular subject preceding and following, the σχῆμα Ἀλκμανικόν, as if it were common in Alcman's writings. So in Il. 5. 774

ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἦδὲ Σκάμανδρος.

l. 515. *δύω ποταμῶν*, according to Schol., the meeting of the Cocytus and Pyriphlegethon, whose united waters flow into Acheron.

l. 517. *ὄσον τε πυγούσιον*, for the constr., see Od. 9. 322. *πυγ.* adj. from *πυγῶν*, 'a cubit in length and breadth.'

l. 518. *ἀμφ' αὐτῷ* δέ, 'and round the edge thereof pour a drink-offering for all the dead.'

l. 521. *γουνούσθαι*, with double meaning of supplication and promise, viz. that you will perform (*δέξειν*) a sacrifice.

l. 523. *ἔσθλων*, 'treasures,' lit. 'good things.'

l. 524. *ἀπάνευθεν* = 'apart from the rest.' *οἶφ'*, 'for himself alone.'

l. 526. *λίση*, 1 aor. subj. *λίσσομαι*, *cum vero supplicaveris*.

l. 527. For the gender *θήλυν μέλαιναν*, see on Od. 4. 406. 'Turning the victim towards the nether-darkness,' not with head stretched back and looking upwards, as in sacrificing to the Gods above, 'and do thou thyself turn away'—(not to pry into such mysteries)—'moving towards the stream of the river (Oceanos).' He is to look back from the *ἀκτῆ* *λάχεια* of v. 509, in the direction of the world of the living, across the ocean-stream over which he has now passed.

l. 531. *ἀνώξαι*, aor. from *ἀνώγω*.

l. 532. *κατάκειτ[αι]* = *jacet*, the ordinary reading (*κατέκειτ'*) is unintelligible. From *ἐτάροισι* the construction passes into the accus. and infin. in *δείραντας κατακῆαι*.

l. 537. *πρὶν* T. *πύθεσθαι*, 'Suffer not the shades to come near to the blood [in the trench] till thou hast enquired of Teiresias.'

ll. 539, 540 = Od. 4. 389, 390.

ll. 543-545 = Od. 5. 230-232.

l. 548. *ἀωτῆτε*, probably as Buttm., only as a strengthened form of *ἄημι*, 'to breathe;' spoken of the deep breathing of sleep. Others, from the use of *ἄωτον*, 'flower,' or 'prime,' interpret it by *ἀπανθίζετε*, 'call the flower of sleep,' like the *molles carpere somnos*, Virg. Georg. 3. 435.

l. 551. The second *οὐδέ* goes closely with *ἔνθεν*, *ne abhinc quidem*.

l. 554. *δς* here seems to be the demonstr., *hic quidem*.

ἐν δώμασι. To enjoy the cool air he lay down on the flat roof. Starting up suddenly, he forgot to descend 'by going to the long ladder,' these last words forming the important clause.

l. 556. *κινυμένων*, from *κινῶμαι*, another form of *κινούμαι*.

l. 559. *καταντικρὺ* is written in some edd. as one word = 'right down from.' Others join *κατὰ τέγους*, and make *ἄντικρὺ* the adv. qualifying *πίσει*. Join *ἐξείαγη*, as in *ἐξ ἀρχένα δέη*, Il. 5. 161.

l. 562. 'Ye are thinking, may be, to return.' The mid. indic. of *φημι* is rare. Cp. Od. 6. 200.

l. 563. *ἡμῖν* . . *χρησομένους*, see on 532, sup.

l. 567. Join *κατὰ* with *ἔξθμενοι* = *καθεζόμενοι*, or take it adverbially.

Others join *καταῦθι*, as *κατόπισθε, παραῦθι*. *γδων* = *ἐγδασον*, 3rd plu imperf. of *γδάω*.

l. 568 = sup. v. 202.

l. 571. Join *παρὰ νηὶ κατέδησεν* with *θηλ. μέλαιν*. Cp. sup. v. 527. *οἰχομένη*, 'having left us,' i. e. unperceived, as the following word explain, 'having easily slipped away from us.'

BOOK XI.

l. 4. 'We took and put on ship-board those (sup. 10. 572) sheep.' *ἔβησα*, transitive aor. from *βαίνω*.

l. 5 = Od. 10. 570.

l. 8 = Od. 10. 136.

l. 9. *πονησάμενοι δπλα*, 'having set in order the tackling.' Cp. O. 9. 250.

l. 10 = Od. 9. 78.

l. 11. *πανημερῆς*, used adverbially with *ποντοπορ.*, 'as she moved over the waters all day long.'

l. 13. *πέριπα Ὀκεανοῖο*, 'the bounding-line [of the world] formed by the ocean-stream;' so *ἀνέμων κύμα*, 'the wave caused by the winds,' O. 13. 99.

l. 14. *Κιμμερίων πόλις . . κεκαλυμμένοι*. *Constructio ad sensum*. See on inf. v. 91.

l. 15. *ἠέρι*, 'mist.' 15 = Od. 8. 562.

l. 18. *ἀπ' οὐρανόθεν*, see Od. 10. 351, *εἰς ἄλαδε*, where either termination or preposition is superfluous.

l. 19. Join *ἐπὶ . . τέταται*.

l. 20 = Od. 9. 546.

l. 21. *παρὰ ῥόον*, 'along the stream.'

l. 22. *φράσε*, sc. in Od. 10. 516.

l. 24. *ἔσχον*, perhaps 'held them' till Odysseus was ready to strike them, as in v. 35. Al. 'brought them.'

ll. 25-37. See Od. 10. 517-530.

l. 35. *ἀπεδειροτ. ἐς βόθρον*, 'cut their throats [for the blood to run into the trench].' Cp. *μῆλα ἱερεύειν ἐς πηγάς*, Il. 23. 148.

l. 37. *ἔξ Ἐρέβους*, § 4. 1.

ll. 38-43. Cp. Virg. Georg. 4. 471, foll., and Aen. 6. 306, foll. These verses have been rejected by many ancient and modern commentators, as being inconsistent with the following account of the ghost coming up one by one.

l. 40. *οὐτάμενοι*. These participles are best described as from the syncopated aorist, § 20. 4, with a passive signification. Cp. *κτάμενοι* Od. 22. 412; *ἀλιτήμενος*, Od. 4. 807. Others regard them as pe-

pass. forms with change of accent, because they have passed in usage from verbs into adjectives.

l. 42. οἱ πολλοὶ ἐφοίτων, *qui adveniebant frequentes*.

ll. 44-50 = Od. 10. 531-537.

l. 51. Elpenor appeared first, because, his corpse [so σῶμα always in Homer] having remained unburied, he could not go down δόμον 'Αἴδος εἶσω. Cf. Virg. Aen. 6. 337-339.

l. 58. 'Thou wast quicker coming [ἴαν in best MSS. instead of ἐόν] here on foot than I with my black ship.' φθάνειν implies a comparative notion, and so is followed by ἤ, as sometimes βούλομαι. See inf. 489.

l. 60 = Od. 10. 504.

l. 61. ἄσε, ἀάω. The form ἄασα occurs Od. 10. 68. ἀθέσφατος here refers to the excessive quantity, as in the phrase κρέα ἄσπετα. See, for ἀθέσφ., Buttm. Lexil. s. v.

l. 62. καταλέγμενος, § 20. 4. See on 10. 555-560.

ll. 63-65 = Od. 10. 558-560.

l. 66. τῶν ὄπιθεν, rightly the Schol. καταλειμμένων οἴκοι, further explained by the words οὐ παρεόντων. Trans. 'And now I beseech thee by [genit. as in Od. 2. 68] those we have left behind, not here with us.'

l. 70. σχήσεις νῆα, Od. 10. 91.

l. 72. καταλείπειν, inf. for imperat., as in vv. 74, 75.

l. 73. νοσφισθεῖς, 'turning away from me.' So νοσφίσατο, inf. v. 425.

l. 76. ἀνδρὸς δυστήνοιο does not follow the case of μοι, but depends directly upon σῆμα, 'the tomb of an unhappy man,' as a monument to all posterity; lit. 'even for posterity to hear of.' Od. 3. 204.

l. 81. στυγεροῖσι, 'sad.' So inf. v. 465.

l. 82. ἀνευθεν ἐφ' αἵματι ἰσχων, 'holding away from myself over the blood.' Odysseus sits on the side of the pit nearest to the living world, and holds out his sword at arm's length.

l. 83. ἐτέρωθεν is the side of the pit nearest to Erebus.

l. 88. προτέρην ἴμεν πρὶν πυθέσθαι = *ante accedere quam sciscitatus essem*. προτέρην . . πρὶν, like πρὶν . . πρὶν.

l. 89 = Od. 10. 537.

l. 91. χρύσεῶν, two syllables. ἔχων agreeing with Τειρεσίας implied in Τει. ψυχῆ: *constructio ad sensum*. See sup. v. 14.

l. 94. ἤλυθες ὄφρα ἴδῃ, subjunct. after aor. tense, because in sense it = ἐλήλυθας.

l. 97. ἀναχασῶ, 'having retreated.' Join ξίφος ἐγκατέπηξα, 'But he, that faultless seer, when he had drunk the dark blood, then accosted me.'

l. 100. δίζηαι for δίζησαι. For a similar dropping of σ, cp. the forms βέβληαι, μέμνηαι. 'Thou enquirest after a pleasant return, Odysseus; but, the God will make it a hard one for you.'

l. 102. λήσειν, sc. σε, 'that thou wilt go unnoticed of P.' δ, i. e. καθ' ὃ, *propterea quod*, 'because he hath stored up wrath in his heart against you, but still for all that [καὶ ὧς, even thus], though suffering troubles, you may yet come home.' For δ so used, cp. Od. 12. 295. Others make it equivalent to ὄς, which occurs in the corresponding line, Od. 13. 342.

l. 107. Θρινακίη, a legendary island, not to be confounded with Sicily, which was called Trinacria from its three promontories (τρῆϊς ἄκραι). The name may have some allusion to the trident (θρῖναξ) of Poseidon. See Od. 12. 127.

l. 108. εὔρητε, conjunctive after ὀππότε κε, sup. v. 106.

l. 110. 'Now if you leave them unharmed ἀσίνεās, § 4. 3) and keep the thought of your return in mind, then you may still reach Ithaca.' εἴαρος for εἴαρος, from εἴω.

l. 113. 'And should you yourself escape, you will come there late, in wretched plight, having lost all your comrades.' νεῖται, 2 sing. pres. from νέομαι or νείομαι, which contain a future notion like εἶμι. In Od. 12. 188, we have νεῖται.

ll. 114, 115 = Od. 9. 534, 535.

l. 120. κτείνης, conjunct. of aor. ἔκτεινα.

l. 121. ἔρχεσθαι, infin. for imperat., as ἀποστείχειν and ἔρδειν, inf. l. 132. To come to the country of men unacquainted with salt seems to be a poetical way of saying, 'when you have quietly settled down inland, far away from the sea,' the only source of salt known to the ancients.

l. 127. The token by which Odysseus would know that he had reached the place was that a man of the country would meet him, and show his utter ignorance of sea life by mistaking an oar for a winnowing-shovel.

l. 128. φήη, § 23. 5. ἔχειν, sc. σε. The apodosis begins with καὶ τότε δῆ.

l. 131. ἐπιβήτορα, 'the mate.'

l. 133 = Od. 4. 479.

l. 134. θάνατος ἐξ ἄλδς, 'a death far away from the sea.' So ἐκ κεινοῦ, Od. 16. 288. Others join ελεύσεται ἐξ ἄλδς, 'shall come upon you from the sea,' which agrees with the later legend that Odysseus was slain by Telegonus (his son by Circe) who, not recognising his father, shot at and mortally wounded him with a spear tipped with a fish-bone, as if the sea would be his foe to the last. But this agrees less well with ἀβληχρος = 'mild,' from root βλακ, i. e. μιλακ, as in μιλακ-ός.

l. 135. For τοῖος, see on Od. 1. 209.

ὄς κέ σε, 'which shall slay thee when pressed by the burden of a fair old age.'

l. 136. λιπαρῶ, lit. 'sleek' or 'shining.' For ἄρημ., see on Od. 6. 2.

l. 141. τήνδε, 'yonder.'

l. 144. τὸν ἔόντα. τὸν predicate = τοῦτον ἔόντα, 'how she can recognise me as being the man [I really am].' Cp. οὐ πῶ φησι τὸν εἶναι, Od. 23, 116.

l. 147. ὄν τινα . . ἐνίψει, *quemcumque mortuorum sanguinem accedere siveris, is tibi vera renuntiabit* (for ὁ δὲ introducing the apodosis, cp. Od. 12. 41), *cuiuscumque vero denegaveris, is tibi rursus revertetur.*

l. 151. Join κατὰ ἔλεξεν.

l. 153. ἔγνω, sc. ἐμέ.

vv. 157-159 are suspicious, as being inconsistent with vv. 502, 508, 513.

l. 160. Join ἀλώμενος πολλὸν χρόνον.

l. 161. The case of νηὶ . . ἐτάροις is the regular instrumental dat. = 'by means of.'

l. 166. Ἀχαιῖδος, (Ἀχαιε), sc. γῆς = Peloponnesus. ἀμῆς = ἡμέτερας.

l. 171. πανηγέος, Od. 2. 100.

l. 174. εἰπέ πατρός, 'tell me of my father,' on analogy of πύθεσθαι, ἀκούειν.

l. 175. γέρας, here = 'the sovereignty.'

l. 183. 'Videtur nimirum prius oppetiisse Anticlea quam Penelopen proci ambirent, Ulyssisque facultates diriperent,' Löwe.

l. 185. τεμένεα, § 3. 4, the royal demesnes. δαῖτας, κ.τ.λ., 'banquets which it is meet that a judge should enjoy, for all invite him.' A king was, by right of his position, a judge also.

l. 186. ἀλεγύνειν, properly, 'to take trouble about,' 'be interested in.' This description of Telemachus is hardly reconcilable with the fact that he could not have been more than fourteen years of age at this time.

l. 187. πατήρ, 'Laertes.' αὐτόθι defined by ἀγρῷ, 'in the country.'

l. 188. εἶναι, used predicatively, 'nor has he by way of bedding.'

l. 190. χεῖμα, 'through the winter.'

l. 191. εἶται, perf. pass. in med. sense from ἐννυμι.

l. 193. γουνὸν ἀλωῆς, Od. 1. 193. οἱ βεβλήσασθαι, 'are laid for him.'

l. 195. ἀέξει μέγα, 'makes his sorrow grow big, and old age besides (ἐπι) is come upon him.'

l. 201. 'Robs the limbs of life.' ἐξείλ., aorist of custom.

l. 202. The key-word of the sentence is πόθος, the sense of which is carried on both to μήδεα and ἀγανοφρ. Trans. 'But regret for thee, and [for] thy counsels, and [for] thy tenderness.' As if it were, 'and thy counsels [now lost to me] and thy tenderness [so much missed].'

l. 205. Cp. Virg. Aen. 2. 792 foll.

Ter conatus ibi collo dare bracchia circum :

Ter frustra comprehensa manus effugit imago,

Par leuibus ventis volucrique simillima somno.

l. 207. εἴκελον, adverbial as ἴσον, inf. v. 577.

l. 208. γενέσκετο, § 17. 6. κηρόθι, § 12. 2 (a).

'whole length' of the rope from end to end. With the attraction *ῥοῦ τ' ὄργυιαν*, cp. *Od.* 9. 325.

l. 169. *καταλοφάδεια*, the older spelling, according to Eustath. Others read *κατάλοφάδια*, with the short syllable lengthened *metri grat.* Odysseus tied the creature's legs together and put his head through, so the deer hung down behind from his neck.

l. 171. *ἑτέρῃ*, 'one hand,' i. e. the 'other,' in reference to the hand that held the spear.

l. 172. *νεὸς*, § 11. 6. *ἑταίρους . . ἄνδρα ἕκαστον*, cf. *Od.* 2. 252, 258.

l. 176. *ὄφρα*, sc. *ἔστιν*, 'so long as there is.' In this address the main clause begins *ἀλλ' ἄγετε*, but the sentence that gives the reason is put first, sc. *οὐ γὰρ πω*. Cp. inf. vv. 190, 192, 226.

l. 179. *ἔκκαλυψ*. They had covered their heads in their sorrow. Cf. *Od.* 8. 85, 92.

l. 181 = *Od.* 4. 47.

l. 182 = *Od.* 2. 261.

ll. 183-187 = *Od.* 9. 556-560.

l. 188 = *Od.* 9. 171.

l. 189 = *Od.* 12. 271.

ll. 190-192. *ζόφω* and *ἠὼς*, 'west and east,' and more nearly defined by the following *οὐδ' ὄπη . . ἀννεῖται* (i. e. *ἀνανεῖται* from *ἀνανέομαι*).

l. 195. *πῆρι . . ἔστεφάνωται* = 'rings round,' 'surrounds.'

l. 196. *αὐτῇ*, in opposition to the high ground, *σκοπῆ*.

l. 202. *ἀλλ' οὐ γὰρ* = 'but [all in vain], for no good came by their weeping.'

l. 209. *ἄμμε*, § 15. 1. 'They found in the glens Circe's house built of polished stones, on open ground,' i. e. with clear view all round: *περισκέπτω* from *σκέπτομαι*. Others render 'sheltered,' from *σκέπω*.

l. 212. *ὄρεστέροι*, 'of the mountain;' for the termination, cp. *ἀγρότερος*, *θηλύτερος*, *ἡμέτερος*.

l. 213. *ἔθελξεν*, 'charmed.'

l. 217. Their master (*ἄναξ*) always brings them 'tit-bits for their appetite;' so *ἵνα πλησαίῃτο θυμὸν*, *Od.* 19. 199.

l. 225. *κῆδ. κεδνόν.*, 'nearest and dearest.'

l. 231. *κάλει*, 'bade them in.'

l. 234. The proper name for this mess (here called *σίτος*) is *κυκῶν*, as inf. v. 290. Cp. *Il.* 11. 624. *χλωρός* = 'yellow.'

l. 238. Join *κατὰ . . ἔργυυ*.

l. 241. *ἔερχατο*, cp. *Od.* 9. 221.

l. 242. *παρ-έβαλεν*, 'threw beside them.'

l. 247. *βεβλημένος*, as if from form *βολέω*, for the perfect pass. of *βάλλω* is *βεβλημένος*. Cp. *βεβολήατο*, *Il.* 9. 3.

l. 249. *ἀγασσάμεθ' ἔξερ.*, lit. 'were amazed as we questioned,' where we should say, 'questioned him in our amazement.'

l. 262. ἀμφὶ δὲ [sc. βαλόμην] τόξα, 'and across my shoulders I threw my bow and arrows.'

l. 263. ἠνώγεα, § 21. 3.

l. 264. ἀμφοτέρησι, sc. χερσὶ, Od. 5. 428.

l. 265 = Od. 2. 362.

l. 268. τοῖσδεσι, Od. 2. 47, 'with these men here;' the ξῆταροι who had not gone to Circe's house. σῶν, *tuorum*.

l. 273. ἐπλετο, aor. πέλομαι, cf. Od. 2. 364, properly refers back to the moment of Eurylochus' story. Trans. 'is come upon me.'

l. 279. πρῶτων ὑπηγήτη, [ὑπήνη properly the part below the mouth; then, the hair thereon], 'just bearded.' Cp. Virg. Aen. 9. 181

Ora puer prima signans intonsa iuventa.

l. 280 = Od. 2. 302.

l. 281. δὴ αὐτ', one syllable, § 4. 3.

l. 282. οἴδε, 'yonder,' pointing to Circe's house.

l. 283: ἔρχεται, Od. 9. 221.

l. 288. ἀλαλκεῖν, Ep. aor. from root ἀλκ., which occurs in form ἀλέξω, 'to ward off,' generally with dat., as ἀλ. νήεσσι πῦρ, Il. 9. 347; here with genit., κρατὸς (κάρα).

l. 290. κυκεῶ = κυκεῶνα, see sup. v. 235.

l. 295. ἐπαῖξαι, (inf. for imperat., as v. 297 ἀπανήρασθαι, v. 299 κέλεσθαι), 'rush upon her.'

l. 298. αὐτὸν = αὐτόν σε, 'and may intreat you well yourself.'

l. 299. μακάρων ὄρκον, 'the oath of the blessed Gods,' i. e. the oath which the Gods take, sc. by Styx. Cp. Od. 2. 337. See the similar act of Calypso, Od. 5. 184. Others translate, 'by the Gods,' *deos obtestata*.

l. 300 = Od. 5. 179.

l. 301. ἀπογυμνωθέντα = 'disarmed,' so γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ δσπίδος, Il. 21. 50.

l. 303. φύσιν, here (like φυή) 'its appearance.'

l. 304. ἔσκε, § 17. 6.

l. 305. θεοὶ καλέουσι is a phrase that may imply that it is a poetical or an old-fashioned word. Cp. Πλαγκτὰς τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι, Od. 12. 61. See also Il. 1. 403; 2. 814; 14. 291; 20. 74.

l. 309. ἦμα, § 23. 3.

l. 316. δέπα is the reading of most editions, an older form is δέπαι, from δέπαι, so γήραι, Od. 11. 136.

l. 318. οὐδέ μ' ἔθ., 'and she failed to charm me.'

l. 320. λάξο, § 20. 3, from λέγω, [root ΛΕΧ], 'lie down.'

l. 323. ὑπέδραμε, i. e. 'ran crouching *under* his sword-arm and so clasped his knees.'

l. 325. τίς πόθεν; *quis hominum [et] unde?*

l. 327. The force is not changed by the doubled οὐδέ. One neg. goes to the verb and one to negative the ἄλλος.

l. 328. ὅς κε πῆ καὶ ἀμειψ. The full phrase would be καὶ οὐ ἔρκος ὀδ. πρῶτ. ἀμείψηται τάδε φάρμ., 'and whose teeth these drugs have once passed.' Perhaps we might render ἀμείψεται, 'lets pass;' so that both verbs may have the same subject.

- l. 330. πολύτροπος, see Od. i. 1.
 l. 333. θέο = θοῦ, 'put up thy sword in its sheath.'
 l. 334. ἐπιβείομεν, cp. Od. 6. 262.
 l. 335. πεποιθόμεν = πεποιθῶμεν.
 l. 337. πῶς γάρ με κέλευαι; 'Why, how canst thou bid me?' Cp. inf. v. 383. κέλευαι, two syllables.
 l. 339. αὐτόν, sc. με.
 ll. 343, 344 = Od. 5. 178, 179.
 l. 348. τέως, 'meanwhile.'
 l. 349. ἔασι, § 23. 4.
 l. 351. εἰς ἄλαδε. See on Od. 11. 18.
 l. 353. λίτα, see Od. 1. 130.
 l. 360. ζέσσειεν, ζέω, 'boiled.'
 l. 361. ἔσασα, particip. from aor. εἶσα, 'I set' (root ἔΩ). Trans. 'Having seated me in a bath, she washed me from [i. e. with water from] a great tripod-basin, [pouring it] down over head and shoulders, after she had mixed it to a nice warmth;' lit. θυμ-ἄρης, 'what suits the fancy,' used predicatively with κεράσασα. λό' for ἔλοε, imperf. from λῶω, another form of λούω.
 l. 363. Join ἐξέλειτο γυῖων, 'till she had taken the heart-breaking weariness from my limbs.'
 l. 364. λίπ' ἐλαίφ, Od. 3. 466.
 ll. 364, 365 = Od. 3. 466, 467.
 l. 366. εἶσε δὲ begins the apodosis.
 ll. 368-372 = Od. 1. 136-140.
 l. 378. ἴσος ἀνάυδφ, 'like a dumb man.'
 l. 383. τίς γάρ κεν ἀνὴρ; 'Why, what man who was right-minded could bear to taste meat and drink before he had rescued his comrades?'
 l. 384. πρὶν . . πρὶν = ante . . quam.
 l. 385. λύσασθαι (mid. voice), of Odysseus rescuing his comrades for himself: λύσον (active, v. 387), of Circe doing it for Odysseus. So of Chryses, λυσόμενος θύγατρα, and of Agamemnon, τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, II. 1. 13, 29.
 l. 386. πρόφρ. κελύεις, 'dost bid me with all thine heart,' see on Od. 5. 161.
 l. 388. δι' ἐκ μ. βεβ., i. e., 'passed through the hall and went out of it.'
 l. 393. ἄς πρὶν, 'which the baleful drug had made to grow thereon before.'
 l. 397. 'They clung to my hands . . each one of them,' cp. Od. 2. 252, 'and into the hearts of all there stole a tender sorrow.'

l. 398. *ἱμῆρ. γόος* is like 'tears of joy;' *γόος* implies the noise of crying, and not only the feeling in the heart.

l. 403. To draw a ship up on land implied the intention of a long stay. 'Bring all your stores to grottos and place them therein,' if we read *ἐν σπ. πελαζ*. The reading *κτῆματα δὲ σπη.* = 'Bring them to the grottos, and all the ship's tackling (*δπλα*).'

l. 405. *ἴναι*, inf. for imperat.

l. 409. *κατὰ . . χέοντας*.

l. 410. 'And as when the calves in the homestead around the drove of cows that have come back to the fold-yard when they have had their fill of grass'—(here the verb in the conjunct. after *ὅτ' ἂν* should come in, but the construction changes after the parenthesis and goes on with the simple indicative)—'they all leap together before them, nor can the pens hold them, but with loud lowing they run round their mothers; so they, when they saw me, threw themselves upon me, with tears'—*ἔχυντο*, like *ἀμφιέχυντο*, used with accus., Od. 16. 214)—'and their feeling seemed to be just as if they were come to their home and the very city of rugged Ithaca.'

l. 425. *δτρύνεσθε . . ἔπεισθαι*, 'make haste to accompany me;' so *ἀπρόνοντ' ἴναι*, Od. 17. 183.

l. 427. *ἐπηετανόν*, 'good store,' Od. 6. 86. 427 = Od. 7. 99.

l. 430 = Od. 4. 77.

l. 431. *πὸς ἴμεν;* 'Whither are we going?' So *ἴμεν*, 1st plur. from *εἶμι*, Od. 2. 127.

l. 432. *καταβήμεναι*, the epexegetis of *κακῶν τούτων*. See p. 228, ad fin.

l. 433. *ποιήσεται*, i. e. *ποιήσεται*, § 3. 4, with *κεν*, 'who will make us all either swine or wolves or lions, so that perforce we should have to keep ward at Circe's house,' cf. Od. 7. 93. *ὧς περ Κ. ἔρξε* seems to take up only the *καὶ ἀνάγκη*, 'all against our own will, even as the Cyclops treated us,' (*ἔρδα*). But *ἔρξ'*, or *ἔρξ'*, might come from *ἔργω*, 'shut us up.'

l. 435. *οἱ μέσσαυλον*, 'bis inner court.'

l. 437. *τούτου*, sc. *Ὀδυσσεως*.

l. 440. *τῷ οἱ ἀποτμήξας*, 'having therewith smitten off his head, near kinsman though he was, to dash it to the ground.' *τῷ*, sc. *ξίφει*.

l. 442 = Od. 9. 493.

l. 444. *νηᾷ ἔρυσθαι*, 'to guard the ship.' 444 = Od. 9. 194.

l. 451 = Od. 4. 50.

l. 453. *φράσσαντό τ' ἐσάντα*, 'and recognised each other face to face.'

l. 457. *θαλ. γόν*, 'a burst of sorrow,' on the analogy of *θαλ. δάκρυ*.

l. 463. *ἀσκελίεις* [*σκελλω*, 'to dry'] *καὶ ἄθυμοι*, 'withered and spiritless.'

l. 465. ἐπέ^η, two syllables, § 4. 3. πέποιθε for πέπονθε, i.e. πεπόνθατε, (πάσχω), *passi estis*.

l. 467. τελεσφόρον, see on Od. 4. 86.

l. 469. περί . . ἔτραπον, 'returned on their course,' so as to begin anew. The next line seems to have been interpolated from Hes. Theog. 59.

l. 472. δαιμόνιος, properly, 'a man possessed,' a term used to describe any one whose conduct seems extraordinary. Here meaning 'demented,' as proved by his forgetfulness of home.

l. 481. γούνων, 'by her knees,' so λισσέσθαι Ζηγός, 'by Zeus.' The phrase is suggested by the ordinary γούνων ἄπτεσθαι.

l. 486. ἀμφ' ἐμέ, simply, 'around me.'

l. 491. ἐπαινῆ, 'dread,' an epithet only of Persephone, is rightly interpreted by Scholiast as = αἰνή. Buttman Lexil. s. v. would write ἐπ' αἰνή, 'and dread P. besides.' Others regard the word as = ἐπαινετή, 'renowned,' like ἀγαυή, Od. 11. 213.

l. 493. μάντηος, from μάντις, as πόληος from πόλις. Others read μάντιος, which requires ἀλαῶν or ἀλάοο.

l. 494. 'To whom P. granted his wits even after death, alone [of all the dead] to have his senses, while they flit as phantoms.'

l. 495. οἶφ attracted into case of τῶ. πεπνύσθαι, perf. from πνέω. Cf. πεπνυμένος.

ll. 496-499 = Od. 4. 538-541.

l. 499. κυλινδόμενος, Od. 4. 542.

l. 502. Ἄϊδος, sc. δῶμα. The forms αἶδος gen., and αἶδι dat., necessitate a form of the nom. Ἄϊς.

l. 506. Join ἀνὰ πετάσσας, 'having spread aloft.'

l. 507. ἦσθαι, inf. for imper. κε φέρησι, almost = 'future.' Cp. sup. v. 288, Od. 1. 396.

l. 508. Ὠκεανός is represented as a river encircling the whole expanse of land and sea. When the earth is represented on the shield of Achilles (Il. 18), the ocean-stream forms the rim of the shield. It was perhaps separated by a bank from the sea round which it flowed, and in this bank there may have been one or two openings. At any rate, when this stream was crossed (περᾶν) the traveller was beyond the confines of the world, and the ἀετὴ λάχεια on the further side belonged to the kingdom of Hades.

l. 509. For λάχεια, (v. l. ἐλάχεια), see on Od. 9. 116.

l. 511. κέλσαι (§ 19. 2), inf. for imperat. Here begins the apodosis τοῦ ἀλλ' ὀπότ' ἄν.

l. 513. Πυριφ. τε βέουσι Κώκνός τε. The grammarians call this arrangement of the plural verb with a singular subject preceding and following, the σχῆμα Ἀλκμανικόν, as if it were common in Alcman's writings. So in Il. 5. 774

ἦχι βόας Σιμβεία συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος.

l. 515. *δύω ποταμῶν*, according to Schol., the meeting of the Cocytus and Pyriphlegethon, whose united waters flow into Acheron.

l. 517. *ὅσον τε πυγούσιον*, for the constr., see Od. 9. 322. *πυγ.* adj. from *πυγῶν*, 'a cubit in length and breadth.'

l. 518. *ἀμφ' αὐτῷ δέ*, 'and round the edge thereof pour a drink-offering for all the dead.'

l. 521. *γουνούσθαι*, with double meaning of supplication and promise, viz. that you will perform (*δέξειεν*) a sacrifice.

l. 523. *ἑσθλῶν*, 'treasures,' lit. 'good things.'

l. 524. *ἀπάνευθεν* = 'apart from the rest.' *οἶφ*, 'for himself alone.'

l. 526. *λίση*, 1 aor. subj. *λίσσομαι*, *cum vero supplicaveris*.

l. 527. For the gender *θήλυν μέλαιναν*, see on Od. 4. 406. 'Turning the victim towards the nether-darkness,' not with head stretched back and looking upwards, as in sacrificing to the Gods above, 'and do thou thyself turn away'—(not to pry into such mysteries)—'moving towards the stream of the river (Oceanos).' He is to look back from the *ἀκτῆ* *λάχεια* of v. 509, in the direction of the world of the living, across the ocean-stream over which he has now passed.

l. 531. *ἀνώξει*, aor. from *ἀνώγω*.

l. 532. *κατάκειτ[αι]* = *jacet*, the ordinary reading (*κατέκειτ'*) is unintelligible. From *ἐτάροισι* the construction passes into the accus. and infin. in *δείραντας κατακῆαι*.

l. 537. *πρὶν* T. *πύθεσθαι*, 'Suffer not the shades to come near to the blood [in the trench] till thou hast enquired of Teiresias.'

ll. 539, 540 = Od. 4. 389, 390.

ll. 543-545 = Od. 5. 230-232.

l. 548. *ἀωτεῖτε*, probably as Buttm., only as a strengthened form of *ἀημι*, 'to breathe;' spoken of the deep breathing of sleep. Others, from the use of *ἄωτον*, 'flower,' or 'prime,' interpret it by *ἀπανθίζετε*, 'cull the flower of sleep,' like the *molles carpere somnos*, Virg. Georg. 3. 435.

l. 551. The second *οὐδέ* goes closely with *ἐνθεν*, *ne abhinc quidem*.

l. 554. *ὅς* here seems to be the demonstr., *hic quidem*.

ἐν δώμασι. To enjoy the cool air he lay down on the flat roof. Starting up suddenly, he forgot to descend 'by going to the long ladder,' these last words forming the important clause.

l. 556. *κινυμένων*, from *κινῶμαι*, another form of *κινούμαι*.

l. 559. *καταντικρὺ* is written in some edd. as one word = 'right down from.' Others join *κατὰ τέγος*, and make *αντικρὺ* the adv. qualifying *πέσεν*. Join *ἐξείαγη*, as in *ἐξ ἀχίνα δξη*, Il. 5. 161.

l. 562. 'Ye are thinking, may be, to return.' The mid. indic. of *φημι* is rare. Cp. Od. 6. 200.

l. 563. *ἦμῖν* . . *χρησομένους*, see on 532, sup.

l. 567. Join *κατὰ* with *ἔξοθμοι* = *καθεζόμενοι*, or take it adverbially.

Others join *καταῦθι*, as *κατόπισθε, παραῦθι*. γῶν = ἐγῶν, 3rd plur. imperf. of γόω.

l. 568 = sup. v. 202.

l. 571. Join *παρὰ νηὶ κατέδησεν* with *θηλ. μέλαιν*. Cp. sup. v. 527.

οἰχομένη, 'having left us,' i.e. unperceived, as the following words explain, 'having easily slipped away from us.'

BOOK XI.

l. 4. 'We took and put on ship-board those (sup. 10. 572) sheep.'

ἔβησα, transitive aor. from *βαίω*.

l. 5 = Od. 10. 570.

l. 8 = Od. 10. 136.

l. 9. *πονησάμενοι δπλα*, 'having set in order the tackling.' Cp. Od. 9. 250.

l. 10 = Od. 9. 78.

l. 11. *πανημερίης*, used adverbially with *ποντοπορ.*, 'as she moved over the waters all day long.'

l. 13. *πέιρατα Ὀκεανοῖο*, 'the bounding-line [of the world] formed by the ocean-stream;' so *ἀνέμων κύμα*, 'the wave caused by the winds,' Od. 13. 99.

l. 14. *Κιμμερίων πόλις . . κεκαλυμμένοι*. *Constructio ad sensum*. See on inf. v. 91.

l. 15. ἤρι, 'mist.' 15 = Od. 8. 562.

l. 18. ἀπ' οὐρανόθεν, see Od. 10. 351, *eis ἔλλαδε*, where either termination or preposition is superfluous.

l. 19. Join *ἐπὶ . . τέταται*.

l. 20 = Od. 9. 546.

l. 21. *παρὰ ῥόον*, 'along the stream.'

l. 22. φράσε, sc. in Od. 10. 516.

l. 24. ἔσχον, perhaps 'held them' till Odysseus was ready to slay them, as in v. 35. Al. 'brought them.'

ll. 25-37. See Od. 10. 517-530.

l. 35. ἀπεδειροτ. ἐς βόθρον, 'cut their throats [for the blood to run] into the trench.' Cp. *μῆλα ἱερεύειν ἐς πηγάς*, Il. 23. 148.

l. 37. ἐξ Ἐρέβους, § 4. 1.

ll. 38-43. Cp. Virg. Georg. 4. 471, foll., and Aen. 6. 306, foll. These verses have been rejected by many ancient and modern commentators, as being inconsistent with the following account of the ghosts coming up one by one.

l. 40. οὐτάμενοι. These participles are best described as from the syncopated aorist, § 20. 4, with a passive signification. Cp. *κτάμενος*, Od. 22. 412; *ἀλιτήμενος*, Od. 4. 807. Others regard them as perf.

pass. forms with change of accent, because they have passed in usage from verbs into adjectives.

l. 42. οἱ πολλοὶ ἐφοίτων, *qui adveniebant frequentes*.

ll. 44-50 = Od. 10. 531-537.

l. 51. Elpenor appeared first, because, his corpse [so σῶμα always in Homer] having remained unburied, he could not go down δόμον 'Αϊδος εἶσω. Cf. Virg. Aen. 6. 337-339.

l. 58. 'Thou wast quicker coming [ἴων in best MSS. instead of ἐὼν] here on foot than I with my black ship.' φθάνειν implies a comparative notion, and so is followed by ἤ, as sometimes βούλομαι. See inf. 489.

l. 60 = Od. 10. 504.

l. 61. ἄσε, ἀάω. The form δασα occurs Od. 10. 68. ἀθέσφατος here refers to the excessive quantity, as in the phrase κρέα ἄσπετα. See, for ἀθέσφ., Buttm. Lexil. s. v.

l. 62. καταλέγμενος, § 20. 4. See on 10. 555-560.

ll. 63-65 = Od. 10. 558-560.

l. 66. τῶν σπιθεν, rightly the Schol. καταλειμμένων οἴκοι, further explained by the words οὐ παρεόντων. Trans. 'And now I beseech thee by [genit. as in Od. 2. 68] those we have left behind, not here with us.'

l. 70. σχήσεις νῆα, Od. 10. 91.

l. 72. καταλείπειν, inf. for imperat., as in vv. 74, 75.

l. 73. νοσφισθεῖς, 'turning away from me.' So νοσφίσατο, inf. v. 425.

l. 76. ἀνδρὸς δυστήνοιο does not follow the case of μοι, but depends directly upon σῆμα, 'the tomb of an unhappy man,' as a monument to all posterity; lit. 'even for posterity to hear of.' Od. 3. 204.

l. 81. στυγεροῖσι, 'sad.' So inf. v. 465.

l. 82. ἀνευθεν ἐφ' αἵματι ἰσχων, 'holding away from myself over the blood.' Odysseus sits on the side of the pit nearest to the living world, and holds out his sword at arm's length.

l. 83. ἐτέρωθεν is the side of the pit nearest to Erebus.

l. 88. προτέρην ἴμεν πρὶν πυθέσθαι = *ante accedere quam sciscitatus essem. προτέρην . . πρὶν*, like πρὶν . . πρὶν.

l. 89 = Od. 10. 537.

l. 91. χρῦσεῶν, two syllables. ἔχων agreeing with Τειρεσίᾱς implied in Τει. ψυχῆ: *constructio ad sensum*. See sup. v. 14.

l. 94. ἤλυθες δῆρα ἰδη, subjunct. after aor. tense, because in sense it = ἐλήλυθας.

l. 97. ἀνασῶ., 'having retreated.' Join ξίφος ἐγκατέπηξα, 'But he, that faultless seer, when he had drunk the dark blood, then accosted me.'

l. 100. δίζηαι for δίησαι. For a similar dropping of σ, cp. the forms βέβληαι, μέμνηαι. 'Thou enquirest after a pleasant return, Odysseus; but, the God will make it a hard one for you.'

l. 102. λήσειν, sc. σε, 'that thou wilt go unnoticed of P.' δ, i. e. καθ' ὃ, *propterea quod*, 'because he hath stored up wrath in his heart against you, but still for all that [καὶ ὧς, even thus], though suffering troubles, you may yet come home.' For ὃ so used, cp. Od. 12. 295. Others make it equivalent to ὧς, which occurs in the corresponding line, Od. 13. 342.

l. 107. Θρινακίη, a legendary island, not to be confounded with Sicily, which was called Trinacria from its three promontories (τρεῖς ἄκραι). The name may have some allusion to the trident (θρίναξ) of Poseidon. See Od. 12. 127.

l. 108. εὔρητε, conjunctive after ὀππότε κε, sup. v. 106.

l. 110. 'Now if you leave them unharmed ἀσίνεῦς, § 4. 3) and keep the thought of your return in mind, then you may still reach Ithaca.' ἐάσῃς for ἐάῃς, from ἐάω.

l. 113. 'And should you yourself escape, you will come there late, in wretched plight, having lost all your comrades.' νεῖαι, 2 sing. pres. from νέομαι or νεύομαι, which contain a future notion like εἶμι. In Od. 12. 188, we have νεῖται.

ll. 114, 115 = Od. 9. 534, 535.

l. 120. κτείνης, conjunct. of aor. ἐκτεῖνα.

l. 121. ἔρχεσθαι, infin. for imperat., as ἀποστείχειν and ἔρδειν, inf. l. 132. To come to the country of men unacquainted with salt seems to be a poetical way of saying, 'when you have quietly settled down inland, far away from the sea,' the only source of salt known to the ancients.

l. 127. The token by which Odysseus would know that he had reached the place was that a man of the country would meet him, and show his utter ignorance of sea life by mistaking an oar for a winnowing-shovel.

l. 128. φήη, § 23. 5. ἔχειν, sc. σε. The apodosis begins with καὶ τότε δῆ.

l. 131. ἐπιβήτορα, 'the mate.'

l. 133 = Od. 4. 479.

l. 134. θάνατος ἐξ ἄλδς, 'a death far away from the sea.' So ἐκ καπνοῦ, Od. 16. 288. Others join ἐλεύσεται ἐξ ἄλδς, 'shall come upon you from the sea,' which agrees with the later legend that Odysseus was slain by Telegonus (his son by Circe) who, not recognising his father, shot at and mortally wounded him with a spear tipped with a fish-bone, as if the sea would be his foe to the last. But this agrees less well with ἀβληχρός = 'mild,' from root βλακ, i. e. μλακ, as in μαλακ-ός.

l. 135. For τοῖος, see on Od. 1. 209.

ὄς κέ σε, 'which shall slay thee when pressed by the burden of a fair old age.'

l. 136. λιπαρῶ, lit. 'sleek' or 'shining.' For ἀρημ., see on Od. 6. 2.

l. 141. τήνδε, 'yonder.'

l. 144. τὸν ἔόντα. τὸν predicate = τοῦτον ἔόντα, 'how she can recognise me as being the man [I really am].' Cp. οὐ πῶ φησι τὸν εἶναι, Od. 23, 116.

l. 147. ὄν τινα . . ἐνίψει, *quemcumque mortuorum sanguinem accedere siveris, is tibi vera renuntiabit* (for ὁ δὲ introducing the apodosis, cp. Od. 12. 41), *cuiuscumque vero denegaveris, is tibi rursus reverletur.*

l. 151. Join κατὰ ἔλεξεν.

l. 153. ἔγνω, sc. ἐμέ.

vv. 157-159 are suspicious, as being inconsistent with vv. 502, 508, 513.

l. 160. Join ἀλώμενος πολὺν χρόνον.

l. 161. The case of νηϊ . . ἐτάροις is the regular instrumental dat. = 'by means of.'

l. 166. Ἀχαιῖδος, (Ἀχαιῖς), sc. γῆς = Peloponnesus. ἀμῆς = ἡμέτερας.

l. 171. πανηγύγιος, Od. 2. 100.

l. 174. εἰπέ πατρός, 'tell me of my father,' on analogy of πεύθεσθαι, ἀκούειν.

l. 175. γέρας, here = 'the sovereignty.'

l. 183. '*Videtur nimirum prius oppetiisse Anticlea quam Penelopen proci ambirent, Ulyssisque facultates diriperent,*' Löwe.

l. 185. τεμένεᾶ, § 3. 4, the royal demesnes. δαίτας, κ.τ.λ., 'banquets which it is meet that a judge should enjoy, for all invite him.' A king was, by right of his position, a judge also.

l. 186. ἀλεγύνειν, properly, 'to take trouble about,' 'be interested in.' This description of Telemachus is hardly reconcilable with the fact that he could not have been more than fourteen years of age at this time.

l. 187. πατήρ, 'Laertes.' αὐτόθι defined by ἀγρῶ, 'in the country.'

l. 188. εὐναί, used predicatively, 'nor has he by way of bedding.'

l. 190. χεῖμα, 'through the winter.'

l. 191. εἶται, perf. pass. in med. sense from ἐννυμι.

l. 193. γουνὸν ἀλωῆς, Od. 1. 193. οἱ βεβλήταται, 'are laid for him.'

l. 195. ἀέξει μέγα, 'makes his sorrow grow big, and old age besides (ἐπὶ) is come upon him.'

l. 201. 'Robs the limbs of life.' ἔξειλ, aorist of custom.

l. 202. The key-word of the sentence is πόθος, the sense of which is carried on both to μήδεα and ἀγανοφρ. Trans. 'But regret for thee, and [for] thy counsels, and [for] thy tenderness.' As if it were, 'and thy counsels [now lost to me] and thy tenderness [so much missed].'

l. 205. Cp. Virg. Aen. 2. 792 foll.

Ter conatus ibi collo dare braccia circum:

Ter frustra comprehensa manus effugit imago,

Par levibus ventis volucrique simillima somno.

l. 207. εἶκελον, adverbial as Ἴσον, inf. v. 577.

l. 208. γενέσκητο, § 17. 6. κηρόθι, § 12. 2 (a).

l. 211. εἰν Ἀΐδαο, sc. δόμοι. Notice dual combined with plural in φίλας χεῖρε. So Δύ' Αἰάντες μενέτην, Il. 8. 79.

l. 212. τεταρπώμεσθα = 'may weep our fill.' *Est quaedam flere voluptas*, Ov. Trist. 4. 2, 37.

l. 213. The predicate is εἰδωλον. 'Did she send this appearance mere phantom, so that,' etc.

l. 216. κάμμορε, § 7.

l. 218. δίκη in its first sense of 'custom,' Od. 4. 691. Trans. 'But this is the way with mortals, when one is dead.'

l. 219. ἔχουσι = 'keep together.'

l. 220. τὰ μὲν, sc. σάρκα, ὀστέα, ἴνα.

l. 222. πεπότηται, 'flits about,' perfect with present force. So πεποθήται, Il. 2. 90. From ποτάομαι, Epic form of πέτομαι.

l. 223. 'But hasten back as speedily as thou mayest to the light of day, and bear in mind (lit 'know') all this [that thou hast seen].'

l. 238. ἠράσσατο, (ἐράομαι), 'fell in love with Enipeus,' a Thessalian river that rises in Othrys and falls into the Apidānus.

l. 239. ἴησι, 'sends' [his waters], used intrans. Cp. Od. 7. 130.

l. 241. τῷ δ' ἄρ' εἰσιάμενος, 'now having likened himself unto himself unto the river-god Enipeus.'

l. 242. ἐν προχοῆς, § 9. 6.

l. 245. The verse was rejected by the Alexandrian critics, as ζῶνη λύνειν is unhomeric.

l. 250. τοὺς, 'the sons,' masc. gen. implied in τέκνα. κομ. ἀπιταλλ infn. for imperat.

l. 251. ἴσχεο = 'keep silent.'

l. 253 = Od. 4. 425.

l. 255. θεράποντε Διὸς = 'kings,' as Zeus is the representative king. Warriors are called θ. Ἄρηος, Il. 2. 110.

l. 256. Iolcos, (now Volo), the capital of the Aeolidae, lay in the district of Magnesia in Thessaly.

l. 257. ὁ δ' ἄρ' = Neleus.

l. 258. τοὺς ἑτέροους, i. e. 'the other children' whom she bore, set bare to Cretheus. Cp. *οἱ ἄλλοι*, Od. 1. 26.

l. 260. τῇν δὲ μετὰ = *post illam vero*. Asopus, a river in Boeotia. The founding and fortifying of Thebes by Amphion and Zethus is a older legend than the one which assigns the act to Cadmus; unless we suppose the upper city (Καδμεία) to be the work of the latter, and Thebes (ἢ κάτω πόλις) of the former.

l. 265. ναίμεν, because of the Phlegyae who dwelt around.

l. 267. θρασυ-μέμνονα, (—μέμνονα—μέμ-αα) = *audacio animo*.

l. 268. ἀγκοίνησθ, § 7. 6. Join ἐν ἀγ. μιγείσα.

l. 269. Creon, king of Thebes (not to be confounded with C. brother-in-law of Oedipus), gave his daughter Megara to Heracles for aiding him against the Minyae.

- l. 270. *ὠίδα*, with first syllable short; so *ἤραος*, Od. 6. 303; because the diphthong or long vowel is followed by another vowel.
- l. 271. *Οἰδιπόδας*, § 9. 4, from nom. form *Οἰδιπόδης*. *Ἐπικάστη*, called by the tragedians *Ἰοκάστη*.
- l. 272. *μέγα ἔργον*, Od. 3. 261.
- l. 274. *ἄφαρ δ'*, 'At once [after the union] the Gods made the matter *ἀπάνυστα*, neut. plur. as *Ἴσα*, etc.] known to men.'
- l. 275. Join *ἄλγεα πάσχων διὰ ὁλοῦς βουλᾶς θεῶν*.
- l. 277. *εἰς Αἶδαιο*, sc. *δαίμα*. 'The mighty warder,' lit. 'gate-fitter.'
- l. 278. *ἀψαμένη*. 'Having fastened a noose on high [*αἰπὸν*, predicat. with *ἀψαμ.*] from the beam, absorbed in her own sorrow.'
- l. 279. *σχομένη* = 'taken up,' 'fast held,' cp. inf. v. 334. *τῆ δ'*, sc. *Dedipus*.
- l. 284. The Minyan (as distinct from the Arcadian, inf. v. 459) *Orchoenios* was a city in Boeotia at the point where the Cephissus empties itself into the Copaic lake.
- l. 285. *οἱ*, sc. 'to the king,' suggested in the word *ἐβασίλευε*.
- l. 287. *τοῖσι δ' ἐπ'* = *ἐπὶ τοῖσι*, 'besides these.'
- l. 289. *ἔδιδον*, 'Nor was Neleus minded to give her [imperf. tense] to the man who could not,' etc. The cows of the 'mighty Iphiclus' were hard to drive away; *ἀργαλ.* sc. *ελάσαι*. Melampus, son of Amythaon, was the 'blameless prophet' who undertook to recover these cows from Iphiclus, who had robbed Tyro (v. 235 sup.) of them. But he was caught and imprisoned by the herdsmen, and not released till he had 'uttered all the oracles;' this perhaps means till he had told Iphiclus, who was childless, how he might have an heir. The story is told again Od. 15. 230 foll.
- l. 292. Join *κατὰ-πέδησε*, lit. 'fettered him down.'
- l. 300. *Πολυδεύκῃα*, § 4. 3.
- l. 301. *γαῖα κατέχει* is a common phrase for to be 'dead and buried,' inf. v. 549. In Il. 3. 243, the Tyndarids are described, in the same words, as 'dead and buried in Lacedaemon;' for in the Iliad they are merely mortal. Here, if the lines are genuine, the meaning must be, they are under the earth but not dead, as the next line shows, for though *νέρθεν γῆς* they are still alive, each one on alternate days living in Olympus or in the underworld.
- l. 304. *λελόγγασιν*, see on Od. 7. 114. The indefinite periods *ἄλλοτε .. ἄλλοτε* are defined by the addition of *ἑτερῆμεροι*.
- l. 305. *τὴν δὲ μέτ'*, see on sup. v. 260.
- l. 311. Perhaps because of their brief life (*μυνηθαδία*) the poet specifies that at nine years old they were nine cubits high. *ἐννέτωροι* (see on Od. 10. 19) and *ἐννέοργυμοι*, § 4. 3. The *γάρ* introduces an explanation of *μηκίστους*, 'biggest of men.'
- l. 314. *φυλόπιδα*, generally *φύλοπιν*. With *φ. στήσαι*, cp. *μάχην στη-*

σάμενοι Od. 9. 54. If vv. 315-316 are genuine, which is doubtful, they must mean that the gods had fled from Mount Olympus into the οὐρανὸς above, and that the Aloidae began piling mountains on Olympus to make a great staircase up to heaven.

l. 319. πρὶν . . λάχνη, 'ere the curly hair had sprouted below their (σφωιν, § 15. 1) temples, and covered their chins (γένυς for γένυας, acc. plur. from γένυς) with thick down.'

l. 321. *Phaedra*, daughter of the Cretan Minos, and wife of Theseus after the death of Hippolyte. She loved her step-son Hippolytus, who rejected her passion. The Hippolytus of Euripides is on this subject.

Procris, daughter of Erechtheus king of Athens, and wife to Cephalus, to whom she proved untrue, and by whose hands she was unwittingly slain.

Ariadne, daughter of Minos and Pasiphae. She loved Theseus, and followed him on his voyage from Crete, but was killed by Artemis on the island of Dia.

l. 324. ἦγε μὲν, 'was fain to take' (imperf.), or 'was carrying off' but he had no joy of her. The legend is not identical with that of the desertion of Ariadne by Theseus in Dia (Naxos) and the love of Dionysus for her. The Dia here named must be the little island (*Standia*) to the north of Crete.

l. 325. μαρτυρήσει. Perhaps the 'information' that she had yielded to Theseus when pledged to Dionysus.

l. 326. *Maera*, a nymph of Artemis, and mother of Locrus by Zeus.

Clymene, mother of Iphiclus, sup. v. 290.

Eriphyle, wife of Amphiarus, bribed with a necklace by Polynices to send her husband on the fatal expedition against Thebes.

l. 327. ἀνδρός, 'for her lord['s life],' gen. of price.

l. 328. μυθήσομαι = μυθήσωμαι.

l. 330. φθίτο, optat., see on Od. 10. 51.

l. 334. κηληθμῶ, 'by the magic' of his story-telling. Then Arete asks, What think you of this man, his outward form and his well-balanced (είσας, al. 'in accordance' with his external beauty) mind? 'Now, it is *my* guest that he is, yet every one has his share in the honour [of entertaining such a hero]; wherefore be not in a hurry to send him off, nor give short measure of your gifts to one who needs them so sorely.'

l. 341. κείονται, Epicè for κείνται.

l. 344. οὐκ ἀπὸ σκοποῦ οὐδ', 'not away from the mark, nor at variance with our own idea.' So the Schol. Others render ἀπὸ δόξης, 'Not different from what we should expect of our queen,' which is simpler. 'But on Alcinous here (τοῦδε) depend both promise and performance.'

l. 351. ἔμπης = 'notwithstanding,' taking up the περ of the last line.

The *οὖν* strengthens the qualifying force of *ἐμπη*, as in the combinations *ὄ οὖν, γοῦν*.

l. 353 = Od. i. 539.

l. 354 = Od. 9. 1.

l. 358. *καί κε τό*. Apodosis, 'I should like this better,' viz. to go back full-handed. For *καί κε*, see on sup. v. 111.

l. 363. *τό μὲν οὖ σε, κ.τ.λ.* This indeed we don't think thee to be, viz. a knave. So *ἔισκειν* with accus. and infin., Il. 21. 332

ἄντα σέθεν γάρ

Ἐάνθον δινήεντα μάχῃ ἤισκομεν εἶναι.

l. 364. *οἶά τε πολλούς, κ.τ.λ.* 'Inasmuch as the dark earth breeds many [such] men broadcast'—(others read *οἶά τε πολλὰ* = 'as oftentimes,' see on Od. 9. 128)—fashioning falsehoods out of things which one can never see with one's eyes.'

l. 366. *ᾄθεν = ἐκ τοιούτων ἄ*, meaning from things which don't admit of proof; or 'pushing falsehoods [to a point (i. e. a perfection)] from which no man can so much as see (sc. that they are falsehoods).' *ᾄθεν* in this case = *ἐκείσε ᾄθεν*. The latter is simpler.

l. 367. *ἔπι = ἐπεστι. ἔνι = ἐνεισι.*

l. 368. *ὡς ὄτ' ἀοιδός*, cp. Od. 5. 281.

l. 369. *Ἀργείων*, specially of the comrades of Odys.

l. 371. *ἐτάρων*, perhaps of the chieftains with him at Troy. The first *ἄμα* must be closely joined with *αὐτῷ = tecum*; the second with *ἔποντο = comitati sunt*.

l. 373. Odys. (v. 330) thought the night far spent; Alcinous, in his eagerness to listen, says it is long yet, 'infinitely long' (*ἀθέσφ*).

l. 381. Join *τούτων οἰκτρότερα*.

l. 383. *ἀντή*, 'cry,' i. e. battle, as *φύλοπις*, 'clansmen's shout.'

l. 384. *γυναικός* = Clytaemnestra.

l. 388. *ἀγῆγάτατο, congregatae erant*, plqpf. with Attic reduplication from *ἀγείρω*, § 17. 4.

l. 392. *πιτνάς*, from form *πίτνημι* an earlier form of *πετώνημι*.

l. 393. *ἀλλ' οὐ γάρ*, 'But [he could not do it] for,' etc.

l. 401 = Od. 10. 459.

l. 402. *περιταμνόμενον*, lit. 'encircling and cutting off from the herd.' A picturesque word to describe cattle-lifting.

l. 403. *μαχεούμενον*, a form of the present participle with the o lengthened into a diphthong *metri grat*. *μαχείοιτο* appears as pres. optat.

Il. i. 272.

l. 411. *κατέκτανε*, aorist of custom. 411 = Od. 4. 535.

l. 414. *ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρός*, sc. *δῶμῳ*.

l. 415. *ἦ γάμῳ*, see on Od. i. 226.

l. 417. *μουνᾶξ* = in single combat, or it may refer to any single instances of death.

- l. 418. Join *ὄλοφύραό κε θυμῷ μάλιστα*.
- l. 421. *οἰκτροτάτην*, predicat., 'but saddest of all that I heard was the voice,' etc.
- l. 423. *ἀμφ' ἐμοί*, 'at my side,' sc. at the feast. 'But I, lifting up my hands [sc. beseeching mercy], dropped them to the ground, dying with the sword through me.' Others join *χειρας βάλλον περι φασγ.*, as if he made a last effort to defend himself.
- l. 424. With *ἀποθνήσκ. περι φ.*, cp. Il. 8. 86; 13. 441, 570; 18. 231; 21. 577; 23. 30, and Soph. Aj. 828 *φασγάνην περιπτυχής*, lit. 'folded round the blade;' 'but she, merciless one, turned away from me, nor would she bring herself to close my eyes, nor shut my mouth for me, though going to the realm of Hades.'
- l. 426. Join *καθελεῖν ὄφθ. στόμα τε συνερεῖσαι*.
- l. 429. *οἶον δὴ*, a special instance of the general principle in v. 427, 'such a deed [for example] as she did in having wrought.'
- l. 432. *ἰδυῖα*, Od. 9. 189.
- l. 433. *οἱ τε κατ' = κατέχευεν ἑαυτῇ αἰσχος*. The antecedent to *ῥ* is also in dative, *καὶ ἐκείνη ἦτις ἂν εὐεργος ῥ*.
- l. 437. *ἤχθηρε διὰ = 'worked out his hatred by means of a woman's devices,'* cp. sup. v. 276.
- l. 441. *εἶναι*. This infin. and the foll. with imperatival force. 'Wherefore, in this present case [*νῦν*] do thou never be gentle even towards thy wife.'
- l. 443. *τὸ δὲ κεκρυμμένον εἶναι*. For *εἶναι* we should expect *ἔστω*, but it is attracted into the infin. to balance *φάσθαι*. Cp. Il. 6. 87 foll. *ἢ δὲ . . πέπλον θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασι = Illa vero vestem deponat*.
- l. 452. 'But that wife of mine suffered me not so much as to take my fill of joy in my son in gazing on him,' [lit. 'in my eyes'].
- l. 453. Join *με αὐτὸν = ἐμαυτόν*.
- l. 456. *κατισχέμεναι*, inf. for imperat. = *κάτισχε, appelle*. These lines are inconsistent with the praise of Penelope's virtue (sup. v. 445), and have been generally rejected. *πιστὰ*, neut. adjective as substantive, 'no trust;' so *φυκτὰ*, 'escape,' Od. 8. 299.
- l. 458. *ἀκούετε*, sc. 'thou, Odysseus, and thy comrades.' For the tense, equivalent to our use of the perfect, cp. Od. 2. 118.
- l. 461 = Od. 1. 196.
- l. 464 = Od. 4. 837.
- l. 467. *Πηληιάδεω*. Epic form for *Πηλείδου*, *δέω*, one syllable, § 4. 3.
- l. 468. *Πατροκλήης*, as if from nom. *Πατρόκλης*. For Antilochus, see Od. 3. 110; 4. 202, 187, etc.
- l. 473. 'What stranger feat wilt thou devise,' sc. than this descent to Hades, explained in next line.
- l. 476. *ἀφραδέες*, see on Od. 10. 495.

478. Scan this line ω Ἀχιλ | εὐ Πηλ | ἑος υἷ | ἔ μέγα. The ε long, frequently, before a liquid.

479. Τειρ. κατὰ χρέος, (cp. ψυχῆ χρησόμενος), 'on business with resias;' so κατὰ πρῆξιν, Od. 3. 72.

482. With σείο μακάρτ., cp. Od. 5. 105.

483. προπάρουθε, 'in time past.' Man stands with his back to the fire; events thus come up behind (ὀπίσσω), and so, when past, are πάροιθε.

488. μή μοι θ. γ. παραύδα. 'Comfort me not respecting death.' ατον, accus. of reference.

490. ἀκλήρω, explained by the next words, 'one who hath not ch substance.'

493. πρόμος ἔμμεναι, 'to be a chieftain.'

494. πέπυσσαι, with doubled σ, perf. from πυνθάνομαι.

497. Join κατ-έχει. With μιν . . χεῖρας, cp. Od. 1. 64.

498. ὑπ' αὐγᾶς [sc. εἰμ], ὑπὸ sometimes used in H. when no idea of motion seems implied, cp. Il. 15. 267 ἔασιν ὑπ' ἠῶ ἠέλιόν τε.

499. Τροίη, 'the Troad.'

502. τῷ κε, κ.τ.λ. 'In that case would I make grievous my might in invincible hands to [many an] one [of those] who outrage him and drive him out from his meed of honour.' With τῷ [τινι, § 15. 2] in the same sense, cp. Od. 3. 224. Here the first aor. of στυγέω is used in the same sense, στυγητῶν ἂν ποιήσαιμι.

503. For οἱ = τῶν οἱ, cp. Od. 4. 177.

509. Scyros, where he had lived with his grandfather Lycomedes, Odys. brought him away to the war, because the oracle declared that the war could not be taken without his aid.

512. νικάσκομεν, § 17. 6, 'beat him.'

513. The readings vary between μαρναίμεθα (the natural opt. from μάμαι), and μαρνοίμεθα, which has the better MS. authority, and is supported by the analogy of ὄνοιο (ὀνίνημι) and κρέμοισθε (κρεμάννυμι, ἐμάω).

515. τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἰκων, 'yielding to nobody in that might of mine.'

519. ἀλλ' οἶον, see on Od. 4. 242. Eurypylos, son of Telephus king of the Ceteans (so the Mysians are here called from the river Ceteus), was kept back from the expedition to Troy by his mother Astyoche, sister of Priam; she was afterwards persuaded to let her son go by the present of a golden vine which Priam gave her.

521. γυναιῶν = 'given to a woman,' cp. sup. v. 327. The death of the Ceteans was due to these 'gifts,' because they were the cause of their leader being sent to the war.

524. Join ἐπετέταλτο (ἐπιτέλλω).

l. 525. The line seems a late imitation from II. 5. 751, where the verbs are appropriately used of the cloud-gates of heaven; but here they are unsuitable as describing the closing or opening of the 'Trojan Horse.'

l. 527. ὑπὸ, 'under them.'

l. 531. ἐξίμεναι, (ἐξίημι), 'to let him go forth.'

l. 534. μοῖραν, 'fair share' [of the spoil], so ἴσης, Od. 9. 42. γέρας ἔσθλόν = 'the choice prize,' viz. Andromache, cp. Virg. Aen. 2. 469.

l. 536. οἶά τε πολλὰ, see on Od. 9. 128.

l. 539. βιβᾶσα, § 21. 1, 'with grand step.' ἀσφοδελός, adjectival, is accented on ultima. The noun is proparoxyton.

l. 540. γηθοσύνη δ, *gaudens quod*.

l. 542. εἶροντο δὲ κ. ἐ., *sciscitabantur vero de suis quaeque curis*, i.e. about their objects of interest in the upper world. Others render εἶροντο, *narrabant*, following the Scholl.

l. 545. τήν (νίκην) νίκησα, so φιλεῖν φιλότητα, Od. 15. 245. δικαζόμε, 'defending my right.'

l. 546. ἔθηκε, 'put them up (as a prize).' After the death of Achilles, Thetis offered his armour (II. 18) to the greatest hero of the Greeks. The claim lay between Odysseus and Ajax. The decision was referred to the captive Trojans (v. 547), who declared for Odysseus. (This version being posthomeric, the line 547 is generally rejected).

l. 549. γαῖα κατέσχευεν, see on sup. v. 301.

l. 550. ὅς περὶ κ.τ.λ., 'who was beyond all the other Danaï both in beauty and achievements, next to,' etc., see on Od. 1. 66.

l. 553. οὐκ ἄρ', 'Didst not thou mean then, even in death, to forget thy wrath against me for those accursed arms? The Gods set them up (as a prize) to be a mischief to the Argives. So mighty a defence for themselves they lost in thee (lit. 'thou didst perish'), and for thy death we Achaeans sorrow continually, even as for the person of Achilles.'

l. 556. With ἀχνύμ. σεῖο, § 15. 1, cp. Od. 14. 376 ἀχν. οἰχομένου ἀνακτος.

l. 558. A shorter form of sentence for ἀλλὰ Ζεὺς αἴτιος ὅς ἤχθηρε, κ.τ.λ.

l. 560. τεῖν, § 15. 1.

l. 565. The whole passage from this line to v. 627 is probably the later introduction of some Rhapsodist, as the earlier commentators did not fail to observe. The main inconsistency lies in making Odysseus an eye-witness of the scenes enacted down in the underworld, whereas according to the original plan of the book, he remains sitting at the side of the trench to question the ghosts as they come up. Trans. 'There, notwithstanding, he would have addressed me in spite of his wrath, or I would (have accosted) him.' This use of ὄμω is apparently posthomeric, and the use of κατατεθνήωτων, without a noun, is at least *unusual*.

568. *Minos*, son of Zeus and Europa, king of Crete, and a famous giver. It is thus that he appears as lawgiver and arbitrator in the underworld; not because he sentences the ghosts to their punishments (after adaptation), but because men after death are represented as still living on the pursuits of their life in the upper world.

570. *μιν ἀμφὶ ἄνακτα*, 'round him, the king.' *εἶροντο*, see on sup. 42, 'asked concerning their rights.'

572. *Orion* is the hunter still, and drives his quarry before him in a htened herd (*ὀμοῦ εἰλεῦντα*).

578. *μιν . . ἦπαρ*, sup. v. 497. *γῦπε . . δύνοντες*, dual with plur.

579. *δέερτρον* = 'the caul.'

580. The readings vary between *ἤλικησε* and *ἔλικησε*, a first aor. in *ἐλκέω*, a poetical form of *ἔλκω* = 'maltreated.'

584. *στεῦτο*. The ancients rendered this 'stood,' but the word in Homer always implies 'eager straining' after something. Thirsting, he strove to drink (supply *πιέειν* from next clause), but was unable (Od. 12. 433) to take it to drink.' The verb only occurs in the 3rd sing. pres. and imperf., and is probably from a form *στέομαι* (*σημι*) in the sense of 'raising one's self' in a particular direction, *aping* after something.'

586. *ἀπολέσκετο*, iterative form from *ἀπώλετο*; so *φάνεσκε* from *ῶη*. *καταζήνασκε* from *κατ-αζάινω*.

588. *κατὰ κρήθεν*, sync. from *κάρηθεν*, *κάρη*, 'down from above.' Scholars write *κατ' ἀκρηθεν* = *κατ' ἀκρης*.

590. *συκέαι*, two syllables, § 4. 3.

591. Join *τῶν ἐπιμάσασθαι χερσὶ*, *quae comprehendere manibus*.

592. *τὰς δὲ*, apodosis. *ρίπτασκε*, § 17. 6.

597. *ἄκρον ὑπερβ.*, 'to send it over the hill top.' *κραταίς* = 'the over-mastering force.' Cp. Od. 12. 124, where the name recurs actually personified. Here it is a sort of half impersonation. 'The force turned the stone back.'

598. Notice the rhythm of these lines describing the slow laborious ascent of the stone and its rapid and bounding descent. With *ἀναυδής*, the use of the Lat. *improbos*.

l. 602. *αὐτὸς*, the hero himself, in opp. to *εἶδωλον*, 'his phantom form.' The lines 602-604 are generally rejected; 604 is borrowed from Hesiod, and the former lines express an idea too refined for Homeric psychology, and are inconsistent with the early conception of Hebe the virgin.

l. 605. 'And round him was raised a clamour of the dead, flying everywhere in dismay (*ἀτύζεσθαι πεδίωιο*, Il. 6. 24): and there was he, in the dark night, holding his bow bare (from its case) and an arrow on the string, glaring about terribly, like one ever about to shoot. And round his awful belt round his breast was a strap of gold, whereon were wrought marvellous devices, bears and wild boars and fierce-eyed lions,

and battles and slayings of men. May he who treasured up [the design of] that belt in his craft, having once fashioned it, never fashion any other work.' In this passage, the multiplication of participles without a finite verb is remarkable. The wish expressed may only imply that the belt was simply perfection and the craftsman had better 'let well alone,' lest he should fall short of it, or more likely, *σμερδαλ.* gives the key, and so the poet naïvely hopes that never may such a belt be made again. It was too dreadful.

l. 618. ἡγηλάζειν (*ἡγείσθαι*) μόρον = 'to endure fate,' on the analogy of the later *ἀγειν, διάγειν.*

l. 619. ὑπ' αὐγὰς, cp. sup. v. 498.

l. 621. The *χείρων φῶς* is Eurystheus, to whom Heracles was enslaved through the contrivance of Hera.

l. 623. κύνα = Cerberus as Hesiod names him.

ἔπειψε, 'conducted me.'

l. 629 = Od. 4. 268.

l. 631. This line is said to have been inserted to gratify Athenian vanity by introducing the names of their national heroes.

l. 632. ἀλλὰ πρὶν, 'but ere that, up thronged the countless tribes of dead.' Join *ἐπαγείρετο.*

l. 634. Γοργεῖην κ., 'the Gorgon-head of some terrible monster.' This general translation seems better than referring the story to any one particular Gorgon.

l. 633 = Od. 3. 150.

l. 640. The readings vary between *εἰρεσίη* and *-ίη*, the former is easier as making a better antithesis to *κάλλιμος οὔρος.*

BOOK XII.

l. 4. ἀντολαὶ = ἀνατολαὶ, § 7 = 'the place where the sun rises;' so the plur. *τροπαὶ* for the spot where he turns to begin his journey back, Od. 15. 404.

χοροὶ, 'lawns' for dancing.

l. 5. νῆα μὲν begins the apodosis, Od. 9. 546.

ll. 6-8 = Od. 9. 150-152.

l. 10. οἰσόμεναι, § 20. 3.

l. 11. δὲ ἄκροτ. πρόεχ' [*προεῖχε*] ἀκτῆ marks the site of the burial. Join *ἀκροτ.* predicatively with *προέχε.*

l. 14. ἐπερύσαντες, 'having hauled up thereon.'

l. 16. τὰ ἕκαστα, so inf. v. 165, 'these things severally.' Cp. *ταῦτα ἕκαστα*, Il. 1. 550, Od. 14. 362.

l. 22. ὅτε. In this use of *ὅτε* with the present, and in a corresponding

use with a past tense (ἐλεει.. "Ἐπιταρ.. ὄτε αἰ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν, II. 8. 216), we may notice a transition from the temporal to the logical force of the particle, like in the Lat. *enim* and *quando*, or in English 'while.' See on Od. 5. 357.

l. 23 = Od. 10. 460.

l. 27. ἢ ἀλός ἢ ἐπὶ γῆς. It is better to take ἀλός as a simple local gen. = 'on sea,' as "Ἀργεος, Od. 3. 251, ἠπειροιο, Od. 14. 97, than to throw back the force of the ἐπὶ to govern it, which seems to be a later form of construction. ἀλγήσετε = ἀλγήσητε.

l. 28 = Od. 10. 466.

ll. 29-32 = Od. 10. 476-479.

l. 34. προσέλεκτο, § 20. 4, 'reclined at my side, and began to ask.'

l. 35 = Od. 10. 16.

l. 37. The journey to Hades 'has been accomplished,' περαίνειν. The two (v. 52, dual) Sirens are represented living in an island (v. 167) S.E. from Aeaëa. Their name may mean the 'enchainers,' from σειρή. Later legend placed them off Capri or in the straits of Sicily.

l. 42. τῷ θε, apodosis. γυνή alone stands as subject to παρίσταται, but with γάννυται must be taken also τέκνα.

l. 45. ἀμφί, (adverbial), 'all around.' ὀστεόφιν = ὀστέων, § 12. 1.

l. 46. περί, sc. περί τὰ ὀστέα, 'and the skin round the bones is wasting.' These words add a further explanation to πνυθόμενον (πύθω).

l. 47. παρῆξ ἑλάαν, inf. for imperat., so ἀλείβαι, and inf. v. 58 βουλεύειν.

l. 49. ἄνῃρ, κ.τ.λ. 'But if thou desirest to hear them thyself, let [thy comrades] tie thee hand and foot, upright in the mast-step, and to [the mast] itself let the rope-ends be fastened.'

l. 51. ἱστοπέδη is a socket in which the square end of the mast was set, when it was hauled up. Odysseus was to be set upright with his feet resting in this, and he was lashed round and round till the rope-ends passed round the mast where they were tied.' With ἀνάπτειν ἕκ, cp. Od. 10. 96. αὐτοῦ, sc. ἱστοῦ out of ἱστοπέδη.

l. 54. διδέντων, imperat. from δίδημι, older form of δέω. An imperf. δίδη is found in II. 11. 105. Trans. 'Let them bind thee.'

l. 58. βουλεύειν, see sup. v. 47. ἀμφοτέρωθεν, 'I will tell you the way in both directions.' One route (vv. 59-72) passes the Πλαγκταί, the other lies between Scylla and Charybdis (vv. 73-110).

l. 61. Πλαγκταί, (πλήσσω), these 'striking' rocks, that dash together, appear in the Argonautic legend as Συμ-πλήγαδες at the entrance of the Pontus. The Planctae were localised by the ancients in the Straits of Messina, while the mention of the smoke (v. 218), and the fire (v. 68), has made others identify them with the Lipari Isles, to which group the volcanic Stromboli belongs.

θεοὶ καλέονσι, see Od. 10. 305.

l. 62. τῆ, 'there,' sc. where these rocks stand, 'not even do birds pass by, no! not the timorous doves, which carry ambrosia for Zeus; but even of them the sheer rock ever steals one away, and the Father sends in another to make up the number.' This story seems to have an obscure reference to the notion of a 'lost Pleiad,' (cp. Od. 5. 273), *πελειάδες*, a group of seven stars, one of which is generally invisible.

l. 66. φύγεν, aorist of custom, parallel to *παρέρχεται* (v. 62).

l. 70. μέλουσα πᾶσι, cp. Od. 9. 20.

l. 71. With βάλεν must be supplied a nom. from v. 68, sc. κύματα.

l. 73. οἱ δὲ, antithesis to *ένθεν μὲν*, v. 59. Trans. 'But yonder are two rocks; one of them,' etc. The antithesis to *ὁ μὲν* is *τὸν δ' ἕτερον* in v. 101. For the form of sentence, cp. Od. 8. 361.

l. 75. τὸ μὲν, 'the cloud,' agreeing with *νέφος*, suggested by *νεφέλη*, or, more likely, taking up the notion and expressing it in a general way by the neut. adj. So in Od. 9. 359, where the *οἶνος* of the preceding line is referred to as *τῶδε* and not *ὅδε*. *ἔρωεῖ*, 'never streams off from it.' See Buttmann, *Lexil.* s. v.

l. 77. The common reading is, as here, *οὐ καταβαίη*. There is good authority for *οὐδ' ἐπιβαίη, ἐπιβαίνειν* denoting the accomplishment of *ἀναβαίνειν*, sc. 'set foot on it.'

l. 81. ἧ περ ἄν ὑμεῖς, i. e. ἧ περ ὑμεῖς *παριθύητε ἂν νῆα*, 'in which direction you shall steer your ship past.' Cp. *ῶ κε σὺ χάρης*, Od. 9. 356; 10. 507 *τὴν δὲ κέ τοι πνοιῆ φέρησι*, where *κε* with subjunctive is used almost as fut. indic.

l. 86. These three lines seem introduced to assign an etymol. to *Σκύλλη*, sc. *σκύλαξ*, 'a whelp.'

l. 89. ἄωροι, 'uplifted,' 'outstretched,' from *ἀείρω*, cp. *μετέ-ωρος*. Others render, 'ugly,' from *ἀ* and *ῶρα*, cp. *ῶραιος*.

l. 93. μέσση, 'as far as the waist.' *κατὰ σπείους*, Od. 9. 330.

l. 97. κῆτος ἄ, cp. Od. 5. 421 *κῆτος οἶα, κ.τ.λ.*, 'a monster [from those] which,' or 'of such a kind as.'

l. 101. τὸν δ' ἕτερον, in opp. to *ὁ μὲν*, v. 73. 'Now the other rock you will see [to be] lower, Odysseus. They are close to one another.' Some write *πλησίοι* against the MSS., but *πλησίον [εἰσὶ] ἀλλήλων* is quite admissible. Cp. *συφεοὺς ποίει πλησίον ἀλλήλων*, Od. 14. 13.

l. 104. τῷ δ' ὑπὸ, *sub illa autem [arbore]*.

l. 108. ἀλλὰ μάλα, 'But be sure [so ἀλλὰ μάλα, Od. 4. 472] to send your ship past [inf. for imperat.] quickly nearing Scylla's rock.' *πεπλημ.*, perf. from *πελάζω*.

l. 113. ὑπ-εκ-προφύγ. = secretly escape from and get forward.

l. 114. τὴν δὲ = Scylla.

l. 116. δὴ αὖ, § 4. 3.

l. 121. Join *δηθύνησθα* [§ 17. 1] *παρὰ πέτρῃ*.

l. 123. Join *ἔξ-έλγεται*, sc. out of the ship.

- l. 124. ἑλάαν, βωστροεῖν, inf. for imperat.
- l. 127. Θριν. νήσος. Identified by the ancients (Thuc. 2. 6) with Sicily and its three promontories (τρεῖς ἄκραι). But we are still in fable-land.
- l. 134. θρέψασα τεκοῦσά τε. A *protbysteron*, as in Od. 4. 208.
- ll. 137-141 = Od. II. 109-113.
- ll. 144-146 = Od. II. 636-638.
- ll. 148-152 = Od. II. 6-10.
- l. 157. The readings vary between φύγωμεν and φύγοιμεν. The optative would imply that escape was less probable than death. See on Od. 4. 692. Join θαν. καὶ κήρα φύγ. The particip. ἄλευ. stands alone, as in II. 5. 28 τὸν μὲν ἀλεύαμενον τὸν δὲ κτάμενον.
- l. 161. αὐτόθι, 'where I am placed,' sc. ὄρθον ἐν Ἰστοπ.
- l. 164. ὑμεῖς δὲ πίεζεν, 'Then do ye make me fast!'
- l. 165. τὰ ἕκαστα, sup. v. 61.
- l. 175. μεγάλη ἴς, sc. στιβαρῶν χειρῶν.
- l. 181 = Od. 9. 479.
- l. 182. With διώκοντες may be supplied νῆα, 'urging on the ship,' as ἄρμα διώκειν, II. 8. 439.
- l. 189. ὅσα μόγησαν, the mood points to the definite circumstances of the war, γένηται is general, and includes all occurrences irrespective of time; cp. Od. 10. 38.
- l. 203. The oars flew from the hands of the startled rowers. They were kept from falling overboard by the leathern loops [τροποί, Od. 4. 782] which served for rowlocks, but the blades dropped with a splash on the water.
- l. 209. ἐπι, sc. ἔπεισσι. [A Schol. reads ἔπει, as if from ἔπω, ἔπομαι, 'follows us'].
- l. 210. εἰλει, imperf. from εἰλέω, Ep. form of εἶλω, 'to shut in.'
- l. 212. μνήσεσθαι, sc. ἡμᾶς. Cp. Virg. Aen. 1. 103.
- l. 217. κυβερνήθ' = κυβερνήτα.
- l. 220. σκοπ. ἐπιμαίεο, 'Keep near to the rocks,' viz. to Scylla and Charybdis. Others read σκοπέλου = Σκύλλης. 'Lest unawares [the ship] sheer off in that direction,' viz. towards the dangerous Πλαγκταί.
- l. 222 = Od. 10. 428.
- l. 223. οὐκέτ' ἐμυθ., i. e. 'said no more about her.' than this vague reference in the word σκοπέλων.
- l. 225. ἐντός, sc. within the ship.
- l. 229. ἴκρια νηὸς πρῶρης, 'the deck of the fore-ship.' πρῶρη, like πρύμνη, is properly an adj. For ἴκρια, see on Od. 5. 252.
- l. 230. ἐδέγγμην, § 20. 4.
- l. 235. ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλη [ἦν]. The verb ἀνεβροίβ. suits Charybdis only.
- l. 238. ἀναμορμ., § 17. 6.

l. 239. ἀμφοτέρ., sc. on Scylla and Charybdis.

l. 241. φάνεσκε, § 17. 6. ἔντοσθε, in the hollow gulf of down-drawn water. 'And below the ground showed dark with sand.' The common, but less accurate reading is κνανέη, in agreement with ψάμμοι.

l. 247. ἐς νῆα, 'at the ship.' μεθ' ἑταίρ., 'in search of my crew.'

l. 252. Join καταβάλλων εἶδατα, δόλον ἰχθύσι, 'as a bait for fishes.'

l. 253. The κέρασ is generally interpreted to be a little sheath of horn slipped over the shank of the hook where it joins the line, to save the line from being bitten through.

l. 254. ἀσπαίροντα, sc. ἰχθύν, the singular number referring to each fish as caught. ἔβριψε, aorist of custom, here parallel with προίησι.

l. 256. κεκλήγοντας, as if from a pres. κεκλήγω. Others read κεκληγώτας (κλάζω).

l. 265. μυκηθμοῦ .. βληχῆν. Gen. and acc. are both used with ἀκούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively; here the uses are combined. αὐλιζομ., 'housed for the night.'

l. 267. The readings vary here (as in Od. 10. 493, q. v.) between μάντηος and μάντιος.

l. 279. 'A hard man thou art, beyond all measure [is] thy strength, nor dost thou weary in thy limbs.' περὶ, advbl., as in Od. 3. 95.

l. 281. καμάτῳ ὕπνω, 'exhausted with toil and sleepiness;' cp. Od. 6. 2. With ἄδηκ. cp. Od. 1. 134.

l. 284. αὐτως, 'just as we are.' θοῆ, 'sudden,' because in those latitudes the darkness falls without the long northern twilights. The epithet implies the idea of 'terrible,' but only from this reason. Cp. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ, inf. v. 315. ἀλάλησθαι, irreg. Ep. perf. ἀλάλημαι from ἀλάομαι.

l. 286. The wind that rises at night-fall is represented as coming out of the night. With the plur. cp. ἀντολαί, sup. v. 4.

l. 290. θεῶν ἀέκητι, 'despite the will of the Gods.' This describes the fate of men who bring on themselves destruction which heaven never meant for them. Cp. ὑπὲρ μόρον, Od. 1. 34.

l. 291. πειθῶ. νυκτὶ, 'let us do night's bidding,' i. e. get our supper, as the next line shows.

l. 293. ἐνήσομεν, (ἴημι), sc. νῆα, 'will push out.'

l. 311. κλαιόντεσσι = κλαίουσι. νήδυμος, see on Od. 4. 793.

l. 312. 'But when it was in the third part of the night.' ἔην used impers., as κακῶς ἦν, Il. 9. 551. The night was divided into three parts, and so in the present instance was in its last third, or, as we say, was more than two-thirds gone.

παρόχηκεν δὲ πλεον νύξ

τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λείπεται,

Il. 10. 252. μεταβεβήκει, 'had crossed the zenith;' so μετενίσσεται, of the sun, Od. 9. 58.

- l. 313. ζαῖν, a heteroclit acc. from ζαῖς, the ordinary form being ζαῖ.
 ll. 313-315 = Od. 9. 67-69.
 l. 317. εἰσερεύσ. σπέος, 'having hauled her into a cave.'
 l. 320. ἐν γὰρ . . τῶν δὲ βοῶν = 'since there is . . so let us,' etc.
 l. 325. ἀη, *flabat*, an aor. from ἀημι. Another form is ἀει, the imperf.
 l. 330. καὶ δὴ ἀγρην, (the δὴ ἀγρ. coalescing by synizesis), 'and when they were questing game.'
 l. 332. ἔτειρε δὲ gives the reason why they condescended to such food. But the line is of doubtful authority.
 l. 333. ἀπέσιτιχον, that he might be alone with the god, Od. 4. 367.
 l. 336. ἐπὶ σκέπας ἦν. Cp. Od. 5. 443.
 l. 344. βέξομεν, i. e. βέξομεν. The sacrifice would imply a meal for the sacrificer.
 l. 345. Notice the optat. ἀφικοίμεθα to express a possible, and the subjunct. ἐθέλη . . ἐφέσπωνται (ἔπομαι), a probable result.
 l. 346. κεν τεύξομεν. For κεν with fut. indic., cp. ll. 14. 267 ἐγὼ δὲ κε δώσω, Od. 19. 558 οὐδέ κέ τις ἀλύξει. See p. 230.
 l. 350. βούλομαι ἦ, cp. Od. 11. 489.
 l. 351. στρέυγεσθαι, 'to be exhausted,' properly of things squeezed out by drops, *στράγγε, στραγγός*.
 l. 354. The parenthesis, from οὐ γὰρ τῆλε . . εὐρυμέτωποι, is the explanation of ἐγγύθεν. After the parenthesis, the constr. is broken, the τὰς δὲ taking up the βοῶν ἀρίστας of v. 353, and serving as an apodosis to the sentence.
 l. 356. περιστήσάν τε, [al. περιστήσαντο], 'stood round the victim.'
 Cp. ll. 2. 410
βοῦν τε περιστήσάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 Here they had no barley, and were obliged to use oak-leaves for the οὐλοχύται.
 l. 360. Cp. Od. 3. 458 foll. for a similar description.
 l. 363. ἐπώπων, sc. ἐπὶ σχίζῃς, Od. 3. 459.
 l. 369. ἡδὺς ἀνυμῆ. For the gender of adj., cp. Od. 4. 442.
 l. 370. μετ' ἄθαν. is strange, as Odysseus was not in the presence of the gods. We may trans. 'Made my voice heard in the assembly of the gods.' Perhaps we may read μέγ[α] = 'aloud.' γεγώνευσεν, § 4. 1.
 l. 374. ὠκέα (§ 13. 3) ἀγγ. ἦλθ., 'came with the message.'
 l. 375. ὃ [ἔτι] οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς [κτείνω], al. ἔκταν ἑταῖροι. Od. 9. 320 has ἔκταμεν for ἐξέταμε from τέμνω.
 l. 378. τίσαι, imperat. 1 aor. med. τίνω.
 l. 383. φαείνω. Conjunctive in sense of future, as ἐνίσπω Od. 9. 37; περικλυτά δῶρ' ὀνομήνω, ll. 9. 121. Trans. 'and give light,' as inf. v. 385.
 l. 387. Join τῶν δὲ [ἑταῖρων] νῆα ἐγὼ ἂν τυτθὰ κεάσαιμι, βαλὼν ἄ. κ., 'I will split into shivers.'

- l. 392. *ἄλλοθεν ἄλλον ἐπιστάδ.*, the adv. contains the idea from one to another, and standing facing him, which explain
- l. 394. *τοῖσιν*, 'in the sight of my comrades.'
- l. 399. *δὴ ἔβδομον*, synizesis. *ἐπέθηκε*, sc. to the sixth.
- l. 401. *ἐνήκαμεν*, cp. sup. v. 293.
- l. 404. *γαϊάων*, so *γάων*, (*terrarium*), Hdt. 4. 198.
- l. 407. *ἦ δ' ἔθει* [*θέω*], 'and she scudded on.'
- l. 409. Two forestays held up the mast and were made bows. Here both broke, so the mast at once fell aft into rigging and all.
- l. 414. *ἰκρίδιον*, § 12. 1; see on Od. 5. 252. *κάππεσε* § 7.
- l. 417. *πλήτο*, § 20. 4. (*πίμπλημι*).
- l. 419. *ἀποαίνυτο*. Elsewhere written *ἀπαίνυμαι*, II. 11. 54
- l. 420. 'But I kept pacing the length of the ship till the wa (*ἀπέ-λυσε*) the sides from the keel, and the surge carried her mantled, and broke off (*ἐξάραξε*) her mast close to the keel. The backstay had tumbled over it [the mast] made of ox-hide.'
- l. 423. *ἐπίτονος*, (here with long *ε*, *metri grat.*), may be that which pulls up the sail-yard. But it is better to take it as stay of the mast. *Vide* Frontispiece.
- l. 427. *ἦλθε . . ὄφρα ἀναμετ.*, 'came . . so that I retraced and fell Charybdis.'
- l. 433. *τῷ προσφύς ἔχ.*, 'held on, clinging to it like a plant which could nowhere either plant myself firm on my feet, or mou for the roots stretched far away [*εἶχον*, neut., as *ὑψὸς ἔχον* 38], and the branches hung far above my head.'
- l. 438. *ἦλθον*. sc. mast and keel.
- l. 439. 'Now [at the hour] when a man rises [aor. of *κύβηται* the assembly.] This denotes evening. The verses are suspicious. Odysseus came to the place at sun-rise, and the whirlpool three times a day, v. 105; so he was kept waiting too long.
- l. 442. *ἦκα δ' ἔγῳ*, 'And I let down my hands and feet from the mast to make a plunge, and I plumped down in the middle of the water the long timbers.'
- l. 451. *χθιδός*, sc. Od. 7. 244.
- l. 453. Join *αὐτίς μυθολ.* and *ἀριζή. εἰρημ.*, 'clearly told.'

INDEX.

The principal words and phrases explained in the Notes.

A.

ἄγορή, 3. 127.
 ἄδινός, 1. 92.
 ἀέσαμεν, 3. 151.
 αἰδηλος, 8. 309.
 αἴθουσα, 8. 57.
 αἰπύς, 1. 11.
 αἰσυμνήτης, 8. 258.
 ἀκήν, 2. 82.
 ἀλακκείν, 10. 288.
 ἀλιτήμενος, 4. 807.
 ἀλιτρός, 5. 182.
 ἄλλος, 1. 132.
 ἄλος (*loc. gen.*), 12. 4.
 ἀλφηστής, 1. 349.
 ἀμέρδω, 8. 64.
 ἀμφί, 2. 153.
 ἀμφ' ἐμοί, 11. 423.
 ἀμφαδίην, 5. 120.
 ἀμφιβεβήκει, 9. 198.
 ἀμφιγυήεις, 8. 300.
 ἀμφιέλισσαι, 3. 162.
 ἀμφικύπελλον, 3. 63.
 ἀμφιμέλαιναι, 4. 661.
 ἀμφίς, 1. 54.
 ἀν' ἑθύν, 8. 377.
 ἀναβαίνειν (*gen.*), 2. 416.
 ἀνελόντες, 3. 453.
 ἄνεω, 2. 240.
 ἀνιέμενοι, 2. 300.
 ἀνοπία, 1. 320.
 ἀντολαί, 12. 4.

ἀνώγει, 5. 139.
 ἀπεθαύμασε, 6. 49.
 ἀπειλείν, 8. 382.
 ἀπεχθόμενος, 10. 75.
 ἀπήνυσαν, 7. 326.
 ἀπὸ δόξης, 11. 344.
 ἀπογυμνωθεῖς, 10. 301.
 ἀργειφόντης, 1. 38.
 Ἄργος. See Ἑλλάς.
 ἀργός, 2. 11.
 ἀργύφειος, 5. 230.
 ἀρημέος, 6. 2.
 ἀριστερὰ χειρός, 5. 277.
 ἀρμονίαι, 5. 248.
 ἄρπυιαι, 1. 24.
 ἀσκελέες, 10. 463.
 ἀσφοδελός, 11. 539.
 αὐδήεσσα, 5. 334.
 αὐλός, 9. 156.
 αὐτως, 4. 665.
 ἄωροι, 12. 39.
 ἄωτειν, 10. 548.

B.

βαθύζωνος, 3. 154.
 βέλη ἀγανά, 3. 280.
 βλάπτειν (*gen.*), 1. 195.
 βῶν ἀγαθός, 3. 311.
 βουλή, 3. 127.
 βούλομαι, 9. 96.
 βούλντονδε, 9. 58.
 βρίσας, 6. 159.

Γ.

γεγωνεῖν, 5. 400.
 γλαυκῶπις, 1. 44.
 γόμφος, 5. 248.

Δ.

δαιμόνιος, 10. 472.
 δέατο, 6. 242.
 δειδέχεται, 7. 72.
 διάκτορος, 1. 84.
 διδέντων, 12. 54.
 διερός, 6. 201.
 δίζηαι, 11. 100.
 δίκαιος, 3. 52.
 δίκη, 4. 691.
 δίπτυχα, 3. 458.

Ε.

εἰσῶν, 8. 325.
 ἐγγυάσθαι, 8. 351.
 ἐγχεσίμωροι, 3. 188.
 εἰδεύσει, 9. 540.
 εἰδώς (*of character*), 1. 428.
 εἰλίποδες, 1. 92.
 εἶλυμα, 6. 179.
 εἶρερον, 8. 529.
 εἶρουτο, 11. 542.
 εἰρύαται ὁδόν, 6. 265.
 εἶσος, 3. 10.
 ἐκληθάει, 7. 221.
 ἔκλυον, 6. 185.
 ἔκταμεν, 9. 320.
 ἐλάαν, 5. 290.
 ἐλάχεια. See λάχεια.
 ἐηλάδατο, 7. 86.
 ἔλικες, 1. 92.
 Ἑλλάς, 1. 343.
 ἐλώωσι, 7. 319.
 ἔλσας, 5. 132.
 ἐν χεῖλεσι φύντες, 1. 381; 2. 302.
 ἐναργεῖς, 7. 201.
 ἐνδιος, 4. 456.
 ἐνδυκέως, 7. 256.
 ἐνιαυτός, 1. 16.
 ἐνίσπες, 3. 101.
 ἐννέωρος, 10. 19.

ἐνώπια, 4. 42.
 ἐξ ἄλλος, 11. 134.
 εἰκότες, 3. 124.
 ἐπαινή, 10. 491.
 ἐπάρξασθαι, 3. 340.
 ἐπειήνοθε, 8. 365.
 ἐπήρατος, 4. 606.
 ἐπηετανός, 4. 89.
 ἐπηγκενίδες, 5. 256.
 ἐπί (= *than*), 7. 216.
 ἐπεικτά, 8. 307.
 ἐπιζαφελῶς, 6. 330.
 ἐπίηρα, 3. 164.
 ἐπικάρσαι, 9. 70.
 ἐπὶ κλησιν, 5. 273.
 ἐπισμυγεῶς, 3. 195.
 ἐπιστέφεσθαι, 1. 148.
 ἐπίστιον, 6. 265.
 ἐπιψαύειν, 8. 547.
 ἐπιωγή, 5. 404.
 ἐποίχεσθαι, 5. 62.
 ἐπάνυμος, 7. 54.
 ἔργον τε ἔπος τε, 2. 272.
 ἔρκα, 8. 57.
 ἔρση, 9. 222.
 ἔρωεῖν, 12. 75.
 ἐσχαρόφιν, 5. 59.
 ἐτέθηπια, 6. 166.
 ἐτήτυμος, 3. 241.
 εὐδείελος, 9. 21.
 εὐκέατος, 5. 60.
 ἔχυντο, 10. 410.

Ζ.

ζαῆ, 12. 313.
 ζώμεναι, 7. 148.

Η.

ἦ—ῆ, 1. 175.
 ἦ ῥα, 2. 321.
 ἠγηλάζειν, 11. 618.
 ἦμα, 5. 266.
 ἠλεκτρον, 4. 73.
 ἠμβροτεν, 7. 292.
 ἠμιόνων οὖρα, 8. 123.
 ἠπεδανός, 8. 311.
 ἠῶθι πρό, 5. 469.

Θ.

θαλερός, 4. 705; 6. 66.
 θέλειν, 9. 96.
 θεουδής, 6. 121.
 θοή νηῦς, 7. 34.
 θοή νύξ, 12. 284.
 θυμαρής, 10. 361.

Ι.

ἴησι (*intrans.*), 7. 131.
 ἴκμενος, 2. 420.
 ἴκρια, 5. 252.
 ἰμάς, 1. 441.
 ἰστοπέδη, 12. 51.
 ἰστός, 2. 94.

Κ.

καιροσέων, 7. 107.
 κάμμορος, 5. 160.
 κατακείμετε, 7. 188.
 καταλοφάδια, 10. 169.
 κατάρχεσθαι, 3. 445.
 κατέχειν, 9. 6; 11. 301.
 κατισχέμεναι, 11. 456.
 κεκράαντο, 4. 132.
 κελυστέμεναι, 4. 274.
 κέρας, 12. 253.
 κερδαλέος, 6. 146.
 κητώεσσα, 4. 1.
 κλέος, 1. 283.
 κληίς, 1. 441.
 κλώθες, 7. 197.
 κραταίς, 11. 597.
 κρινάσθων, 8. 36.
 κύανος, 7. 87.

Λ.

λάχεια, 9. 116.
 λέκτο, 4. 453.
 λειψιμένος, 9. 448.
 λέχος πορσύνειν, 3. 403.
 λίπ' ελαίφ, 3. 466.
 λίτα, 1. 130.
 λοετροχόος, 8. 435.
 λωτός, 4. 603.

Μ.

μαρνοίμεθα, 11. 513.
 μαχεούμενος, 11. 403.
 μέλουσα, 12. 70.
 μέλω, 9. 19.
 μεσόδημη, 2. 424.
 μεταδόρπιος, 4. 194.
 μέτασσαι, 9. 221.
 μητιόεις, 4. 227.
 μολπή, 6. 101.
 μορφή, 8. 170.
 μυχός, 7. 87.

Ν.

ναιετάω, 1. 404.
 νάσσα, 4. 171.
 νειός, 5. 127.
 νέποδες, 4. 404.
 νήδυμος, 4. 793.
 νηπιάας, 1. 297.
 νύσσα, 8. 121.

Ο.

όδαία, 8. 163.
 οἴμη, 8. 74.
 ὀλοόφρων, 1. 52.
 ὀμῶς, 4. 775.
 ὀνήμενος, 2. 33.
 ὀπιθεν, 11. 66.
 ὀπίσσω, 1. 222.
 ὄροντο, 3. 471.
 ὄτε, 12. 22.
 οὐ μάλα, 7. 32.
 οὐλαί, 3. 441.
 οὐλος, 4. 50.
 οὔρα. See ἡμίονων.
 οὐτάμενος, 11. 40.

Π.

παιπαλόεις, 3. 170.
 παλιμπετές, 5. 27.
 πανπέρτατος, 9. 22.
 παραπλήγες, 5. 418.
 παραυδᾶν, 11. 488.
 παρθέμενοι, 9. 255.
 παρθενική, 7. 20.

πάχτος, 8. 187.
 πείραρ, 5. 289.
 πείσματος, 9. 135.
 πεπαλάσθαι, 9. 331.
 πέπληγον χόρον, 8. 264.
 πεπότῃται, 11. 222.
 περὶ κῆρι, 5. 36.
 περὶ φασγάνῳ, 11. 424.
 περίσκεπτος, 10. 209.
 περιστεναχίζεται, 10. 10.
 περιταμνόμενον, 11. 402.
 πῖαρ, 9. 135.
 πλημυρίς, 9. 486.
 πλωτή, 10. 3.
 πόδες, 5. 260.
 πόθος, 11. 202.
 πολύτροπος, 1. 1.
 πολύχαλκος, 3. 2.
 πορφυρέος, 2. 428.
 πούς, 10. 31.
 πραπίδες, 7. 92.
 προπάροιθε, 11. 483.
 πρότονοι, 2. 425.
 πρόφρασσα, 5. 161.

P.

ῥιών, 5. 281.
 ῥυτός, 6. 267.

Σ.

σκιώεις, 1. 365.
 στάθμη, 5. 245.
 σταμίνας, 5. 253.
 στεῦτο, 11. 584.
 στρεύεσθαι, 12. 351.
 στρεφθείς, 9. 435.
 στύξαιμι, 11. 502.
 σχεδίη, 5. 33.
 σχέτλιος, 5. 118.
 σχομένη, 6. 141; 11. 279.

T.

ταναίποδα, 9. 464.
 ταηλεγής, 2. 100.
 τελείν, 5. 390.
 τελεσφόρος, 4. 86.
 τελήεις, 4. 352.

τέμενος, 6. 293.
 τετάνυστο, 4. 132.
 τετελεσμένον, 5. 90.
 τετύχηκε, 10. 88.
 τεχῆσαι, 7. 110.
 τηλέπυλος, 10. 82.
 τηλύγετος, 4. 11.
 τόδε, 5. 173.
 τοῖον, 1. 209.
 τοῖσδεσι, 2. 46.
 τραπέομεν, 8. 292.
 τρίχα νυκτός, 12. 312.
 τριτογένεια, 3. 378.

Υ.

υακίνθινος, 6. 231.
 ὕλη, 5. 257.
 ὑπεκπροέλυσαν, 6. 87.
 ὑπεκπρορέει, *ibid.*
 ὑπὲρ μόρον, 1. 33.
 ὑπεραί, 5. 260.
 ὑπερφιάλος, 1. 134.
 ὑπερτερῆς, 6. 70.
 ὑπηνήτης, 10. 279.
 ὑπὸ (*auitb accus.*), 2. 181.
 ὑπόβρυχα, 5. 319.
 ὑπόκυκλος, 4. 131.
 ὑψιπέτηλος, 4. 458.

Φ.

φαίνειν, 7. 102.
 φᾶρος, 8. 84.
 φήμη, 2. 35.
 φθάνειν, 11. 58.
 φθίτο, 11. 330.
 φόρτος, 8. 163.
 φυκτά, 8. 299.

Χ.

χθαμαλή, 9. 22.
 χρείων, 8. 79.
 χρυσηλάκατος, 4. 122.
 χυτλούσθαι, 6. 80.

Ω.

ᾧδε, 1. 182.
 ᾧκεανός, 10. 508.

1
2
3

Gh 62.687
Odyssey,
Widener Library

003342462

3 2044 085 124 097

Gh 62.687

Odyssey,

Widener Library

003342462

3 2044 085 124 097